

جز اول

انسان و انسانیت

(مآیخ و دائرة المعارف)

حوزه علمیه قم

دینی - تاریخی - رجالی - ادبی - انتقادی - اجتماعی

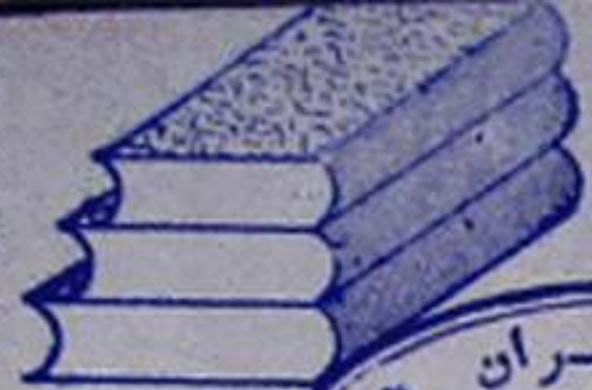
تألیف

محمد درازی

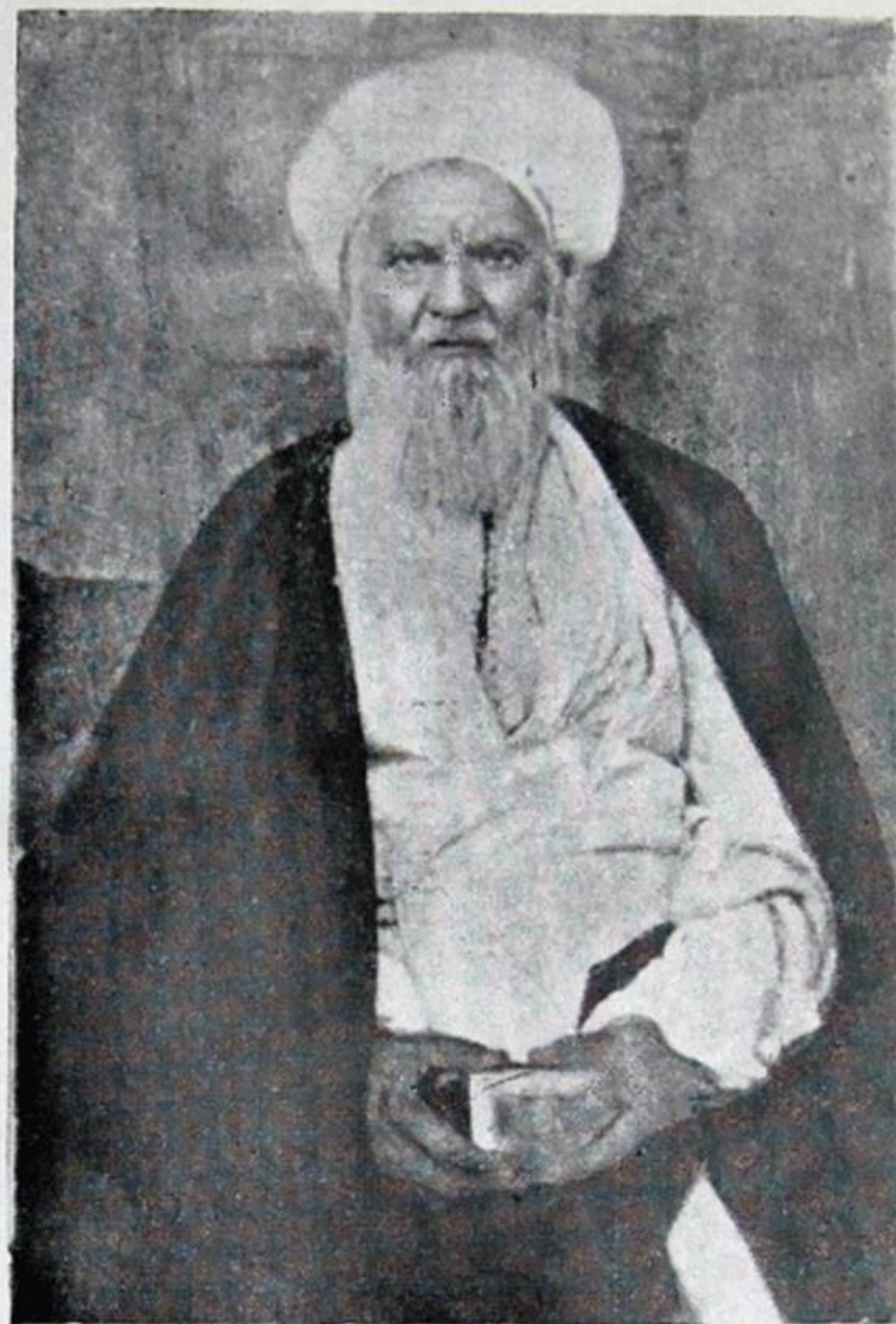
ناشر

کتابفروشی برقی - قم

شعبان ۱۳۷۳



۱	مقدمه	صبر و تحمل طاقت فرسای آیه الله حایری ۵۳
۲	هدیه الی آیه الله المؤسس	حسن خلق و ملکات فاضله اخلاق او ۵۴
۶	وجه تسمیه کتاب	تفقد و رسید گیش بطلاب حوزه ۵۶
	بانی اول حوزه علمیه قم کیست و مؤسس آن کدام است ۱۳	مرجعیت آیه الله حایری و حزم و احتیاطش در فتوی ۵۷
۱۵	حرکت آیت الله حائری از اراک بقم	مجلس درس و بحث آیه الله حایری ۵۹
	یکی از علامت آخر الزمان حوزه علمیه قم است ۱۷	توسل مرحوم آیه الله حایری بایمه دین ۶۰
	شهر قم بر شهرهای دیگر حجت و مردم آن بر مردم دیگر ۱۹	آثار باقیه آیه الله مؤسس ۶۱
۲۱	مبدء تاسیس حوزه علمیه قم	مجاورین قبر آیه الله حایری ۶۳
۲۲	هویت آیه الله حائری و شخصیت بزرگ او	رحلت آیه الله حایری و خواب دیدن آیه الله صدرایشانرا ۶۴
۲۴	قم و حوزه علمیه شاهد حوادث مهمی بوده	تائیر فوت آیه الله حایری و حادثه پس از آن ۶۹
	حادثه دوم فوت عالم ربانی آقای حاج میرزا اجواد ملک ۲۶	بهترین آثار آیت الله حایری یاد و فرزند فاضل و برومند ایشان ۷۱
	حادثه سوم نهضت مرحوم حاج آقا نورالله اصفهانی ۲۸	تالیفات مرحوم آیه الله حایری ۷۲
	حادثه چهارم تبعید عالم مجاهد ربانی مرحوم آیه الله بانقی ۳۱	مدارس حوزه علمیه قم در زمان ایشان ۷۲
	حادثه پنجم یافوت مرحوم آیه الله حاج میرزا صادق آقای تبریزی ۳۶	ورود شخصیت های مهم علمی و سیاسی و اجتماعی بقم در زمان ایشان ۷۶
	حادثه ششم یافوت آیه الله آقا شیخ ابولقاسم کبیر قمی ۳۹	معظم شاگردان مرحوم آیه الله حائری و اصحاب برجسته او ۸۶
	حادثه هفتم زلزله و خرابی قم ۴۱	وصی مرحوم آیه الله حائری و زعیم حوزه علمیه پس از ایشان ۸۸
	اعلان اتحاد شکل و سخت گیری بطلاب ۴۶	زعیم حوزه علمیه پس از فوت آیت الله حائری ۸۹
	مضمون تلکراف آیه الله حایری بشاه وقت ۵۱	توجه و نظر مرحوم آیه الله حائری بمرحوم آیه الله حجت حتی بعد از وفاتش ۹۰



تمثال المبارک للزعیم الاول «للحوزة العلمیة» الایة الله
المؤسس الحایری الحاج شیخ عبد اللیم البزینی قدس الله سره

آیت الله حجت کیست و هویت او	۹۲
چیت	۹۴
شخصیت پدر معظم آیه الله حجت	۹۵
عم معظم آیت الله حجت مرحوم علامه کوه	۹۸
کمری	۹۸
مهاجرت آیه الله حجت بنجف و اساتید و	۹۸
مشایخ ظلام او	۱۰۰
مقام علمی و قناعت و حوزه تدریس مرحوم	۱۰۰
آیت الله حجت	۱۰۲
مرحوم آیت الله حجت از محدثین علماء	۱۰۴
متاخرین بوده	۱۰۷
تقوی و متانت آیه الله حجت قدس سره	۱۱۱
معنویت آیه الله حجت اعلی الله مقامه	۱۱۲
صبر و تحمل و بردباری آیه الله حجت	۱۱۳
مرجعیت آن آیه الله معظم و مقلدین	۱۱۴
ایشان	۱۱۵
حوادث و قضایای مهمه و واقعه در قم پس از فوت	۱۱۶
مرحوم حایری تار حلت آیه الله حجت	۱۱۷
حادثه اول پس از فوت مرحوم حایری	۱۱۸
حادثه دوم یا فوت مرحوم حاج شیخ محمد	۱۱۹
علی قمی و امتحان طلاب	۱۲۰
حادثه سوم یا فوت حکیم ربانی آیت الله	۱۲۱
حاج شیخ مهدی حکمی و قضایای شهر یور	۱۲۲
حادثه آبدرقم و از میان رفتن شرابخانه	۱۲۳
های قم	۱۲۴
ورود آیه الله قمی بقم و تجلیل عظیم از	۱۲۵
ایشان	۱۲۶
ورود آیه الله العظمی آقای بروجرودی	۱۲۷
ورود آیه الله کاشانی پس از تبعید	۱۲۸
تشریف مرحوم حجت بزیارت مشهد و	۱۲۹
مسافرت های ایشان بشهری	۱۳۰
ضایعه بزرگ جهان تشیع یا فوت مرحوم	۱۳۱
آیه الله اصفهانی و حوادث آن سال	۱۳۲
ضایعه فقدان مرحوم علامه خطیب آقای	۱۳۳
اشراقی	۱۳۴
و نیز از حوادث قم فقدان آیت الله فیض	۱۳۵
بوده	۱۳۶
ورود آیه الله زاده حجت آقای سید محسن	۱۳۷
از نجف	۱۳۸
ضایعه فقدان و رحلت آیه الله العظمی آقای	۱۳۹
خونساری و شخصیت او	۱۴۰
نماز استسقاء مرحوم آیت الله خونساری در	۱۴۱
سال ۱۳۰۳ هجری	۱۴۲
مقام علم و تقوی و زهد مرحوم آیه الله	۱۴۳
خونساری	۱۴۴
شاگردان بر جسته و معظم مرحوم	۱۴۵
خونساری	۱۴۶
مسافرت آیه الله خونساری بمکه معظمه	۱۴۷
قصد مرانی در فوت آنجناب	۱۴۸
اعلان اذان یا بانك خطر یا رحلت آیه الله	۱۴۹
حجت	۱۵۰
تجلیل روحانین و ارواح مقدسه علماء	۱۵۱
بزرگ از مرحوم آیه الله حجت	۱۵۲

تأثیر این ضایعه در تهران و آذربایجان و	۱۵۳
سراسر کشور	۱۵۴
اشعار و قصائد مرثیه که در فقدان و رحلت	۱۵۵
مرحوم آیت الله حجت گفته شده	۱۵۶
اربعین آیت الله حجت و کاروان تبریز	۱۵۷
مزار آیه الله حجت کجاست	۱۵۸
آیه الله بروجرودی در کنار قبر آیه الله حجة	۱۵۹
آثار آن مرحوم در قم و حوزه علمیه	۱۶۰
تالیفات مرحوم آیه الله حجت	۱۶۱
بزرگترین آثار زنده حجت یاد و فرزند	۱۶۲
فاضل و ارجمند او	۱۶۳
جناب آقای آسید حسن حجت دام ظلله	۱۶۴
معظم شاگردان مرحوم آیه الله کوه کمری	۱۶۵
و آیه الله خونساری و آیه الله صدر که	۱۶۶
بزرگترین آثار حجتند	۱۶۷
استاد ریاضی مرحوم حجت مرحوم حجة	۱۶۸
الاسلام سردار کابلی	۱۶۹
معاضدین آیه الله حجت	۱۷۰
شخصیت آیه الله الحاج آقا صدرالدین	۱۷۱
الصدر مدظله	۱۷۲
آثار قلمی آیه الله الصدر	۱۷۳
آثار و باقیات الصالحات آیت الله صدر	۱۷۴
طاب نراه	۱۷۵
جناب آقای آقا رضای صدر حفظه الله	۱۷۶
تعالی	۱۷۷
جناب آقای آقا موسی آیت الله زاده	۱۷۸
صدر	۱۷۹
ضایعه اسفناك فقدان و رحلت آیه الله العظمی	۱۸۰
آقای صدریاسومین حادثه مهم حوزه علمیه	۱۸۱
پس از آیت الله حائری	۱۸۲
آیه الله صدر کیست و شخصیت آنجناب	۱۸۳
چیت	۱۸۴
آل صدرالدین	۱۸۵
قصیده آیت الله صدر طاب نراه در رنای جده	۱۸۶
اطهر خود حضرت زهرا علیها سلام	۱۸۷
خواب دیدن یکی از فضلا حضرت زهرا (ع) را	۱۸۸
در شب رحلت آیه الله صدر	۱۸۹
اشعار مرانی عربی و فارسی در مرگ آیه الله	۱۹۰
صدر	۱۹۱
مشاهیر علماء اعلام و اساتید عظام گذشته	۱۹۲
حوزه علمیه رضوان الله علیهم	۱۹۳
مرحوم حجة الاسلام آقا میرزا علی اکبر	۱۹۴
یزدی طاب نراه	۱۹۵
مرحوم آیه الله حاج میرزا محمد کبیر قمی	۱۹۶
مرحوم آیه الله میرزا محمد علی شاه آبادی	۱۹۷
مرحوم حاج شیخ ابو القاسم صغیر معروف	۱۹۸
بملا محمد کریم	۱۹۹
مرحوم آیت الله حاج سید فخرالدین قمی	۲۰۰
قدس سره	۲۰۱
مرحوم حجة الاسلام حاج سید محمد باقر	۲۰۲
قزوینی	۲۰۳
مرحوم حجة الاسلام حاج سید حسین	۲۰۴
کوچه حرمی	۲۰۵
مرحوم حجة الاسلام سید محمد برقمی	۲۰۶

ان آثارنا تدل علینا
فالنظر وابعدها الی الآثار

آثار الحجۃ

یا

تاریخ و دائرۃ المعارف حوزہ

علمیہ قم

نگارش

اقل خدمۃ اهل العلم والدين

محمد رازی

ناشر

کتاب فروشی برقی - قم

حق طبع محفوظ

۱۳۳۲

چاپخانه حکمت

آثار ما بصفحه گیتی نشان ما است

از بعد مانگاہ بآثار ما کنید

فهرست مندرجات کتاب

۲۲۷	ادیب	مرحوم حجۃ الاسلام والمسلمین آقای حاج
۲۲۸	مرحوم حاج شیخ حسن فاضل	میرزا محمد ارباب ۲۲۰
۲۲۸	مرحوم حاج شیخ محمد حسین علامه	مرحوم حجۃ الاسلام آقا سید محمد کماری ۲۲۲
۲۲۸	آقا سید محمد صدر العلماء	مرحوم حاج شیخ ابراهیم جبل عاملی ۲۲۲
۲۳۰	مرحوم آقا سید ناصر الدین قمی	مرحوم حجۃ الاسلام آقای میرزا محمد
۲۳۰	حاج میرزا مهدی آشتیانی	همدانی ۲۲۳
۲۳۲	میرزا حسین تبریزی	مرحوم آیه الله حاج شیخ حسن نویسی ۲۲۴
	مرحوم حجۃ الاسلام آقای سید ضیاء الدین	حجۃ الاسلام حاج شیخ عباس خاوری ۲۲۵
۲۳۳	خونساری	مرحوم حاج شیخ عبدالکریم خوئینی ۲۲۶
۲۳۳	آشوخ حسن صالحی لاهیجانی	مرحوم حجۃ الاسلام حاج سید مهدی کشفی ۲۲۷
۲۳۴	استبصار فیہ استدرک	مرحوم حجۃ الاسلام آقا میرزا محمد علی

قوله تعالى

قل فله

الحجة البالغة

فلو شاء لهدىكم اجمعين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي خلق الانسان من العدم وعلمه البيان والقلم وعلم الانسان ما لم يعلم والصلوة على اكرم ولد آدم سيد العرب والعجم النبي الخاتم والرسول الافخم محمد المبعوث على العالم وعلى آله وسلم لاسيما على وصيه الاعظم وخليفته الاكرم الذي كان على اوصيائه خاتم سيدنا وولي عصرنا المعظم امام الغائب المنتظر المكرم عجل الله في ظهوره وفرجه المسلم ولعنة الله على عدوه من الان الى يوم الذي كان عدوه فيه اصم واعمى وابكم وبعد بر صاحبان خرد و دانش روشن است که معلم و استاد را بر متعلم و شاگرد خود حق بزرگی است و حتی گفته اند که حقوق معلم و آموزگار اولی و اقدم از حقوق پدر است

زیرا پدر باعث حیوة بدن ولی آموزگار و معلم موجب حیوة روح است پدر علت ناقصه زندگانی موقت و فانی و معلم و آموزگار سبب تمام و علت تامه زندگانی ابدی و جاودانیست پدر تورا برای معرضیت بلیات و آفات تربیت و معلم برای سلامتی و امان از مهلکات مهیا و مجهز کند

پس حق او از پدر بیشتر و تعظیم توقیر او لازم تر

حق معلم ز پدر بیشتر حرمت استاد زوی بیشتر

پس این حقیر (مستوعب التقصیر محمد بن نقه الاسلام ملا علیجان الرازی اداء بحق اساتید عظام و معلمین کرام خود خصوصاً زعماء و پایه گذاران حوزه علمیه قم و بالاخص مرحوم آیه الله الموسس الحاج شیخ عبدالکریم الحایری الیزدی و آیه الله المرحوم السید محمد الحجة الکوه کمری و آیه الله الحاج سید محمد تقی الخونساری و آیه الله الحاج سید

صدرالدين الصدر الموسوي قدس الله انفسكم الزكيه ولا سيما حضرت المستطاب خاتم الفقهاء المتبحرين غوث العلماء والمجتهدين عماد الملة والدين قطب ارباب اليقين آية الله في العالمين الذي انتهت اليه الرياسة الامامية في مائة الرابعة والعشر من الهجرة النبوية علامة المتأخرين مولينا الحاج آقا حسين الطباطبائي البروجردي ادام الله ظلاله على رؤس المسلمين وسائر علماء وفضلاء ومدرسين شروع بتأليف اين كتاب که در تاريخ حوزه علمیه قم و معارف آن از اول تاسیس سال (۱۳۴۰) ق ه تا امروز که سال ۱۳۷۳ ق هجریست نموده و نام آنرا آثار الحجة یا تاریخ و دائرة المعارف حوزه علمیه قم گذاشته و در آن شرح احوال و آثار آیه الله المتوسس وارکان دیگر حوزه و مدرسين و اساتید و فضلاء گذشته و حاضر و آناری که این دانشگاه از روز نخست خود تا کنون تحویل جامعه داده از فارغ التحصیلان و مجتهدین و علماء و مروجین و گویندگان و خطباء نامی و وعاظ شهیر و ادباء و شعراء بصیر و فضلاء جوان که در آتیه پرچم داران جامعه و خود بزرگترین آثار این حوزه اند با حوادث مهمه و ضایعات مولمه و ورود شخصیت های مهم و قضایای دیگر نگارش داده باصدها گراور از تمثال بزرگان حوزه و غیره در اختیار عموم برادران ایرانی و دیگران میگذارم علی الله تو کلت والیه انیب

و از برادران عزیز مخصوصاً حضرات اساتید وارکان حوزه و فضلاء عالیقدر استدعای دارم که که اغلاط قلم و نکات ضعف را بدیده اغماض غفو فرموده و بعین الود که (عن کل عیب کلیله) است نگریسته و این خدمت ناقابل را قبول فرمایند

« هدية الى آية الله الموسس والزعيم الاول الحایری »

والزعماء من بعده الایة الحجة الکوه کمری و آیه الله الصدرالدين الموسوي و آیه الله الخونساری والزعيم الاکبر الایة المعظم البروجردی مد ظله العالی

هدية الى الزعيم الاول	کتابنا هذا کحب (۱) الحز دل
ومن به العلم هناك دائر	الایة الله المتوسس حایری
الحجة الکوه کمر المکر	نم الى سيدنا المعظم
وحید (۴) هذا العصر في الاصول (۵)	محقق الرابع (۲) في العقول (۳)

(۱) کحب الحز دل کنایه از چیز ناقابل و جزئی است (قال الله تعالى في سورة لقمان يا بني انها ان تك مثقال حبة من خردل الايه (۲) محقق اول صاحب شرايع جناب شيخ ابوالقاسم

ثم الى الخونساري الجليلي
وبعد من عبد الضيف الاحقر
آلية العظمى الطباطبائي
اعني البروجردى فقيه الاعظم
بنام ويادتوای پيشوا بزرگوار و مؤسس عالمقدارای آية الله حابري ای پایه گذار این
اساس متين و بنام مکين که از در و بام شالوده توبوي حقيقت و معنويت بمشام جان رسیده و روح
انسان را شاد و دل اهل ايمان را صفا و دیده اهل وفار انور و ضياء دهد
ای عنصر شريف عجيب همتي داشتی و غريب سعی و کوششی گماشتی با این تشکیل و
مؤسسه ات ایران را مهدي علم و ادب و شهرستان قم را مرکز فضل و حسب نمودی
آفرين بر روان پاکت و مرجع بر روح تابناکت کلام صادق آل محمد عليه السلام را که فرمود (۳)
(يا زار العلم في الكوفة زئير الحية في جحرها و يخرج عن بلدة يقال لها قم) راشنیده
و بیرون آوردی علم و هنر را از این شهرستان که تا قم قم است و دارالعلمش بر جاد و روح و ریحانش
بر پرچم تو وزد و بگفته نبی اکرم صلی الله علیه و آله وسلم که فرمود (من سن سنة حسنة فله اجر
من عمل بها) تا روز پسین هر که از این دانشگاه خیزد و یاد را این بنگاه پا گذارده و ترویج
جعفر بن سعید و محقق دوم جناب شیخ علی بن عبدالمعال کرکی صاحب جامع القاصد
و محقق سوم جناب شیخ حسن صاحب معالم الاصول و محقق چهارم سید و استاد ما (۳) مراد
از عقول (علوم عقلیه حکمت و فلسفه و ادله آنست) (۴) و حید اشاره بجناب محقق بهبهانی
آقای آقا باقر است که میان علماء و متأخرین و حید بوده یعنی چنانچه او و حید عصر
خود بود سید و استاد ما هم و حید زمان خود بوده (۵) مراد از اصول هم اصول اعتقادات و هم علم
اصول و مبانی متقنه ایشانست
(۱) غده مخفف غذا و مراد روز قیامت است (۲) رجاء امر و زاز آنجناب استفاده از علوم و معارف
ایشانست و رجاء روز قیامت هم نیل بشفاعت ایشان و اجداد ایشانست رزقنا الله جميعا انشاء الله
(۳) این روایت در بچار مجلسی است که محدث قمی آنرا در سفينة البحار در باب قم و
قم آورده و اصل آن چنین است روی عن الصادق علیه السلام انه ذكر الكوفة وقال ستخلوا
الكوفة من المومنين و يازر عنها العلم كما تازر الحية في جحرها و يظهر العلم ببلدة
يقال لها قم و تصير معدنا للعلم و الفضل الخ (و زئير الحية بمعنای جمع کردن مار
است خود را در سوراخ خود

دين و علم كند تورا اجر جزيل و پاداش نبيل است جزاك الله عن الاسلام و المسلمين خيرا
و بنام ويادتوای زعيم معظم و حجت مكرم ای علت مبقیه این اساس استوار و بنام محکم
ای استاد عزیزم ای آية الله حجت که پس از رحلت آية الله المؤسس با همه آلام و اسقام
نگذاشتی این بنا وارونه و منهدم گردد و بامبارزات منفي و مثبت خسته گي ناپذیر خود و همت
و تشریک مساعی دو کفل (۱) و قرین ارجمند خود آية الله صدر و آية الله خونساری از
خطرات عظیم نگهداریش نموده و به ترویج و تشییدش کوشیدی
ای مجسمه متانت و پیکره تقوی ای کسیکه نامت پسندیده و خویت پسندیده بود ای
سمی نبی اکرم و هم نام ولی اعظم روح شاد و روانت یاد باد که آنارت ظاهر و همت باهر است
تاقر آن حجت مردم است حجتیه تو نیز حجت باریک الله فی آنارک و انار الله برهانك سزد که نام این
کتاب را اقتباس از شهرت تو نموده و آنار الحجة اش نام گذارم
و بنام ويادتوای آية عظمی و فقیه اعظم ای پرچم دار بزرگ و رادمرد سترک ای آخرین
علامه دوران و بزرگترین نابغه جهان ای آية الله بروجردی و ای سید العلماء العاملين و نائب
امام الاخرین که از وطن مألوف خود دل کنده و فریاد و اشواق مشتاقان را پاسبان و نداء یا غوثه
تشنگان را اجابت نمودی گرچه بی اختیار آمدی و حکم شریفه (۲) (وانزلنا من السماء ماء
بقدر فاسکناه فی الارض) نور را باین سامان کشید و لی با اختیار تسلیم امر رب العالمین شده
(وافوض امری الی الله) گفتی جهان شیعه امروز بچون تو زعمی نازد و ناقوس (۳) پیشوائی و
سیادت بنام حضرت تو نوازد
ای مجسمه تو حید و غلم و ای هیکل ورع و حلم شعله فضائل تو هر طالب فضل و دانشی را
از هر گوشه و کناری پروانه وار گرد شمع وجودت جمع عده را فانی نور و حرارت نموده و
جمعی را بتمشای مشعل منیرت نگران گذاشته
(۱) این کلمه اقتباس از آیه شریفه قرآنست که میفرماید در سوره حدید یا ایها الذین آمنوا اتقوا
الله و آمنوا بر سوله یؤتکم کفیلین من رحمته و يجعل لکم نوراً تمشون به و یفقر لکم والله غفور رحیم
(۲) اشاره باستخاره قرآنی ایشانست که در بیمارستان فیروز آبادی برای آمدن بقم
و توقف در آنرا فرمودند و بنده باجمعی از فضلا و دانشمندان حاضر بودم آیه مذکوره آمد
(۳) ناقوس گرچه اصطلاح دیگرانست اما چون کامه مناسب تر از این در این مورد نیافتم آنرا
آوردم و گفته اند در مثل و تعبیر مناقشه نیست خدای تعالی در کلام مجید میفرماید (ان الله
لا یستعفی ان یضرب مثلاً ما بعوضه و فما فوقها الاية)

ای ثانی محقق اول (۱) و ای ناسخ علامه نانی (۲) از تحقیق فقه و روایت بگویم و یا از تشریح اصول و درایت ای معلم اول (۳) و ای استاد (۴) آخر از حکمت و فلسفات بمیان آرم و یا از نجوم و هیئت بزبان اولی آنکه زبان از تحریر و خامه از تحریر و صفت برداشته و بی مهابا بخود بگویم

ای مگس عرصه سیمرخ نه جولانکه تو ست عرض خود میبری و زحمت ما میداری ای ذعیم الاکرم و ای امام الافخم بی تردید که اجر و پاداشت از آیة الله المؤسس کمتر نباشد زیرا شالوده و پی ریزی این اساس را آن بزرگ مرد ریخت و بنار اتو بالا برده و کنگره آنرا برش اعلا رساندی کی و کجا قم بخود دیده که هزاران ستاره فروزان در گرد یک ماه تابان رجم شیاطین نموده و زینت آسمان و زمین باشند خدای علم آفرین از بلیات آن و این مصونت داشته و دشمنانت را در امر و زور و زوایسین معذاب بعذب مهین دارد آمین یارب العالمین

وجه تسمیه کتاب بر اهل فضل و دانش واضح است که این اسم یا از باب تسمیه کل باسم باین اسم جزء است زیرا که این کتاب متضمن ترجمه و احیای یکی از زعمای حوزه بنام آیة الله حجت است که آثار روشن و شاخصی از مدرسه و کتابخانه و مصنفات رشیده و مؤلفات دقیقه از خود یادگار گذارده که خود این کتاب هم از آثار اوست زیرا ابتداء تنها محرک این مؤلف حقیر هم ضایعه اسفناک و فاجعه دردناک فوت و رحلت ایشان شد بقول معروف

این همه آوازه ها از شه بود گرچه از حلقوم عبدالله بود و یا از باب کنایه و استعاره و اشاره بدو معنی است یکی مراد از حجت و آثار او حضرت صاحب الزمان حجة بن الحسن عجل الله له الفرج حجت ثانی عشر است که در هر شهر و دیار آثار و در شهر قم به خصوصه آثار زیاده تری از هر جادار از این که قم خانه و حریم او و اجداد علیهم

(۱) یعنی در تحقیق و مبانی فقهیه دومی محقق اول صاحب شرایع است

(۲) علامه اول علامه حلی جناب حسن بن مطهر حلی و علامه دوم جناب مجلسی دوم

صاحب بحار الانوار یعنی در اخبار و احادیث ناسخ ایشان در زمان ما میباشد

(۳) معلم اول جناب شیخ ابو نصر فارابی و محدق خواه طوسی است

(۴) استاد آخر جناب شیخ الرئيس است یعنی ای مانند معلم اول و نظیر استاد آخر که

گویا دیگر مادر زمانه مانند تو چون فرزند و استادی تربیت نکند

السلام اوست چنانچه حضرت صادق ع در خبر مبسوطیکه محدث قمی مرحوم حاج شیخ عباس در سفینه البحار نقل میکنند میفرماید (ولنا حرم و هو بلدة قم) (۱) و در خبر دیگر میفرماید (قم عش آل محمد ص) است و در خبر دیگر میفرماید قم مأمن و بناگاه شیعیان و پیران ماست و بخصوص دستور داده اند که وقتی در آخر زمان فتنه و آشوب دنیا را فرا میگیرد بقم و اطراف آن پناه ببرید و خبر (۲) (علیکم بقم) در لسان خاص و عام مشهور است

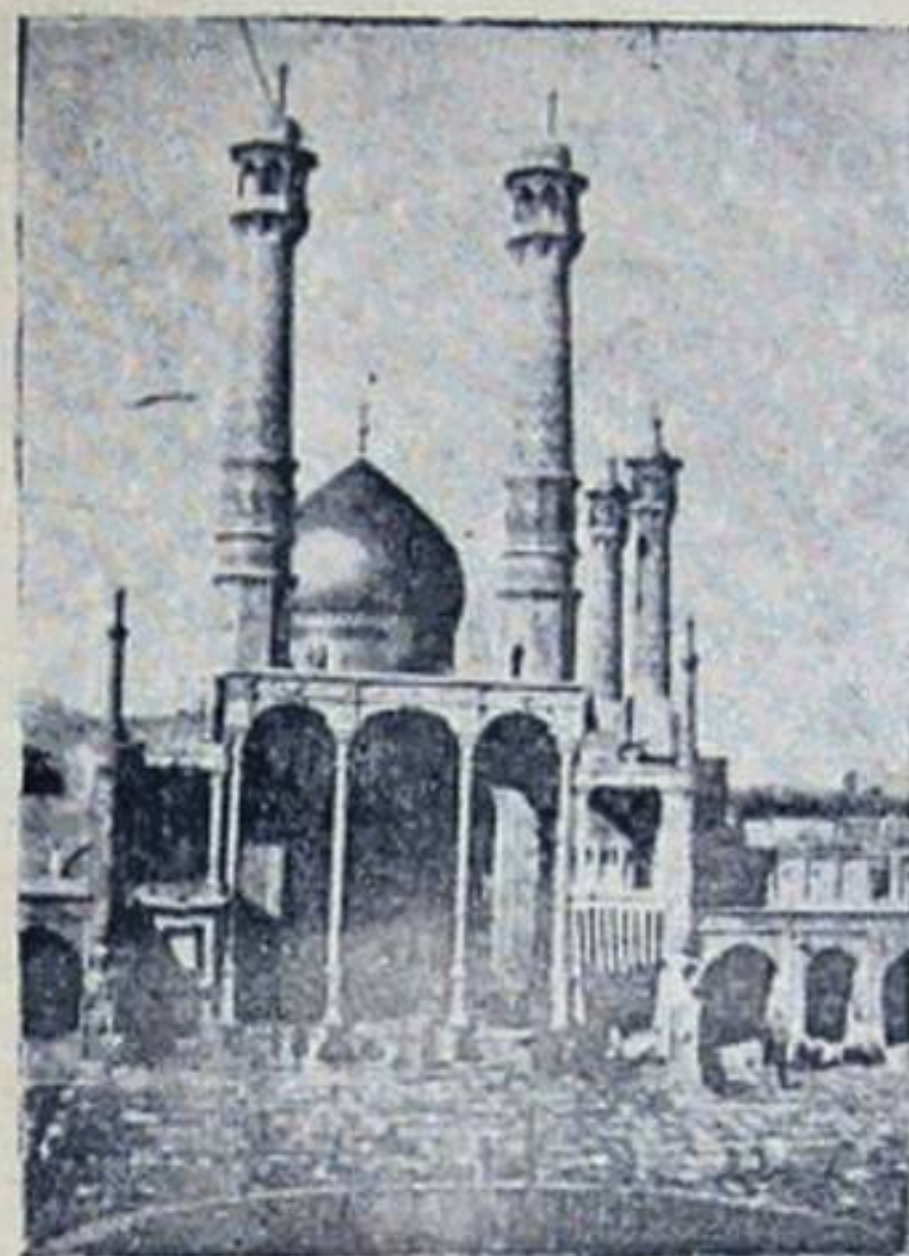
آثار حجت در قم از دیر زمانی ظاهر است و از باهرات آن حضرت فاطمه معصومه علیها سلام دختر عزیز حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام است که در عصر او همتائی برایش از بنی هاشم و غیره نبود و بعضی گفته اند از این جهت بشوهر نرفت تا در سن جوانی (۱۸ یا ۱۴) در قم از دنیا رفت

و ائمه علیهم السلام پیش از دنیا آمدن او پیش بینی او را نموده و چون حضرت صادق علیه السلام جد ما جدش در باره زیارتش (من زار فاطمه بقم و جبت له الجنة) فرموده چنانکه تمام خبر آنرا در پاورقی آورده ام و همین مضمون را شیخ صدوق بسند صحیح در نواب الاعمال خود از سعد بن سعد روایت کرده که از حضرت رضاعلیه السلام از فاطمه بنت موسی بن جعفر علیهما السلام پرسید فرمود هر که او را زیارت کند بهشت برای اوست و بسند معتبر دیگر از فرزند آنحضرت امام محمد تقی رسیده که هر کس عمه مرا در قم زیارت کند برای او بهشت است و مجلسی در بحار از بعضی کتب زیارت از علی بن ابراهیم از پدرش از سعد اشعری قمی از حضرت رضاعلیه السلام روایت کرده که آنحضرت فرمود ای سعد نزد شما قبری هست از ما سعد گفت گفته فدای تو شوم قبر

(۱) فی السفینه روی عن عدة من اهل الری انهم دخلوا علی ابي عبدالله علیه السلام و قالوا نحن من اهل الری فقال مرحبا باخواننا من اهل قم فقالوا نحن من اهل الری فاعاد الکلام قالوا ذلك مرارا واجابوهم بمثل ما اجاب به اولاً فقال ان الله حرماً وهو مكة وان للرسول ص حرماً هو المدينة وان لامير المؤمنين ع حرماً وهو الكوفة وان لنا حرماً وهو بلدة قم و ستدفن فیها امرأة تسمى فاطمة فمن زارها وجبت له الجنة (۲) و ایضاً فیها قال قال ابو الحسن الاول علیه السلام قم عش آل محمد و ماوی شیعتهم و لكن سیهلك جماعة من شبابهم بمعصية آبائهم والاستخفاف والسخرية بكبرائهم و مشایخهم و مع ذلك يدفع الله عنهم شر الاعدای و کل سوء (۳) و فیها ایضاً عن تاریخ قم قال الصادق علیه السلام اذا عمت الفتن فعلیکم بقم و حوالیها و نواحیها فان البلاء مدفوع عنها

فاطمه دختر امام موسی علیه السلام را میفرمائی فرمود بلی من زارها عارفا بحقیها فله
الجنة کسیکه او را زیارت کند و عارف بمقام او باشد برای او بهشت است پس دستور زیارت
معروفه را دارند

کل گلشن فاطمی بین که چونان ز دست قضا نو جوان آرمیده



یکی لاله از لاله زار نبوت

بگلزار قم بین چسان آرمیده

بر سوی این آستان آرمیده

کمال و شرف عالم و جاه و جلال

بساسانیان گوی کاین در پیوند از آنرو که شاه زنان آرمیده

مؤلف گوید این مخدومه معظمه علاوه بر مقام موقعیت نسبی که دختر امام و خواهر امام و عمه امام
و تن از ائمه علیهم السلام است از روایات و محدثات امامیه است و نام جنابش در کتب روایات و محدثات
و محدثات ذکر شده و از احادیثیکه منسوب بآنحضرت است حدیث فاطمیات (۱) است که در
میان روایات و احادیث فرد و از نوادر احادیث است و شایسته است که با سلسله روایات
در کفن نوشته و باب طلا مرقوم گردد و این فقیر عائد بحرم مطهر آن بانوی ولایت تیمنا
آن حدیث را با سند عالیش که شفاه از سید و استاد علامه نسائین آیه الله المرعشی النجفی

(۱) این حدیث در ص ۲۱۷ کتاب (اللوثة المثنیه فی الانار المعنونة المرویه للعلامة
المحدث البارع الشیخ محمد بن محمد بن احمد الجشتی الداغستانی که در سال (۱۳۰۶)
در مصر چاپ شده میباشد

شنیده و بحاشیه درب ضریح در پائین پای شریف بخط مطالا کتیبه شده در اختیار دانشمندان
و مؤمنین میگذارم بسم الله الرحمن الرحیم قال العلامة النجفی روی السید محمد الغماری
الشافعی فی کتابه عن فاطمة بنت الحسین الرضوی عن فاطمة بنت محمد الرضوی عن فاطمة
بنت ابراهیم الرضوی عن فاطمة بنت الحسن الرضوی عن فاطمة بنت محمد الموسوی
عن فاطمة بنت عبد الله العلوی عن فاطمة بنت الحسن الحسینی عن فاطمة بنت ابی هاشم
الحسینی عن فاطمة بنت محمد بن احمد بن موسی المبرقع عن فاطمة بنت احمد بن موسی
المبرقع عن فاطمة بنت موسی المبرقع عن فاطمة بنت الامام ابی الحسن الرضا (ع) عن فاطمة
بنت موسی بن جعفر عن فاطمة بنت الصادق جعفر بن محمد عن فاطمة بنت الباقر محمد بن
علی عن فاطمة بنت السجاد علی بن الحسین زید العابدین عن فاطمة بنت ابی عبد الله الحسین عن
زینب بنت امیر المومنین (ع) عن فاطمة بنت رسول صلی الله صلی الله علیه و آله قالت قال
رسول الله صلی الله علیه و آله (الاهن مات علی حب آل محمد مات شهیداً و
در جلالت و عظمت این فاطمه علیها سلام چه نیکو سروده شده است

خاک قم گشته مقدس از جلال فاطمه
گرچه شهر قم شده گنجینه علم و ادب
تابش شمع و چراغ و کهربائی نورها
صافی آئینه ایوان نیکو منظرش
عطر آگین گشته گراین بارگاه جنتی
بر سر ماسایه افکن از کرامت ایتول
آفت دلها غم است بر درگاه معصومه ام
یارب از غم همار ابرهان غم افسرده گی
کبریا از در گش کس را نکرده ناامید
و جناب فاضل دانا آقا شیخ علی دوانی در توصیف آستانه مبارکه آن بی بی
عالم گوید

ز باد حوادث گلی از پیمبر
یکی لاله از لاله زار نبوت
کل گلشن فاطمی بین که چونان
در این عرض اقدس یکی گوهر پاک
در این خاک عنبر فشان آرمیده
بگلزار قم بین چسان آرمیده
ز دست قضا نو جوان آرمیده
بتقدیر چرخ زمان آرمیده

در این بارگاه رفیع دل افروز
درخشان مهبی دخت موسی بن جعفر
جبین سابخاک درش هان که بی شک
بسایان گوی کاین در پیوند
کمال و شرف علم و جاه جلالت
بهر سوی این آستان آرمیده

گذشته از این بی بی محترمه امامزاده های لازم التکریم دیگری در این شهرستان وجود دارد که چندتن آنها چون جناب موسی مبرقع که مکنی بابن الرضا میباشد و حمزة بن موسی بن جعفر علیهما السلام و سه دختر از حضرت هادی و حضرت جواد علیهما السلام بلا فصل و واسطه با امام علیه السلام میرسند و خود هر کدام صاحب جلالت و مقام اند که این کتاب را گنجایش نقل و نگارش آنها نیست و از موضوع کتابهم خارج است و احصائیه تمام آنها در حدود چهار صد تن میباشد و هر یک از آنها حجت حجت خدا و آثار حجت خدا هستند و از آنها هم که بگذریم از عصر حضرت صادق علیه السلام که یک خانواده از پیروان حقیقی و شیعیان متعصب و واقعی حجت بنام اشعریین در قم تشکیل شد قم یکی از مراکز بزرگ آثار حجت گردید

رجال معروف این طایفه که نهایت توسل و تمسک رابجج الهی و حجت های زمان خود داشتند و ترویج شایانی از حضرات نموده و در علانیه و خفاء طرفداری آنها را مینمودند و حضرات معصومین و حجج الهی هم بآنها علاقه و لطف و توجه مخصوصی داشتند بسیار و از معارف ایشان جناب زکریا بن آدم اشعری است که حجت حضرت رضا علیه السلام در قم بوده و در یکسفر طولانی هم کجاوه و بالکی آنحضرت بوده و وقتی در قم کسل و نگران میشود از بعضی مردم جاهل بحضرت عرض میکند اجازه بفرمائید از قم بیرون روم حضرت (۱) بلا میفرماید در قم باش و از آن مهاجرت مکن زیرا خدا بسبب برکت وجود تو بلال را از مردم قم دور میکند چنانچه بواسطه پدر موسی بن جعفر علیهما السلام از مردم بغداد دور مینماید و کشی (۲) در رجال خود درباره توثیق زکریا میگوید حضرت رضا علیه السلام

(۱) رجال الکشی ص ۳۶۶ باسناده عن زکریا بن آدم قال قلت للرضاع انی اريد الخروج عن اهل بيتي فقد كثر السفهاء فيهم فقال لا تفعل فان اهل بيتك يدفع عنهم بك كما يدفع عن اهل بغداد بابن الحسن الکاظم ع

(۲) وعنه عن سعد بن عبدالله عن محمد بن عيسى عن احمد بن الوليد عن علي بن المسيب

برای او فرموده انه مأمون على الدين و الدنيا و نجاشی درباره و ناقت او گوید زکریا بن آدم بن عبدالله بن سعد الاشعری القمی ثقة جلیل عظیم القدر و کان له وجه عند الرضا عليه السلام (قبر آنجناب در قبرستان شیخان قم مقبره و گنبد کاشی کوچکی دارد)

و دیگر از رجال معروف اشعریهای قم که از حجت های حجت الهی است سعد بن عبدالله اشعری است که در ورود حضرت معصومه اهالی قم را باستقبال آنحضرت تا چندین فرسخ فرستاده و خود با هزاران اخلاص و ارادت باریاست و شخصیتش مهار نافع حضرت معصومه را بدست گرفته و وارد شهر گردیده و فریاد میزد مردم قم با ادب باشید و خوشا بحال شما که دختر امام و خواهر امام و عمه امام بشهر شما نزول اجلال فرموده و دیگر پسر او سعد بن سعد است که روایتش را درباره زیارت آنحضرت نگارش دادیم و دیگر آدم بن اسحق است که از روایات حضرت صادق و کاظم علیهما السلام بوده و بسیاری دیگر از رجال علم و حدیث این خانواده که هر چند نفر آنها در عصر حضرت جواد و حضرت هادی و حضرت عسکری علیهم السلام چون احمد بن اسحق و کیل و حجت مردم قم بوده اند از طرف آنحضرات که واسطه فیض بین ایشان و مردم بوده اند و حدیث معروف درباره حجة علماء و فقهاء و رواة و محدثین از حضرت ولی عصر ارواحنا له الفداء که فرمود (۱) (واما الحوادث الواقعة فارجعوا الی رواة احادیثنا فانهم حجتی علیکم و انا حجة الله علیهم) اشاره بجلالت آنهاست و از ایشان گذشته خانواده های دیگری از قبیل خانواده ابن بابویه صدوق اول جناب (۲) علی بن حسین بن موسی بن بابویه که مورد اطمینان و وثوق حضرت امام حسن عسکری علیه السلام بوده و شاهد جلالت او توفیق حضرت عسکری (ع) است برای او که خطاب شیخی و ثقتی و معتمدی با او نموده و دو فرزند او صدوق ثانی محمد بن علی بن بابویه که حجت بر مردم ری و قبرش در شهر ری معروف و یکی از مقابر اعیان و اشراف طهرانست و حسین بن علی بن بابویه که استاد سید مرتضی و شیخ طوسی بوده و بعد از آنها خانواده نوبختی های

قال قلت للرضا شقتی بعیدة و لست اصل الیک فی کل وقت فعمن آخذ معالمن دینی فقال من زکری بن آدم القمی المأمون علی الدین و الدنیا الحدیث

(۱) این حدیث در احتجاج طبرسی از اسحق بن یعقوب از آنجناب روایت شده

(۲) وفات جناب ایشان در سال ۳۲۹ هجری واقع شده همان سالیکه تنائر نجوم واقع

گردید چنانچه نجاشی در رجالش گوید

قم که از مشاهیر و رجال برجسته آنها جناب شیخ ابوالقاسم حسین بن روح نوبختی است که از نواب اربعه خاصه و حجة حجة الله در بغداد بوده و از اول غیبت صغری الی زمانها هم در هر عصری آناری از حجة الهی در قم بوده که شرح آن در توارین قم و کتب رجالی مسطور است و دیگر از آنار حجت در قم مسجد شریف جمکرانست که در یکفرسخی آن از طرف کاشان واقع و چنانچه شرح بنا، آنرا مرحوم حاجی نوری در نجم الثاقب نقل کرده و در بعضی از توارین قم هم مذکور است که حضرت ولی عصر عجل الله له الفرج امر به بناء آن نموده و بحسن مثله جمکرانی هم تا کید فرموده که مردم را ترغیب بزیارت آن و نماز در آن نماید و فرموده اند من صلیهما فکانا مصلی فی بیت العتیق یعنی کسیکه دور کعت نماز در آن بجا آورد پس چنانست که در مسجد الحرام بجا آورده و دارای برکت و مزایای بسیاریست که خود این نگارنده بعضی از آنها را یافته ام و در این اواخر اول کسیکه این مسجد را احیاء و تجدید عمارت نمود مرحوم حجة الاسلام حاج شیخ محمد تقی باقی یزدی زاهد و متقی و متوکل و موحد و عارف و سالک و یگانه مجاهد عصر خود بوده که شرح حالش برار باب خرد و دانش پوشیده نیست و باز در همین کتاب اشاره به باره از خدمات و حالات ایشان در قم خواهم نمود و هر کس بخواهد کما و کیفاً تا حدی ترجمه و احوال او را بداند مر اجعه بر ساله التقوی و ما در یک ما التقوی نگارنده کند که چند سال است بطبع رسیده و منتشر گردیده است

خلاصه از روزیکه آن مرد جلیل در قم تجدید بنا، و عمارت آنرا نمود و عموم مردم قم و بخصوص طلاب و محصلین را بر رفتن آنجا تحریص نمود. آن مسجد شریف از غربت و مهجوری بیرون آمده و تاکنون همه روزه صدها نفر مردم قم و اطراف از علماء و غیره بزیارت آن میروند و هر کس بخواهد حالات فقید مذکور را در آن مسجد از مناجاة و راز و نیازش با اعلی حضرت بقیة الله عجل الله له الفرج بداند مر اجعه بر ساله مذکوره نماید و دیگر از آنار حجج الهیه در قم قبور و مشاهد امامزاده گان جلیل القدر و عظیم الشان است که تا حدی از جاهای دیگر زیادتر و حدود ۴۰ تن میباشد چنانچه اشاره کردم و یکی از این و دلیل هائی است در عظمت قم که شاه پوران و شاهزادگان اسلامی بآنجا متوجه بوده و در آنجا رحل اقامت انداخته اند و شرح اسامی و احوال آنها خود کتابی جدا گانه لازم دارد و جز اینها آنار دیگری از حجت در قم میباشد که برای اختصار از آن میگذریم و فقط بزرگترین آنها را شرح میدهم که برای جهان و جهانیان کافیست و آن حوزه مقدسه علمیه قم است که میتوان گفت عاصمه تشیع و بزرگترین مراکز روحانی اسلام است و امروز

صدها ملیون مردم شیعه و مسلمان دنیا بآنجا متوجه و چشمها بآن دوخته اند زیرا اکنون پرچم دار شیعه جهان نایب صاحب زمان حجت حجة رحمان آية الله البروجری حضرت مستطاب حاج آقا حسین طباطبائی متع الله المسلمین بوجود در آنجا مشرف و بر هزاران معصل مجاهد و فاضل و صدها دانشمند محقق و ملیونها مردم شیعه ایران و جهان سرپرستی میکنند از خدای عزیز مسئلت دارم که وجود مقدسش را از جمیع بلیات ارضی و سمائی در حمایت ولی عصر مصون و محفوظ دارد آمین یا رب العالمین

و انشاء الله در همین کتاب ترجمه احوال ایشانرا ایراد خواهم نمود بتوفیق الهی و تأیید حجت های نامتناهی خصوصاً اعلی حضرت ولایت پناهی که تنها سزاوار پادشاهی و درنانی و مرتبه دوم مراد از حجت و آنار او مرحوم آية الله حجت است که ترجمه احوال و شرح زنده گانی و آنار او را که بانی دوم حوزه علمیه قم و مهمترین علت مبقی این دانشگاه روحانی است خواهم نگاشت

بانی اولیه حوزه علمیه قم شهرستان دینی قم از روز نخستیکه بصورت شهر درآمد
کیست و مؤسس آن بدست مهاجرین عرب بنام قبیله اشعریه که خانواده بزرگی
کدامست از شیعه یمن بودند و نهایت علاقه و ارادت و اخلاص را

بخاندان وحی و رسالت داشتند و همین ارتباط و توسل آنها بایمه هدی علیهم السلام هم باعث تبعید و یامهاجرت آنها بزمین قم شد این آبادی را که از ۱۶ قلعه محکم تشکیل شده بود بصورت شهر درآمد و مخالفین خود را بیرون کردند مرکز علم و حدیث شد باندازه ای که حدیث مشهور (لولا القمیون لضاعت الدین اولاندرست الاحکام) از حضرات معصومین (ع) درباره آنهار رسید و چنانکه حساب ابجد حروف قم با حساب ابجد حروف علم مساویست (۱۴۰) ظاهراً و باطناً هم قم دارالعلم و الایمان گردید و همواره از این شهرستان چون صدوقین و محمد بن حسن صفار و علی بن ابراهیم و ابن قولویه و در این شهرستان چون میرزا ابوالقاسم قمی صاحب القوانین و دیگران از نوابغ علم و حدیث برخاسته و بارحل اقامت انداخته اند اما با همه این خصوصیات در توارین هیچ دیده نشده که قم را سا و اساساً مرکز علم در قبال نجف اشرف و حوزه چند صد ساله آن بوده باشد بلی چنانچه اشاره کردیم قم هم مانند بسیاری از شهرستانهای دیگر ایران و اسلامی هیچگاه از رجال علم و فضل و فقه و حدیث خالی نبوده بلکه در هر عصر و قرنی رجالی از برجسته گان فقه و درایت و زهد و رشادت در آن افاضه و افاضه مینمودند ولی غالباً بطور انفراد تا سنه ۱۳۳۷

از هجرت که مجسمه زهد و تقوی مرحوم حجة الاسلام حاج شیخ محمد تقی بافتی یزدی یگانه مجاهد و فدائی دین در زمان خودش از نجف اشرف مهاجرت بقم نموده و در این دارالمؤمنین رحل اقامت انداخت و با علماء و رجال دانش و فضل آن زمان قم چون مرحوم حجة الاسلام آية الله حاج شیخ ابوالقاسم کبیر قمی که مجتهد با تقوی و فضیلت بوده و مرحوم حجة الاسلام آية الله حاج شیخ مهدی فیلسوف قم و مرحوم آية الله حجة الاسلام حاج میرزا محمد ارباب والد مرحوم میرزا محمد تقی اشراقی خطیب فعل و دیگران از بزرگان علم قم آمیزش و زمزمه تاسیس حوزه علمیه را نمود و آنهارا تشویق و ترغیب بچنین شالوده و بنیان میکرد و خود در گوشه و کنار از طلاب و محصلین دلجوئی مینمود ولی حضرات حجج اسلامی قم که خود اهل شهر بودند و از باب اهل البیت اداری بمافی البیت مقتضی برای اقدام چنین امری نمیدیدند قدم برای این کار جلو نمیکذاشتند و میگفتند این کار بسیار خوب و اساس بینهایت محکمی است لکن ما خود که اهل این شهر هستیم و وضع و روحیه مردم شهرمانرا خوب میشناسیم شخصا نمیتوانیم مبادرت باین عمل نمائیم بلی اگر شخص استخوان داری از رجال علم و قضاوت و فضل و درایت از خارج بیاید و اقدام بتاسیس حوزه علمیه نماید ما هم مضایقه نداریم و بنوبت و موقع خود پشتیبانی نموده و طرفداری خواهیم کرد مرحوم حجة الاسلام بافتی اضافه میفرمودند اگر حتماً باید عالم و مجتهدی از غیر این شهر مؤسس باشد این اراک ۲۲ فرسخی شهر شماست که در آن حوزه علمیه کوچکی دایر و مردان بزرگی چون حضرت آية الله الحائری حاج شیخ عبدالکریم یزدی و آية الله آقای آقا نورالدین عراقی و آية الله حاج میرزا محمد علیخان و آية الله حاج شیخ محمد سلطان العلماء و دیگران تدریس میکنند جناب حاج شیخ حائری را بخواهید و رسماً دعوت کنید که شهر شمارا مرکز اقامت خود قرار دهد زیرا این مردیست شایسته و از برجسته گان تلامذه مرحوم میرزای بزرگ شیرازی و بخصوص از شاگردان آية الله و حجة الاسلام آقا سید محمد فشارکی اصفهانی و ردیف آية الله میرزا حسین نائینی و بلکه اکمل و اجمع و خود مورد وثوق مرحوم آية الله یزدی آقا سید محمد کاظم و آية الله شیرازی آقا میرزا محمد تقی و مرجع احتیاطات ایشان میباشد اگر ایشان قم را نعم البدل اراک قرار دهند و تشریف بیاورند قطعاً فضلاء و اصحاب ایشان برای استفاده از محضرشان خواهند آمد و از اطراف دیگر نیز جمع خواهند شد و قم خود قهراً مرکز علم و حوزه فضل خواهد گردید و فرمایش حضرات ائمة هدی علیه السلام مصداق خواهد یافت آقایان آنروز قم از این

گفته استقبال نموده و موافقت خود را اعلام داشتند و بنابر انتظار فرصت گذاردند که بخواست خدای تعالی و توجّهات ولی عصر عجل الله له الفرج هر چه زودتر فرصت بدست آورده و از معظم له دعوت کنند تا اتفاقاً مرحوم آیت الله حائری برای تشریف بآستان قدس اعلی حضرت ثامن الحجج علیه آلاف التحية والثناء از اراک حرکت بجانب مشهد مقدس و در رفتن و برگشتن چند شبی را در قم توقف نموده و علماء قم بزیارت و دیدارشان نائل و از آن سرچشمه علم و دانش و منبع فضل و کمال مستفیض و دانستند چه شخصیت برجسته در نزدیکی آنها فیض افشاست و معظم له پس از توقف مختصر در قم بعد از مراجعت از مشهدشان بآراک توقف گاه موقت و حوزه علمیه و درس خود در اراک برگشتند و تا سه سال دیگر توقف خود را در آنجا ادامه دادند

حرکت آية الله حائری مرحوم آية الله حائری رضوان الله علیه از سنه ۱۳۳۲ که از کربلای اراک بقم معالی بجهت دعوتیکه از ایشان شده بود بامعیت میرزا بان خود آقای حاج آقا اسمعیل فرزند آية الله مرحوم حاج آقا محمد حسن اراکی بآراک تشریف آوردند تا ۱۳۴۰ مدت ۸ سال در آن شهرستان جدید و مستحدث بتدریس و تعلیم فضالاء مشغول و در خلال این مدت چنانچه اشاره شد سفری بارض اقدس و قم مشرف و در سنه مذکور در ۲۲ رجب برای تحویل حمل و نوروز ۱۳۰۱ شمسی بقصد زیارت علیا حضرت فاطمه معصومه علیها سلام باتفاق مرحوم آية الله خونساری که هویت و شخصیت آنرا خواهیم نگاشت انشاء الله و دیگر حاج میرزا مهدی بروجرودی و مرحوم آقا شیخ احمد یزدی و خادمشان کربلانی علیشاه که اکنون در قید حیاتند حرکت بقم نمودند و حدود و دوروز در راه بودند زیرا آنروز اتوبوس در ایران نبود و تنه و سیله مسافرت گاری و دلیجان و کجاوه و اسب و الاغ بود آية الله حائری باعلازمین خود باهمین وسایل میامدند تا در ۲۴ ماه رجب و در بقم فرمودند اهالی قم مخصوص علماء شهری و مهاجر از حرکت ایشان مسبوق شدند بتشویق مرحوم حجة الاسلام بافتی و بعض دیگر وسایل استقبال را فراهم کردند و اکثر علماء قم و تجار و کسبه و مجاور و مسافر تا حضرت شاه جمال که از امامزادگان معروف قم و در ۴ کیلومتری شهر در سر راه اراک قرار دارد پیشواز نموده و خیر مقدم گفتند و در همانجا که ساعتی را برای استراحت توقف فرمودند اولین زمزمه نگهداشتن و توقف ایشان را در قم نمودند و از آنجا بانجلیل حرکت و در منزل آية الله آقای حاج شیخ مهدی باین شهر قمی که از دوستان قدیمی ایشان بود نزول کردند ماده تاریخ و درود ایشان بقم اسم ایشان (الحاج شیخ عبدالکریم یزدی ۱۳۴۰) میباشد (فافهم) و پس از آنهم در ایام نوروز که مردم قم

از مجاور و زوار بزیارت و دست بوسی ایشان میامدند تقاضای ماندن در قم را از ایشان مینمودند و مخصوص در آن ایام چند تن از واعظین برجسته آن زمان چون مرحوم حاج شیخ محمد سلطان الواعظین تهرانی و بعضی دیگر برای زیارت و درك تحویل در قم باین شهر آمده و از تشریف فرمائی آیه الله حایری تقدیر ها نموده و بالای منابر در صحن و مسجد نغمه تقاضای ماندن ایشان را در قم نموده و مردم را تحریص و ترغیب و تشویق و تحریک بنگهداشتن معظم له مینمودند و بایشان نیز اصرار و در میان علمای قم و واعظ و مردم دیگر یگانه کسی که بیشتر ابراز علاقه و اشتیاق بماندن ایشان در قم و انتقال حوزه علمیه اراک را بقم میکرد مرحوم حجة الاسلام حاج شیخ محمد تقی بافتی بود که خود برای این نگارنده حقیر و جماعتی دیگر میفرمود که مرحوم آیه الله حایری بالینکه در سفر مشهدشان وضع مدارس مهجور و بایر قم را از فیضیه و دار الشفاء دیده که چگونه دانشگاه روحانی مرحوم آخوند فیض و میرزای قمی مرکز گدایان و فقراء و یامجانین و مریضها شده و بسیار متاثر و نگران گشته و گاهی هم در اراک به بعضی از حواریین و رفقا و تلامذه خود هم ابراز و تمنای این که چه میشد این مدارس قم از غربت بیرون میامد مینموده معذک بنظر مبارکشان مشکل و گران میامد که ممکن باشد حوزه را از اراک بقم منتقل و خود در قم بتواند توقف کند فرمودند وقتی بایشان اصرار کردم مواعی ذکر کردند جواب آنها را دادم و آخرباین کلمه ایشان را قانع نمود و منصرف از برگشت باراک نمودم گفتم شما این اخبار را که از آنحضرت معصومین علیهما السلام راجع بآخر الزمان که قم مرکز علم و دانش خواهد شد و از آنجا بعالم فاضله خواهد گردید و اینکه در آخر الزمان علم در نجف چون مار بزمین فرو رفته و از قم سر بیرون خواهد آورد دیده اید فرمودند بلی گفتم آیا قبول دارید و یا شبیه میکنید فرمود قبول دارم گفتم آیا نمیشواید که تاسیس این اساس محکم بدست با کفایت شما گشته و تا ابد این سکه بنام شما خورد و باقیات الصالحات شما باشد فرمودند چرا گفتم پس تصمیم بتوقف بگذارید و باراک بنویسید هر کس مایل باشد بشما ملحق شود و دیگر از کسانی که در تاسیس حوزه سهم بسزائی دارد مرحوم حجة الاسلام و المسلمین آقای حاج میرزا محمد ارباب است که بسیار ساعی و مصر بود در توقف مرحوم آیه الله حایری و نیز مرحوم حجة الاسلام حاج شیخ محمد رضای شریعتمدار ساوجبی که از علمای مبرز آنروز بوده و در قم آمده بودند و علاقه تامی باین موضوع داشته و ابراز احساسات میکردند مرحوم آیت الله حایری در مقابل این اصرار ها دیگر میبایست اعازم باقامت و توقف

و برای اطمینان قلب بنارا بر استخاره گذاشته و در بین الطلوعین که بعزم مشرف شدند با قرآن شریف استخاره کردند آیه ۲۹ سوره یوسف جواب استخاره آمد (اذ هو بقمیصی هذا بالقوه علی وجه ایی بات بصیرا) (و اول مایری) و اتونی با هلكم اجمعین) طبقات مردم در منزل حاج سید علی مصطفوی معروف به باور فروش (منزل فعلی آیه الله بر و جردی) تجمع و انتظار داشتند معظم له تشریف آورده آیه را با اطلاع آنجمعه رسانیده همگی خوشحال گردیدند

و ترجیه من الرحمن سائلة حتی استجیب لهما ترجوه داعیها آقای حاج میرزا عبدالحسین بر و جردی معروف بصاحب الداری که مقسم ایشان در اراک بودند برای نیکارنده گفت که بعد از توقف ایشان اول کسی که از اراک بایشان پیوست بنده بودم با جناب حجة الاسلام آقای حاج میرزا هدایت الله و جید گلپایگانی که اکنون ساکن طهرانند (پس از آنکه تا دو ماه بامرایشان شهریه معصلین اراک را پرداختم) و بعد از آنکه خدمتشان رسیدیم فرمودند ما ماندنی شدیم اگر شما هم بخواهید بمانید خدا کریم است بروید خانواده خود را بیاورید پس آقای حاج میرزا هدایت باراک رفته و رفقا و اصحاب آیه الله حایری را از قضیه اطلاع داده و خانواده خود و مرا بهم آورد و کم کم رفقای اراک بقم آمده و رفته رفته حوزه علمیه قم تاسیس گردیده و پیش بینی ها پیش گوئیهای حضرات ائمه معصومین علیهم السلام مصداق یافت

یکی از علایم آخر زمان بزرگان دین و پیشوایان الهی مسلمین دارای فضیلت و کرامت بوده اند از جمله بسیار غیب گوئی میکردند و چون حضرت مسیح عیسی بن مریم علی نبینا و آله و علیه السلام از دل مردم و اندوخته های مردم و آینده مردم و وقایع و حوادث هزاران سال بعد خبر داده و با اصطلاح عصری پیش گوئی و پیش بینی میکردند و از چیزهایی که زیاد در اطراف آن صحبت کرده و علایم و نشانه هائی برای آن بیان کرده و از آن پیش گوئی نموده اند ظهور حضرت ولی عصر ارواحنا له الفداء و آخر زمان است که در اکمال الدین صدوق و غیبت طوسی و غیبت نعمانی و الزام الناصب و ۱۳ بحار الانوار مجلسی و نجم الثاقب نوری و کتابهای دیگر از سنی و شیعه مسطور و مشروح و حاصدها علامت را که بعضی از آن واقع و گذشته و بعضی هم مصداق (فانتظر و انی معکم من المنتظرین) است برای این دو موضوع معرفی نموده و توضیح داده اند یکی از پیش گوئی های رسول اکرم صلی الله علیه و آله و حضرات ائمه هدی علیهم السلام راجع بآخر الزمان تاسیس حوزه علمیه در قم و مرکز دانش و

فضل شدن آن شهر ستانست که ما چند خبری از حضرات (ع) برای شرافت قم و فضیلت آن بر شهرستانهای دیگر و مرکز علم و منبع فیض گشتن آن نقل و در اختیار خوانندگان میگذاریم و پیش از شروع بذکر اخبار این مطلب گفته شود که در میان محققین از دانشمندان اختلاف است که آیا شرافت و فضیلت اشیاء عرضی و یا ذاتیست مثلاً فلان زمین و شهرستان میمون و شریف است و فلان زمین و شهرستان ملعون و خبیث آیا این شرافت و خبیثت بالذات و فطر تست و یا بالعرض والا کتساب بعضی گویند ذاتیست و حدیث (۱) (الشقی شقی فی بطن امه و السعید سعید فی بطن امه) (را دلیل خود دانند) چون زمین مکه و مدینه و کوفه و کربلا و قم که ذاتاً و فطر تا شریف خلق شده و بوجود آمده اند و یا چون زمین بغداد و شام و بیهوت وری و قزوین و ساوه که خبیث و ملعون آفریده شده اند و برخی دیگر گویند بلکه شرافت و عدم آن برای اشیاء عرضی است و اکتسابی نه ذاتی و فطری زیرا همه از حیث فطرت که خالق و فاطر و ایجادکن آنها خدای واحد یکتاست یکسان و هیچ برتری و امتیازی بردیگری ندارند مگر بعرض مکه چون کعبه و قبله جهانیان و مطاف و حائیان در آن واقع و مدینه چون قبر نبی اکرم و پیغمبر خاتم و مسجد النبی و قبور چهار تن از ائمه دین در آن قرار دارد و کوفه چون حرم امیر المؤمنین علی علیه السلام و کربلا چون آمیخته باخون پاک حسین علیه السلام و شهدای راه خدا شده و قم چون حرم ائمه دین علیهم السلام و مدفن دختر هفتمین امام علیا حضرت فاطمه معصومه علیها سلام و مرکز علم و دانش و مقام آن از حجت است صاحب شرافت و فضیلت میباشد

نگارنده گوید بطوری که از اخبار اهل بیت عصمت و خاندان وحی استفاده میشود شرافت و فضیلت اماکن و ازمینه و عدم آن از یک لحاظ ذاتیست و از یک لحاظ عرضی و بعضی از آن ذاتاً ملعون ولی عرضاً شریف و یا بالعکس میباشد چون شهر ری ماکه ذاتاً ملعون ولی بالعرض که مشهّد سیدنا حضرت عبدالعظیم حسنی است شریف و پناه اهل طهران است از حضرت رسول صلی الله علیه و آله رسیده که خدای تعالی ولایت علی علیه السلام و امامان از فرزندان او را بکوه ها و زمینها و دریاها و موجودات دیگر عرضه نمود هر کدام که در روز نخست آنرا پذیرفتن خدا آنهارا معدن جواهرات و معدنیات و مدفن انبیاء و مسکن اولیاء و مقام ائمه علیهم السلام قرار داد و هر آبی که قبول نمود خدا آنرا شیرین

(۱) این حدیث در متشابهات القرآن این شهر آشوب از مجعولات دانسته شده و علامه مرعشی میفرمودند این حدیث از مجعولات عشاءیه است

و گوارا قرارداد و و هر کدام که قبول نکردند ولایت حضرات را ملعون گردیدند مکه و دیگر بلدان شریفه پذیرای ولایت شده مورد توجه گردیده و شریف گشتند و قزوین و بغداد و ساوه وری پذیرفتند مذموم و ملعون شدند شهرستان پاک قم و نواحی آن در شمار بلدان و اماکنی است که ولایت اهل بیت را پذیرفت و از بسیاری از اراضی و اماکن گوی سبقت را ربود و منبع فضیلت و سرچشمه حیوة و شرافت و محل اشراق و افاضه گشت مرحوم محدث قمی در سفینة البحار از مجلسی با سندش از حضرت صادق علیه السلام از پدرانش روایت کند که حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله فرمود وقتی که مرا برای معراج تا آسمان می بردند جبرئیل مرا بر کتف خود حمل میداد پس نظر من به بقعه و زمین که در دامن کوه سرخی واقع بود افتاد دیدم که آن زمین و بقعه از رنگ زعفران نیکوتر و از مشک خوشبو تر بود و پیری را دیدم که کلام برنسی (شاپوئی) بر سر داشت و در آن زمین کمین کرده بود جبرئیل گفتم که این زمین و بقعه نیکو رنگ و خوشبو کجاست گفت این زمین پیروان تو و پیروان وصی و خلیفه تو علی علیه السلام است گفتم این صاحب برنس کیست گفت شیطان است گفتم چه خیال دارد بایشان گفت خیال دارد که ایشان را از دوستی و پیروی علی علیه السلام منصرف گردانده و بفسق و فجور دعوت کند گفتم فوراً مرا باو نزدیک کن پس نزدیک باو شدم سریع تر از برق و چشم بر هم زدن و گفتم (قسم) برخیز ای ملعون و در مال و نطفه و اولاد دشمنان شریک شو زیرا که شیعیان من و علی علیه السلام از شر تو محفوظ و تورا بر آنها راهی نیست امام صادق علیه السلام فرمود و لذلک سمی قم بقم

شهر قم بر شهرهای دیگر حجت در همان کتاب مرحوم قمی با سندش از مجلسی و مردم آن را مردم دیگر از حضرت صادق ع علیه السلام روایت کند که خدای تعالی احتجاج کند بکوفه بر سایر بلاد و بمؤمنین از مردمانش بر غیر ایشان از مردم دیگر و احتجاج کند به شهرستان قم بر شهرستانهای دیگر و باهل قم بر تمام مردم مشرق و مغرب از جن و انس و خدای تعالی قم و اهل قم را ضعیف نگذارد بلکه توفیق بآنها داده و تاییدشان فرماید و فرمودند دین و اهل دین در قم ذلیلند صورتاً و ظاهراً زیرا اگر چنین نباشد مردم نقاط دیگر بطرف آنها سرعت میکنند و قم خراب شده و اهلش از میان میرود و فرمود بدرستی که بلا از قم و اهلش دفع میشود و زود آید که قم و اهل آن حجت بر مخلوقات شود و این در زمان غیبت ولی ما صاحب الامر خواهد بود تا وقتی که ظاهر

شود و اگر نباشد حجت بودن قم و اهل قم هر آینه زمین اهل خود را فرو میرود و فرشتگان بلاراد در میکنند از قم و اهل آن و هیچ ستمکاری قصد سوء در باره قم نمیکنند مگر اینکه گردن او را (قاصم الجبارین) میشکنند و او را بیلا و دردی و یابدشمن بزرگی مبتلا میکنند که قم را فراموش کند چنانچه خدا را فراموش کرده است

و نیز در همان کتاب از حضرت صادق علیه السلام آورده که آنحضرت کوفه را یاد فرموده و گفتند زود است که خالی شود از مؤمنین و علم از آن جمع شده و پیچیده گردد چنانچه ما را بخود می پیچد در سوراخ خود و ظاهر شود در شهری که آنرا قم میگویند و معدن علم و اهل فضل میگردد

و نیز در آن کتاب با سند خود از آنحضرت آورده که هر وقت بلیه و زحمتی بشما رسید لازمست که بقم بروید زیرا که مسکن فاطمین و راحتگاه و مأمن مؤمنین است و هیچکس خیال بد در باره قم نکرد مگر آنکه خدا او را ذلیل نموده و از رحمت خود دور ساخت و نیز (۱) آورده که جماعتی از مردمی بمحض آنجناب رسیدند و خود را معرفی نمودند فرمودند (مرحبا باخواننا من اهل قم فقالوا نحن من اهل الری فاعاد الکلام قالوا ذلك مراراً و اجابهم بمثل ما اجاب به اولاً فقال علیه السلام ان الله حرماً و هو مکة و ان للرسول حرماً و هو المدينة و ان للامير المؤمنين حرماً و هو الکوفة و ان لنا حرماً و هو بلدة قم و ستدفن فیها امرأه من اولادی تسمى فاطمه فمن زارها و جئت له الجنة)

و در آن کتاب از حضرت موسی بن جعفر عاظم السلام آورده که قم مرکز آل محمد و مکان پیروان ایشان است و لکن جوانان ایشان نابود گناهان پدران خود میشوند از جهت اهانت و استهزاء به بزرگان و پیران خود و باین جهت خدا شر دشمنان آنها را با هر شرد دیگری از آنها دور میکند

و از حضرت رضا علیه السلام آورده که فرمودند برای بهشت ۸ دراست و یکی از آنها مخصوص و ویژه اهل قم است فطوبی لهم فطوبی لهم فطوبی لهم

و از حضرت امام علی النقی علیه السلام از پدرش از جدش امیر المؤمنین عاظم السلام روایت کند که پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمود و تیکه مرا سیر و گردش در افلاک و آسمانها میدادند رسیدم بآسمان چهارم قبه را دیدم از لؤلؤ که برای آن ۴ ستون و ۴ در بود که گویا از زبرجد سبز بود گفتم ای جبرئیل چیست این قبه ای که مثل آنرا در آسمان

(۱) این حدیث در پاوردقی صفحه قبل گذشت

چهارم ندیدم از خوبی گفتم ای حبیب من اینصورت شهرتست که او را قم میگویند در آن جمع میشوند بنده گان مؤمن خدا که انتظار تو و شفاعت را در قیامت دارند و نامالیمات و اندوه های فراوانی بآنها خواهد رسید

مبدء تاسیس حوزه در چند صفحه قبل اشاره کردیم که مرحوم آیه الله حایری

علمیه قم دامت آناره در سنه (۱۳۴۰) برای زیارت بقم مشرف و بنابر تقدیر و مشیت الهی بگفته آنمرد بزرگ سبز واری (فما شاء کلن و ان لم اشاء و ماشئت ان لم یشاء لم یکن) و اصرار و تقاضای مردم و تشویق مرحوم حجة الاسلام بافتی و علماء دیگر و اینکه مضمون اخبار مذکور و پیش گوئی های حضرت صادق علیه السلام و دیگران از امامان مصداق خارجی باید بنابر اقامت گذارده و همت بتاسیس حوزه علمیه اسلامیه امامیه نمودند برای چنین روزی که قم صبح کند و خود را قبله دنیای اسلام دیده و چشم مسلمانان و شیعه جهان را بنگران بخود بیند خدا رحمت کند آیه الله حایری و مرحوم حاج شیخ محمد تقی بافتی را که راستی مصداق (اتقوا من فراسة المؤمن فانه ينظر بنور الله) بود او امر و زرا پیش بینی میکرد که بآیه الله حایری اصرار میکرد که باید در قم بمانید و تاسیس حوزه علمیه کنید او بانور الهی و چشم بصیرت آیه الله حایری را مینگرست او چون ارتباط و تماسش با مرحوم آیه الله حایری مستقیم و از دیگران بایشان نزدیک تر بود و خود صراف مرد شناس و گوهری گوهر شناس بود و میدید که باین مرد بزرگ و حساس و استخوان علم و فضیلت و عنصر عمل و پیکره متانت و تقوی و شرافت میتواند چنین اساس بزرگی برپا کرده و قرون درازی آواز علم و ادب را از قم بلند بشرق و غرب عالم برساند راستی روحش شاد باد که عجب دور بینی بردیده خود گذارده بود و باچه چشمی مطالعه امروز را مینمود آفرین بر این چشم و مرحبا بر این بصیرت بلی عجیب نباشد زیرا که مصداق اولئك هم المؤمنون حقا بود و بیان کردیم فرمایش حضرت صادق علیه السلام را که فرمود به پرهیزد از بصیرت و وزیر کی مومن زیرا که او با نور خدا مینگرند

از بعضی از ثقات شنیدم که میگفت مرحوم بافتی اصرار زیادی بآیه الله حایری برای توقف و اقامت در قم نمودند و ایشان تامل داشتند تا در یکی از مجالس دید و بازدید گفتند آیا اخباری که میگویند در آخر الزمان علم در قم ظاهر شده و از آنجا سایر بلاد فاضله میشود قبول دارید فرمودند البته گفتند آری یا نمیخواهی که این اساس بدست توه و سالهای دراز در مشورت آن شریک باشی فرمودند چرا گفتند پس چرا تامل دارید در اینجا بمانید

وبناء این اساس را بگذارید فرمودند بودجه لازم است گفتند (وما من دابا الا على الله رزقها) ظاهر آن فرموده بودند (بالله ان يجرى الامور الا باسبابها) گفتند (هو سبب الاسباب) اذا اراد بعد خير اهيء اسبابه فرمودند عده از فضلا در اراك به مجتمع و مشغولند گفتند آوردن آنها آسانست الغرض كيف كلن ايشانرا قانع نمودند كه قم مانده و بناء و تاسيس اين كانون علم و اساس فضيلت را گذارد و از آن طرف تجار و رجال ديگر را در قم تحريك و تشويق نمودند كه بقدر وسع خود كوشش كرده و اين بار فضيلت را بخانه و شهرستان خود فرود آورند

به به از اين همت و آفرين براين فكر راستى روانش شاد باد كه چنانيكه آية الله حائرى تاقيام اين بساط در نواب آن شريك است مرحوم باقى هم سهيم خواهد بود

هويت آية الله حائرى و شخصيت بزرگ او

آية الله حائرى حاج شيخ عبدالكريم
فرزند مرحوم آقا محمد جعفر مهر جردى
يزدست كه يكي از كشاورزان
متدين و پرهيز كار آن قريه كه از
قراء بخش ميبديز در نزديكى اردكان
است كه تا شهرستان يزد ۱۲ فرسخ
فاصله دارد ميباشد در سال ۱۳۷۶ در آن
قريه متولد شده و اوان شباب را
در آن سامان بتحصيل گذرانیده
و پس از تكميل مقدمات به يزد آمده



و باقى مقدمات و سطوح عربيت و ادبيت و فقه و اصول را نزد علماء آن زمان يزد چون مرحوم آية الله حاج سيد يحيى بزرگ و ديگران بنهايت رسانيده و براى ادامه تحصيلات و تكميلات نفسانى از يزد عزيمت عتبات عاليات نموده و از محضر نواب علمى و فقاہت آن روز چون مرحوم آية الله آقا ميرزا ابراهيم محلاتى و آية الله آقا سيد محمد فشاركى اصفهانى و آية الله آقا ميرزا محمد تقى شيرازى و آية الله حاج شيخ فضل الله نوري درسامري استفاده

و از ايشان تلمذ نموده است و چندين سال هم در حوزه آية الله بزرگ شيرازى حاضر ميشدند تا پس از فوت ايشان با استاد ديگرش آقا سيد محمد طباطبائى فشاركى اصفهانى بنجفا شرف آمده و از محضر اين استاد بزرگ پس از ميرزا استفاده مينمود و پس از فوت ايشان بدرس مرحوم آخوند خراسانى حاضر و قبل از فوت مرحوم آخوند بکربلاء معلى مشرف و در آنجا حوزه تدريس ميگذارد مرحوم آية الله ميرزا محمد تقى شيرازى توجه كامل بايشان داشتند و حتى ارجاع احتياطات خود را هم بايشان فرمود تا سنه ۱۳۳۲ از هجرت بنا برد و تيكه از اراك از ايشان شده بود بايران وارد و باراك نزول اجلال فرموده و حوزه مختصر اراك را آبروى بسزايى دادند و آن شهرستان جديد البنيان را مركز علم و مجمع فضلا و دانشمندان قرار داده و پس از ۸ سال بنا بر تقدير الهى و توجه اعلى حضرت ولي عصر ارواحنا له الفداء بقم عزيمت نموده و اين دارالمومنين را دارالعلم و الفضل كردند مرحوم آية الله حائرى از شخصيتهاى برجسته و بسيار بزرگ علمى اسلامست كه خود در قبال اساتيد و اساطين فقه و اصول چون مرحوم شيخ انصارى و آخوند خراسانى داراي مبنای متقن و مستقل محكميست كه ميتوان او را در ردیف نوابغ و فحول علمى اسلام آورد و گذشته از شخصيت علمى در تقوى و زهد و قدس و ورع و ارتباط و توسل بخاندان وحى و رسالت و خصوصاً عاليه حضرت بقیة الله نادره زمان بوده و در اين قرون اخير کمتر كسى بر تبه اش رسیده است مصداق حقيقى مخالفاً لهواه بود و بگفته يكي از علماء بزرگ اصلا هو ارحب نفسى در او ديده نميشد بطالاب و محصلين علاقه تامى داشت راضى بود بزرگترين لطامت بر بدن شريفش وارد و كوچكترين صدمات اهانت برايشان وارد نشود بسادات علاقه بسيارى داشتند و احترام زيادى مينمودند يكوقت يكي از اطرافيان ايشان كه در مدرسه فيضيه سمتى داشت بطالبه سیدی اسائه ادب نموده و او را مى زند آن سيد طلبه گريه كنان نزد ايشان رفته شكایت ميکند آية الله حائرى رضوان الله عليه بديدن اين منظره گريان شده و عذرخواهى ميکند و از آن شخص كه باين سيد طلبه اهانت كرده بود اعراض فرموده پس از چند ماه بشفاعت بعضى از حضرات حجج اسلام و توبه خود آن شخص و رضایت آن سيد طلبه شخص مزبور را مورد عنايت قرار ميدهد چون اين سجيّه كريمه و اخلاق حسنه آن جناب با آن مقامات علم و فقاہت و زهد و زكوت وجود و سخاوت و فضل و شهامت شهره ايران شد برق آسا از هر گوشه و كنار داوطلبان علم و فضيلت بقم آمده و خدمتش رسيدند و بالمعاينه آن كرامات را فوق تصور خود ديده باندك زمانى متجاوز از هزار طلبه در

اطراف شمع وجودش چون پروانه گرد شمع جمع شده و استفاده میکنند

قم و حوزه علمیه آن حوزه علمیه قم از اول تاسیس آن سنه ۱۳۴۰ بدست
شاهد حوادث مهمی بوده مرحوم آیه الله حایری اعلی الله مقامه شاهد و ناظر

حوادث و قضایای مهم تاریخی بوده که از حیث تاریخ مورد عظمت و اهمیت است حادثه
اول تبعید حضرت آیات الله العظام و مراجع و پیشوایان بزرگ دینی و رؤسای حوزه علمیه
نجف اشرف و نوابغ قرن چهارده هجری چون مرحوم آیه الله علی الاطلاق فی زمانه السید
ابوالحسن الموسوی الایصفهانی و آیه الله المرحوم المیزراحسین النائینی و آیه الله الحاج السید
علی الشیرستانی و آیه الله السید عبدالحسن الحجة الکربلائی و آیه الله الحاج شیخ محمد حسین
الایصفهانی الغروی و آیه الله الحاج شیخ مهدی الخالصی رضوان الله تعالی علیهم اجمعین است

شخصیت و عظمت هر يك از مذکورین مشهور عالم و در کتب تراجم چون ریحانة الادب
و علماء معاصرین خیابانی و احسن الودیعہ کاظمینی مسطور دیگر محتاج بتوضیح و تشریح
مائست اما علت تبعید آیه الله ایصفهانی و نائینی و شهرستانی و سید عبدالحسن حجت و مخالفت
کردن ایشان بوده بادولت ستمکار و جنایتکار انگلستان در امتیاز نهرین فوآت و دجله که
آنها میخواهند مستند مخصوص و ویژه خود قرار دهند و دولت عراق هم میخواست بآنها بدعهد
حضرات مذکورین اعتراض نموده و بعنوان قهر از نجف بکربلا آمدند تا شاید مردم نجف
و عراق عرب بغیرت و تعصب آمده و نهضت کنند و دست اجانب و کفار را از بلاد اسلامی و
مشاهد مشرفه کوتاه نمایند چون باختیار خود بکربلا وارد شدند روز دیگر دولت
مستعمره عراق بامر ارباب ستمگر خود برای ارعاب مردم آن مراجع عالیقدر اسلامی
و پیشوایان بزرگ دینی و فحول و نوابغ علمی را تبعید بایران نمود در سنه ۱۳۴۱ از هجرت
خبر تبعید حضرات که بشاه ایران مرحوم احمد شاه و مردم ایران رسید از یکجهت بسیار
متاثر و محزون و از جهت دیگر که کشور اسلامی ایران بقدم ایشان نورانی و گرانبار
میشود بینهایت خرسند گشتند و از دربار و وزارتخانه ها و تجار و کسبه و عموم طبقات و
بخصوص علماء و روحانین آن عصر ایران قدوم شریفه آنان را گرامی شمرده و تا سر حد ایران
ب عراق یعنی خسروی و قصر شیرین استقبال نموده و با عزت هر چه تمامتر بشهرستانهای
قصر و کرمانشاه و همدان و ملایر و اراک تا قم وارد نمودند و در ورودشان بقم تمام شهر
تعطیل از آیه الله حایری و سایر علماء و دانشمندان و طلاب و تمام طبقات دیگر غیر از
مردمیکه از طهران آمده بودند تا چندین فرسخ استقبال شایانی کرده و بشهر واردشان کردند

در روز دیگر احمد شاه شخصاً برای دست بوسی و زیارتشان با جماعتی از وزراء و وکلاء و
هیئات دیگر دولت بقم آمده و بمحضرشان مشرف و اظهار تائیر و ابراز علاقه و ارادت و
اتقیاد کردند و تا مدت هشت ماهیکه در قم توقف داشتند همه روزه از تمام نقاط دور و
نزدیک ایران از همه طبقات وارد قم شده و زیارت حضرات مشرف میشدند و آیه الله حایری
برای احترام میهمانهای عزیز مباحثه و تدریس خود را تعطیل و بآنها واگذار نمود و
حضرات بنابر دیدن و عادت کریمه خودشان که همواره بتدریس و مباحثه میکشیدند
همین مدت کوتاه ۸ ماه راهم مباحثه و تدریس شروع نموده و فضلاء و دانشمندان را از
فیوضات علمی خود بر خوردار نمودند



مرحوم آیه الله آقای آقا سید
ابوالحسن ایصفهانی قدس سره



مرحوم آیه الله آقای آقا میرزا
حسین نائینی قدس سره

در همین سال بود که شخصیت بارز دیگر مانند مرحوم آیه الله حاج شیخ مهدی خالصی
کاظمینی که از فحول علماء عصر و نوابغ زمان خویش بود وارد ایران شده و از راه بوشهر
و شیراز و ایصفهان بقم آمده و بهم قطاران خود ملحق گشتند و اما تبعید ایشان که همان
همکاری کردن با آیات عظام نجف بوده که باقتضای وظیفه دینی با علماء دیگر
کاظمین بر علیه دولت قیام و مردم را تحریک تا دولت شوم عراق بدستور اربابان خارجیش
ایشان را با جماعتی از دانشمندان به حجاز تبعید کرد و چون بمکه وارد شدند بسیار مورد

تکریم و تعظیم شریف حسین پادشاه حجاز واقع گشتند و شریف نهایت احترام را بایشان مبذول داشت و دولت ایران از آنجتاب دعوت نموده و تقاضای آمدن بایران را از ایشان کرد ایشان قبول کرده و از همان راه سابق با عزت و اکرام استقبال شده و در قم بعلامتین اصفهانی و نائینی پیوسته و پس از چند مدت توقف برای زیارت اعلی حضرت ثامن الحجج علیه السلام بمشهد مشرف شده و در همانجا اقامت نموده و بتدریس و تبلیغ احکام پرداخت تا از دنیا رفت و در جوار امام هشتم علیه السلام در ۱۲ رمضان ۱۳۴۳ در قرب حرم شریف و آستانه رضویه مدفون گشت رضوان الله تعالی علیه

مرحوم آیه الله حاج شیخ محمد حسین اصفهانی غروی پس از چند ماه بنجف اشرف برگشته و بانفاق حاج میرزا مهدی کفائی پسر بزرگ مرحوم آخوند خراسانی و شیخ جواد علاوی جواهری که از مشاهیر شیوخ و اشراف نجف بود بقم آمده و حضرات مراجع و آیات الله عظام را برای نجف حرکت دادند و با احترام و تجلیل زیادی وارد عراق تا بنجف عاصمه تشیع و حوزه عامیه نهصد ساله با استقبال بی سابقه نزول اجلال فرمودند

حادثه دوم فوت عالم دوم از حوادث مهمی که حوزه علمیه قم در سالهای اولش دیده ربانی آقای حاج میرزا جواد ملکی جهان اسلامی آورد فقدان حجة الاسلام والمسلمین آیه الله فی العالمین العالم الربانی والکامل الصمدانی جمال السالکین وقطب العارفين الحاج میرزا جواد آقای ملکی تبریز است که در ۱۱ ذی الحجه ۱۳۴۳ هجری واقع شده و حوزه علمیه را بغروب نور وجود خود تاریک نمود

فقید معظم از شخصیتهای برجسته و دانشمندان و علماء متاخرین و معاصرین ما بوده که می توان او را در سالوک و عرفان و خلق و ایمان در شمار نوادر و اغلو طه های زمان آورد در تبریز متولد شده و پس از دیدن مقدمات و سطوح بعبقات عالیات و نجف اشرف عزیمت نموده و فقهر از مرحوم حاج آقا رضای فقید همدانی صاحب مصباح الفقیه و اصول را از آقای آخوند خراسانی آموخته و علم حدیث و درایه را از حاجی نوری و در همان اوقات ملازمت و مصاحبت مرحوم جمال السالکین صاحب النفس الزکیه مولینا آخوند ملاحسین قلی همدانی را که شهرت فضائلش نزد ارباب علم و دانش و عرفان و ینش بسیار و مستغنی از توضیح نالایق ماست و در رساله التقوی اشاره بمقام ایشان و شاگردانش نمودم اختیار کرده و نفس خود را تهذیب و تکمیل نموده و در حدود ۱۳۳۱ بایران مراجعت

و اولاً در تبریز سکنی نمودند تا بعد در قضیه انقلاب مشروطه در سال ۱۳۲۹ هجری از آنجا بقم مهاجرت نمودند و مشغول بتدریس (درس فقه که عنوانش مفاتیح مرحوم فیض بود) و ترویج و تربیت شاگردان مکتب جعفر بن محمد علیهما السلام شدند و سه ماه رجب و شعبان و رمضان را صائم گردیده و در مدرس مدرسه فیضیه درس اخلاق عمومی میگفتند و اکنون که سی سال است از رحلت و فقدان آن عالم ربانی می گذرد در دیوار مدرس و فضای مدرسه صدای حزین و گریان و ناله های شوق و سوزان او را که می گوید اللهم ارزقنا التجانی عن دار الغرور و الانابة الی دار الخلود و الاستعداد للموت قبل حول الفوت بگوش هوش می رساند

فضائل و کرامات مرحوم حاج میرزا جواد آقا بیشتر از آنست که در این وجیزه توان آورد در باره اخلاق و زهد و تقوی و عشق و عرفان او شاگردانش که از علماء معروف حاضرند داستانهای گفته و حتی او را در ردیف بکاین آخر الزمان آورده اند نماز جماعتش در مسجد بالای سرمطهر و گاهی در مدرسه فیضیه و درس گفتنش در آن شاهد این مدعا است

ارتباط و مراوده اش با اعلی حضرت بقیه الله ارواحنا له الفداء بسیار ملازمتش بتقوی و ورع بی اندازه مراقبتش بنوافل و حضور و توجه دائمی آنی غافل نبود و لحظه از یاد خدا بیرون نمیرفت حکایت کرد برای ما جناب حجة الاسلام حاج سید جعفر شاهرودی که از علماء عصر حاضر طهران است و مکاشفه را که مفصل است مجمل آن را برای یافتن مقام و منزلت صاحب ترجمه می نگارم فرمود شبی در شاهرود خواب دیدم که در صحرایی حضرت صاحب الامر عجل الله تعالی له الفرج با جماعتی تشریف دارند و گویا نماز جماعت ایستاده اند جلورفتم که جمالش را زیارت و دستش را بوسه دهم چون نزدیک شدم شیخ بزرگواری را دیدم که متصل بآنحضرت ایستاده و آثار جمال و وقار و بزرگواری از سیمایش پیداست چون بیدار شدم در اطراف آن شیخ فکر کردم که کیست که تا این حد نزدیک و مربوط بمولای ما امام زمان است از پی یافتن او بمشهد رفتم نیافتم در طهران آمدم ندیدم بقم مشرف شدم او را در حجره از حجرات مدرسه فیضیه مشغول بتدریس دیدم پرسیدم کیست گفتند عالم ربانی آقای حاج میرزا جواد آقای تبریزی است خدمتش مشرف شدم تفقد زیادی کردند و فرمودند کی آمدی گویا مرا دیده و شناخته و از قضیه آگاهند پس ملازمتش را اختیار نمودم و چنان یافتن او را که دیده بودم و میخواستم تا شبی که نزدیک سحر درین خواب و بیداری دیدم درهای آسمان بروی من گشوده و حجابها مرتفع گشته تا زیر عرش عظیم

الهی را می بینم پس مرحوم استاد حاج میرزا جواد آقارا دیدم که ایستاده و دست بقنوت گرفته و مشغول تضرع و مناجاست با او می نگریستم و تعجب از مقام او می نمودم که صدای کوبیدن در خانه را شنیده و متنبه گشته برخاستم در خانه رفتم یکی از ملازمین ایشان را دیدم که گفت بیامنزل آقا گفتم چه خبر است گفت سرت سلامت خدا صبرت دهد آقا از دنیا رفت قبرش در شیخان نزدیک قبر میرزا ابوالقاسم قمی صاحب قوانین است و مانده تاریخ آن بر لوحه قبرش برمی (رفع العلم و ذهب الحلم) و در قصیده ای که بفارسی در مرثیه ایشان گفته شده این بیت است (از جهان جان رفت و از ملت پناه) (۱۳۴۳ هجری

تالیفات ایشان متعدد از جمله اسرار الصلوة است که در ۱۳۳۸ بطبع رسیده و دیگر سیر و سلوک که نسخه خطی آن نزد سید الاعلام عالم زاهد و عابد و متقی و پارسا حاج آقا حسین فاطمی قمی است که از شاگردان ملازمین دائمی تا آخر عمر ایشان بوده و نیز نزد حضرت آیه الله حاج سید ابوالقاسم خوئی در نجف اشرف و بعضی تلامذه دیگر ایشان موجود است شاگردان درس اخلاقش بسیار و از معارف آنها آقای شاهرودی مذکور و آقای حاج آقا حسین فوق الذکر و آقای شیخ عباس طهرانی و حجة الاسلام آقای نجفی مرعشی و آقای حاج میرزا عبدالله چهل ستونی طهرانی و آقای فاضل لنکرانی و آقا سید کاظم شریعتمدار و آقا شیخ محمد علی عراقی و بسیاری از فضلا کنونی حوزه قم ایدهم الله تعالی میباشند

حادثه سوم نهضت مرحوم

حاج آقا نورالله اصفهانی

برادر مرحوم حاج آقا نجفی و حاج آقا جمال فرزند مرحوم حاج شیخ محمد باقر تهرانی رازیست که در اواخر ۱۳۴۵ از اصفهان با جمیع علماء آن عصر اصفهان و چند هزار از طبقات دیگر مردم بر علیه سلطان وقت قیام نموده و باین جمعیت شهرستان قم وارد و اعتراض شدید بدولت برای بعضی از قوانین موضوعه مجلس تصویب امر شاه و دولت وقت کرده و باین اعتراض پافشاری نمود و حتی از تمام شهرستانها نماینده از علماء و تجار و رجال درجه يك خواست و در حدود دو ماه همگی بقم آمده و اعلان خطر نمود که اساسا این شاه قلدر و دیکتاتور مستبد و مخالف دین و مروج بدعتهای باطله بدرد ما نمی خورد باید عزل شود

بلی خدا رحمت کند آن عالم ربانی را که عینک آتیه بینی بچشم خود گذارده و می دید که آن پادشاه جابر اگر مسلط بر کار خود واریکه سلطنت باشد هم چنانکه حضرات

معصومین علیهما السلام پیش گوئی نموده اند مؤمنین را ذلیل و فساق و جنایتکاران را عزیز میکند فحشاء و منکرات را علنی می نماید شرب خمر و مسکرات را حلال می دارد زنانه و لواط را رواج می دهد زنان را بی حجاب و بی عفت و بی حیا میکند مساجد را خراب مشاهده بزرگان دین و امامزادگان را ویران علماء را اهانت مدرس ها را مقتول امثال آیه الله قمی را تبعید. آستانه رضوی را تیر باران و چندین هزار زوار شیعه را بمسلسل می بندد و مرده و نمرده آنها را روی هم بی غسل و کفن زیر توده های خاک میکند علماء و وعاظ مشهد مقدس را باسارت و چون آیه الله بافق را شخصا مضروب و توهین و بالاخره زندانی و و و که اگر بخوایم جنایات و ستمهای او را بشمارم مثنوی هفتاد من کاغذ شود

خلاصه مرحوم حاج آقا نورالله رضوان الله علیه امر و زور اطالعه می کرد که در اثر جنایات و ستمها و ضدیت های او باین اسلام و دشمنی او باقرآن همه چی ما از میان می رود و فساد جبران ناپذیر در بر و بحر ظاهر میشود

پس استقامت و رزیده و ارکان دولت و دربار را متزلزل نمود و در یکروز سه وزیر از دربار بقم آمده و اظهار انقیاد و اطاعت کردند از طرف شاه و برای ایشان روشن بود که تمام کلاه و حقه و تزویر است به آقایان علماء اصفهان و شهرستانهای دیگر میفرمود فریب این وعده ها را نخورید که بگفته فاسق و ظالم اطمینانی نیست



مرحوم آیه الله حاج آقا نورالله اصفهانی قده

قم در آن روزها ناظر یکی از بزرگترین قضایای تاریخی و نهضت های اسلامی بوده حوزه علمیه قم که در تحت ریاست و سرپرستی حضرت آیه الله حایری اداره می شدند نگران این انقلاب و قیام مقدس بوده و بیطرفانه تماشا می کرد زیرا آیه الله حایری آن مرد خیر اندیش برای حفظ آثار حجت در قم و حوزه علمیه ناچار از حزم و احتیاط بود که مستقلا و علنا وارد آن نهضت نشده و با آیه الله حاج آقا نورالله مستقیما همکاری نمی کرد مرحوم حاج آقا نورالله یگراه را خوانده و مرحوم حایری راه دیگر را آنفقید مجاهد برای کوتاه کردن دست ظالم ستمکار قیام کرده و این فقید حلیم برای حفظ بیضه اسلام و بقاء حوزه علمیه و آثار حجت با احتمال و یاقین باینکه گفتار معصومین پاک در معرض بروز و ظهور است

پیش نخواهند برد تقاعد ورزیده و عملاً اعلان بیطرفی خود و حوزه علمیه را صادر نمود خدا هر دو را رحمت کند و باموالیات خود محشور گرداند و مخصوص بآیه الله حایری جزای خیر دهد که اگر تقاعد نورزیده بود اکنون از علم و دانش و عالم و طلبه در قم و ایران اثری نبود

شهرستان قم بعدی محل ایاب و ذهاب مردم مرکز و ازدحام جمعیت های دور و نزدیک شده بود که در تاریخ کمتر نشان میدهد هر روز از شهری نماینده با صدها و هزارها نفر وارد و اظهار موافقت و پشتیبانی مینمودند قسمت ابرقودر کنار رودخانه از قبرستان مرحوم حاج شیخ حایری تا خاک فرج چادر بچادر متصل و مردم اصفهان و شهرستان های دیگر در آنها ساکن و مہیای فرمان بودند غیر از کلروان سراها و مهمانخانه ها و مسافر خانه ها که همه مطروس از جمعیتها بود

کاربرد دولت تنگ شد و شاه و دربار خوف ناک گاهی تیمورتاش ملعون و خائن میآمد و گاهی جم و گاهی دیگری تا عاقبت بهر راه تدلیس و وعده های کاذبانه که بود در مردم اختلاف و بواسطه رشوه دادن به بعضی گران متلبس بلباس میش نفاق و تفرقه میان مردم انداخته و کم کم از اطراف مرحوم حاج آقا نورالله پراکنده نمودند تا آن مرد مجاهد الهی تصمیم بمراجعت گرفته و از حضرت حجة الاسلام آقای آقا نجفی مرعشی نیز دعوت نموده تا ایشان را با خود باصفهان برد بایشان فرمود اسباب را جمع و عازم



باش که فردا باتفاق باصفهان مرحوم حجة الاسلام حاج آقا جمال اصفهانی فده خواهیم رفت و در همان روز کسالت مختصری عارض ایشان شده اظهار الم نمودند که

ناگهان دکتری از طهران و با اجل معلقی حاضر و گردی در آب حل نموده بایشان خورانید که خوردن همان و مردن همان پس صبح آن شب خبر در قم منتشر درس ها تعطیل و بازار و دکان بست و علم و بیرق ها افراشته زن و مرد کوچک و بزرگ ضجه کنان و ناله کنان و گریان جنازه اش را حرکت و پس از گردش در قسمتی از شهر با تشییع کم سابقه بآستانه و پس از طواف بنجف اشرف حرکت و تمام شهر عزادار و فغانه گرفتند شهادت او در اواخر سال ۱۳۴۵ هجری واقع شد و چون این خبر باصفهان و طهران رسید علماء این دو شهرستان مخصوص مرحوم حجة الاسلام حاج آقا جمال اصفهانی تهرانی بقم آمده و در منبرها با آن مقام علمی و عملی گریه عجیبی می کردند و میگفت مردم در این شهر برادر مرا کشتند و در دیوار صحن را بگریه میآورد تمام ایران عزادار و فغانه گذاردند خصوصاً قم و اصفهان و طهران طالب الله نراه و جعل الجنة مثواه

حادثه چهارم تبعید عالم چهارمین حادثه ای که حوزه علمیه قم در سال ششم مجاهد ربانی مرحوم باقی تاسیس آن دیده تبعید مرحوم حجة الاسلام حاج شیخ محمد تقی باقی رضوان الله علیه از قم بطهران و حضرت عبدالعظیم (ع) بوده و جهت آن تبلیغات صریح و دینی ایشان بوده چنانچه در رساله التقوی و ماادریک ماالتقوی که در ترجمه و احوال آن فقید مجاهد دست توضیح دادم و در اینجا فهرست آن را بیان میکنم مرحوم باقی از علماء مجاهد و فدا کار و آمر بمعروف و ناهی از منکر و حقیقتاً پیکره قدس و تقوی و مجسمه زهد و ورع و هیکل توحید و توکل و عنصر ولایت و توسل بوده و بگفته یکی از دانشمندان معاصر که هر وقت ذکر ایشان میشد این بیت را میسرود و میگفت انصاف میدهم که دلیران دلبران بسیار دیده ام نه باین حسن و دلبری مرحوم باقی از اهل بافق یزد است که تا شهر یزد نیست دو فرسخ مسافت دارد میباشد فرزند مرحوم حاج محمد باقر تاجر باقیست در سنه ۱۲۹۲ در آن قصبه بدنیا آمده و تا ۱۴ سالگی در مهد تربیت پدر و مادر زیسته و پس از آن برای تحصیل علم و کمال بشهرستان یزد آمده و تا ۱۴ سال دیگر از اساتید و علماء آن عصر یزد چون مرحوم حاج میرزا سید علی لب خندقی و دیگران تعلیم فقه و اصول نموده و سطح را در این مدت بیابان رسانیده و برای تکمیل و ادامه تحصیل عزیمت عتبات عالیات کرده و تا ۱۷ سال تقریباً در نجف اشرف از محضر مرحوم آخوند خراسانی و آیه الله طباطبائی یزدی و حاج میرزا حسین نوری و دیگران استفاده و پس از ایشان در کربلا از مرحوم حاج سید احمد موسوی کربلائی که از

بزرگان مراجع تنبیه و اعظام اصحاب مرحوم آخوند ملا حسین قلی بوده تہذیب اخلاق و تزکیہ نفس نموده و در سال ۱۳۳۷ برای تشکیل حوزه علمیه بقم مشرف و ہمت بر تاسیس آن با ہمیت مرحوم آیۃ اللہ حاج شیخ ابوالقاسم کبیر و آیۃ اللہ فیض کہ ترجمہ آنہا را خواہم نگاشت گماشتہ تا آیۃ اللہ حایری ازاراک بقصد زیارت وارد قم شدہند مجتہعا و متفقاد درخواست و تقاضای توقف ایشانرا نمودند و بالاخرہ باصرار ہر چہ تمامتر ایشانرا نکہداشتہ و مانع از برگشت باراک گردیدند



مرحوم بافتی از نوادہ و نواہ و بگفتہ یکی از بزرگان از اغلو طہ ہا از زمان بودہ و حقاً از عناصری بود کہ میتوان برای او حساب جداگانہ باز نمود و در این قرون اخیر از جنبہ علمی و فقاہت کہ بگذریم از جنبہ ہای دیگر عدیل و مثیلی برایش نبودہ و شاہد این گفتمہ و بیان حضرت حجة الاسلام آقای آقا شیخ عباس طہرانہ است کہ از علمائے دانشمندان طراز دوم قم محسوب و بفضل و تقوی

مشہور است در سال ۱۳۶۴ جماعتی از ثقات و مؤمنین طہران کہ حقیر ہم حاضر بودم از ایشان از آقای واقفی پرسیدند فرمودند آقای حاج شیخ محمد تقی بافتی فقط یک عیب دارد پرسیدند کدام است گفتند در زیر این آسمان یکبست دومی ندارد

ارتباط و مراودہ و توسلش با علی حضرت بقیۃ اللہ ارواحنا لہ الفداء بسیار و مسلماً از کسانی بودہ کہ کراراً برایش تشریف بمحضہ امام عصر عجل اللہ لہ الفرج نصیب شدہ و این فقیر یکی از موارد آنرا برای نمونہ مینگارم حکایت کرد برای این بندہ حقیر جناب حجة الاسلام مروج الاحکام نقۃ جلیل حاج ملا اسد اللہ قائمی بافتی برادر تقی و پرهیز کار مرحوم بافتی کہ بگفتہ بعضی از بزرگان اگر از آن مرحوم جلو نبودہ عقب ہم نمیباشد

کہ مرحوم اخوی حاج شیخ محمد تقی کراراً مشرف بمحضہ و ولی عصر رزقنا اللہ رویتہ شدہ پرسیدم چگونه بودہ و نوبت آنرا شرح دادند کہ یک مرتبہ آنرا بیان میکنم فرمود مرحوم اخوی یکسفر از نجف بقصد تشریف بارض اقدس پیادہ حرکت نمودند و چون بکردستان میرسند بواسطہ تصادف با فصل زمستان برف زیادی باریدہ و کوه و دشت را برف گرفتہ نزدیک غروب بقبوہ خانہ کہ در آن نزدیکی بودہ

بناتہ میبرد کہ از سرما و برف خودرا حفظ کند چون وارد بان قہوہ خانہ میشود می بیند کہ جماعتی از الواط کرد بقماربازی و لہویات و بیعاری مشغولند مناسب ایشان نیست در آنجا بیتوتہ کند و مقتضی امر بمعروف و نہی از منکر ہم با اگر ادسنی لا ابالی موجود نیست سرگردان و متعجیر از قہوہ خانہ دور شدہ و متفکر میماند کہ چکند ناگاہ صدائی میشنود کہ او را بنام میخوانند در آن صدایمیرود بدرخت سبز و خرمی میرسد کہ زیر آن خشک و هوای آن معتدل چون هوای بہار یا اینکه تمام آن صحر او ہا مونرا برف و کوران و سرمای سوزان احاطہ کردہ در زیر آن درخت شخص بزرگوار نورانی کہ آثار و قار و شخصیت از سیمایش ظاہر است می بیند سلام میکند و جواب میشود کہ با و میفرماید فلانی شایستہ توقوہ خانہ چنانی نباشد بیاد رہمین جا شب را صبح کنیم حاج شیخ زیر درخت رفتہ و مستغرق آنجمال و جلال میشود و تا پایان صبح از فیض محضر و منظر و منطقش بر خورد دار میگردد و چون طلوع فجر میشود نماز را با او خواندہ و پس از آن حرکت میکنند و براہ میافتند در این وقت حاج شیخ حساب روشن دود و تا چہارتا را میکند کہ این آثار و کرامات نیست مگر از مولای من صاحب الامر عجل اللہ لہ الفرج خود را مؤدب نمودہ و معاملہ شناسائی و شناختن میکند آنجناب تبسم کردہ میفرماید میدانم کہ حالا مرا شناختہ ای اینک وقت مفارقت است حاج شیخ اضطراب کردہ و التماس و تضرع از این فراق و جدائی میکند او را تسلی دادہ امر بصبر و سکوت مینماید عرض میکند سیدی پس کی دیگر بار شما را ملاقات کنم میفرمایند در این سفر دو نوبت مرا خواہی دید یکی در قم و دیگر نزدیکی سبزوار این را فرمودہ و پنهان میشوند حاج شیخ بشوق وعدہ قم باوجد و نشاط خود را بقم میرساند و چند روزی توقف لکن ظاہراً مشرف بشرف لقاء نمیشود حرکت بطرف مشہد نمودہ و با اشتیاق زیادتری برای وعدہ سبزوار میاید چون بہ نزدیکی آن میرسد صدای پای اسب میشود بعقب مینگرد حضرت را سوار بر اسب میبیند کہ با وقار و ہیبت ولایت و سلطنت میاید سلام میکند جواب میفرماید عرض میکند مولای من وعدہ شما خلف نمیشود چگو قہ قم نیامدید میفرماید آمدم لکن شما ما را شناختید عرض میکند چہ موقع آقای من میفرماید در فلان روز اول صبح از حرم عمہ ام حضرت معصومہ علیہا سلام بیرون آمدی در میان صحن زنی بتو رسید فلان و فلان مسئلہ را پرسید چہ وجہ جواب گفتی من در مقابل تو ایستادہ استماع سؤال و جواب شما را می کردم و شما تمام توجہ داشتی کہ اشتباہ جواب نگوئی حاج شیخ عذر میخواہد

و پس از لحظه آنحضرت میروند و ما مضمون این حکایت را آوردیم از آنمرد موثق
والله اعلم

و این موفقیت را برای او بسیاری از فضلاء و دانشمندان و نزدیکان او معتقد بودند خود
این بنده خدمتشان عرض کردم باب ملاقات را مفتوح میدانید و یا مسدود فرمودند بچند
دلیل مفتوح و آنهارا بیان کردند و فرمودند بگفته اصولین و منطقیین ادل دلیل بر امکان شینی
و وقوع شینی است چطور باب ملاقات حضرت صاحب الامر ارواحنا له الفداء مسدود است
و حال آنکه بتواتر معنوی ثابت شده جماعتی در عصر غیبت کبری چون سید بحر العلوم و
حاجی علی بغدادی و که و که بخدمتش رسیده اند عرض کردم شما هم مشرف شدید اشاره
بدهان خود کردند فهمیدم مرادشان کتمان تشریف خود میباشد

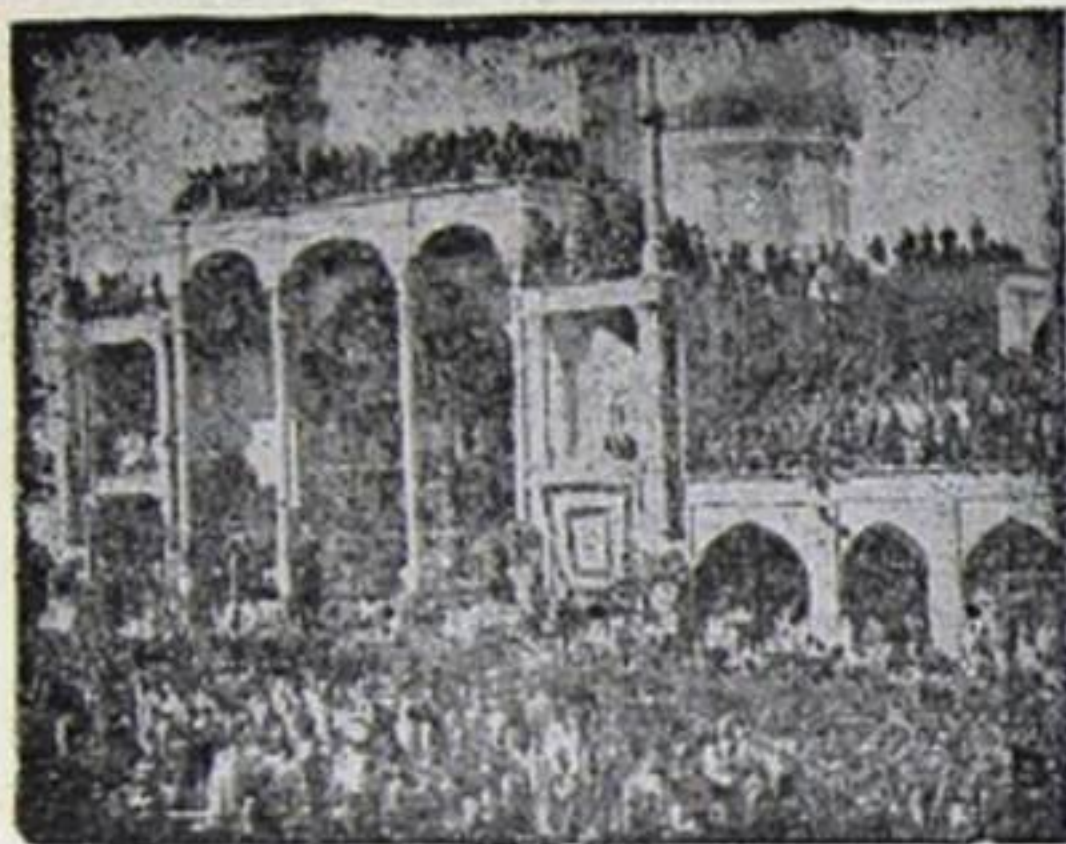
مرحوم حاج شیخ باقی خصایص مختص بخود زیاد داشت شجاعت و قوه قلب را فت
و ترجم بضعفاء و طلاب را که از اصدادست جمع کرده در عین حالیکه شجاع بود رحیم
بود حاج میرزا عبدالله طهرانی چهل ستونی میگفت تا وقتیکه حاج شیخ باقی در قم بود
طلاب روز بسیار خوشی داشتند از عمامه تا کفش پایشانرا متکفل بود هر طلبه هر در دلی
داشت بایشان میگفت و ایشان قضاء حاجت او را مینمود برای تعمیر مساجد ساعی بود در قم
چندین مسجد را بنا و بنام خود یادگار گذارد یکی مسجد میدان کهنه و دیگر مسجد
حسین آباد که خود در آن عمه گوی هم نمود و در آن پیش بینی تباعد خود را نمود از همه
معروفتر مسجد صاحب الامر در جمکران که عمر آن و احیاء آن مرهون خدمات اوست
و ما شرح آنرا در رساله ترجمه ایشان آورده ایم .

از خصایص معروف ایشان کیفیت امر بمعروف و نهی از منکر اوست که فعلا و قولا
انجام میداد تا او در قم بود ریش تراشیدن غدن بود و تراشیده نمی شد زیرا از همه سلمانیه
و آرایش گاهها التزام گرفته بود و تمامی متعهد شده بودند در عدم اجراء و انجام این منیه
از همه و همه گوی سبقت را ربوده باندازه ای که گفتن اشهد انک قد اقامت الصلوة و آتیت
الزکوة و عمرت المساجد و امرت بالمعروف و نهیت عن المنکر و ما خفت فی اللوه لومه لائم
در باره او غلو و مبالغه نباشد

راستی مصداق آیه دوم سوره انفال که میفرماید (انما المؤمنون اذا ذکر الله و جلّت
قلوبهم و اذا تلّیت علیهم آیاته زادتهم ایمانا و علی ربهم یتوکلون الذین یقیمون الصلوة و مما
رزقناهم ینفقون اولئک هم المؤمنون حقاً له درجات عند ربهم و مغفرة و رزق کریم) بود

میزان مرحوم باقی رحمة اله علیه با همه مردم از شاه و گدا و عالم و جاهل و خویش
و بیگانه دین مقدس و شرع عیین بوده هر کس را بقدر تقوایش دوست میداشت آنکس که
پرهیز کلریش بیشتر بود نزد او عزیز تر بود امر بمعروف و نهی از منکر کس دریغ نمیکرده
و نهی از منکر را از هیچ فردی مضایقه نمی نمود از شاه ظالم و ستمگر نمی ترسید از وزیر و وکیل
خائن و فاسق نمی هراسید زیرا اولی خدا بود و مصداق ان اولیاء الله لا خوف علیهم و لا هم یخزنون
بود و قتی طغیان و یاغی گری سلطان زندیق عصر خود را دید چندین بار شفاهای کتبا امر
بمعروف و نهی از منکر نمود و در آخرین نامه برای او سوره تکوین را نوشت راستی مرد
بود و کیف مردی

از موقعیکه مرحوم آیه الله حائری بقم
مشرف شده و بناء حوزه را گذارد قدم
بقدم و دوش بدوش ایشان در تشیید و
توسعه حوزه کوشیده با آن مشاغل عبادی
و وظائفی که برای خود فرض و لازم
میدانست آنی کوتاهی از ترویج و تشویق
طلاب نمی نمودند تا در تحویل ۱۳۰۵
شمسی و عید ۱۳۴۶ هجری که مردم
از اطراف و اکناف برای درك تحویل
در آستانه فاطمه علیها سلام بقم مشرف



منظره ای از اجتماع مردم در آستانه مقدسه
فاطمیه قم در موقع تحویل حمل

شده و در وبام و سطح صحنها و رواق و حرم و مسجد را جمعیت فرا گرفته و مرحوم باقی بعبادت
همیشه در مسجد بالای سر بموعظه خلق مشغولست جماعتی از زنان در بار سلطنتی باروی باز
و موی نمایان در بالای ایوان آئینه بتماشای مردم پرداختند این منظره چون قبل از کشف
حجاب بود و خصوصا در چنین مکان مقدسی بر مؤمنین و متعصبین و ارباب غیرت و ناموس
گران آمده - سرو صدا راه انداختند و به آقای باقی اطلاع دادند آن مجسمه غیرت و تعصب
بسیار پریشان شده پیغام فرستاد که کیستید اگر مسلمانید چرا چنین آمده اید و اگر
نیستید اینجاست می کنید فریادها بلند مغرضین و مفسدین و شیاطینی که مدت ها از تبلیغات
و نهی از منکرهای مرحوم باقی ناراحت بودند و ایشانرا موی دماغ خود می دانستند و
انتظار فرصت می بردند موقع را مفتنم شمرده و وقت را غنیمت دانسته نزد آن زنان از همه

جی دور سعایت کردند که آخوند مردم را بر علیه شما تحریک میکند آنها هم بامعیت شهربانی خائن آنوقت قم پاشاه بیدادگر مغایره کردند و او را بطوری عصبانی و تحریک نمودند که خود شخصا روز دیگر باتیمور تاش بی همه چی و سربازان مسلح و تانک و مسلسل وجهه بقم آمده و آستانه متبر که را محاصره و خواست باحرم این مظلومه همان کند که باحرم برادر مظلومش علی بن موسی الرضا علیهما السلام نمود لکن خدا نخواست و شر او را دفع نمود چنانچه ائمه معصومین علیهم السلام خبر داده بودند و ماچند خبر آنرا بیان کردیم خلاصه خود آن نزدیک با قدم جسارت و کفش اهانت بابر مطاف فرشتگان گذارده و تیمور تاش کافر و منکر خدا را برای جلب مرحوم با فقی بحریم و مسجد فرستاد آن پلید هم با کفش پای بحریم مقدس و مسجد گذارده و مرحوم با فقی را که بوعظ و اندرز مردم ایستاده بود با هزاران توهین و تحقیر و جسارت کشان کشان نزد آن جنایتکار آورد او هم از بغض و عداوتیکه سالها از این هیکل توحید و مجسمه تقوی و فضیلت داشت هر چه می توانست با حربه دست و چکمه پا بسرو بدن آن جناب زده و بدن اولیاء خدا و مخصوص علیا حضرت معصومه سلام الله علیها را لرزانیده و بعد امر نمود که او را با چند نفر دیگر از جمله آقا سید عبدالرسول طهرانی جلب بطهران نمودند و مرحوم با فقی را تاشش ماه زندانی و پس از آن تبعید بحضرت عبدالعظیم و تا ۱۹ سال هم در آنجا تبعید و تحت نظر تادر ۱۲ جمادی الاولی ۱۳۶۵ رحلت و یا او را مسموم کردند و جنازه او را با احترام و تجلیل شایانی بقم آورده که خود این بنده هم حاضر و موفق بودم و پس از تشییع مفصلی در نزدیک قبر آیه الله حائری بخاک سپردند

کرامات مرحوم با فقی بسیار و در شهر ری و طهران بسیاری از مردم یاد کرده و رحمت بروانش میفرستند حقا هم خدا او را رحمت کند که عاش سعید او مات سعید اجمله الله مع السعداء و الشهداء من النبیین و الصالحین و حسن اولئک رفیقاً و هر کس ترجمه او را مبسوط تر خواهد بر ساله ترجمه ایشان التقوی نگارنده مراجعه کند

حادثه پنجم یا فوت مرحوم آیه الله پنجمین حادثه ای که قم و حوزه علمیه بخود دیده حاج میرزا صادق آقای تبریزی رحلت و فقدان مرحوم حجة الاسلام و المسامین آیه الله فی العالمین آقای حاج میرزا صادق آقای تبریزی بوده که بسیار گران برای اسلام و تشیع و ایران و مخصوص قم و حوزه علمیه آن تمام شده این مرد از شخصیت های بسیار بزرگ و برجسته عالم تشیع بوده و در عصر خود یکی از مراجع امامیه محسوب میشد ریاست تامه و مرجعیت

تقلید عامه او را بود و بگفته صاحب کتاب علماء معاصرین اعلم واقفه و ادق نظر و جمیل الخلق و حسن الخلق حلیم کریم حکیم و قور و شدید العزم و قوی القلب و بصیر در امور و صبور در شدائد و ملمات و متصلب در دین و شریعات طیب المحاوره مترفق در محاضره ادیب منشأ شاعر مجید جید الخط حسن الربط و خلاصه خداوند عالم تمام نعم خود را در این وجود مسعود با تمام رسانیده بود

هویت ایشان میرزا صادق بن عالم فقیه مجتهد متکلم علامه حجة الاسلام میرزا محمد بن عالم مجتهد مولی محمد علی قراجه داغی صاحب شرح تبصره علامه حلی رضوان الله علیهم پدران او تمامی تا مرتبه هفتم بابرادران گرامیش از زمره علماء و دانشمندان و فقهاء و مجتهدین عالی قدر و طراز اول بوده اند

در حدود ۱۲۷۴ هجری در تبریز متولد و دردمان پدر و مادر عالم و متدین خود نشو و نما کرده تا تحصیل و تحریر شروع و در مدت کمی تکمیل و پس از آن بمقدمات فقه و اصول مشغول و در زمان اندکی بامثال و همکنان فائق آمده و چون سن شریفش به ۱۴ سالگی رسید در مصاحبت برادر بزرگترش عالم فقیه حجة الاسلام حاج میرزا محسن آقای مجتهد قدس سره بنجف اشرف زاده الله شرفا که محط اساطین امامیه و مهبط اساتید اثناعشریه بود در سال ۱۲۸۸ مسافرت نمود و مدت اقامتش در آن مکان شریف ۲۴ سال بود و در آنجا یکی از مشایخ عظام و اساتید گرام بوده که فضلاء و منتخبین طلاب بی بحث او حاضر میشدند بعد بواسطه عدم تمکن قیام و مساعدت نکردن ایام چنانچه عادت اوست بار باب فضل و کمال و اصحاب عز و افضال سنه ۱۳۱۲ عزیمت مراجعت بسوی تبریز نمود و در اثر فضل و کمال علم و حسن اخلاق صیت و صوتش در اطراف و اکناف ایران خصوص آذربایجان پراکنده شده و مقبول خاص و عام و محسود بعض عالم نماها و نااهلان گردید

اما آن بزرگوار بواسطه علو جالات و سمو مکانت ابدأ بانها ملتفت نمیشد و اصلاً اعتناء نمینمود و در قبال بدگویی و حسد ایشان محبت و احسان نموده و آنها را بخوبی یاد میکرد زیرا که آن حبر اعظم وافر العقل حدید النظر عدم النظیر عمیق الفکر بود پیش بینی و پیش گوئی او بنحوی بود که از امور فاضحه و قوانین مبتدعه قبل از وقوع بفکر نا قب و نظر صائب خود خبر میداد و همانطور که میگفت میشد حتی بعض اشخاص را معین میفرمود که بفلان امر متصدی خواهد شد و همانطور میشد چنان صاحب حزم بود که احدی نمیتوانست در امری برایش دخالت و غلبه بنماید و سخن نمیگفت مگر بچیزیکه فایده داشته باشد

برای مردم یاد دینی و یاد نبوی و هیچکس را یاد نمی کرد مگر بخیر و خوبی و آن فقید معظم هم متصدی تدریس و بحث بود و هم متصدی وعظ و خطابه و ارشاد مردم و منبر مؤثر و مفیدی داشت که مفصلاً مصائب حضرت سید الشهداء (ع) را بایان نکات و اسرار شهادت و دقائق قیام حسینی ذکر می فرمود بنابر مصلحتی یک سفر بکردستان و سنندج مرکز حکمران کرد ها مسافرت نمودند که مردم آنجا تمامی از شیعه و سنی شافعی زیارت او آمدند و تکریم و تجلیل بسیاری کردند و همه روزه علماء ایشان می آمدند و بقدم او در بلدشان افتخار می نمودند حتی شیخ اجل شیخ شکر الله امام جمعه سنندج گفت بایشان اگر ذبح و لد شرعی بود من یکی از اولادم را در مقدم شما ذبح می کردم و التماس جدی می کرد که در همین ولایت بما منت دهید و توطن نمائید

آن علامه فقید بعد از اقامت ۲۰ روز در سنندج از طریق همدان و عراق به شهرستان دینی و علمی قم مهاجرت فرموده و در این مکان مقدس اقامت گزیده و عائله خود را احضار فرمود و دیگر به تبریز برنگشت تا از دنیا رفت و بعد از ۴ سال توقف در قم زیارت حضرت رضا علیه السلام و الصلوة مشرف و پس از سه ماه توقف و تشرف بقم مراجعت فرمود در حالیکه مبتلا بدرد سینه گشته و در شب عید نظرم بمرض ذات الریه مریض تاشب جمعه ششم ذی القعدة ۱۳۵۱ دو ساعت و نیم از شب مزبور گذشته بروح و روح و جنت و رضوان خداوند، رحمان شتافت

در صبح جمعه علماء و طلاب قاطبة و اهالی قم و غیره از مجاورین و زوار بتشیع جنازه او اجتماع نموده و پس از گردانیدن در مقداری از قم بصرح و وارد و بعد از طواف در مسجد بالاسر گذارده و جناب حجة الاسلام و اورع ازهد و حبر فقیه اوحد آقا شیخ ابوالقاسم شیخ علماء قم و مرجع تقلید ایشان نماز بر او گذارده و جنازه را بر واق آئینه برده و چون حفر خاک و خشتی از زمین حجره رواق برداشت و مختصری زمین را حفر نمود قبر وسیع عمیق لحد چیده و کج کاری شده همپای داشت تمام مردم و خدام از این امر تعجب نکردند چه هرگز احتمال نمی دادند که در رواقین و اطراف حرم چنین قبر خالی حاضر باشد پس در همان قبر او را دفن کردند و آن در حجره جنوبی رواق دوم آئینه جنب چراغ خانه و شمع خانه و عکس بزرگی از ایشان بالای قبرش نصب است نور الله مضجعه بانوار رحمته و سقی تربته بشاریب لطفه و مغفرت ه ماده تاریخ وفاتش بر بی (قد انجاه الله تعالی من ایدی الظلمه) (و بفارسی قوام ملت و دین

بوده مقتدای انام) ۴- نفر از علماء و فضلاء برایش مرثیه عربی و فارسی انشاد کردند که بنابر اختصار از ذکر آن خودداری شد

اساتید ایشان در نجف اشرف ۱- فاضل اردکانی ۲- فاضل محقق مولی محمد فاضل ایروانی ۳- فاضل شریانی ۴- شیخ حسن مامقانی و از همه آنها مهمتر آیه الله شیخ هادی طهرانی صاحب ذخائر النبویه قدس الله سره و چند تن دیگر سپس خود در عداد محققین از اساتید منسلک گردید که علماء و فضلاء محصلین در نجف اشرف و تبریز و قم از نظریات صائبه عمیق و استفاده مینمودند تا داعی حق را لیک گفت

تالیفات و تصنیفات او که مشتمل بر تحقیقات انیقه و ابتکار افکار رسیده است که شاهد علمو فهم و وفور علم و کثرت تبحر و احاطه تامه اوست بر علوم عبارتست از ۱- مقالات الغریبه ۲- رساله فی المشتقات ۳- کتاب صلوة فی الفقه من اولها الی آخر باب الامامة و الاقتداء فی اربعة اجزاء ۴- کتاب شرح تبصره علامه در طهاره از اول تا آخر احکام سلس ۵- رساله فی شرایط العوضین و الربا و انتصاف المهر بالموت ۶- چندین رساله عملیه دیگر و قصائد در مدح و مرانی حضرت سید الشهداء و قصیده معروفه در مرثیه حضرت علی اکبر علیه السلام و قصائد دیگری در وقایع متفرقه (ماخوذ از علماء معاصرین خیابانی) (از ص ۱۵۳ تا ۱۵۷)

حادثه ششم یا فوت اعلم و اورع ششمین حادثه ای که قم و حوزه علمیه و عالم تشیع علماء قم عالم ربانی آیه الله آقا شیخ ابوالقاسم کبیر دیده رحلت عالم فاضل محقق مدقق فقیه اصولی

تقی زاهد معروف بفضول و سعه اطلاع و دقت نظر آیه الله العظمی آقا شیخ ابوالقاسم کبیر قمی بود که او را بعضی بر مرحوم آیه الله حایری یزدی رئیس و بانی و مؤسس حوزه علمیه ترجیح میدادند و فضلاء اصحاب ایشان از مراجع امور و زبشمار میر و ندم مرحوم آیه الله جبل عاملی حاج سید محسن امین در اعیان الشیعه گوید در سال ۱۳۵۳ ایشان در قم دیدم و مباحثات فقهیه میان ما و ایشان واقع شد که فضل و دقت نظرش را از آن فهمیدم فضلاء قم و غیره او را وصف و ثنا میکنند اساتید ایشان شیخ محمد جوادی قمی از اعظم علماء قم و حاج میرزا خلیل طهرانی نجفی و شیخنا الاستاد حاج آقا رضا همدانی صاحب مصباح الفقیه و آخوند ملا کاظم خراسانی و آیه الله سید کاظم یزدی و چند نفر غیر از ایشان بوده اند از تالیفاتش کتابی در اصول است

آن بزرگوار بسیار کریم الطبع و زکی النفس و تقی القلب و وسیع الصدر و حسن الخلق و زاهد و متقی و پارسا بوده اکثر مردم قم و نواحی آن از او تقلید مینمودند و مواظبت و مراقبتش در عبادات بسیار حزم و احتیاطش در امور بی اندازه حوزه تدریسش از

فضلاء برجسته آبرومند و شاگردان و تلامیذ درش تمامی برومند فقیهی بود ربانی و مجتهدی بود الهی محضرش ذکر و منظرش ذکر رؤیتش ذکر و منطقش ذکر سجداتش تواضع و رویه اش اندرز و تنبیه راستی چراغ روشنی بود که از ایوان دین خاموش شد و ستاره درخشانی بود که از آسمان علم غروب نمود در او اسطمان جمادی الاخر سنه ۱۳۵۳ در سن متجاوز از هفتاد از دنیا رحلت کرده و دلپائی را جریحه دار نمود و این مرد همان عالم بزرگوار است که بابودن آیه الله حایری و دیگران انتخاب شد که جلو ایستاده و با قاطبه



علماء و طلاب و مجاورین و زوار بر جنازه مرحوم آقامیرزا صادق آقا نماز گذارد

مقبره او در قبة العلماء در قسمت بالای سر آیه الله حایری و بالاسر مرحوم اشراقی واعظ قرار دارد

حادثه حوزه علمیه قم و شهرستان این حادثه را چون نگارنده از نزدیک مشاهده نکرده قم آمدن سیل و خرابی فراوان تنها با آنرا و خرابی آن برخورد نموده ام عیناً و متناً و فداکاری آیه الله حایری قدس سره از کتاب آئینه دانشوران جناب دریحانی که شاهد حادثه و قصیده بوده مینگارم و قبلاً دانسته شود که هفتمین حادثه قم از بدو تاسیس حوزه علمیه که بسیار گران بود برای حوزه روحانیت و عموم مردم ایران و خصوص مردم فقیر و متدین قم آمدن سیل عظیمی بود در همین سال ضایعه فوت مرحوم آیه الله آقاشیخ ابوالقاسم کبیر قدس سره جناب آقای آقاسید علیرضای دریحانی یزدی (چنین نگارد) داستان سیل زده گان قم پیش از آنکه حادثه دلخراش سیل زدگان را بنویسم میخواهم بدین نکته مبادرت جویم از سمت مغرب قم رودخانه ایست که از تپه و ماهورهای جنوب غربی سر چشمه گرفته و پس از پیمودن یک مسافت طولانی از جنوب بشمال قم جاری و شهر را بدو بخش قسمت می نماید بخش اعظم بلد در مشرق و حصه دیگر آن در مغرب نهر قرار گرفته چون سالهای متمادی سطح رودخانه بواسطه جریانات آب از ریزش و شل و لای که از نقاط علیا حمل نموده مملو گشته تقریباً یک نشیب و فرازی را احداث نموده بطوریکه جریان و عبور آب هنگام طغیان خالی از اشکال نبوده بلکه یک حادثه هولناک و واقعه فراموشی نشدنی را برای ساکنین تعبیه می کرد عدم ترمیم در هر دقیقه تقویت بر خطر و وحشت انگیز نموده چنانکه روز سه شنبه هشتم صفر سال ۱۳۵۳ در حالی که محیط مساعد بود از گلپایگان که کهسار منبع رود مذکور است سر از یر شدن سیل عظیمی را بقم اطلاع دادند در این هنگام اهالی بدستور نظمیه اماکنی را که در جوار رودخانه مورد خطر بود تخلیه و بادلی پریشان چشم بر راه واقعه بودند و خوف و وحشت سخت آنرا فرا گرفته بود چه پیش از این چندین دفعه در نتیجه طغیان سیلاب شهر قم مورد خطر عظیم واقع شده بود از جمله در سال ۱۰۴۴ از زمان سلطنت شاه صفوی سیلاب بهاری طغیان کرده شهر قم را ویران ساخت و جمعی کثیر را هلاک نمود باری بینوایان با آنهمه تزلزل و وحشتی که داشتند رضا و تسلیم را از دست نداده گویا بیچارگان کلبه های خود را خالی و درب منزلها را برای این تازه وارد باز نهاده بودند

و معلوم است که این انتظار و پریشانی تنها از کسانی بود که در جوار راه سیل خانه و یا علاقه داشتند اما دیگران با کمال اطمینان بمنزلها شتافته بمراسم همیشه گوی خود پرداختند

روز بدین منوال بیابان رسید و اندك اندك جمال نورانی خورشید در پس ابرهای چهره سیاه در طراز افق قرار گرفت و سپاه افریقائی شب عالم را تیره و تار ساخت زمین جامه سیاه مصیبت در سرتاسر محیط گسترده دینای ظلمانی شب هیجان بی نوایان بیش از پیش گشته هر يك پیش بینی بس موحشی برای زندگانی آتیه در قوه مخیله خطور می دهند چون باسی از شب دهم صفر و سوم خرداد گذشت نعره سیل که قلب را مرتعش و روح را متزلزل می ساخت بگوش باشندگان شهر رسید بناگاه حمله کوه پیکر آب آشکار شده باره ازا ما کن مهیا شده را خراب و از بقیه عمارت های همجوار صرف نظر نموده مرکب باد پیمای بی رحمی را بکاشانه خفته گان بترك تازی جولان داد بهر کجا بر خوردی بنیاد و اساس آنرا طعمه خویش قرار دادی و بهر چیز تصادف نمودی اثری از آن باقی نگذاشتی شیخون سیل یک دفعه نفوس را مبهوت ولی پس از اندك تأملی همه از خانه های خود رو بفرار نهادند در آن شب چنان ضجه و غریو از مردم بلند بود که گویا هنگامه رستاخیز را یاد آور میشد زن ها همه اطفال خود رسال را در آغوش کشیده میان گل و آب افتان و خیزان رو بفرارند کودکان چهار پنج ساله مادر مادر گویان در حالی که سیلاب اشك از دیده گانشان جاری است پیدر پناه میبرند مردها نتیجه زحمات و ذخیره چندین ساله خود را ب زیر انبوه آوار گذاشته بتعجیل میروند بلکه جان سلامت بیرون برده باشند در این میانه دلخراشتر منظره مادرانی بود که پس از پیمودن باره از راه بحال خویش آمده فرزندان خود رسال خود را مفقود می دیدند در آن شب ظلمانی دیوانه وار جانب خانهای نیم خراب شده خود باز آمده باناله ضعیف اولاد های خود را صدای زدن و بایك حال داخراشی چراغ جان را بر ابر بادهای مخالف در دست گرفته در زوایای دیوارها گردش می نمودند بیچاره مادریکه چند دقیقه بگذرد و بدیدار فرزندش نائل نشود چنان ناله کجائی عزیزم کجائی نور چشمم از سینه بر می کشد که تو گویی اینك مرغ روحش از کوفجان تن پرواز می کند

شگفتا از خیره سری پسر آدم که در میان این ولوله و غوغا؛ این آشوب و پریشانی باره از دیو نشان وقت را غنیمت شمرده بدست برد و غارتگری می پرداختند چه اشیاء و چیزهای پربهایی که در این میان مفقود شد و چه بسیار خوانواده های عزیز که بواسطه این پیش آمد بچنگال فقر و ذلت دچار گشتند از همه شگفت آور اینکه سیل خود گویا برای ویران ساختن خانه های معمور مأمور بود و گر نه خانه ها و کلبه های درویشی در راهش فراوان بود و از آنها صرف نظر کرده بگذشت مدرسه فیضیه و دارالشفاء که هر دو جایگاه

طلاب است در کنار رود و مجرای سیل مذکور واقع شده در عین حال کوچکترین صدمه بر آنها نرسید و از این آفت ایمن ماندند صاحب دلی در حل این مسئله چنین گفت هیچ دانی که چرا سیل بویرا نه ما بای نگذاشت و با حال پریشان بگذشت از تهیدستی و بی برگی ما وحشت کرد کاین چنین خاک بسر کرده با فغان بگذشت باری شب بدین منوال بیابان رسید و سپیده دم آغاز کرد اندك اندك هوا روشن شد خورشید با چهره غضب آلود سر از کوهسار بر کشید آن دریای موحش و آن تله و خرابیهای خوفناك که تا آنوقت از نظر ها پنهان و مستور بود آشکار گردید حملات آب که بر باد دهنده و مخرب هر بنای قوی بود هویدا گشت دشتی پهنوار با کوههای بس عظیم که از انبوه و فرود آمدن بناهای بزرگ تشکیل یافته بود پدیدار شد مردم همه با حالت بهت و تحیر در آمد و شدند اطفال خرد سال بارنگهای پریده پریشان و مضطرب از همه اسف انگیز تر حال کسانی بود که تادیر و زخانه و منزل متعدد داشتند و اکنون در صفا های صحن و یازویه های مساجد کودکان شیر خوار خود را در آغوش کشیده دیوانه وار نشسته اند

نگارنده در بامداد آن روز بیام بر آمده و بر آن رستاخیز می - نگرستم فراموش نمیکنم که حملات کوه و ش آب بایك منظره مهیبی در ختاف سالخورده را در آغوش گرفته طوری با آرامی میبرد که نوگویی بارچه چوبی است روی آب شناور است امواج سهمگین آب همچون شتران مست کف بدهان آورده و روبه نشیب و فرازند تخته سنگهای بزرگ از اثر بهم خوردن شورش و صدای عجیبی را ایجاد کرده بودند مجرای طبیعی رودخانه بکلی محو شده و حدود آنرا جز خانهای نیم - خراب شده تحدید نمی کرد بومی ناخوش و رانحه نکبت خیز فضای شهر را فرا گرفته بود پرنندگان كوچك در فضای رودخانه پرواز می کردند و گویا بانالهای خود آسیب رسیده گانرا تسلیت میگفتند

پس از این پیش آمد ناگوار حضرت آیه الله خویشترن را در این مصیبت سهم دانسته بسرعت هر چه تمامتر گزارش را به همه شهرها تلگراف کردند و اهالی ایران را به مدد دی برادران و خواهران خود دعوت فرمودند بدیهی است در همچو موقعی مردم احساسات خود را بکار گذاشته از کمک و همراهی دریغ نمی دارند بویژه که در نخستین بار از طرف (دولت شاهنشاهی) اظهار لطف ببذل مبلغ خطیری بآنان دستور عملی داده شد پس اصناف هر شهری در مقام جمع آوری اعانه گشتند و بسبب مؤسسات خیریه کمکها کردند و اهالی بایك حرارت و سرعت عجیبی بنام هم مدد دی برخاستند چنانکه شنیدم در همدان در

مجلسی که آقا شیخ غلامرضای واعظ طبسی این عنوان را اظهار داشتند زنان طلاهای زیوری خود را در همانجا بیرون آورده بنام کمک سیل زدگان تقدیم داشتند

پس از جمع شدن مبلغ فراوانی بنظارات آیة الله و اولیاء دولت قسمتی از زمین مبارک آباد را که از موقوفه آستانه مقدسه است برای مدتی طولانی اجاره و خانه‌هایی که اینک در تصرف سیل زدگان می‌بینیم بنا گردید و هم کسانی را که خانه‌های آنان قابل تعمیر بود پول بدانهادند تا تاخیر سیل را ترمیم کنند (پایان گفتار آقای ربیعانی)

مؤلف و نگارنده این تاریخ گوید بطوریکه از بعضی از ثقات و بعضی از کتابها داستان و حادثه سیل قم را شنیده و دیده‌ام از این قرار است که در اوایل خرداد ماه ۱۳۱۳ شمسی تلگرافی و تلفونی از گلپایگان و محلات بقم خبر داده شد که با خبر باشید سیل مهیبی که قم را تهدید بخاطر می‌کند بطرف قم جاریست

این خبر چون در قم پراکنده شد مردم تمامی هر اسان و پیریشان شده و متفکر بودند که چه کنند عده رفتند سد را شکستند که آب دو قسمت شده و فشار و زور آن کمتر باشد که ناگاه سیل رسیده و تمامی رو ب شهر گذارد مزارع و باغات سر راه و قسمت مهمی از طرف جنوب شرقی و دروازه قلعه و نصفی از ابرقوی آنوقت و خانه‌های زیادی در کوچه حرم و نزدیکی رودخانه را آب برده و نابود نمود

بآیة الله حایری قدس سره که خبر دادند خود بنفس نفیس با علماء و دانشمندان و طلاب برای بستن سد حرکت و بیل و کلنگ برداشتند با آن سیل زبان مبارزه نموده وقتی دولتیان و اهالی قم این مجاهدت و فداکاری را از آیة الله حایری دیدند بجلو آمده و مشغول بسد بندی شدند و معموره قم را از خطر سیل مأمون کردند خسارت این سیل زدگی در آن روز متجاوز از صد هাজার تومان بود که بحساب امر و زپیش از ده هاهلیون تومان باشد

پس همت برای جبران این خسارت گماشته و صد ها خانه علاوه بر قلعه مبارک آباد واقع در راه خاکفرج برای سیل زده‌ان و آسیب دیدگان بنا نمودند

و بگفته جناب آقای محمد علی صفوة تبریزی در کتاب داستان دوستانش قلعه مبارک آباد که در سایه وجود و اهتمام آن مرحوم معمور و معمول گردیده جادارد مردم از بلا بدیده بتماشای بلندی همت و بزرگی روح پرفتوح آیة الله حایری و دیدار کوی مبارک آباد بقم مسافرت نمایند

ولنعم ما قال مولی الکوبین ارواح العالمین له الفداء آلہ الریاسة سعة الصدر

این مؤلف گوید آن فقید معظم یکی از بزرگترین دارندگان سعه صدر و مصداق الم شرح لك صدرک بوده است

آقای صفوة گوید در این سیل زدگی که دو سال پیش از فوت مرحوم آیة الله حایری بقم آمد نهصد و هفتاد و دو خانه ویران و مردم و سکنه آن آواره و بی‌خانه گشتند

پس آن مرحوم دست با اقدامات وسیع تری زد از یکطرف بدولت وقت یادآوری فرمود که هر چه زودتر رودخانه را سد سازی کنند از سوی دولت با اعزام مأمور و مهندس بآن کار شروع گردید بحمد الله تا حدیکه رفع خطر نماید سد بندی صورت گرفت ولی فوت مرحوم آیة الله باعث شد که تا کنون عمل سد سازی ناتمام مانده است

و از طرفی بولایات تلگرافات مؤثر نمود که کمک و حمایتی باحوال فلاکت بار قم و سیل زده گان نمایند لذا مبلغ معتنا به و کافی از نقاط ایران فرستاده شد تا تجارت معتمد و معتبر محلی را دستور داد که وجوه و اصله را ضبط و ثبت نمایند

و از یکسو کمیون مرکب از معتمدین و مردان کار آمد محل و رؤسای ادارات دولتی تشکیل داد که بوضعیت سیل زده گان و خرابیهای سیل کاملاً رسیدگی نمایند

اولین اعانتی که در حق بیچاره گان نمود آن بود که بهر يك از مستمندان مبلغ چهل تومان آنروز که بیش از چهار صد تومان امروز باشد داده شد تا بتوانند یاری کارگرها و عمله‌ها سبب و انانیة خود را از زیر گل و خاک بیرون آورند سپس اراضی مبارک آباد را از تولیت وقت به نود و نه سال اجاره کرده توسط (اسپاشوسکی) مهندس که از روسهای سفید بود خانه‌های بسیار ساخت که مرکب بودند از مطبخ و سرداب و دو اتاق روی آنها و انبار آب در اغالباً طوری ساختند که دو خانه از آن استفاده کند و چون عمارات با تمام رسید آواره گان را که بسیاری از آنها در ایوان‌های صحنین اتابک و کهنه چون مسافرین و زائرین از لاعلاجی مسکن کرده و جلو خود و با بستن پرده سد کرده بودند در آن خانه‌ها جاداده بنا و اعیان عمارات را با قبالة بساکنین آنها تملیک فرمود

و نیز در جوار کوی مبارک آباد قلعه دیگری بنا کردند یعنی اطاقهای مستقف در يك جای وسیع و محصور برای مساکن که در صورت تمایل در آن خانه‌ها مسکن گزینند

بالاجمال کسی نشد از ضرر دیده گان که بحال او رسیده گی و ارفاق نشود هزینه این خدا پسندان مطابق دفاتر منظم تجارت معتمد و نظارت کمیون و سرپرستی مرحوم حاج شیخ بمصرف معین خود رسید بدون اینکه آنشادروان مداخله مستقیم کرده باشد

و رافه بعباد الله كافلة بخیر ما حدثت نفسها امانها
 دیگر از حوادث مهم حوزه از آنجا که بموجب اخبار و احادیث و آیات قرآینه
 علمیه اعلان اتحاد شکل و هر کس اخلاص در عمل بخدا زیاد تر باشد خطر
 سختگیری بر طلاب بوه بیشتر با و متوجه و بلاه زیاد تر از گریبانش
 میگردد چنانچه فرموده اند البلاء موکل للانیاء ثم للاولیاء ثم الامثل فالامثل و بگفته شاعر
 (هر که در این بزم مقرب تراست جام بلا بیشترش میدهند) و بمضمون لکل شیئی آفة وللعلم
 آفات از روزیکه مرحوم آیه الله حایری بایکجهان اخلاص و یکعالم خلوص باقم گذارد
 و بانشریک مساعی امثال باقی هاتاسیس حوزه علمیه را نمود و هر روز یک حادثه و یک ضایعه
 و فاجئه و یک پیش آمد بزرگی متوجه حوزه علمیه شده و اعلان خطر داده و حوزه روحانیت
 را تهدید نموده است بیکروز تبعید حضرات مراجع بقم و بیکروز نهضت و قیام حاج آقا
 نورالله و علماء اصفهان در قم و روز دیگر تبعید حجة الاسلام باقی از قم و روز بعد خطر سیل و
 بعد از آن اعلان اتحاد شکل و سخت گیری بر طلاب و محصلین و دانشمندان و علماء قم برای
 لباس و عمامه و این بلیه و مصیبت از تمام حوادث و ضایعه های قم برای حوزه علمیه و مخصوص
 آیه الله حایری قدس سره گران تر تمام شد زیرا اولاهمینکه شیاطین انسی و جیره خواران
 ظلمه و پیر و ان معاویه شروع به تزریقات مسمومانه خود و وعده عید هانمودند چون شب
 یازدهم عاشورا که آنجماعت بیوفای دنیا طلب ریاست خواه هوا جو دسته دسته ده نفرده
 نفر و کمتر و بیشتر حرکت و فرزند پیغمبر را تنها گذاردند جماعت بسیاری از طلاب و
 محصلین که برای دنیا و اشغال مناصب جمع شده بودند دیدند لقمه چرب تری گیرشان
 آمده از حوزه کنار رفته و خود را در عدد پیر و ان ظلم و ظالم در آورده و بامتحان دادن و
 تصدیق گرفتن پست های دولتی را اختیار و سنگردین و قرآن و امام زمان را خالی گذاردند
 و یل لهم نم و یل لهم مرحوم آیت الله حایری با این همه زحمات و شدائدیکه مواجه شده و حوزه
 را به این پایه رسانیده و برای بقاء دوام آن طریق حزم و احتیاط و بیطرفی را منسلک گردیده
 و در نهضت مرحوم حاج آقا نورالله شرکت نکرد و در داستان مرحوم باقی بطوری متانت
 بخرج داد و اظهار بی اطلاعی و اینکه حتی اسم حاج شیخ محمد تقی را هم پیش من نیاوردید
 و تنها منظور و هدفش حفظ بیضه اسلام و حوزه علمیه بود زیرا اگر در این جزر و مدها و قلب
 و انقلاب ها مداخله کرده بود هر آینه از علم و عالم در قم اثری نبود و نه تنها در آن بلکه در
 تمامی ایران. با این تقیه ها و صبر و شکیبائی ها که خدا میدادند چه قدر دل مبارکش از تبعید

عالم برهیز کلری چنین آقای باقی مجروح بود ولی چاره ای نداشت مبتلا باهم و مهم شده
 عالمی ازین برود یا اسلام البته عالم برای اسلامست امام و پیغمبر (ص) برای اسلامند آیه الله
 حایری میدید که اگر پشتیبانی علنی از مرحوم باقی کند نه باقی آزاد و جبران اهاشش شود
 و نه حوزه بماند و نه آستانه قم و نه شخصیت خود زیرا دارای بصیرت بود مومن کامل بود
 مصداق مومن اتقوا من فراسة المومن فانه ينظر بنور الله بود او با فراست ایمانی و شم الفقاهتیکه
 داشت سلطان زندیق و دیکتاتور و مدلس خود را خوب میشناخت میدانست تنها اظهارش
 بارادت و اخلاص و اینکه مرید و مخلص و مقلد شمایم و نهایت چاپلوسی را مینمود جز
 تدلیس و تزویر و حقه بازی چیز دیگری نیست باطناً دشمن ظاهر ابر از دوستی میکند از
 همین تظاهرات استفاده نموده با علم بیاطنش طریق حزم و سکوت و متانت و مهر خاموشی
 بر دهان زدن را سلوک مینمود و از آنظر فهم چه کند بگفته شاعر
 در کف شیر نر خو نواره غیر تسلیم و رضا کو چاره
 تاریخ حضرت صادق و کاظم علیهما السلام را دیده که آن دو بزرگوار با مقام امامت و
 خلافت حقه ای که آنهارا بود و غاصبین مقتدر و جباری چون منصور و هارون غصب کرده اند
 و قدرت ظاهر بهم برای مبارزه و احقاق حق خود از آنها ندارند ناچار ساکت نشسته
 و گاهی که احضار میشدند السلام علیک یا امیر المومنین میگفتند مرحوم باقی را دیده بود
 امر بمعروف کرد سالهای دراز بتبعید و ماه ها زندانی شد و نتیجه هم نگرفت بالینکه پیش
 مینا و اعتقاد خود مثاب و مأجور بود زیرا بوظیفه عمل کرده بود و اگر نمی کرد مسئولیت
 داشت و معاقب میشد مرحوم حاج آقا نورالله اصفهانی را دیده بود که یک قیام بجا و مورد
 کرد نتیجه نگرفته جان خود را هم از دست داد (البته ایشان هم شهید و مرضی خدا و رسول ص)
 و امام زمان خواهد بود و نیز آیه الله قمی مرحوم حاج آقا حسین طباطبائی را دیده بود که
 با کمال متانت و وقار آمد خواسته های دینی و شرعی و عرفی مردم خراسان و ایران را حضوراً
 برساند که ایرانی مسلمان اثناعشری میگوید من کشف حجاب نمیخواهم لباس خارجه نمیخواهم
 طالب بدعت در دینم نیستم طرفدار یه گانگان و اجنبی پرست نیستم ملاقات که نداد بالینکه
 از بسیاری از موثقین شنیدم که بایشان عرض کرده بودند اگر شما شاه را می دیدید چه
 می کردید فرموده بودند خواسته های مشروع را تقاضا می کردم و التماس مینمودم
 و حتی دست او را هم می بوسیدم و می گفتم بیا و بگذر از مخالفت دین و معاندت با قرآن
 خیر المرسلین مع ذلك آنشقی جبار بچنین عالم ربانی روی نشان نداده و امر کرد او را

تحت الحفظ تا قمر شیرین برده و از ایران اخراج و تبعید بعراق عرب نمایند
مردم غیور و متعصب و متدین خراسان را دیده بود که برای درخواست حق خود پناهنده
باستانه قدس اعلی حضرت ثامن الحجج سلطان سربار ارتضاعلی بن موسی الرضا علیه الصلوة
والسلام و مسجد کوه شاد شده و با کمال تضرع و زاری بدرخانه خداریفته و از خدا
استعانت میکرده و دعا میکنند که خدایا خود دینت را یاری کن نوامیس قرآن و اسلامت را
حفظ کن در نیمه شب سلسل و توب بروی آنها گشوده و بدن متجاوز از دوازده هزار نفر را چون
خانه زنبور سوراخ سوراخ و جملگی را شهید نموده و نیم جان و بی جانرا روی هم زیر تل
توده های خاکها نموده اند

تمام این حوادث مهمه و ضایعات مومنانه را دیده و دامن صبر و شکیبایی را از کف رها
نمود فقط برای حفظ بیضه اسلام و کانون علم و دانش ایران و حوزه عامیه قم و خدا شاهد است
که باین مرد نورانی چه میگذشت اگر بگویم ما و ذی عالم مثل مایو ذی مباله نکرده
باشم خوب با وصف این مطالب چه قدر گرانست که در مقابل تمام تحمل ها و شداید به بیند
نهال های برومند باغستان علم او را میبرد و یابو بیند گراز سیرتان و شغال صفتان و گراز
مسلمان در میان این نهال های تازه برومرا ت نورسیده افتاده و شاخ و برگ آنها را میریزند بطوری
فشار آوردند و تعقیب نمودند که وصف نتوان کرد همه روزه چون غارتگران ترك تار
و یغماگران زنك و سودان دور مدرسه فیضیه کانون فقه و دانش را گرفته و نمی گذاشتند
یک نفر عمامه بیرون آید هر کس بود فوراً بدست پلیس داده جلب بنظمیه و آگاهی نموده
یا زندانی و یا لباس را گرفته و عمامه را ربوده و عیارا بغنیمت برده و التزام گرفته و رها
مینمودند و قناعت باین اندازه هم نکردند قدم میان حصن دین و دانشگاه روحانی فیضیه
گذاشته و از اطاق ها و حجرات طلاب محترم از دنیا گذشته را چون اسیران روم و زنك
کشان کشان بشهر بانی برده و توهین ها و تحقیر ها و جسارات بی اندازه مینمودند شاگردان
مکتب جعفر بن محمد ع و سربازان فداکار و مجاهد با نفس و شهوات ناچار بفرمان
غیبی علیکم بالفرار اول طلوع فجر با هزاران ترس و بیم از مدرسه و شهر خارج و سر
بیان گذارده پناه بمسجد جمکران و شاه ابراهیم و امامزاده و کوه سبز معروف بکوه
خضر و باغات اطراف شهر میبودند تا پاسی از شب گذشته خائفاناً بترقب عودت بمدارس و
حجرات خود مینمودند و شب را بصبح رسانیده و اول روز باز بصحرای مگر ریختند
یکی از فضلاء حوزه بنام علامه یزدی در ۱۳۵۸ هجرت حکایت کرد برای این نگارنده که یکروز

دیر شد قدری فرار من از مدرسه نماز صبح را خوانده و برای تطهیر از حجره بیرون آمده
با آفتابه بمستراح میرفتم و هیچکس در مدرسه نبود جز من همه فرار کرده بودند که
ناگهان دیدم چند پلیس مسلح با مامور آگاهی معروفی که جنایاتش احصاء شدنی نیست
وارد چون غیر من را ندیدند بطرف من آمدند تا بجرم طلبگی و مالپس بلباس دین بودن
مرا جلب کنند من چاره ندیدم جز اینکه متوسل بذیل عنایت صورت نماز شوم آفتابه را
در کنار زمین گذارده و در ایوانی ایستاده و تکبیر گفتم آمدند مرا دیدند که بنماز ایستاده ام
اطراف مرا گرفته نشستند چاره جز اطاله نماز ندیدم آیات حمد و سوره را مکرر می کردم
و کوع را بسیار طول دادم و سجده را كذلك یکر که تش را حدود یک ساعت معطل تا
آن مامور آگاهی به پلیس ها گفت اگر ماتاغروب هم بنشینیم نمازش تمام نمیشود در ضمن
طلبه دیگر برادر حجره احساس کردند فوراً بتعقیب او برخاستند من فرصت را مغتنم شمارده
آفتابه را برداشته و خود را پنهان نمودم

خلاصه هر چه فشار بفرزندان روحانی و شاگردان مکتب جعفری آیه الله حایری
میاوردند بر تائرات آن یگانه پدر روحانی میافزود و خون دل میخورد و صبر میکرد
و بزبان حال میگفت کلام مولای علی علیه السلام را (فصبرت و فی العین قذی و فی الحلق شجی)
آری ابنائی و اصحابی و اخوانی و تلامیذی توهن و عرضی تهتك و تفتی و گریه
میکرد و گاهی بی اندازه منقلب و از خود بیخود میشد و این شداید و لطمات بر پیکره
اسلام و علم منحصر یبکی و دو نبود که آیه الله حایری بر چم دار اسلام ایران و شیعه در آن روز
بتواند خود داری کند هر روز غم دیگری بغم هایش افزوده میشد هنوز خود را از این تسلی
نداده و استراحت نموده مصیبت و بلیه بزرگتری چون کشف حجاب برای نوامیس مسلمین
ایران و زنان عقیقه و نجیبه قم و شهرستان های دیگر پیش میآمد

آیه الله حایری آن مرد ناموس پرست متعصب و غیور که بر مسند غیرت الله حضرت
حجة بن الحسن عجل الله له الفرج نشسته چگونه صبر کند و چطور تحمل نماید و بچه
ملاك مسئله عرض را که یکی از مسائل ضروری اسلام و مذهب ماست به بیند که از بین
رفته و از میان برداشته میشود و باز سکوت کند باز متانت نماید از این رویه ایشان خوب سوء
استفاده نموده اند و فرمود یکی از مراجع کنونی قم و اساتید حوزه علمیه که خدا توفیقش
داده و مؤیدش نماید در غمالانف حسودان و غبطه آورنده گانش که شبانه باتفاق یکی از
معاریف طهران که از بردن اسم هر دوی آنها خود داری میکنم بمنزل آیه الله حایری رفتم

و در حیات اندرونی ایشان املات کردیم و گفتیم که یکی از علماء معروف و برجسته تهران با جماعتی از نماینده گان تجار و اصناف بقم آمده و کسب تکلیف میخواستند در موضوع کشف حجاب که آیاسکوت کنند و بایقام و بامبارزه منفی نموده بازارها تعطیل و ایستاده گی نمایند آن مرحوم که خدا درجات عالیّه اش را متعالی کند از شنیدن این کلام که معلوم میشود مسبوق نبودند و بایشان نرسانیده بودند بر آشفته و باحال اضطراب و تشدید فرمودند البته تا پای جان باید ایستاد و من هم میایستم (تا اینجا) و اشاره بر گهای گلوی خود نمودند و فرمودند ناموس است حجاب است ضروری دین و قرآنست

بلی آیه الله حایری جای این حالت را دارد که بشود و باید هم ایستاده گی کند زیرا که در مکتب اباعبدالله الحسین تربیت شده سر تا پای شیفته آن جنابست و از کثرت علاقه خود را نسبت بحایر شریف آنحضرت داده (در باب توسل ایشان مشروحاً خواهم نوشت) و رضوان الله علیه تاریخ طغیان را خوب میدانست و مقتل حضرت سید الشهداء (ع) را کاملاً دانابود که آنحضرت با کثرت جراحت و خستگی جبران ناپذیر و داغها و المها و تشنگی و کرسنگی و وو که مردم بیحمیا و بی شرم در اینک مرده و یازنده است اختلاف و برای تحقیق حال باشاره ابن سعد و یاد دیگری از آن ملائین بحرم و ناموس و عرض او حمله کرده اند و حرمله لعین فریاد می زند یا حسین در چه کاری که لشکر حمله بخیم نموده اند

آنحضرت که غیرت الله و ابن غیرت الله و مظهر اتم خدای غیور که بگفته جدش در سرقبر یکی از مسلمین عصر خود بمناسبتی والله اغیر منی تا این کلام را از آن ظالم شنید همه المهارا از یاد برده و باز انو بطرف مردم آمده و فریاد میکرد (یا شیعة آل ابی سفیان ان لم یکن لکم دین و کنتم لانخافون المعاد فکونوا احراراً فی دیناکم انا اقاتلکم و اتم تقاتلون و النساء لیس علیهن جناح)

آیه الله حایری طاب ثنواه و جعل الجنة مکانه و مأواه تبعید حضرات مراجع را دید صبر کرد شهادت آیه الله حاج آقا نور الله را دید صبر کرد تبعید حجة الاسلام با فقی را دید صبر کرد توهین و هتک بفرزندانش را دید صبر کرد مصیبات شدیدیه دیگری دید صبر کرد حال می بیند که لباس اسلام را از بدن مسلمین در می آورند و حجاب را از سر زنان می ربایند و یکباره میخواستند ریشه اسلام را کنده و قرآن را بدستوار بابان در بانی (۱)

(۱) چون کلاردستان انگلیسی که گفت تا این قرآن و آخوندها در میان مسلمانهاست مایش نخواهیم برد (والصلیب والنصرانیه فی خطر عظیم)

از میان بردارند و آثار اسلام و حجت را بکلی محو و نابود کنند دیگر دید که جای صبر و تأمل و سکوت و متانت نیست برداشت تلگراف شدیدی برای رضاشاه نمود که صدورش از ایشان دارای عظمت است و این خود حجت است برای کسانی که نسبت بآیه الله حایری تأمل نموده و ایفاء وظیفه از تجلیل و تکریم نمیکند و یا قصور و تقصیر می نمایند و مامضمون آن تلگراف را در اختیار عموم میگذاریم

مضمون تلگراف آیه الله حایری بشاه وقت

(۲) پیشگاه مبارک اعلی حضرت همایونی

عرض میشود بنده باینکه تاکنون در هیچکاری دخالت نداشتم اکنون میشنوم اقدام بکارهایی می شود که مخالفت صریح با طریقه جعفریه و قانون اسلام دارد که دیگر خود داری و تحمل برایم مشکل است

الاحقر عبد الکرم الحایری

عصر مرحوم آیه الله حایری در این قرون اخیر مهمترین اعصار اسلامی بود و بلیاتی که در این عصر متوجه به پیکره اسلام و عالم روحانیت شده در هیچ زمانی از ازمه و قرنی از این چهارده قرون اسلام نشده و می توان گفت بعد از مصیبت یوم الطف و کربلا اعظم مصائب برای تشیع در آئزمان بوده چنانکه برای ارباب بصیرت و شاهدین آن وقایع روشن است و هر کس غیر از مرحومان آیه الله حایری در قم و آیه الله اصفهانی در نجف بر مسند ریاست روحانیت و اسلام استوار بود و رویه آنها را داشت صد درصد مفاسد بیشتر و لطومات بر اسلام و قرآن زیاد تر میبود

بی شباهت بزمان بنی امیه و حکومت حجاج بن یوسف تقفی نبوده چنانچه در آئزمان شیعیان آل علی علیه السلام خوار و موهون و محکوم باعدام و فنا بودند در زمان شاه گذشته که معاصر بامرحوم آیه الله حایری بوده نیز مؤمنین و پیران آل محمد ذلیل

(۱) صورت این تلگراف در منزل حجة الاسلام اشراقی در محضر مرحوم آیه الله العظمی حایری تنظیم شد ولی عین و عکس آن که حدود ۵۰۰ قطعه بود هر چه تفحص کردم بدست این نویسنده نیامد زیرا دولت آنروز جمع کرده بود و بعضی از رجال علم حوزه مانند آیه الله حاج میرزا خلیل کمره فرقی را هم بواسطه حامل بودن آن تلگراف تبعید و توقیف تهران نموده که پس از شهر یور تاکنون باختیار مقیم در آنجا و بانجام وظائف دینی اشتغال دارد

وزبون بودند در کشور اسلامی ایران یهود و نصاری گبر و زردشت عزیز و محترم لکن علماء و دانشمندان و طلاب و عموم اهل عمام می قدر و احترام بطوری آن نزدیک سم پاشی نموده و تبلیغات مسمومانه اربابان کفر خود را تزریق در افکار توده مردم نمود که همان مردمی که دست علمایشان را بوسید و آب وضویشان را برای تبرک و استشفاء می بردند برگشته و بایشان جسارت و اهانت میکردند حتی با لامذهبان و خارجیان از دین معامله می نمودند و بایشان نمی نمودند يك ماشين و اتوبوس نبود که بارهبران جامعه و دانشمندان اسلام و سربازان امام زمان علیه السلام و مروجین احکام قرآن اقلاً معامله اسلام که نمیکند معامله وجدان و بشریت نماید کلمه آخوند سوار ماشين و اتوبوس نکن و یانمی کنیم که پنجر میشود هنوز از یاد جامعه نرفته که ورد هر راننده و پاشاگرد ماشینی و یا تاجر و کاسب بازار بوده اگر اتوبوس ۲۵ نفری ۲۴ نفر مسافر بهائی و یهودی و نصرانی و مجوس و طبعی داشت و يك مسافر عمامه و اهل علم و طلبه دین و لو آیه الله و حجة الاسلام هم بود سید و یا غیر سید و اتفاقاً تصادفی نموده و یا پنجر میشود فوراً میگفتند از نحوست این آخوند است

چه مقدار از شیعیان فداکار و گویندگان نامی اسلام و دافعین از حدود و نفوذ کشور اسلامی را چون آیه الله حاج آقا نورالله اصفهانی و برادرش حاج آقا جمال و حجة الاسلام بافقی و سید الاعلام و المجاهدین آقا سید حسن مدرس و آیه الله حاج میرزا محمد آقا زاده خراسانی و حضرت آیه الله حاج آقا حسین قمی و علماء عالی قدر دیگر اسلام را تبعید و یا مسموم و مقتول و یا خانه نشین نموده و از مساجد و پست های دینی ساقط و ممنوع کردند هر کس حرفی می زد کلمه حقی میگفت زبانش را از دهانش بیرون آورده و او را خفه میکردند کدام زمان آنقدر مسجد خراب کردند چه وقت جلوی نماز جماعت را گرفتند و مردم را از مسجد رفتن و حج نمودن و زیارت مشاهد مشرفه رفتن منع کردند عصر کدام يك از خلفاء بنی امیه و بنی عباس جلو گیری از شعار مذهبی و اذان گفتن و قرآن خواندن و عزاداری نمودن برای خامس آل عبا علی حضرت سید الشهداء ارواحنا له الفداء کردند از پستوی خانه ها روضه خوانها و عاظم و مستمعین را (باسوق العنیف) بداد گاه می بردند و پرونده می ساختند و محکوم بزند و جریمه میکردند و کسی نبود به پرسد و یا جرئت پرسیدن داشته باشد آیا این محکوم چه جنایت در کشور اسلامی کرده از خانه کسی بالا رفته بناموس کسی نظر خیانت انداخته بر سر کسی زده آدمی را کشته عمل خلاف عفت و منافی عصمت انجام داده

اگر کسی پیدا میشد و جرئت پرسیدن داشت و می پرسید الا ولابد اگر تعقیبش نمیکردند جواب می دادند خیر هیچ يك از این اعمال منکر و زشت را ننموده تنها جرئت اینست که برای امام حسین روضه خوانده و یا گریه نموده اشهد بالله متوكل عباسی هم چنین جنایتی را نکرد و چنین ظلم و بیادیرا بر کسی روا داشت مساجد غریب و متروك مشاهده ویران و محجور علماء و سادات خوار و زبون و و که قلم یاری شرح ندارد و خواننده طاقت خواندن و شنیدن شکر خدا را و سپاس او را که مهلتش نداد و اگر میداد میدیدید که این کشور بقهر برابر گشته و سراز جاهلیت و بربریت و چون اندلس و اسپانیا نه از اسلام خبری در آن بود و نه از قرآن اتری فالحمد لله القاصم الجبارین میر الظالمین مدرك الهار بین نکال الظالمین و الحمد لله رب العالمین

این بود فهرستی از زمان و عصر طاقت فرسای آیه الله حایری اعلی الله مقامه و پاره از جنایات و تجاوزات و بدعیکه در اسلام شد و اهانت و جسارت هائیکه بحمله قران و گویندگان لا اله الا الله محمد رسول الله علی ولی الله و مخصوص به پیشگاه مقدس روحانین و علماء عظام گردید

صبر و تحمل طاقت قال الحكماء والفلاسفة العلم والحلم متلازمان عالم باید حلیم و فرسای آیه الله حایری و بردبار باشد حلیم باید عالم و دانشمند نبی اکرم (ص) میفرماید العالم بالاحلم كالطعام بالاملاح علی علیه السلام میفرماید تعلموا العلم و تزینوا معه بالحلم امام صادق علیه السلام میفرماید الصبر من الايمان كالرأس من البدن آیه الله حایری موسس حوزه علمیه قم و بانی آثار حجت با آن مقام شامخ علمی که خواهم نکاشت در حلم و بردباری نظیری برایش نبوده مجسمه حلم و پیکره صبر بود اگر در آن زمان صبر و حلم را بلباس و کسوة بشر در میاوردند آیه الله حایری میشد

در سطور قبل توضیح داده شد که بلیات و صدمات و لطماتیکه بر اسلام و قرآن و ضروریات دین و ناموس مسلمین و مقدسات و شعائر مذهبی در دوره و زمان ایشان وارد شد در هیچ زمانی وارد نشده با تعصب و غیرت و دیانت و شجاعتیکه آیه الله حایری داشت ذره از حریم صبر و حلم خارج نشد و بهانه دست دشمن نداد تمام این فشارها و تعدیها برای تهیج ایشان بود که بتواند مدرکی بدست آورده و بگفته خود آن نزدیک و معاند با خدا و رسول که تمام علماء از این بردم جز این یک نفر را این هم اگر برداشتم اسلام را برداشته ام این عالم ملهم و این فقیه مفهم هم باشم الحدیثیکه داشت و گوشش به و آتف غیبی باز بود و چشمش بینا

بنور الله چنان لباس تقوی و حلم را در بر کرد که همه و همه حتی صبر از دست او بی طاقت شد بلی اقتداء بموالیان خود نمود (از علی آموخت اخلاص عمل) پیروی از امام حسن فرزند بزرگ علی علیه السلام نمود و صبر و تحمل را شیوه مرضیه خود قرار داد و بعد از آن بزرگوار منفعت صبرش کمتر از منفعت تابش خورشید بر ذرات نبود

حسن خلق و ماکات قال رسول الله صلى الله عليه وآله ان لن تسعوا الناس باموالکم فسعوا فاضله اخلاق او هم باخلاقکم وقال علی علیه السلام ان لن تسعوا الناس باموالکم فسعوا بطلاقة اللسان وحسن اللقاء آیات و اخبار و احادیث در باره حسن خلق و خوش اخلاقی و ذم کج خلقی و بداخلاق بسیار و در کتب اخلاق چون جامع السعادات و معراج السعاده و اخلاق ناصری و مکارم الاخلاق طبرسی و عدة الداعی و کتابهای اخلاق و اخبار دیگر منقول و مذکور و برای اختصار و ایجاز اکتفا بآن دو خبر نمودیم و عنان کلام را سوق بشرح اخلاق و حسن خلق آیه الله حایری رضوان الله تعالی علیه میدهم

آنجناب در اقرا ن و امثال زمان خودش مجسمه اخلاق و پیکره فضیلت بود بحدی خوش اخلاق و خوش برخورد و خوش مجلس بود که وصف نتوان کرد هیبتش سلاطین و سطوتش سطوة ملوک حالم انبیاء و خلقش خلق خاتم انبیاء صلی الله علیه و آله احسانش احسان اولیاء وجودش جود و سخاوت سید الاولیاء صلوات الله علیه گاهگاهی مطایبه و مزاح مینمود که از خصایص اهل ایمان و مؤمنین است اقتداء بامیرشان اعلی حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام و گفته حضرات ائمه علیهم السلام که (و ما من مؤمن الا وله دعابة)

مطایبات و مزاحهای علمی ایشان که شاهد حسن خلق و بشاشه وجه و خوش اخلاقی ایشانست بسیار که خود درس و پندیست برای اهل علم و دیگران و ما برای نمونه یک مورد آنرا مینگاریم وقتی در بازار تشریف می بردند رسیدند بدر قصابی گا و فروشی دیدند یکی از علماء بزرگ که از رفقای عتبات ایشان بوده ایستاده و میخواهد گوشت گاو بخرد نزدیک ایشان شده و مطایبانه فرمودند (ایحب احدکم ان یا کل لحم اخیه میتافکر هتموه) (۱) راستی و بدون مبالغه آن بزرگوار منبع و مبداء اخلاق ستوده و افعال

(۱) جناب حجة الاسلام آقای حاج آقا رضای زنجانى که از تلامذه مهم آن مرحوم بوده گوید) بشرحیکه مرقوم شده است آن بزرگوار در قدس و ورع و حیا ادب و تعمق نظر و زهد و بی علاقه گى بدنیا و ریاست بی نظیر و نمونه کاملی از اصحاب ائمه هدی صلوات الله علیهم بودند و چنانچه قسمتی از مقاله ضراب بن ضمره را که درباره امام الهدی

حمیده بود و از باب هضم نفس و فروتنی هیچگونه تمیز و تظاهری از او دیده نشد در میان جماعت اعم از طلاب علوم و غیرهم چویکی از آنان بود طرز معاشرت و مجالست آنجناب با اصحاب و احباب خویش سیره نبویه را بخاطر میاورد که اگر مرد غریب و ناشناسی بمجمع و محضر آنحضرت می آمد می پرسید (ایکم رسول الله) جز فرائض دینی تمام اعمال تطوعی آن مرحوم از قبیل عبادات خفیه بود بمورد در وصف ایشان گفته شده

بید الا مان و ذمة الرحمان
شلت يد الحدنان اذ لك سددت
و لئن طوتك فقد طوت شخصيته
این اخلاق پاک بود که تشنگان

علم و دانش و داو طلبان
تقوى و فضیلت را از اقصی نقاط
ایران بقم کشانیده و مدار سیکه
خالی بودند و یا بامنز لگاه غربا و
دراویش بود منزل و مسکن طلاب
گردید قدر جمع الحق الی اهله



نماز جماعت مرحوم آیه الله حایری

علی بن ایطالب ارواح العالمین له الفداء بیان فرمود وقتی که معاویه گفت یا ضرار (صف لی علیا) در مورد آن مرحوم صادق بدانی چندان راه مبالغه ننموده ایم کلن فنیاکا حد تالی آخره مضاف بر اینکه آن بزرگوار در حب وطن و علاقه بمصالح مسلمین و تعالی و عظمت ملل اسلامی بالاخص ملت مسلمان ایران در جامعه علماشیعه همت بلند و مقام ارجمند و آمال غیر متناهی داشتند داعی از ایشان مطالب بسیار زیادی در این جهات شنیده ام که این صفعات گنجایش شرح آنرا ندارد کلن قدس سره قلیل الحاجة و کثیر الشکر و مع انه رحمه الله کلن ناقد الفکر صائب البصیره و رزین الراى و عمیق التدبیر فی الامور کلن یشاور اصحابه و کنت فیهم ان لم یکن فی کل الامور فقی جلها که باقال سبحانه (و شاورهم فی الامر) و ایم الله انی لو کتبت (و فنی الله لمرضاته) فی شرح خصاله الجمیله و اخلاقه الکریمه و تادیه بالاداب الاسلامیه و ما منعه الله من الفضائل و الفواضل و صانه من القبايح و الرزايل لثم عمری من قبل ان یتم الكتاب حشره الله مع النبیین و الصدیقین و الشهداء و الصالحین و حسن اولئیک رفیقاً و کتبه بيميناه الدائرة فی شهر جمادى الاولى سنة الف و ثلثمائة و ثلث و سبعین رضا الموسوی الزنجانی

تقدیر و رسیدگی به
مرحوم آیت الله حایری با آن عزت و شوکت و عظمتیکه
بطلاب حوزه داشت که همه سفراء و امراء و وزراء و کلا و رؤساء زمانش
بدست بوسی و عتبه بوسی منزلش مشرف میشدند مخصوص چندین مرتبه احمد شاه مرحوم
با وزراء عصر خود تشرف بزیارتش و موفق ببوسیدن دستش گردید و نیز شاه بعد از او با
دیکتاتوری و تبختریکه داشت کرارا در اوائل جلوسش بسلطنت بقم آمده و بخانه
کنونیکه در اختیار ورنه آن مرحوم و آیه الله زاده حایریست میرفت و دست های ادب از
شئل با عبا بیرون آورده و تاسینه تعظیم و سلام عرض میکرد و دست ایشانرا بوسیده و بر
دیده خود میگذاشت.. بابزرگواریهائی دیگر ظاهری و معنوی که داشت نسبت بفرزندان
روحانی خود و عموم طلاب و محصلین نهایت علاقه و تفقد را داشت خود بنفس نفیس با آن
سن شریف کهولت از آن خانه حرکت و بمدرسه آمده و بهجرات سرزده و احوال پرسی
مینمود و بسیار اتفاق می افتاد که تنهایی در نیمه شب وارد مدرسه شده و آهسته آهسته
بهجرحه ها رسیده گی و طلبه های مشغول بمطالعه و کتابت و یا تهجد و نماز شب را تشویق
نموده و خدمت پولی میکرد و کسل هارا امر بتقوی و پرهیز و اعتنا فرست و جدیت بدرس
و تحصیل مینمود و برای آنهاییکه مباحثات را می نوشتند و یا از عهده امتحان خوب بر
می آمدند جایزه فوق العاده قرار گذاشته بود و هیچ وقت نمیشد که طلبه را بر نجانند و دل سرد
نماید حتی اگر طلبه تنبلی و یا بطله را میدید در انظار مردم و طلاب او را تنبیه و توبیخ نمیکرد
از بعضی ثقات شنیدم که گفت وقتی طلبه مقدمات خوانی را برای امتحان در حضور ایشان
آوردند از او پرسیدند منطق خوانده ای گفت بلی فرمودند کلیات خمس چندتا است
گفت چهارتا فرمودند بشمار گفت ۱- اسم - ۲- فعل - ۳- حرف - ۴- بلد نیستیم یا یادم رفته
آیه الله خندیده و فرمودند احسن احسن معلوم میشود طلبه است کلیاتی بگوشش خورده
باین جواب عامیانه و بیسوادانه که گفت او را سرزنش ننموده و فرمود بیسواد اینکه
کلمه است که شمردی کلیات خمس شماره و کم ان پنج (خمس) است و آنهم عبارت
از جنس و نوع و فصل و عرض عام و عرض خاص است

سادات از طلاب را بیش از پیش دوست داشت چنانچه بعضی از بنات عقیقه خود را ببعض
از ایشان داد بمحصل جدی و طلبه ساعی علاقه تامی داشت میان طلاب و فرزندان نسبی
خود چندان امتیاز نمیکذاشت وقتی یکی از بزرگان عباء ظریف قیمتی برای یکی از دو
آقا زاده گان ایشان هدیه فرستاد فرمودند این عبا برای تو زیاد است باینکه بعضی از طلاب

عباندارند آنرا فروخته و پول آنرا چند دست عباء متوسط خرید یکی را به فرزند برومند
خود داد و باقی را به طلاب بی عبا عنایت فرمود

کلیه طلاب و محصلین که بالغ بر هزار نفر میشدند در آن دوره بر خطر و آفة از ایشان
مشهر بودند بهر طلبه مجرد که غالباً مدارس را اشغال کرده بودند ماهی ۳ تومان که بخوبی
اورا در ماه اداره میکرد و واقعاً برکت عجیبی داشت خود این نویسنده بماهی سه تومان
که عنایت میشد حسابی گذران میکردم و بهر طلبه معیل و خانه داری ماهی ۱۵ تومان
می رساندند که آنهم علی بر که الله خود و عائله خود را اداره مینمود مضافاً بر این ماهیانه و
شهریه در زمستان خاکه و دغال بآنها تقسیم میفرمود و هر وقت هم که مقروض
میشدند قرض آنها را میپرداخت و اگر مریض میشدند در مریضخانه ای که از آنرا ایشانست
و شرح خواهم داد خوابانیده و معالجه میفرمود و بعضاً خود عیادت نموده و دلجوئی
میکرد و وسائل غذا و دوا و آنهارا فراهم مینمود و در موقع ازدواج مجردین آنها نیز کمک
شایانی میکرد و حتی در وقت مسافرتشان خرج سفر مرحمت میفرمود و تا قبل از کسالت
وضعشان هنگام رفتن و برگشتن محصلین از آنها ملاقات کرده و تشویق و توصیه بتقوی
و احتیاط می نمود

مرجعیت آیه الله حایری و حزم
مرحوم آیه الله حایری در زمان خود بعقیده
و احتیاط او در فتوی جماعتی از بزرگان دانشمندان اعلم و ائمه و ائقی

وازهد و اورع از معاصرین خود بود و بهمین مناسبت مرحوم آیت الله میرزا محمد تقی
شیرازی که مرجعیت تامه یافت احتیاطات خود را بر مرحوم معظم له رجوع فرمود و در سفری
که در سنه ۱۳۳۷ قمری از نظر اداء نذر و انجام تعهدی که داشت بعتبه بوسی ناعن الائم
مشرف شد در انانای تشریف بارض اقدس آیت الله طباطبائی سید محمد کاظم بزدی در نجف
از دنیا رفت خراسانی ها استدعا کردند که مرحوم حائری در مشهد اقامت گزیند اما
اراکي ها که يك دنيا فضیلت و وقار و شخصیت علمی و عملی از ایشان دیده بودند اصرار
کردند که بموقف اولی رجعت فرماید بالاخره مسئول ایشان را اجابت و قبول فرمود
و چون باراك برگشتند مرحوم آیت الله شیرازی اظهار خوشوقتی نمودند که ایشان
از اراك بعراق عرب برگردند ولی چون عمر مرحوم آیت الله شیرازی پایان یافت در ذیحجه
۱۳۳۹ هجری مرجعیت در سلطان آباد اراك بایشان منتقل شد شهریه که بطلاب داده میشد
بیول آن زمان ماهی ششصد تومان بود و وعده طلاب هم در آنجا از سیصد نمیکداشت

نکته جالب توجه اینجاست که مرحوم آیت الله حائری با آن مقام شامخ فقاہت و علمی که داشت در فتاوی بسیار جانب حزم و احتیاط و تأمل و دقت را توجه میفرمود حتی باقر آن کمتر استخاره میکرد و میفرمود وقتی من و مرحوم آقا رضای اصفهانی (مسجد شاهی) و میرزا حسین نائینی و بعض دیگر رفتیم خدمت آیت الله استاد (همان کسیکه همواره در کتاب درر الاصول از ایشان بسیدنا الاستاد تعبیر میفرماید) مرحوم آقا سید محمد فشارکی اصفهانی و گفتیم چرا رساله عملیه نمی دهی و بانی نویسی و چرا فتوی نمی دهی درب منزلش ایستاد و دو دست را بدو طرف در گذارده و فرمود و الله من مجتهد هستم و خود را مجتهد میدانم و و الله فتوا نمیدهم و تلاوت فرمود (تلك الدار الآخرة نجعلها للذين لا يريدون علوا في الأرض ولا فساداً والعاقبة للمتقين) از این جهت ایشان چون ناچار از فتوا دادن و رساله عملیه نوشتن شد بسیار احتیاط در امور و بخصوص در فتاوی میکرد و حقاً باین حدیث (شريف اخوك دينك فاحتط لدينك) عمل می نمود و باین احتیاط کفری و آن تبصر در مقام علم و فقاہت بعدی خردمند و مجرب و کار آزموده و مدبر کم نظیر بود در مدت ۱۵ سال که بوضعیت خاص و سختگیری زمان مصادف بود و با تمام قضایا و حوادث مهمه که تهر را تماس پیدا میکرد مانند موضوع نظام وظیفه که علماء اصفهان و غیر آن چنانچه اشاره کردم در قم جمع شدند یا موضوع جمهوریت که واقعه مهمی بود و متروک گذارده شد و و و و بوجهی حل اشکال میفرمود که هم شاکیان اقناع میشدند و هم دولتیهای وقت خوشحال میگشتند

نه قیافه نظاهر و مبارزه بخود می گرفت که آنها را نه پیدا کنند و نه طرفداری میکرد از آنها که بتذلیل نوع خود منجر شود همیشه هوادار عدل و انصاف و جلوگیری از ظلم و تعدی بود

محب العدل مشكور المساعي
وليس الشمس تخفى عن عيون
سوی ان كان صاحبهن ارميد
علیم بالسیاسة بل مؤيد

و در سال ۱۳۴۲ که شرح آن را در حادثه اول حوزه علمیه و قم دادم علماء اعلام و مراجع بزرگ نجف انتخابات کشور عراق را تحریم و امتیاز بین النهرین را برای انگلیس ها لغو دانستند پاره پیش آمدها و سیاست حضرات را مجبور کرد که از عراق عرب بقم مهاجرت نمایند و باتباعیشان کردند مرحوم حائری پشت و روی قضیه را توجه نمیکرد و بلکه ناهنجاری هر کاری را برای بر انداختن و تبدیل و ترمیم آن کار قوی ترین حاکم و عامل

فعال و مؤثر می پنداشت فقط هم ارمصرف به تجلیل و تعظیم مهمانان عالی شان بوده و آنرا باصرار تمام واداشت که کماکان ومنتظر بافادات و تدریسات خودشان ادامه دهند و خود درس و بحث را با احترام آنها تعطیل نمود و طلاب را دستور داد و تشویق فرمود که بدرس حضرات اعلام حضور یابند و استفاده نمایند و همین ترتیب جاری و عملی شد تا اینکه پس از ۸ یا ۹ ماه توقف در ماه شعبان ۴۲ با احترام چنانچه بشرح رفت باعتبار مقدسه عودت فرمودند

مجلس درس و بحث آية الله
تشریف داشتند در مسجد معروف به آقاضیه تدریس کرده و در همانجا هم اقامه جماعت میکردند و چون متدرجا از خارج نیز طلاب بقصد استفاده از محضر آن مرحوم بارگ آمدند و متعلمین و تلامذه زیاد شدند ناچار مدرس خود را بمدرسه سپیدار انتقال دادند

اما وقتی که در قم تشریف آوردند مدرس فقه خود را در صبح در قبة العلماء مسجد بالاسر مطهر همانجا تکیه اکنون قبر شریفش چون شمع در وسط و رفقاهم کارانش در اطرافش چون پروانه میباشند قرار داده و مدرس اصول را در عصرها در مدرسه فیضیه و این دو مجلس از حیث کیفیت بسیار مورد توجه و جالب نظر بود زیرا رجال و فحول علمی زیادی در آن شرکت جسته و از مبانی متقنه ایشان که فهرست ترجمه هریک آنها را خواهم نکاشت استفاده مینمودند

و گاهی راستی منظره آن درس ادیسی ایشان دیدنی بود زیرا آية الله فحلی چون مرحوم آقای خونساری اشکال نموده و محکم ایستادگی میکرد و مناظره مینمود و آية الله المؤسس و نابغه فقاہت و اصول رد اشکال نموده و اقامه برهان برای اثبات مبنای خود میکرد و بعضاً فقید معظم باشکال خود ادامه میداد و بهمین کیفیت بحث و درس خاتمه می یافت (و لنعم ما قيل في وصفه و مقامه

يوم تبسم عنه الدهر و اجتمعت
لما تجلى عن الامال مشرقه
قال العلي بك استعلى و اقتدر
و بیشتر مبانی ایشان همان مبانی متقنه مرحوم سید استادشان آية الله فشارکی اصفهانی بود در فقه و اصول چنانچه رفقای دیگرش هم چون مرحوم آقا رضا اصفهانی و مرحوم آقامیرزا حسین نائینی غالباً چنین بودند و حقا هم مبانی مرحوم فشارکی و تلامذه ایشان

از مبانای دیگران محکمتر و متین تر است

توسل و تمسك مرحوم آية الله
مؤسس بائمه هدی علیهم السلام
قال فی زیارة الجامعة من انیکم فقد نجی ومن
لم یاتکم فقد هلك مرحوم آية الله حایری در توسل
واعتصام و تمسك بذیل عنایات ائمه هدی ولا سیما خامس اصحاب الکساء علیه و علیهم
السلام گوی سبقت را از همگنان خود ربوده بود و حتی تا این حد شاید منحصر بخود و وحید
زمانش بود در منزلش زیاده و زحمت خوانی می نمود و همه روز پیش از درسش مرحوم آقا شیخ
ابراهیم ترک معروف بصاحب الزمانی در مجلسش چند دقیقه مرثیه میخواند و ایشان و حضرات
طلاب گریه میکردند و بعد از آن بمنبر رفته درس میگفتند و تمامی راهم توصیه بتوسل
می کردند مخصوص توسل بحضرت سید الشهداء و خود راهم که بحایری شهرت داده بود
از فرط علاقه و ارادتش بآن جناب بود و هنگام توقف در عراق عرب و ایام محرم و عاشورا در
میان هم قطاران و دانیان از راه خلوص و محبت قصاید و اشعار در مرثیه خوانده و انشادمی کرد
در سفر مکه که این بنده بسامری مشرف شدم و مرحوم آية الله طهرانی آقامیرزا محمد
عسکری را زیارت کردم به حقیر فرمودند فلانی بر قفا و طلاب و محصلین بگو علیکم بالتوسل
و بعد فرمودند بایشان از قول بنده برسان که شهرستان سامری نواصب یکی از اماکن شیعه
نشد مگر در سایه توسل و عزاداری در ایام عاشورا من و آقازای اصفهانی و مرحوم میرزا
حسین نائینی و آقای حاج آقا حسین قمی و جماعتی دیگر پیراهن هاکنده و بر سر و سینه زده و در
کوچه های سامری میگشتم و مرحوم آية الله حایری شما حاج شیخ عبدالکریم یزدی در میان
مانوحه خوانی نموده و مرثیه میخواند

از جمله عزاداری و سوگواریهایی که مرحوم آية الله حایری در ایران سنت نمود که تا
قیامت بمضمون قول نبی اکرم صلی الله علیه و آله که فرمود (من سن سنة حسنة فله اجر من
عمل بها) در نواب آن شریک و سهمند عزاداری فاطمیه در ماه جمادی الاخره است که در
ایران قبل از ایشان شهرتی نداشت و معمول به نبود تنها فاطمیه اول در جمادی الاولی دوسه
روزی متداول بود و ایشان جدا میفرمودند و فات حضرت زهرا سلام الله علیها در سوم
جمادی الثانی است و روایت ۹۵ اصح و اوقع است تا ۷ روز اختلاف از جهت تسعین و سبعین
که در خط کوفی يك نحو نوشته میشود و واقع شده زیر ادر قدیم خط کوفی معمول به بود و وقتی
بخط نسخ و نستعلیق مبدل شد بعضی تسعین را سبعین خواندند و نوشتند تا اختلاف افتاد و
بسیار از فاطمیه دوم که اکنون در تمام ایران مخصوص در میان اهل علم و خواص رواج دارد

ترویج میکرد و خود تازنده بود در آن ایام سوگواری نموده و در مدرسه فیضیه مجلس
عزای گرفت که هنوز هم که ۱۸ سال است از فوت ایشان میگذرد آية الله زاده گان ایشان
حسب الوصیه اقامه عزاداری آن ایام نموده و روح آن پدر بزرگوار را شاد میکنند

آثار باقیه و باقیات
روای الصدوق فی خصاله و مجالسه باسناده عن الصادق عن
المصالحات آية الله

مؤسس در قم
الاعن ثلث صدقة جارية او علم ینتفع به الناس او ولد صالح
مرحوم آية الله حایری نور الله مضجعه برای ادراك عمل صالح دائمی با آنهمه اشتغالات
فکری که در نگهداری و اداره کردن حوزه علمیه داشت و با آنهمه مراجعات که از نقاط
ایران و مجامع اسلامی خارج از کشور میشد و اوقات او را مستغرق میکرد در یگانگی میان دار
میدان اجتماع و نمونه بارز تمدن پاک اسلامی بود از هیچ کار مفید در آسایش مسلمانان
شانه خالی نمیکرد او پدر فقیران و سرپرست مساکین بود از آنانکه بی بضاعت یا عجزه
بودند دستگیری کرده شهریه میداد تا نشان اتمامین نموده و شبهای عید بمستمندان و
بینوایان عیدانه میرسانید سالی احصائی مردان عیدانه ستان بیازده هزار نفر رسیده بود

عجایب جاری البحر کفک فی الذی
او ما دری لا یتوی البحران
سالی که قیمت نان ترقی کرد و فقر از مجامع بسختی افتادند دارالاطعامی ترتیب داده
و فقر را جمع آوری کرد و شب و روز آذوقه و اطعام آنها را در عهده گرفت و بدین وسیله از
تلف نفوس مساکین جلوگیری شد

آية الله حایری آثار و باقیات الصالحاتی از خود در قم گذاشته که مادامت السموات
والارضین بنام ایشان ثبت و در اجر و ثواب آن بهره مندند از جمله آنها برای بهداشت
ضعفاء و فقراء مرخصخانه مختصری ترتیب داد مرحوم سیدالاطباء کهکی را معالج بیماران
معین کرد پس از آنکه اوضاع گرانی تخفیف یافت و دارالاطعام تعطیل شد بیمارستان
بحال خود باقی بود و کم کم صورت ظاهر خوشی پیدا کرد و برای اعاده صحت بیچاره گان
وسیه خوبی شد

در خلال این احوال مرحوم حاج میرزا سید محمد فاطمی قمی (مستشار دیوان تمیز) پس از
فوت پسر منحصر بفردش خدمت حاج شیخ اعلی الله مقامه و در جتیه عرض کرد وجهی
موجود دارم نمیدانم بچه مصرف خیری برسد فرمود خوبست که آن بساختن يك بیمارستان
آبرو مند صرف شود آن مرحوم بدون تردید امتثال و اقدام کرد زمین مناسبی را خرید

بادستباری حاج آقا علی فهیم التجار بساختن بیمارستان فاطمی مشغول و کلنگ اول را مرحوم حاج شیخ بزین زد و از طرفی هم مرحوم سهام الدوله که از ارادتمندان حاج شیخ بود فوت کرد و در وصیت نامه خود مرحوم حاج شیخ عبدالکریم مؤمن الملک مشیر الدوله را وصی و حاج آقا احمد کرمانشاهی آل آقا و حاج میرزا یحیی خان احتشام تهرانی را ناظر قرار داده بود مرحوم حاج شیخ در امر وصایت و داخله مستقیم خود را مقدور و میسر ندیده آقای شیخ علی مدرس تهرانی را از جانب خود وکیل و نائب معین فرمود

پس از آنکه اوصیاء بکارهای مربوط بوصیت رسیدگی کردند در خدمت حاج شیخ اظهار داشتند که وجهی از ثلث سهام الدوله موجود است بهر نحوی صلاح بدانید در رقم بمصرف برسد و مودن مایلیم مریضخانه مهمی که بدردم مردم بخورد و در صورت امکان جهت قبرستان نو پلی ساخته شود

پس بیمارستان سهامی برای عموم بینوایان و فقیران و بیچارگان ساخته شد که هنوز دائر و مردم مستمند از آن استفاده میکنند و نیز در کنار آن بیمارستان فاطمی و آیه الله از هر دو آن بهره نوا دارد

و دیگر از آنرا ایشان در رقم قبرستان نو در کنار رودخانه است که بدستور ایشان از ثلث مرحوم حاج ابراهیم تهرانی بایک غسالخانه ساخته شده بود برای تسهیل در کار حمل جناز و عبور و مرور بوجود پلی احتیاج مبرم داشت جمعی از غافلان و جاهلان محل با هر نظری که داشتند بساختن پل عدم تمایل نشان دادند فلذا مسکوت ماند

تا نوبت نصیب آهنگی شده همان پل را از مال خود ساخت که الحال برای قم بنای سود بخش و آبرومندی شده (رحمة الله علیه) فکیف کان باصرف نظر از جزئیات مطلب و مشکلاتی که در انجام اینگونه اعمال خیر و خدا پسند پیش آمده بود مریضخانه با سرمایه مرحومین فاطمی و سهام الدوله و بانیکوکاری و مراقبت و سرپرستی حاج فهیم التجار ساخته شد مع الاسف با آنهمه شوق و ولعیکه حاج شیخ مرحوم داشت دایر شدن بیمارستانها را ندیده چشم از دنیا بست

بگذار بگیتی انری ذانکه در آفاق
تا چشم بهم برزنی از ما خبری نیست

و دیگر از آنرا ایشان تعمیر مدارس قم و بخصوص دو مدرسه فیضیه و دار الشفا است که قبل از ایشان مخروبه و بلا طلبه بوده و نیز طبقه دوم مدرسه فیضیه از آنرا ایشانست و تفصیل آنرا خواهم نگاشت انشا الله تعالی

و دیگر کتابخانه مدرسه فیضیه که دارای چندین هزار مجلد کتاب از هر موضوع می باشد که همه روزه مورد استفاده قرائت و مطالعه صد ها طلبه واقع می شود

و دیگر که از همه مهمتر است دایر بودن حوزه علمیه قم و محصلین علوم دینی هستند که شکر خدا را روز بروز رونق دیانت و روحانیت در توسعه و افزایش است و فضائی که از محضر فیض اثر آنجناب ادب درس و ادب اخلاق و نفس یاد گرفته اند الحال در شهرستانهای ایران متکفل امور دینی مسلمین هستند و میراث خیر آن مرحوم می باشند که فهرست آنها را یاد خواهم کرد هم کسانی که از مکتب ایشان فارغ التحصیل شده و هم کسانی که از مکتب مرحوم آیه الله العظمی آقای حجت انارالله برهانه بدرجه رفیع اجتهاد و پیشوائی مردم رسیده و اکنون ملیونها نفر از وجودشان بهره مند می شوند و خود آنها افتخار دارند که ما از آنارسی ساله حوزه علمیه قم و مکتب آیه الله مؤسس و آیه الله مجدد مرحوم آقای حجت و آیه الله خونساری می باشیم

وافی علی غیر مبعاد یبشرنا
بان ستنبعه امثاله الاخر

دو چیز نیز از اخلاق پاک و کرامات تابناک آنحضرت لایق ذکر و کتابست یکی فقر و ناداری اوست در زمان فوت تمام انانیه خود و دو پسر کمتر از هزار و پانصد تومان بوده و مبالغی مدیون بود زیرا که بابت تاهل یک پسر و عروسی سه دختر قرض کرده و نخواست از سهم امام بردارد چون طلبکاران آگاهی یافتند که مرحوم حاج شیخ ذخیره و دارائی ندارد دمه او را بری کردند

ولست اری السعادة جمع مال
ولكن التقى هو السعيد
و دیگر مزار بودن قبر شریف آنجنابست از تاریخ غیبت کبری تا کنون علماء جلیل القدر که بحق حائز مقام ولایت عامه بوده آمده و رفته اند و قبور ایشان هم غالباً معروف و مزار بوده ولیکن قبر هیچ يك از آنها مانند مدفن مرحوم حاج شیخ عبدالکریم مورد توجه و ازدحام مسلمین نبوده است بندرت اتفاق می افتد که کسی بآستان بوسی حضرت معصومه علیها سلام مشرف و موفق گردد و قبر آیه الله حایری را زیارت نکند و تلاوت قرآن ننماید شاید این موقعت موهوبی در نتیجه هضم نفس و تواضع آن بزرگوار می باشد که در ایام حیاتش بدان متصف و متخلق بوده

بقدر آنچه شوی پست سر بلند شوی
گرفته ایم عیارش بلند و پستیها
اعراف قبر ایشان شمس مضمینه و اقمار منیره عالم روحانیت و علم و فقاهاست آرمیده که

هر کدام يك كتاب ترجمه احوال دارند و بموقع خود چون آية الله حایری رجل برجسته و نابغه بوده اند

۱- آية الله آقای آقا سید محمد بن آية الله آقا سید عبد الله برقی متوفی ۲۰ ربیع الثاني ۱۳۵۰ ق
۲- آية الله آقا شیخ محمد مازندرانی ابن آية الله الشیخ زین العابدین المازندرانی متوفی ۲۳ جمادی الاخر ۱۳۵۰ ق

۳- آية الله آقای آقا شیخ ابوالقاسم کبیر متوفی اواسط ماه جمادی الاخره ۱۳۵۳ ق
۴- حجة الاسلام حاج سید احمد عراقی ابن آية الله حاج سید محسن عراقی متوفی ۱۰ ذی الحجة ۱۳۵۶ ق

۵- آية الله آقای حاج سید حسین کوجه حرمی متوفی ۱۵ ذی القعدة ۱۳۵۷ ق
۶- آية الله آقای آقا شیخ محمد علی حایری قمی متوفی دوشنبه ۲۲ ربیع الثاني ۱۳۵۸ ق
۷- حجة الاسلام حاج شیخ محمد تقی بهبهانی متوفی دوم ربیع الثاني ۱۳۶۰ ق
۸- آية الله حاج شیخ مهدی حکیم قمی متوفی جمعه نوزدهم ماه شعبان ۱۳۶۰ ق
۹- حجة الاسلام حاج سید حسین شوشتری متوفی ۱۸ محرم ۱۳۶۲ ق

۱۰- آية الله حاج سید فخر الدین قمی (السبط الميرزا صاحب القوانین) متوفی ۳ شعبان ۱۳۶۲ ق
۱۱- حجة الاسلام والمسلمین آقای حاج شیخ عیسی لواسانی متوفی ۲ صفر ۱۳۶۴ ق
۱۲- حجة الاسلام والمسلمین حاج سید محمد باقر قزوینی متوفی ۲۸ صفر ۱۳۶۴ ق
۱۳- حجة الاسلام حاج سید محمد صادق بهبهانی ذی القعدة ۱۳۶۴ ق

۱۴- آية الله حاج شیخ محمد تقی باقی متوفی ۱۲ جمادی الاولى ۱۳۶۵ ق
۱۵- آية الله حاج سید محمد تقی خونساری متوفی ۷ ذی الحجة ۱۳۷۱ ق
۱۶- آية الله حاج سید صدر الدین صدر متوفی ۱۹ ربیع الثاني ۱۳۷۳ ق

و جماعتی دیگر از مؤمنین و اخیار و اتقیاء و متدینین قم چون اخوان عماد الاعلام حاج شیخ علی اصغر و حاج شیخ علی اکبر سلامت و از ابن لحاظ آن بقعه بقیعة العلماء و الاتقیاء خوانده میشود
رحلت آية الله حایری و خواب
دیدن آیت الله صدر او را یا
بزرگترین حوادث حوزه
مرحوم آية الله حایری مؤسس حوزه بادیکن تمام
نامایمات و حوادث و وقایع جهان سوزیکه قم و
حوزه علمیه بخود دید سبارزه منفی نموده و کمال

صبر و ثبات را ملازم میبود لکن وقایع و حوادث مهمه اخیر او را از پای در آورد توپ بستن
بآستانه قدس رضوی و مسجد گوهر شاد و کشتن چندین هزار شیعه را در آن آستان

و کشف حجاب و سخت گیری بر طلاب و اهل علم و منع از عزاداری حضرت سید الشهداء علیه السلام و بعضی از اهانتها و مز و لمزها که از ناحیه مخالفین و بی دینان و یا وابسته های بآنها نسبت بآنجانب میشد و روح ایشان را فشار میداد و بگفته آقای صفوة جای حیرت و تاسف نه بلکه برای همه از عالی و دانی مورد عبرت و تنبه است که آنجناب بادل مالامال از رنجش و ملال در گذشت و تاحدی از زمان و ابنا زمان در زحمت و شکنجه بود که از سه چهار ماه پیش از مرگش پیوسته

مرحوم حجة الاسلام خطیب فحل و واعظ دانشمند آقای میرزا محمد تقی اشراقی ابن آية الله
مرحوم حاج میرزا محمد (ارباب صاحب اربعین الحسینیة) متوفی ۲۵ ماه رمضان ۱۳۶۸ ق
مرحوم حجة الاسلام آخوند ملا عبد الله قمی متوفی ۱۳۵۷ ق

این دو بزرگوار نیز از علماء عالی قدر مدفون و مجاور قبر آية الله حایری هستند که از
ذکر آنها در مدفونین (بقعه حایری) غفلت شده و در اینجا جبران شد

و از قبوریکه در همین روزهای اخیر بمجاورین قبر آية الله حایری اضافه شده بین قبر
مرحوم حاج سید حسین کوجه حرمی و آقا سید محمد رضوی برقی قبر جناب حجة الاسلام آقای
حاج میرزا سید حسن برقی است و ایشان ایدۀ الله تعالی گرچه در قید حیات و از علماء عالی مقام قم
هستند و ترجمه احوال و آثارشان در جزء دوم این تاریخ میآید اما چون خود قبل از موت تهیه قبر خود
رانموده و لوحه قبرشان از مواظظ حضرات ائمه معصومین علیهم السلام است برای عبرت و اندرز
خود و دیگران نگاشته و طول عمر آنجناب و علماء ربانی دیگر را از خدای متعال مسئلت دارم

بسم الله الرحمن الرحيم

اشهد ان لا اله الا الله وان محمداً عبده و رسوله وان علیاً ولیه - قال : ع : اوصیکم یا عباد الله
بتقوی الله و ذکر الموت فان الدنيا ماضیه بکم کما مضی بابائکم حیوئها هو و لعب و حجبها رأس
کل خطیئة و النفس فی هواها هالکة لا نجاة لها لانها امارة بالسوء فاستظهر و ابزاد التقوی
و قطع علائقها

اقول یا اخوانی انی عشت مثلكم فیها فما علم منها غیر ان الغایة القيامة فتوبوا الی الله و حاسبوا
نفوسکم قبل ان تحاسبوا و انفقوا مآرز قکم الله ینفعکم يوم الحسرة و الندامة هذ امر قدی
الاحقر المعترف بذنوبه المرجو الی عفوره الحاج میرزا حسن بن السید عبد الله الرضوی
البرقی قمی قدتوفی فی . . .

بذکر امن بجیب المضطر اذا دعاه مشغول و خلاصی از زندان حیات مسئول او بود و کاهی میفرمود دیگر مرگ سرقلمی دارد (فیاموت زران الحیوة ذمیمه) ای مرگ بیا که زندگی ما را کشت و در اواخر عمر شریفش بسیار خلوة و اعراض و انزوار دوست میداشت و غالباً در غیر وقت درس و تحصیل طلاب در سالار به مرحوم متولی بزرگ پدر آقای مصباح التولیه تولیت حالیه که بایشان نهایت ارادت و اخلاص و علاقه داشت بسر می برد و روز بروز بر ضعف و کسالتشان افزوده میشد

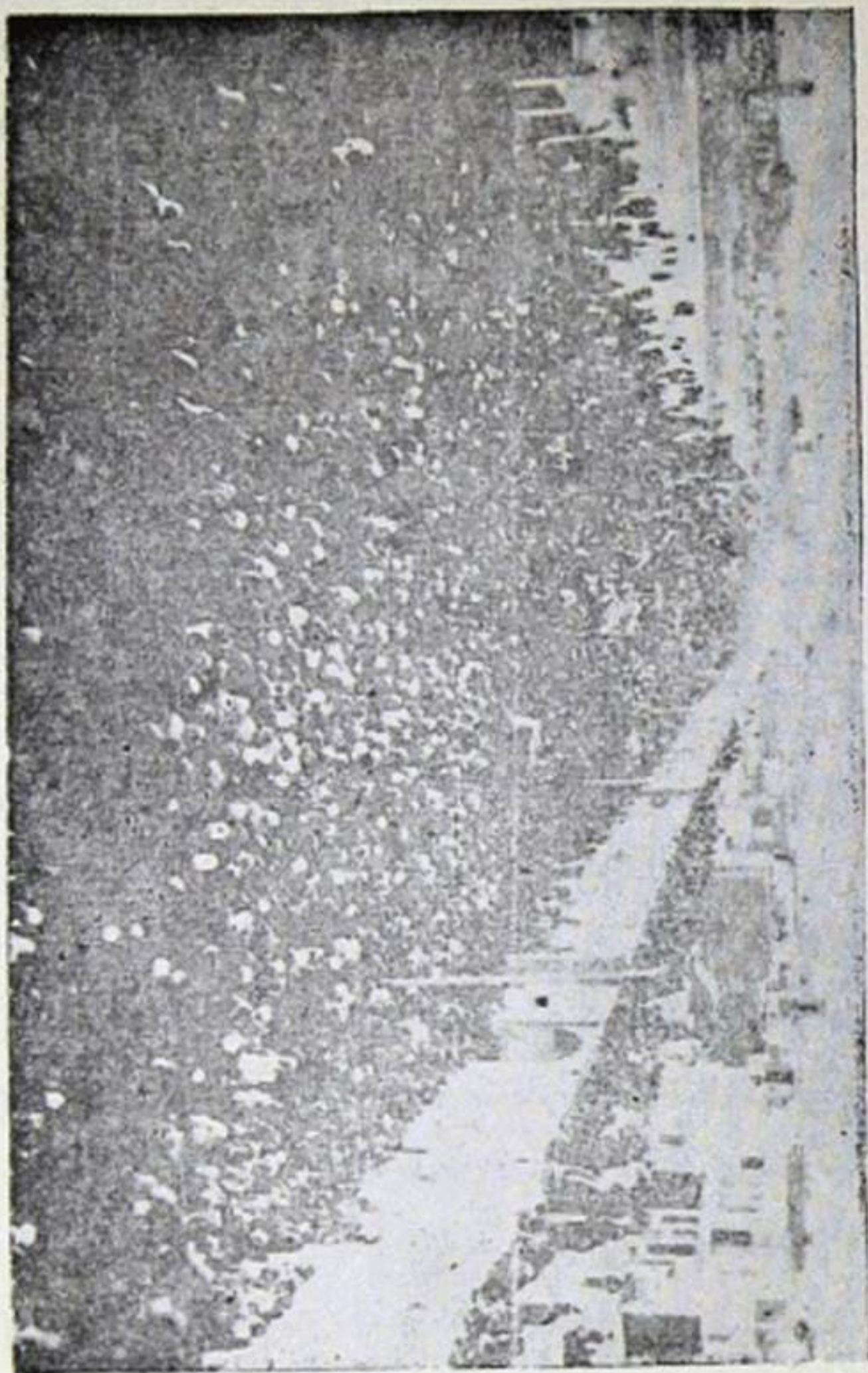
زیرا دیگر بر ای مرد متعصب و متدین غیور با مشاهدات آن حملات و تهاجم بقرآن مقدس و نوامیس مسلمین جای تامل و صبر و طاقت نبود و بگفته یکی از مراجع و اساتید فعلی حوزه که کراراً از او شنیدم مرحوم حاج شیخ به مرض دق از دنیا رفت خلاصه ضعف بالای ضعف و غصه بر غصه ایشان اضافه می شد تا در شب هفدهم ذی القعدة ۱۳۵۵ از دنیای فانی فارغ و از نااملایمات آن راحت گردید و مضی من عمره الشریف ثلث و نمانین سنه ۱۸۳۰ اله وانا الیه راجعون و همینکه این خبر در قم منتشر شد مردم قم دیوانه و از زن و مرد کوچک و بزرگ



آیه الله حایری و تولیت در سالار به

از خانه ها بیرون ریختند و خاک ماتم بر افشاندند و فریاد گریه و ناله بلند کردند باینکه سیاست میشود و مذبوم دولت آنروز که تلاش برای از بین بردن اسلام و قرآن میکرد این بود که تظاهر دینی به لاله الا الله گفتن و بیاحسین سرودن نشود و بقدری جدیت و سعایت برای جلو گیری این معنی میکردند که وصف نتوان کرد راستی مردم عهد متوکل و بنی امیه را از یاد بردند مع ذلك تمام اهل قم شیون کنان بر سر و سینه زنان در تشییع جنازه اش حاضر و حقیقه اگر لشکر سلم و تور هم میخواست از این احساسات مجنونانه آنها جلو گیری کند

نمیتوانست با این کیفیت بآستان آورده و بر او حضرت آیه الله حاج میرزا فخر الدین قمی شیخ الاسلام قم نماز خواند و در جوار علیا حضرت فاطمه سلام الله علیها در همین قبر شریف بخاک سپرده شد



منظره از تشییع جنازه آیه الله حایری در عهد پهلوی که از هر تظاهر دینی جداً جلو گیری میشد

حضرت آیه الله حاج آقا صدر الدین صدر رضوان الله علیه قصیده در مرثیه و تاریخ فوتش سرودند که در میان قصائد و مرثیه های بسیاری که در ضایعه فوت ایشان گفته شده بیشتر مرضی خدا و مورد توجه آن مرحوم واقع گردیده عبد الکرم آیه الله قضی - و انحل من سالك العلوم عقده

عبد الکرم آیه الله قضی

و انحل من سالك العلوم عقده

اجدب ربع العلم بعد خصبه -
 كان لاهل العلم خير والد -
 كوكب سعد سعد العلم به -
 في شهر ذي القعدة غاله الردى
 في حرم الائمة الاطهار في
 دعاه مولاه فقل مورخا
 وحده اركان المعالي فقهه
 و بعده اعست يتامى ولده
 دهره و غاب اليوم عنه سعده
 بسهمه يا ليت شلت يده
 شهر الحرام كيف حل صيده
 لدى الكريم حل ضيفاعبده (۱۳۵۵)

فرمود پس از انشا دین قصیده در عالم رویا دیدم در باغی هستم که فوق العاده از حیث اشجار و انمار و ازهار و انهار و خیلانها زیبا و قلیل النظیر است و من در خیابانها قدم میزدم شخصی از مقابل بمن رسید و گفت میل دارید آقای حاج شیخ را ملاقات بنمائید گفتم کدام حاج شیخ گفت آقای حاج شیخ عبدالکریم حایری گفتم کمال میل را دارم افتاد جلو و گفت بفرمائید سه چهار خیابانی طی کردیم رسیدیم به ضائی که وسط باغ بود و بحوضی مصادف شدیم که اطراف آن گل کاری شده بود و در سمت راست آن فضا عمارتی بود که سه چهار پله از زمین باغ مرتفع بود و درهای چند بطرف باغ داشت نگاه کردم دیدم در آخر اطاق گوشه دست راست حاج شیخ تکیه بدر نموده و باغ نگاه میکنند من سلام کردم و با عجله بالا رفتم و ارد اطاق شدم ناانیا سلام کردم جواب دادند و برخاسته تعارف کردند خدمتشان نشستم احوال پرسیدم جواب فرمودند الحمد لله خیلی خوب است ایشان هم از شخص بنده و رقفا و حوزه علمیه احوال پرسیدم کردند جواب دادم الحمد لله خوبست از جواب من و اخبار سلامت و حسن حال مسئول عنهم بشاشت و مسرت در ایشان ظاهر میشد در این بین پیش خدمت وارد و در دست خود فنجانی بود که خیال میکردم چائی باشد نزد آقای حاج شیخ گذاشت فرمود این را برای من درست کرده اند بعد اشاره به پیش خدمت کرده فرمودند برای آقا هم بیاور رفت و يك استکان چائی آورد در تمام این جریانات تصور میکردم که ایشان زنده هستند و باغ آمده اند عرض کردم تنها تشریف دارید اگر میل مبارک باشد من هم خدمت شما باشم فرمودند خیر شما کار دارید و شما کار دارند و باید بروید و بعد هر دو دست بلند کردند فرمودند من تنها نیستم خیر تنها نیستم در آن میان ملتفت شدم که ایشان فوت نموده اند ناانیا احوال پرسیدم کردم و ایشان هم احوال پرسید نمودند بعد نظری بطرف باغ انداختم ایشان همچون فهمیدند که من بمنظره باغ مجذوب شده و از تراهت و طراوت آن استعجاب میکنم مختصری نیم خیز کرده و هر دو دست را بلند و بطرف من اشاره

کرده و فرمودند (لدى الكريم حل ضيفاعبده) من فوق العاده تعجب کردم که چگونه از شعر و تاریخ گفتن من مسبوق شده اند از شدت تعجب از خواب بیدار شدم و یکی دیگر از قصائد و ماده تاریخهای خالص و قربه الی الله که با صدق نیت گفته شده در فوت ایشان این ایات است

عجب از سیرت بی ارزش دنیای دنی
 زهد و دنیا طلبی سازنیا بند بهم
 بی مکارم نرسد فایده علم بکس
 گشت از حوزه علمیه روان سوی جنان
 نشنیدیم در این ملک چو او مردی راد
 خود اگر داشت کسی دیده بینامی دید
 همه کس را نرسد رتبه همپائی وی
 گفتم این چامه که داور بکشور و زبسن
 تاثیر فوت آية الله حایری و
 حادثه پس از آن
 صلح ناکرده ز اول دل دانا با او
 نشده يك قدمی سازش دنیا با او
 گرچه علم و هنرش بوده چو دریا با او
 آنکه شد ماحصل دانش و تقوی با او
 همه اسباب شرف بوده همپا با او
 رسم و آمین تدین که هویدا با او
 فیض روح القدسی بود به پیدا با او
 خط بطالان بخط جرم خطاها با او
 (قال رسول الله صلى الله عليه وآله اذامات العالم نلم
 فی الاسلام نلمة لایسدهاشی و قال اذامات العالم

بکت علیه السموات والارضون اربعین صباحاً) در کتب اخبار و احادیث و تفاسیر عامه و خاصه در ذیل آیه (و ما بکت علیهم السماء و ما کانوا منظرین) و بعضی آیات دیگر وارد شده که هزوت عالم و دانشمند مخصوصاً کسیکه مرجع و پیشوا بزرگ و آراسته بملکات فاضله اخلاقی و ملبس (بلباس التقوی ذلک خیر) باشد تاثر عمیقی در جامعه و جهان هستی دارد بطوریکه آسمانها و زمینها و هوام و حشرات و وحوش و طیور و سباع برای فقدان او متاثر شده و گریه میکنند و حتی بمضون خبر قبلی آسمانها و زمینها برای او تا چهل روز گریانند چنانکه برای انبیاء و پیمبران الهی تا چهل سال میگیرند

رحلت و فوت مرحوم آية الله حایری آن مجسمه حقیقت و معنویت و پیکره علم و فضیلت در چنان بهران و کوران عصر تاریکی که تمام دست ها و قوای مرعوزه اجنبیان و دشمنان دین و مملکت بر علیه قرآن و اسلام فعالیت میکرد و روزی نبود که بدعت تازه و منکر جدیدی تحمیل مردم ضعیف الایمان ایران نشود بزرگترین ضایعه قرون اخیر و عصر ما بوده زیرا که تمام علما و دانشمندان بزرگ و فعال و متعصب و متنفذ را یا تبعید و یا زندانی و یا مسموم و مقتول و یا خانه نشین نموده بودند و تنها مردم میدان مجاهده که با مبارزه منفی دشمنان را بعقب

و از تهاجم و حمله اساسی آنها جلو گیری میکردم معظم له بود آیه الله حائری با آن متانت و بردباری و تقیه و محافظه کاری که مشر و حایمان شد دشمن را که همواره میگفت همه را از میان بردم اگر این یکی را هم می بردم از اسلام و دین آسوده شده و از حد و قیود آئین و مذهب آزاد و راحت میشدیم بزانودر آورده و همچون ب خود گردانیده بود

در صبح ۱۷ ذی القعدة ۱۳۵۵ ق که این خبر در قم و وسیله تلگراف و تلفون در تهران و سایر بلاد منتشر شده و از همه مردم با ایمان متاثر شده و بلیات بزرگ دیگری برای خود پیش بینی کردند و همه جامتائ و نگران ترقم و بالاخص حوزه علمیه و روحانیین قم و ایران بود زیرا در اواخر آن جناب ناظر آن همه فشار و سخت گیری ها بودند و دیدند چه کردند بادی و اهل دین و علم و اهل علم اما در مقابل دشمنان دین و علم و روحانیت بسیار خوشحال شده و یکدیگر تبریک می گفتند مخصوص مأمورین دولت که با هر دولت دیگه تان و حریبی دین خود تمام قوارا از برای از بین بردن دین و حوزه و روحانیت مجهز کرده و اول کاری که نمودند این بود که نگذاشتند نصف روز هم برای آن فقید معظم فاته و مجلس یاد بود و سوگواری گذارده شود و آمدند مردم و بخصوص علماء و طلاب را متفرق کرده و مجلس فاته را در همان ساعت اول بهم رده و جمع کردند و هر وقت با اهل علم میرسیدند میگفتند چرا شما معطل هستید بزرگتان که مرد و از میان رفت شما دیگر چه میخواهید بروید از قم و متحد شکل شوید و متفرق گردید دوره آخوندی تمام شد و از این قبیل جسارتها می کردند و حتی از بعضی از بزرگان حوزه شنیدم که می گفتند ما انتظار یک هفته را هم نداشتیم که در قم باشیم و می گفتیم حتماً با ما همان کنند که (آتارکها) و شور و هیاهو علماء و طلاب ترکیه و روسیه نمودند یعنی با ما را بدر بار بخته و بانیه شب در بیابانهای باران کنند و البته بی خیال هم برای این مطلب نبودند بلکه صد درصد بنا و تصمیمشان این بود منتهی بمضمون کریمه (یریدون لیطفوا نور الله با فواهم والله متم نوره ولو کره الکافرون) و بگفته (خدا کشتی آنجا که خواهد برد اگر نا خدا جامعه بر تن درد) نیز وعد (هو الذی ارسل رسوله بالهدی و دین الحق لیظهره علی الدین کله ولو کره المشرکون) و صریح کریمه (اننا نحن نزلنا الذکر و اناله لحافظون) خدای عزیز کید و مکر و شر آنها را بخود آنها بر گردانیده و حوزه علمیه را از آن خطرات پیاپی حفظ نموده و باینجا رسانید که امروز اولین مرکز علوم و دانش جهان شیعه باشد

و اگر آنروز نگذاشتند فاته و عزاء علنی و رسمی در قم و طهران و سایر شهرستانهای

ایران گرفته شود و الا مردم علاقه مند قم عموماً تا یکسال تمام عزادار آن مرحوم شده و غالباً در خانه های خود فاته گذارده و بنام آن جناب اقامه عز و سوگواری نمودند و بکوری چشم دشمنان تا امسال که سال هجدهمی فوت آن بزرگوار است همه ساله در شب و روز هفدهم ذی القعدة مجلس فاته با عظمتی تشکیل شده و حتی دروس را تعطیل نموده و بیاد آن فقید معظم و مؤسس مکرّم در مجلس فاته شرکت و بزیارت مزار و قبر شریفش تبرک میجویند اعلی الله درجه و واسکنه الله بحبوة جنة

برای آن جناب کرامات و مکاشفات و خوابهای عجیب بسیار است که غالباً علماء طراز اول و دوم و متدینین کامل الایمان و دیگران دیده اند که اگر بخوایم آنها را بنگارش آورم خود رساله مستقلی خواهد شد برای اختصار تا اینجا ترجمه معظم له را خاتمه داده آثار و باقیات الصالحات ایشان را متذکر میشوم

بهترین آثار آیت الله حائری قال رسول الله اذ مات ابن آدم انقطع عمله یا ذرّ زندقا ضل و بروج و مذابو الاعن ثلث و ولد صالح یستغفر له این حدیث بچند طریق رسیده و در بحث آثار آیت الله حائری تمام آنرا یاد کرده و در اینجاموضع حاجت را آوردم مرحوم آیه الله مؤسس قدس الله نفسه الزکیه از آن اخلاص و روابط سری و مخفیانه ای که با خدای عزیز خود و موالیان خود داشت اسباب خیر و تذکره بخیر برای او فراوان است حوزه علمیه تا قیامت بر او رحمت فرستد و بیمارستان و مبارک آباد تا روز واپسین بر او درود نثار کند و آثار دیگر او تا بحشر او را بخیر و نوا یاد نماید و اعظم از همه دو فرزند ارجمند آن جناب حجة الاسلام و المسامین آقای آقا مرتضی و حجة الاسلام آقای آقا مهدی حائری آیه الله زادگان حائری تا ابد بر این پدر بزرگوار استغفار کنند

و حقیقه چنانچه متفق علیه کل است هر دو این نهال برومند صالح و شایسته بهترین یادگار آن مرحوم اند اما فرزندان کبر و ار شد آقای آقا مرتضی که در فضل و کمال و گفتار و کردار زهد و تقوی و تواضع و هضم نفس نانی آن پدر عزیز و معظم است و مصداق این بیت

بابه اقتدی عدی فی الکرم فمن یشابه ابه فما ظلم

جامع کمال و فضیلت و واجد علم و فقاوت و دارای حلم و وجاهت و حائز اجتهاد و شخصیت است حسب رابانسیب توأم نموده پدری چون آیه الله حائری مؤسس حوزه دارد که تاقیامت این افتخار ویژه او است و پدر زنی چون مرحوم آیه الله حجت که مبقی و مجدد حوزه است دارد که با واسطه داماد پیغمبر و حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیهما است و تار و زور ستخیز این

شرافت را صاحب تحصیلات مقدّماتش نزد اساتید فاضل و باتقوای حوزه و سطو حش نزد فضلاء تلامذه مرحوم آیه الله حایری و بیشتر دروس اجتهاد و خارجش نزد پدر دیگر خود (اب زوجك) حضرت آیه الله حجت حدود ۱۸ سال بوده تا نایل بمقام منیع اجتهاد و استغنائی از رتبه و ضیع تقلید و اکنون هم از مفاخر و فضلاء رتبه اول و اساتید عظام رتبه دوم حوزه علمیه قم محسوبست و اما فرزند اصغر و رشید آیه الله حایری جناب حجة الاسلام آقای آقا مهدیست که در میان بسیاری از آیه الله زادگان و مراجع اسلامی گوی سبقت را در آراستگی و پیراستگی و وجاهت مقام و مناعت طبع و لیاقت کمال بوده است جامع علم و فضل و حاوی عقل و خرد و عالم عام الاجتماع و لایق و شایسته ریاست و زعامت و زمامداری جامعه است زیرا مورد قبول قاطبه مردم از دولت و ملت شاه و رعیت و عالم و تاجر است و اکنون در طهران دارای موقعیت شایانی میباشد تحصیلات ایشان در قم چون برادر بزرگوارش نزد فضلاء و دانشمندان حوزه علمیه و مباحثات خارج و اجتهادش در خدمت مرحوم سیدنا الاستاد آیه الله حجت که بسیار علاقه و محبت بایشان داشت تا نایل بدرجه اجتهاد گشته و مجاز گردیده است و ترجمه آن دو نور دیده اسلام را در جزء دوم کتاب در جای خود خواهیم نگاشت

تالیفات مرحوم آیت الله
حسبیری

مرحوم آیه الله حایری رضوان الله علیه با آن کثرت اشتغال و ریاست عظمائی که داشت نهایت علاقه بتألیف را داشت و از خود رساله و جزوات و کتابهای مفیده برای ابناء روحانی بیادگار گذاشت در فقه کتاب صلوة را در ۴۷۱ صفحه در اصول کتاب در و غر را که هر دو مطبوع طبع و طباع و مورد استفاده دانشجویان فقه و اصول است

مدارس حوزه علمیه قم که در
زمان ایشان دائر شد

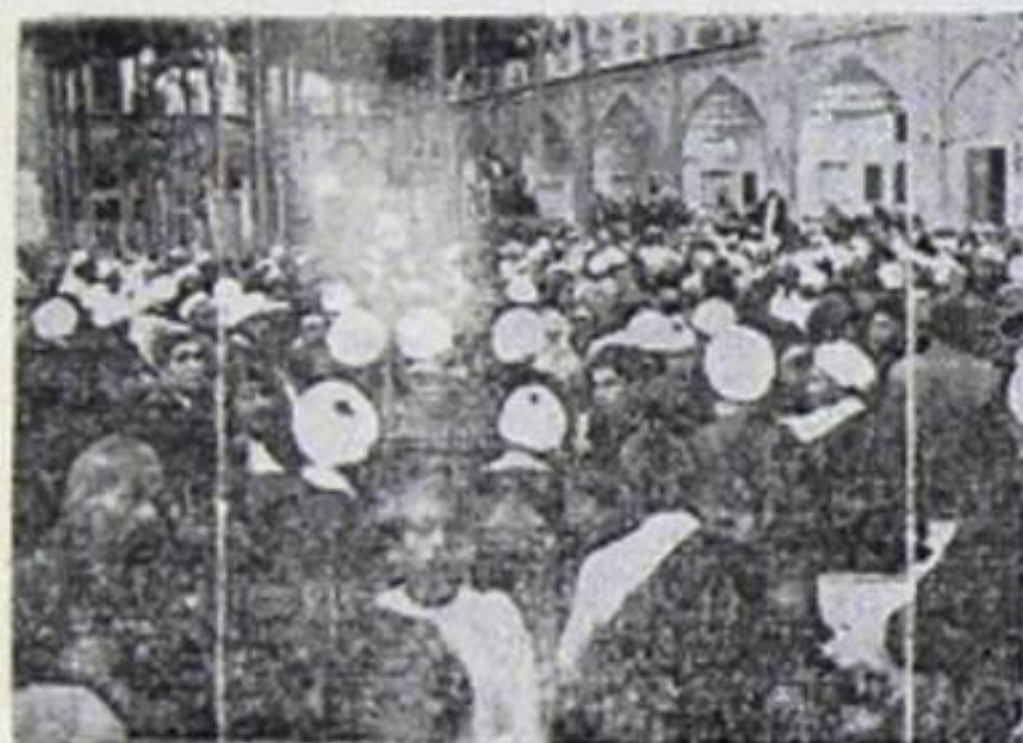
آنها فیضیه و دار الشفامسکن فقراء و در اویش و بیچارگان بود پس از تشریف فرمائی ایشان و جدیت و همت آنجناب از غربت بیرون آمده و مسکن اهل علم و فضل و تقوی شد

اما مدرسه فیضیه که امروزه دانشگاه روحانی قم و مجمع فضلاء و دانشمندان و منظره روح بخش و فرح افزائی دارد و مرکز حوزه علمیه قم است دائرترین و بزرگترین مدارس دینی ایران و بلکه جامعه تشیع است و موقع عصر بسیار جالب توجه و نظر و از تمامی مدارس قم و ایران و بلاد شیعه پر جمعیت روپرس و صدا تراست بانی اولیه حجرات تحتانی آن؛ مرحوم فتحعلی شاه قاجار و بعد در زمان آیه الله حایری حجرات فوقانی ساخته و روز

بروز بر عظمت آن افزوده و در زمان ایشان مرکز درس اصول ایشان و تلامذه ذی الحجه ۱۳۷۱ قبل از فوت آیه الله خونساری محل درس صبح و عصر ایشان و مدرس درس اصول حضرت آیه الله بروجرودی و امروز هم اساتید حوزه چون حضرت حجة الاسلام شریعتمداری تبریزی و حجة الاسلام آقا شیخ محمد علی عراقی و حجة الاسلام آقای آشیخ عباسعلی شاهرودی و بعض دیگر تدریس می کنند و در موقع ظهر جناب حجة الاسلام آقای حاج سید احمد زنجانی با صد ها نفر از طلاب و مؤمنین اقامه جماعت و شبها جناب آقای آشیخ محمد علی عراقی برای سکنه آن مدرسه امامت می نماید

و این مدرسه محل و مرکز بزرگترین و حساس ترین مجلسهای تبلیغاتی و فواید و شعائر دینی می باشد و در آن صد ها نفر از وعظ و خطبای برجسته و نامی اسلام چون مرحوم حاج شیخ محمد سلطان و آقای حاج شیخ محمد همدانی و واعظ و مرحوم حاج سید یحیی یزدی و طبسی و واعظ و مرحوم حجة الاسلام اشراقی و خطیب شهر آقای فلسفی و آقای انصاری و آقای برقی و آقای تربتی داد سخن داده اند

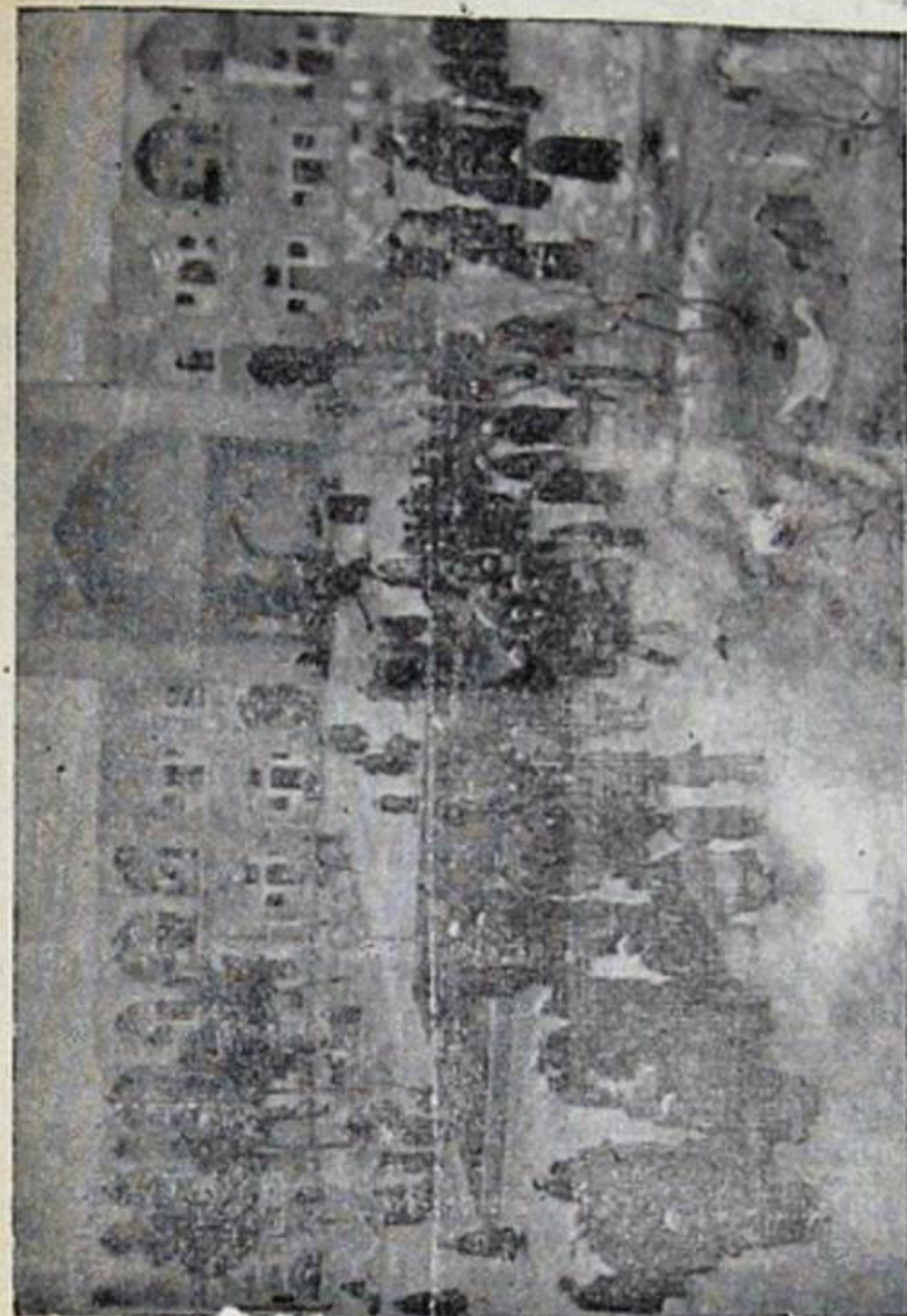
و این مدرسه دارای صد و کسری حجره دارد که در هر حجره دوسه نفر طلبه مشغول تحصیل و بیتوته هستند و سکنه آن مآه تجاوز از سیصد نفر طلبه است که از نقاط مختلف شهر حال کرده و در این دانشگاه شرکت نموده و بایک روح بسیار باز و عالم وجد و نشاط مبارزه با مادیات و شهوات می کنند



منظره از اجتماع طلاب در یکی از مجالس فیضیه

یکی از اطباء معروف و بزرگ تهران بنام آقای لقمان الدوله ادهم وقتی از این مدرسه عبور کرد و وضع مدرسه و بشاشت و سر حالی طلاب و سکنه آنرا دید و گفت یکی از ادله توحید و وجود خدا همین مدرسه است زیرا با هوای نامرتب و وجود پشه های مآلاریائی فراوان این جوانانی که سلول های بدنشان مهیا برای پذیرفتن میکرب مآلاریا و سایر میکرب ها است در این کانون و مرکز میکربهای مآلاریائی و غیره سلامت و نشاط زندگی می کنند این خود دلیلی است برای بودن خدا و حقانیت این مردم

و وقتی نظراین بنده است در فوانح مرحوم آیت الله اصفهانی در همین مدرسه مرحوم حجة الاسلام اشراقی واعظ بالای منبر برای تشویق و تسلی حضرات علماء و مراجع و آقایان طلاب میگفت که زمان مرحوم آیه الله حایری در خواب دیدم که حضرت امیر المومنین علیه السلام در این مدرسه مشغول نهال کاری و غرس اشجار است روشن است که مراد از

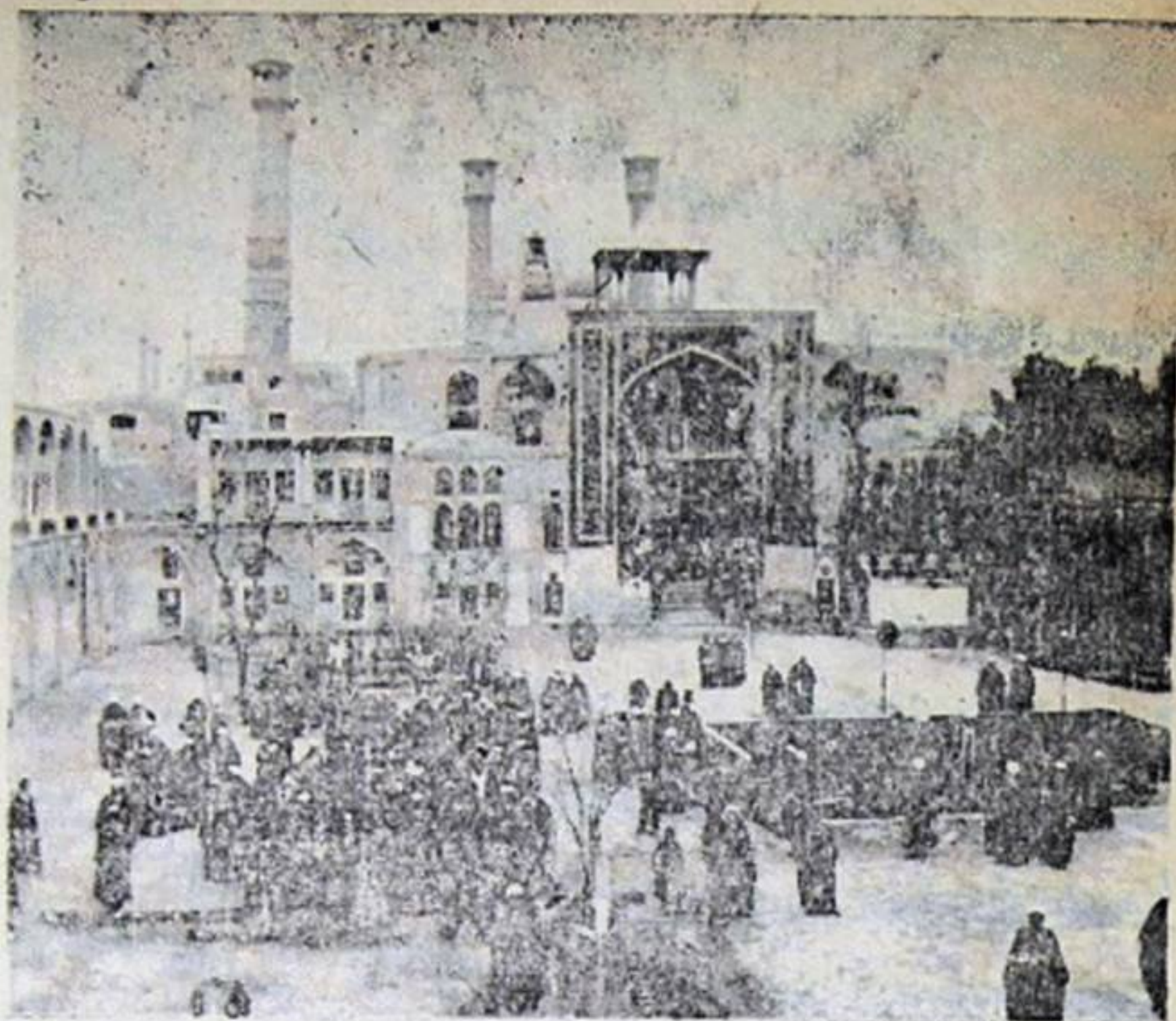


بزرگترین مراکز روحانی ایران
منظره قسمت شمالی مدرسه فیضیه

نهال کاری و غرس اشجار همین نهال های برومند اسلام و اشجار مثمره طلاب و محصلین این مدرسه است که نمره و فایده آنها بعالم اسلام رسیده و میرسید چنانچه فرموده اند (منها فیض العلم الی سایر البلاد)

کتابخانه حوزه علمیه که از تاسیسات آیه الله حایریست در این مدرسه قرار دارد و مورد استفاده و قرائت و مطالعه عموم طلاب قم است

منظره قسمت جنوبی دانشگاه فیضیه و دور نمای آستانه مقدسه



و اما دار الشفا که در قدیم مستشفی و عریضخانه آستانه بوده و راهر و زوار و معبر عمومی مردم بمدرسه فیضیه و از آنجا بآستانه مقدسه فاطمیه علیه السلام در زمان آیه الله حایری در آن بیش از حجرات تحتانی نبوده و بعد از ایشان بهمت چند تن از تجار خیر اندیش طهران آقای نیکزاد تو تو نچیان و بعض دیگر طبقه فوقانی آن با اسلوب جدید ساخته و اکنون سوم مدرسه حوزه محسوبست و حدود پنج جره دارد و بالغ بر یکصد و بیست طلبه و سه سالست که بامر حضرت آیه الله بروجردی محدود و از معبریت عامه افتاده و مخصوص تحصیل طلاب و سکونت آنها شده است و در این زمان هم حجرات شرقی فوقانی و تحتانی نوینی با اسلوب جدید بآن اضافه گردیده و دیگر مدرسه مبارکه و عظیمه حجیه است که امر و زحمت بر تمام مدارس و شرح بنا و عظمت آن را در ترجمه پرافتخار بانیش خواهم نوشت ان شاء الله تعالی دیگر مدرسه عبدالله خان در خیابان ارم مقابل میدان آستانه است که هنوز بهمان وضع قدیم و حجرات مرطوب محل سکونت حدود سی نفر از طلاب حوزه علمیه است دیگر مدرسه حاج ملا صادق است در میدان میر و دیگر مدرسه مرحوم آیه الله حاج سید

صادق روحانی قمی است و دیگر مدرسه رضویه در بازار و مدرسه جانی خان در مقابل مسجد جمعه قم در پائین شهر و تمام این مدارس مطروس از طلاب و علاقه هزاران نفر طلبه مجرد که در مدارس جای خالی نبوده در خانه های کرایه ساکن میباشند

و رود شخصیتهای مهم علمی و سیاسی و اجتماعی جهان در فهم و حوزه علمیه از اول تاسیس آن تافوت آیت الله حایری قدس الله تعالی له الزکیه

در مقدمه کتاب وعده دادیم که در این تاریخ اشاره به ورود شخصیتهای برجسته دینی و علمی و سیاسی و اجتماعی جهان در دوران تاریخ حوزه نموده و بطور اجمال و فهرست ترجمه بعضی از آنها را توضیح دهیم اکنون در اینجا بوعده خود وفا نموده و اطلاعات خود را در این مورد تقدیم جامعه علم و ادب و فضل و حسب می نمایم

شهرستان قم از جهتی که مقام یکی از مشاهد مشرفه اسلامی و مدفن حضرت فاطمه معصومه علیها سلام و حرم اهل بیت و مرکز علم و دانش بوده است از صد هاسال قبل بلکه از هزاران سال پیش محل ایاب و ذهاب (رفت و آمد) رجال و نوابغ اسلامی و سایر طبقات مردم بوده در زمان صفویه بواسطه اینکه سالها اقامتگاه و مسکن مرحوم صدر المتالین آخوند ملا صدرا صاحب اسفار اربعه و شاگردان برجسته او چون جناب حکیم متاله و فقیه کامل مرحوم محدث کاشانی ملا محسن فیض که دانشگاه و مدرسه فیضیه منسوب باوست با آخوند فیاض و صاحب شوارق و شرح مطالع و دیگران بوده محل رفت و آمد مردم بزرگ بوده که اگر ضبط شده بود خود کتابی میشد

از سنه ۱۳۴۰ هجری مبداء تاسیس حوزه تا کنون که ۳۳ سال از عمر این مؤسسه گذشته است قم و حوزه علمیه مردان بزرگ و نوابغ سترگی را در علم و تقوی و سیاست و اجتماع و غیره پذیرائی نموده که معارف آنها را از اول تاسیس حوزه تافوت مرحوم آیه الله مؤسس در این جا نگاشته و از بعد از فوت معظم له تا امروز در جزء دوم این تاریخ خواهم آورد

۱- مرحوم آیه الله آقای حاج میرزا محمد رضای کرمانی در سال ۱۳۴۳ ق بمقام مشرف و مورد تجلیل آیه الله حایری و عموم دانشمندان واقع گردید

مرحوم آیه الله حاج میرزا محمد رضا فرزند مرحوم حجة الاسلام والمسلمین حاج ابو جعفر فرزند مرحوم آیه الله حاج آقا احمد کرمانی است که از تلامذه صاحب فصول و صاحب جواهر بوده و بارتیس شیخیه شهر خود حاج محمد کریم خان قاجار معاصر و شاگرد یک استاد بوده اند

گویند بکر و زهر دو در درس صاحب فصول پهلوی هم نشسته و مذاکره علمی میکردند حاج محمد کریم خان شیخی میگوید آیا اجتماع ضدین نیست اینکه میگویند در جهنم ملکی است که نصف بدن آن از برف و نصف دیگر از آتش است مرحوم آیه الله میفرماید خان والا چرا جهنم میروید در این عباد شما هم که يك حاشیه آن سیاه و دیگرش سفید است جمع اعداد شده اگر بنظر شما جمع ضدین این باشد (مؤلف گوید) بیسواد آنقدر تشخیص نمیداد که جمع ضدین در چه صورت است

خلاصه پس از مراجعت آن بزرگوار بکرمان بناء امخالف با فرقه شیخیه را گذارده و اصل نزاع شیخی و بالاسری کرمان از ایشان شروع شده و کتاب بی نقطه و هم علمی در رد آن فرقه نوشته که جناب حجة الاسلام آقای حایری کرمانی میفرمودند من آن کتاب را دیده و افسوس میخورم که چرا استنساخ ننمودم و پس از فوت ایشان نوبت بفرزند ایشان مرحوم حاج آقا ابو جعفر والد آیه الله کرمانی رسیده و تا آخرین نفس باریق شیطان خود حاج زین العابدین خان کرمانی شیخی مبارزه دینی نموده و پس او ایشان آیه الله حاج میرزا محمد رضا بامشار الیه و تبعه او جنگیده و حتی حکم بنجاست آنها نمودند

معظم له از تلامذه برجسته مرحوم آخوند خراسانی و علامه یزدی و مراجع بزرگ دیگر نجف و از رجال برجسته و علمی عصر خود و اول شخص و مرجع و ملجاء مردم کرمان بوده و چنانکه اشاره کردیم چون والد ماجد و معظم خود با فرقه ضاله و مضاه شیخیه کرمان مبارزات شدیدی نموده و از آن جماعت محذول و گمراه هم صدماتی دیده و همه را برای خدا تحمل نموده است

شرح احوال آن جناب و خدماتش مفصل و از عهده این تاریخ بیرون است در کرمان از دنیا رفته و قبرش مزار مردم کرمانست برای او و قبرش کراماتی در بین مردم کرمان معروف است ۲- مرحوم آیه الله آقای آقارضای مسجد شاهی اصفهانی از شخصیتهای برجسته و رجال علم اصفهان و تلامذه میرزا مرحوم میرزای بزرگ شیرازی و مرحوم آیه الله آقا سید محمد فشارکی و مرحوم آخوند خراسانی و هم مباحثه و رفیق شفیق مرحوم آیه الله حایری بوده و کمال خصوصیت و صمیمیت را با ایشان داشته و آنجناب هم بسیار احترام و تعظیم از معظم له مینموده در اوایل سال ۱۳۴۴ ق و اقامت و مورد استقبال و تکریم آیه الله و حوزه علمیه گردیده و در مدرسه فیضیه شروع بتدریس و بمنبر افاضه و افاده بالا رفته و حدود یکسال فضلا را از مبانی علمی و بیانات متقن خود مستفیض و همواره مرحوم آیه الله حایری فضلا تلامذه خود

را توصیه و منبعت بر فتن درس ایشان میفرمود

این مرد بزرگوار و اسطوانه علمی با کمال فقاقت و علمیت که حلاج مبانی اصول و فقه بوده بسیار خلیق و خوش محضر و مطایب و مزاح بوده و معروف است که وقتی در درس استاد خراسانی خود اشکال نموده و اصرار می کند مرحوم آخوند خراسانی بایشان خطاب نموده و می گوید ساکت آخوند خر. ایشان با صراحت لهجه مخصوص خود سری تکان داده و می گوید (قیدش توضیحی است) که استاد و همه را بخنده می آورد. در حوزه علمیه قم تاپس از شهادت مرحوم آیه الله آقای حاج آقا نور الله اصفهانی عم معظم خود تدریس نموده و پس از آن باصفهان مراجعت و در آنجا اشتغال بتدریس و مرجعیت نموده تا از دنیا می رود

۳- مرحوم آیه الله آقای حاج میرزا محمد صادق اصفهانی از رجال علم و سیانت اصفهانست که با مرحوم حاج آقا نور الله شهید و سایر علماء اصفهان بقم آمده و تا چند ماه تشکیل جلسه درس و مباحثه داده و فضلا بر جلسه را از محضر خود بر خوردار نموده است

۴- مرحوم آیه الله آقای آشیخ محمد صادق شیرازی که از اسطوانه های علمی فارس و مراجع آن عصر و آن سامان بوده در سال ۱۳۴۷ تقریباً بقم وارد شده و حوزه علمیه را از مقدم خود بهره مند نمودند

۵- آقای میرزا عنایت الله اخباری زاده مرحوم آقای میرزا محمد اخباری مقتول ساکن حوالی بصره که از مراجع معرب بوده در سال ۱۳۴۵ قمری بقم ورود نموده و پس از مدتی بوطن خود برگشته است

۶- مرحوم آیه الله آقای حاج میرزا محمد کفائی نجل مرحوم آیه الله آخوند ملا محمد کاظم خراسانی که سالها ریاست حوزه علمیه مشهد و خراسان را عهده دار بوده و در انقلاب مشهد و مسجد گوهرشاد با مر پادشاه ظلم و وقت از راه یزد تبعید به تهران و در آنجا بطور رموز از دنیا رفته و در مشهد سیدنا عبدالعظیم الحسنی در مقبره مرحوم ناصر الدین شاه شهید قاجار مدفون گردید

این مرد شریف پس از مراجعت از مکه در سال ۱۳۴۷ هجری بقم وارد و مورد احترام مخصوص آیه الله حایری و عموم دانشمندان واقع و در مدت توقفش در قم بین ایشان و مرحوم آیه الله خونساری مباحثاتی واقع شده که مورد گفتگوی بعض فضلا میباشد

۷- مرحوم آیه الله علی الاطلاق در اقطار هند آقای آقا سید نجم الحسن هندی موسس

(مدرسه الواعظین) هند در سال ۱۳۴۹ قمری بقم وارد و پس از دو روز توقف در مسافر خانه بنا بدعوت آیه الله آقای آقا نجفی مرعشی بمنزل آنجناب وارد و مورد تجلیل آیه الله حایری گردیده و با آنحضرت پیش نهاد تاسیس مدرسه الواعظین نموده و بعد از چند روز حرکت کردند

۸- مرحوم آیه الله آقای آ میرزا ابوالحسن انگجی تبریزی که اول شخص روحانی آذربایجان و مرجع تقلید آن سامان بوده بعنوان تبعید از وطن خود با مر دولت وقت بقم آمده و تا مدتی هم اقامت نمودند

۹- مرحوم آیه الله الشیخ عبدالعزیز البغدادی که از تلامذه مرحوم آیه الله آ میرزا محمد تقی شیرازی و مرجع تقلید شیعه بغداد بوده در سال ۱۳۴۹ بقم ورود نموده است

۱۰- مرحوم آیه الله العظمی حاج سید حسن جبل عاملی صاحب اعیان الشیعه و مولفات دیگر که از مراجع عظام عصر ما در شامات و سوریا و لبنان بوده وصیت کمال و فضاش مستغنی از توصیف این حقیر است بقصد زیارت حضرت نا من الحجج در سال ۱۳۵۳ هجری وارد ایران و در تهران مورد تجلیل دولت و ملت و شاه و رعیت گردیده و برای زیارت روضه فاطمیه و ملاقات آیه الله حایری بقم آمده و مورد تجلیل و تعظیم و استقبال همگی و مخصوص آیه الله حایری و حوزه علمیه گشته بعدیکه مرحوم آیه الله حایری تا موقع توقف ایشان محل نماز خود را واگذار با آنجناب کرده و نهایت پذیرائی را از این میهمان عزیز نموده است



مرحوم آیه الله جبل عاملی از مردان بزرگ عالم و تقوی زمان ما بوده و برای ایشان دو نوبت تشرف بحضور حضرت ولی عصر ارواحنا لتراب مقدمه الفداء و رزقنا لله رؤیه در مکه معظمه حاصل شده که این نگارنده بایک واسطه موثق یعنی جناب عمده الاخیار آقای حاج میرزا علی حیدری تهرانی از آنجناب در حال حیات و بعد از وفاتشان شنیدم غیر از چند نفر از علماء و مؤثرین دیگر که حکایت کردند و خلاصه حکایت آن که از جناب

حاج حیدری مذکور شنیدم از این قرار است

فرمود در تهران از مرحوم حجة الاسلام والمسلمین حاج شیخ اسحق رشتی فرزند مرحوم آية الله حاج میرزا حبیب الله رشتی از آنجناب شنیده و بعد در سفر یک ماه مشرف به مکه شده در مراجعت بشام آمده و خدمت ایشان مشرف شده کم و کیف آنرا پرسیدم فرمودند در زمان مرحوم شریف حسین آخرین حاکم شریف مکه و حجاز بمکه و مشرف شده و در ایام موسم حج و عرفات و منی متوجه به حضرت ولی عصر امام زمان حجة بن الحسن عجل الله له الفرج گردیده و اینکه بنا بر قاعده و استفاده از اخبار و احادیث همه سال آنجناب بمکه مشرف و در میان حاج و معتمر اعمال و مناسک حج میگذارد حال شوق ملاقات حضرتش بر من دست داده و از خدا این توفیق را مسئلت نمودم و بسیار الحاح کردم و لکن ایام حج گذشت و این نعمت عظمی مرا روزی نشد پس تصمیم مراجعت بعراق و شام را نموده که بیایم و برای سال بعد باین منظور مشرف شوم سپس حساب آمدن و برگشتن را نمودم دیدم صرف نمی کند که بیشتر و یا کشتی آمده و باز برای عام قابل مشرف شوم پس بنا را بر توقف گذارده و تا سال بعد ماندم و در سال بعد هم در ایام حج موفق نشدم تا سال سوم الی پنج سال یا ۷ سال در مکه ماندم (تردید در مدت اقامتش از نگارنده است) و در خلال این مدت با مرحوم شریف حسین مراوده مخصوصی پیدا نموده و در گاه و بیگاه بدون حاجب و مانعی بمنزل او وارد و ملاقات مینمودم تا در سال مزبور در ایام حج استار شریفه خانه کعبه را گرفته و گریه بسیاری نمودم از اینکه چرا تا کنون در این مدت همچو منی که عالم و سید و از مخلصین دین و آنحضرت موفق نشدم پس از گریه زیاد برای بی توفیقی حال تفرج و گردش در کوه های مکه بمن دسته داده از مسجد الحرام بیرون آمده و از کوهی بالا رفتم چون بفراز کوه رسیدم در آنطرف کوه مرتع سبز و خرمی که هرگز مثل آنرا ندیده بودم نگریسته و تعجب کردم که در بیابان و وادی غیر ذی زرع مکه این خضارت و چمن زار کجاست و چرا در این چند سال اینجا نیامده و این مکان را ندیده ام پس از فراز کوه بنشیب آمده و در میان آن چمن زار خیمه و چادر را دیدم بطرف آن آمده که جویای آن سرزمین شوم دیدم جماعتی در میان خیمه نشسته و شخص بزرگواری برای آنها صحبت میکند باینجای مطلب اورسیده که میفرمود اولاد و ذراری جده ما حضرت فاطمه زهرا علیها السلام در موقع مردن تلقین ایمان و ولایت بآنها شده و باین حق از دنیا میروند پس از اصفای این کلمه سبزی و طراوت آن زمین مرا بخود مشغول متوجه شده وقتی برگشتم بخیمه بنگرم و

و آن اشخاص و آن بزرگوارا اثری از آن خیمه و مردم آن ندیده بطرف آن چمن زار متوجه شده از آن هم چیزی نیافتم خود را در پای کوه در بیابان گرم و سوزان و خشک مکه یافتم برخاستم و از کوه بالا آمده وارد مکه شده اوضاع مکه را طور دیگر دیدم مردم را دیدم باهم آهسته صحبت می کنند عسکرها را نگران دیدم پرسیدم گفتند (احتضر الشریف یا الشریف محضر) بعجله بطرف منزل شریف آمده دیدم کسی را راه نمی دهند امام را که می شناختند مانع نشدند وارد شدم شریف را در حال سکر ات دیدم و قضات و علماء چهار مذهب را در اطراف او نشسته و نزدیک او پسر بزرگش منهم نزدیک شریف نشستم ناگاه دیدم همان بزرگواری که در میان آن خیمه آن عبارت را فرمود برای آنجماعت از در وارد شده و بالای سر شریف نشست و با فرمود قل اشهدان لا اله الا الله گفت و فرمود قل اشهدان محمد رسول الله (ص) و گفت و فرمود قل اشهدان علیاً ولی الله و خلیفه رسوله گفت و فرمود قل اشهد ان الحسن حجة الله گفت و فرمود قل اشهد ان الحسين تا اینکه فرمود قل اشهد انك حجة بن الحسن حجة الله و گفت پس از جا برخاسته و بیرون رفت من که تا آنساعت که گویا از خود رفته بودم بخود آمده دیدم شریف در آخرین کلام اقرار مرده است در این هنگام علماء چهار مذهب رو بهم نموده و گفتند (ان الرجل لیجبر) شریف هذیان می گوید پس بسر شریف گفت بلی از پدرم شنیدم که میگفت هر يك از پدران من که میخواهند بمیرند در موقع مردنشان همین هذیانها را گفته اند

پس خوشحال شدم که خدای متعال مرا بی نصیب نگذارد و باین کیفیت دوبار آنحضرت را ملاقات کردم مرحوم آية الله حاج سید محمد حسن جبل عاملی در سال ۱۳۷۱ ق در شام از دنیا رفته اعلی الله مقامه و انار الله برهانه

۱۱- حضرت آية الله فی الوری آقای حاج شیخ محمد حسین آل کاشف الغطاء که از مراجع عصر حاضر در نجف اشرف و مردان بزرگ عالم و کلام مناظره و صاحب قلم و بیان و تصنیفات و تألیفات بسیار است در سال ۱۳۵۰ هجری وارد بقم و بمنزل آية الله حائری نزول و از هر جهت مورد تجلیل و تبجیل آية الله واقع و در صحن مقدس منبر بسیار مهمی رفتند و پس از مدتی بنجف مراجعت نموده و تا کنون در قید حیات و بتدریس و مرجعیت عرب و تألیف اشتغال دارد

۱۲- حضرت آية الله العظمی آقای حاج سید عبدالحسین شرف الدین عاملی صاحب فصول المهمة و مراجعات و تصانیف دیگر که اکنون بمرجعیت علی الاطلاق لبنان و

و سوریار دارد و از مفاخر شیعه و پیشوایان عظیم الشان
امامیه است در سال ۱۳۵۳ هجری بقصد زیارت
شهد مقدس وارد ایران و بقم نزول اجلال
فرموده و مورد تقدیر و تکریم آیه الله و قاطبه
علماء گشته و در مدت توقفش در قم آیه الله آقاجنفی
مرعشی محل نماز خود را در صحن مقدس بایشان
تفویض نموده و پس از مدتی بوطن خود لبنان
مراجعت و تاکنون بزعامت شیعه جبل عامل و مبارزات
باعتصمین از اهل بدع و تسنن اشتغال دارد ادام الله
ظلاله علی رؤس المسلمين و متع الله الاسلام بوجوده
۱۳ - تاگور بودائی فیلسوف معروف هندی که



مانند گاندی پیشوا و رهبر بزرگ آیه الله حاج سید عبدالحسین شرف الدین عاملی
هند مورد تجلیل و توجه مردم هندوستان بوده در سال ۱۳۵۴ هجری بقم وارد و مرحوم
آیه الله حایری یکمرتبه جناب آیه الله میرزا خلیل کمره و مرحوم حجة الاسلام اشراقی را
باجماعتی بدیدن او فرستاده و بار دیگر حضرت آیه الله آقای آقاسید شهاب الدین نجفی
مرعشی را بملاقات ایشان اعزام فرمودند

۱۴ - جناب مولوی لقاعلی که از مستخرجین و فارغ التحصیلان مدرسه الواعظین هند و از
مبلغین معروف شیعه در افریقا است در سال ۱۳۵۳ ق ه بقم المحمیه مشرف و مورد احترام و
تکریم آیه الله حایری واقع شده و بعد از نماز آنجناب در صحن عتیق منبر رفته و
عموم مردم خصوص اهل علم را مستفیض فرمودند

۱۵ - جناب الشریف السید محمد بن زبارة الحسنی الزیدی الیمانی وزیر امام یحیی یعنی
سلطان مقتول یمن و صاحب کتاب نیل الوطر و نشر العرف فیمن بعد الالف و کتاب الامالی
در سال ۱۳۵۵ ق ه باصاحب و ندیم خود السید ابوطالب المعروف بالواعظ الیمانی وارد بقم
شده و از آیه الله مرحوم ملاقات و مسائلی در انساب و غیره سؤال نموده که آنجناب امر
باحضار خیرت فن نسب و غیره حضرت آیه الله آقای آقاسید شهاب الدین نجفی مرعشی
فرموده و جواب مسائل و زیریمانی را حواله بمعظم له نموده و ایشان هم بطور اوفی و احسن
که مورد قبول و تحسین وزیر مذکور شده پاسخ مسائل او را داده و مقالاتی بین ایشان رد و

قبول گردیده و بسید استادما آقای آقاجنفی ادام الله ظله اجازه روایتی جامعی از طریقه خود
دادند که اکنون در کتاب اجازات آنجناب موجود است
از رجال علم و دانش و مردان با فضل و قلم اسلام بوده و از مفاخر عربستان و بخصوص بلاد
یمن است



مرحوم آیت الله حایری با وزیر امام یحیی یعنی و حضرت آقای آقاجنفی مرعشی مد ظله

نفر اول نرها نذر آیت الله حایری و مرحوم آیت الله حایری و آقاسید شهاب الدین نجفی

۱۶ مرحوم آیه الله العظمی آقای حاج میرزا سید علی مدرس لب خندقی بزیدی که در
سفر مشهد بقم مشرف و مورد تجلیل و تقدیم آیه الله حایری و حوزه علمیه گردیده است، عظم
له از بیکره های علم و فضیلت و مجسمه های تقوی و دیانت بوده از شاگردان بزرگ و تلامذه
مبرز بلکه اول مرحوم آیه الله آقای آقاسید محمد فشارکی اصفهانی بوده از بعضی علماء موق قم
از مرحوم آیه الله حایری شنیدم که در باره او میفرمودند اگر آقای حاج میرزا سید علی در

نجف مانده بودند و ریاست بمرحوم آخوند خراسانی و آیه الله یزدی صاحب عروة الوثقی
نمیرسید زیرا که ایشان مقدم بودند بر دیگران از هر جهت
۱۷- مرحوم حجة الاسلام والمسلمین آیه الله مجاهد آقاسید حسن مدرس شهید معروف
و وکیل مجلس شورای ملی که تا آخرین نفس در راه استقلال کشور و نوامیس دین مبارزه
نموده و جان خود را در این راه تقدیم جانان کرد

باعظمت و استقبال کم نظیر که عموم طبقات مخصوص علماء و روحانین امروز قم و حوزه
علمیه تا چند فرسخ از ایشان نموده بودند و در قم گردیده و در تمام اوقات اهتمام با نجاح مقاصد
و حوائج مردم داشت و حتی در بازدید از طلاب و محصلین دانشگاه فیضیه و حوزه علمیه ساعتی
را در ایوان مدرسه نشسته بودند ارباب حوائج نامه های حاجت بدست گرفته و در
گردش از هر سو جمع و آنجنابهم باروی باز قضا حوائج آنان مینمود تا پس از چند روز مراجعت
بتهران و عاقبت بامر شاه جابر و ظالم و دولت میشوم وقت تبعید بکاشمر امر و زور ترشیز قدیم شده
و در آنجا بقتل صبر شهید و مدفون گردیده حشره اله مع النبیین و الشهداء و الصدیقین و حسن
اولئك رفقا

۸۱- حضرت آیه الله العظمی السید محمد علی الشهیر بهیه الدین الشهرستانی که از نوابغ
عصر حاضر و پیکره علم و سیاست و بیان و قلم و صاحب تصانیف کثیره میباشد و اکنون در
کاظمین علیها السلام بتالیف و تصنیف اشتغال دارند و باینکه دشمنان دین اسلام انگلیس ها از
دو چشم و بینائی محروم نموندند که بگفته آن مرد بزرگ مصری دو چشم علم و سیاست
را کور کردند آنی از تصنیف و تالیف و تدریس غفلت نموده و شب و روز خود را مصروف این
معنی داشته و دارد که اراد حیات مرحوم آیه الله حایری و پس از ایشان بقم مشرف و مورد
تجلیل شده است

۱۹- مرحوم آیه الله حاج میرزا عبدالباقی معروف بملا باشی سر سلسله خانواده و فاعیل
آیه اللهی شیرازی که اکنون فرزند بزرگش جناب آقای آقاسید محمد باقر عالم آیه اللهی از
علماء شیراز و فرزند دیگرش جناب آقای حاج سید محمد کاظم آیه اللهی در قم و
در ردیف فضلاء حوزه علمیه میباشند با احترام و اراد قم شده و بتجلیل از آن هجرت نموده اند

۲۰- مرحوم آیه الله حاج سید محمد رضای یثربی کاشانی معروف به پشت مشهدی و الد معظ
آیه الله حاضر آقای آقامیرزا سید علی کاشانی استاد معاصرین قم که از رفقاء مرحوم آیه الله
حایری در سامری و درس مرحوم آیه الله فشارکی اصفهانی با هم بوده اند

۲۱- مرحوم حجة الاسلام والمسلمین حاج سید محمد امام جمعه تهران که در انریک مبارزه
در کشف حجاب محبوبیت خاصی در تهران و ایران پیدا نموده و مورد اجلال همه طبقات
شده است (فرموده بود اگر کشته شوم عیالم را بی حجاب در مجلس جشن بی حجابی نمیاورم)
۲۲- مرحوم حجة الاسلام والمسلمین حاج امام جمعه خوئی ساکن تهران که از شخصیتهای
برجسته روحانیت تهران بوده است و صدها نفر امثال ایشان که برای اختصار از ذکر آنان
خود داری میکنیم

و از شخصیتهای سیاسی ایران از قبیل سلاطین و رئیس الوزراء و وزراء و کلاء و رؤسای
لشکری و کشوری در این مدت بسیار بقم آمده و از مرحوم آیه الله مؤسس و علماء عظام دیگر
ملاقات نموده اند چون تفصیل آنها موجب اطاله کلام خواهد بود فقط اکتفا بآمدن
سلاطین میکنم

اول مرحوم احمد شاه سلطان معزول و جوان قاجار که بعزل و سقوط او سلطنت و دولت
قاجاریه منقرض گردیده و ایشان مکرر بقم آمدند یکبار در سال ۱۳۴۰ ق که برای تبریک
تاسیس حوزه علمیه قم و زیارت مرحوم آیه الله حایری بقم مشرف و ملاقات و دست بوسی
از حضرت آیه اللهی حایری نمود و در همان مجلس مورد ارشاد و نهی از منکر و امر بمعروف و
مواعظه حسنه مرحوم آیه الله حاج شیخ محمد تقی بافتی واقع گردید که شرح آنرا در رساله
التقوی نگارش دادم

بار دوم برای زیارت و دستی بوسی مراجع بزرگ نجف چون مرحوم آیت الله اصفهانی و
نائینی و شهرستانی و غیرهم مشرف شد

دوم شاه فقید رضاشاه (۱) پهلوی بکرات قم آمده و در زمان رئیس الوزرائی

(۱) چنانچه از بعضی اخبار استفاده می شود شاه مزبور یکی از علائم آخر الزمان و ظهور
حضرت امام عصر عجل الله له الفرج است زیرا تمام اوصاف مذکوره در آن اخبار در او جمع
و کمالا منطبق با اوست از جمله دو خبر در کتاب غیبت طوسی قدس سره در ص ۲۸۴ و ۲۸۵
که مجلسی علیه الرحمه در جلد ۱۳ بحار الانوارش در علائم ظهور (از غط) آورده است
این مؤلف فقیر برای بصیرت مومنین و دانشمندان هر دور از غیبت میآورم

۱- الفضل (مراد فضل بن شاذان است) عن ابی نجران عن محمد بن سنان عن ابی الجارود عن
محمد بن بشر عن محمد بن الحنفیه قال قلت له قد طال هذا الامر حتی متى قال فحرك رأسه
ثم قال انی یکون ذالك ولم یعص الزمان انی یکون ذالك لم یعصوا الاخوان انی یکون ذالك

وزارت جنگیش در موقع تشریف فرمائی آیات عظام نجف بوده و در محضر آنپیش نهاد جمهوری را نموده و از بعضی از آن بزرگواران عصا خورده و مورد توبیخ و تهدید آنان واقع گردیده و چندین بار دیگر که از همه مهم تر شده در تحویل ۱۳۰۱ شمسی سال ۱۳۴۶ ق بوده که برای توب بستن و خراب کردن آستانه مقدسه فاطمیه علیها سلام و بهم زدن حوزه علمیه و روحانیت آمده ولی بمضمون کریمه (و فدیناه بذبح عظیم) خدای متعال مرحوم حجة الاسلام عالم مجاهد ربانی آقای حاج شیخ محمد تقی بافتی رافدیه روضه مبارکه حضرت معصومه و حوزه مقدسه علمیه نموده و بگفته آن مرحوم و بعضی از حضرات دیگر سیر آن بلا شده و بهتران تبعید و زندانی و قم و مردمش از شر آن زندیق مصون مانده است

معظم الشاگردان مرحوم آیه الله بزرگترین آثار و نمرات حوزه علمیه و مکتب حائری و اصحاب برجسته او و مؤسسه مرحوم آیه الله حاج شیخ عبد الکرم حایری در امر و زرجال علمی قم و غیر آنست که هر کدام دارای مقام فضل و دانش و کمال و تقوی و غالباً حائز اجتهاد مطلق و یا مجتهد متجزی و مصنف و نویسنده نامی میباشند و تمام آنها از درس و بحث آن فقیه معظم حیات آن مقام شامخ را نموده اند آیه الله حایری در عصر ما از نوابغ و فحول علمی چنانیست که از حوزه او مجسمه های فضیلت و اسطواناتی شرافت و مجتهدین جامع الشرائط و علماء عالی قدر و مدرسین کرام و اساتید عظام بیرون آمده است مانند وحید بهبهانی و شیخنا الانصاری و آیه الله الشیرازی و شیخنا الاستاد الخراسانی و استاد

ولم یظلم السلطان انی یکون ذالک (ولم یقم الزندیق من قزوین) فیهتک ستورها و یکفر صدورها و یغیر سورها و یذهب ببیجتها من فرمنه ادر که و من حاربه قتله و من اعتزله افتقر و من تابعه کفر حتی یقوم باکیان باکیبکی علی دینه و باکیبکی علی دنیاه

بر خردمندان و دانایان روشن و مبرهن است که از کلمه و لم یقم الزندیق من قزوین تا آخر حدیث کما و کیفاً و صف او و اعمال اوست و از این خبر واضح تر خبر دوم است که می نگارم

وروی عن النبی ص قال یخرج بقزوین رجل اسمہ اسم بنی یسرع الناس الی طاعته المشرک والمؤمن یملأ الجبال خوفاً در این خبر از اسم او هم که اسم یکی از فرزندان پیغمبر اکرم اسلام است خبر داده است و بعضیکه اسم بنی را (اسم نبی) خوانده اند اشتباه محض کرده اند و در این خبر قیام و خروج او را چنانچه در تواریخ اخیر مسطور و مشروح است قزوین فرموده اند فافهم واحفظ

المعاصرین آقاضیاء الدین العراقی قدس الله اسرارهم که از حوزه های آنها مردان بزرگ و دانشمندان سترگی بیرون آمده است و این بنده در این جافهرست اسامی معظم آنانرا با محل سکونتشان نگاشته و ترجمه احوال و آثارشان را در جزء دوم این تاریخ مینگارم

شماره	اسم و شهرت	محل سکونت	شماره	اسم و شهرت	محل سکونت
۱	آقا حاج سید میرزا آقای ترابی دامغان	قم	۲۴	حاج آقا روح الله خمینی	قم
۲	آقای آسید ابراهیم مقبره تبریز	تبریز	۲۵	حاج آقا روح الله کمالوند خرم آباد	خرم آباد
۳	آشیخ ابراهیم ریاضی نجف آباد	نجف آباد	۲۶	آقای آقا ربیع الله نخعی	قم
۴	حاج سید ابوالحسن رفیعی قزوین	قزوین	۲۷	حاج سید سجاده علوی کرگان	کرگان
۵	سید ابوالحسن اسلامبولچی تهران	تهران	۲۸	آسید شهاب الدین مرعشی معروف	به آقا نجفی
۶	حاج سید ابوالحسن روحانی قم	قم	۲۹	حاج میرزا شهاب همدانی	ملایر
۷	حاج میرزا ابوالفضل خراسانی تهران	تهران	۳۰	حاج سید شمس الدین ابهری	تهران
۸	ابوالفضل مفسر قمی قم	قم	۳۱	مرحوم حاج سید صدر الدین صدر	قم
۹	حاج سید ابوالقاسم ققیه رفسنجان شیراز	شیراز	۳۲	آقاضیاء الدین خونساری	قم
۱۰	شیخ ابوالقاسم اصفهانی قم	قم	۳۳	حاج شیخ عباسعلی شاهرودی	قم
۱۱	حاج شیخ اسمعیل جابلقی تهران	تهران	۳۴	آشیخ عباس تهرانی	قم
۱۲	شیخ اسمعیل بهاری تهران	تهران	۳۵	آشیخ عباس انصاری همدانی	تهران
۱۳	حاج سید احمد خونساری	تهران	۳۶	حاج میرزا عبد الله چهل ستونی	تهران
۱۴	سید احمد زنجانی قم	قم	۳۷	عبد الله سرابی	تبریز
۱۵	سید احمد لولاسانی تهران و مدینه	تهران و مدینه	۳۸	آمیرزا عبد الله مجتهدی	تبریز
۱۶	آقای حاج سید جعفر شاهرودی تهران	تهران	۳۹	حاج میرزا عبد الحسین صاحب الداری	قم
۱۷	حاج آقا حسن فرید محسنی اراک	اراک	۴۰	حاج میرزا عبد العلی تهرانی	مشهد
۱۸	آقای میرزا حسن یزدی نجف	نجف	۴۱	جناب آمیرزا سید علی گلشانی	گلشان
۱۹	حاج سید حسن معینی شاه عبد العظیم	شاه عبد العظیم	۴۲	آقای آخوند ملا علی همدانی	همدان
۲۰	آقا سید حسن اصفهانی تهران	تهران	۴۳	حاج شیخ علی اصغر صالحی	کرمان
۲۱	مرحوم حاج سید حیدر طاهری خرم آباد	خرم آباد	۴۴	حاج میرزا علی آقای مهرابی	کرمان
۲۲	آقای حاج میرزا خلیل کمره تهران	تهران	۴۵	حاج میرزا سید علی برقی	تهران
۲۳	آقای حاج آقا رضای زنجانی تهران	تهران			

شماره	اسم و شهرت	محل سکونت	رشته	اسم و شهرت	محل سکونت
۴۶	مرحوم حاج شیخ فضلای قزوین	قم	۶۳	حاج شیخ محمد رضای طبسی	نجف
۴۷	جناب فاضل لنکرانی	قم	۶۴	آقا شیخ محمد علی عراقی	قم
۴۸	حاج میرزا فخرالدین جزایری تهران	قم	۶۵	حاج سید محمود روحانی	قم
۴۹	آقا سید کاظم شریعتمداری	قم	۶۶	حاج میرزا مصطفی صادقی	قم
۵۰	آقای آقا کاظم گلپایگانی اراک	قم	۶۷	آقا سید مصطفی خونساری	قم
۵۱	مرحوم آقای سید محمد حجت	قم	۶۸	حاج سید محی الدین طالقانی	تهران
۵۲	آقا سید محمد داماد یزدی	قم	۷۰	حاج میرزا مهدی بروجردی	قم
۵۳	آقای آشیخ محمد غروی سنقر	قم	۷۱	مرحوم آقا سید مهدی کشفی	تهران
۵۴	مرحوم سید محمد صدر العلماء	قم	۷۲	حاج سید مهدی انگجی تبریز	تهران
۵۵	آقا میرزا محمد تقی تهران	قم	۷۳	آقا شیخ مهدی کوچه حرمی	قم
۵۶	مرحوم میرزا محمد نابتی همدان	قم	۷۴	آقای حاج سید هادی روحانی	اردسر
۵۸	مرحوم حاج سید محمد تقی خونساری	قم	۷۵	آقا میرزا هاشم آملی	نجف
۹۵	میرزا محمد تقی اشراقی	قم	۷۶	حاج میرزا هدایت وحید	تهران
۶۰	حاج شیخ محمد حسن گلپایگانی تهران	قم	۷۷	آقا سید یحیی یزدی	نجف
۶۱	حاج شیخ محمد حسین شریعتمداری ساوه	قم	۷۸	آقا سید یحیی بفرئی	بفرئی
۶۲	حاج سید محمد رضای گلپایگانی	قم	۷۹	آقای آقا سید یحیی اسلامبولچی	تهران

و صد ها نفر دیگر امثال آقای آقا سید حسن سریزدی و آقا سید محمد حسن مدرسی و آقا حاج شیخ عباس مستقیم و آقا شیخ محمد چابلقی و آقا شیخ محمد حسن هرسینی و حاج آقا مجتبی اراکی که ترجمه و آثار هر یک از آنها در جزء دوم انشاء الله توضیح خواهم داد و صی مرحوم آیه الله حایری و مرحوم آیه الله حایری اصحاب و یاران و معاضدین و وزعیم حوزه علمیه پس از ایشان معاونین چندی داشتند که در زمان ایشان قسمت عمده از تدریس خارج و کارهای مهم دیگر را اداره میکردند و با آنها کمال و توق و اطمینان را داشته مشورت و تشریک مساعی با آنها را مقبض می نمودند و از میان آنها با سه نفر بسیار علاقه و محبت و نظر داشت و آنها مرحوم آیه الله المعظم و سیدنا الاستاد آقای آقا سید محمد حجت کوه کمری که نسبت سببی هم با ایشان داشتند زیرا دختر عقیقه و مخدیره ایشان در منزل آیه الله زاده حایری بود و مرحوم آیه الله المحقق حاج سید محمد تقی خونساری رضوان

الله علیه و آله حضرت بندگان آیه الله العظمی حاج سید صدر الدین صدر موسوی طباطبائی و در موقع وفات و چندین روز فاصله بفرموده ایشان حضرت که آیه الله حجت و آیه الله صدر را بوصایت و رسیدگی در کارهای طلاب و حوزه تعیین و تنصیب فرمود و آیه الله حجت اظهار کرد شخص ثالثی را هم از تجار متدین منضم و شریک کنند پس جناب عمده التجار آقای حاج محمد حسین یزدی را که در کمک و اعانت به حوزه سهم بسزائی دارد اضافه فرمودند که مأمور وصول پول و وجوه مالی بوده باشد و یکروز در مجلس خود نظر بآیه الله آقای حجت و آیه الله آقای صدر فرموده و گفتند من دیگر ضعیف و خسته شده ام یکی از آقایان بجای من نماز بخواند و بلافاصله فرمودند آقای حجت عوض من در جای نماز اقامه جماعت کنند پس ایشان امثال نموده و تا اواخر یک که حالشان مقتضی بود تا بستن آنها در صحن کوچک محل نماز آیه الله حایری و زمستانها در مسجد بالاسرد در کنار قبر ایشان در بقعه العلماء نماز جماعت می خواندند و روح پر فتوح آیه الله مؤسس را شاد جزاه الله عن الاسلام خیراً زعیم حوزه علمیه پس از فوت توضیح داده شده که مرحوم آیه الله حایری رحمه الله حایری علیه بالینکه یاران و اصحاب برجسته ای داشت که در میان آنها چند نفر را انتخاب نموده و با آنها نظر داشت و آنها را شایسته مقام زعامت و زمامداری و ریاست حوزه اسلام و مسلمین میدانست و لکن در هنگام رحلتش جهت بعض ملاحظات و سیاستهای حکیمانه خود شخص معین و بخصوصی را برای این مطلب تعیین فرمود جز همان موضوع وصایت که دو تن از حضرات و یکتن از تجار را قرار داد چنانچه بیان کردیم

اما این موضوع مسلم و مورد اتفاق است که نسبت به حضرت آیه الله حجت رضوان الله علیه بی اراده نبود و اگر ملاحظه بعضی از امور نبود حتما ایشانرا نصب میکرد و بزمامداری بعد از خود و این مطلب از پاره از قرائن ظاهر است یکی و اگذاری مجلس درس و بحث خود و دیگر تخصیص محل نماز خود بان فقید معظم و دیگر تسلیم دفتر شهریه طلاب و بعضی از قرائن دیگر

اما ارجاع احتیاطات خود بایشان و یا دیگران از حضرات حجج اسلام قم از میر تقی نشیندم جز اینکه صاحب ریحانة الادب در کتاب خود گوید مرحوم آیه الله حایری در زمان حیاتش احتیاطات خود را به حضرت آیه الله حجت ارجاع فرمودند و الله اعلم بلی از بعضی تفات شنیدم که در موقع سؤال و استفتاء از ایشان راجع با احتیاطاتشان و رجوع به حضرت آیه الله بروجردی زعیم الشیعه و رئیسها الیوم بی نظر نبوده بلکه ارجاع فرموده بودند و بسیار متمایل و شایق

بتوقف آن معظم له در قم بودند

حاصل پس از فوت مرحوم آیت الله حایری که همه یقین بانحلال حوزه و تفرقه و پراکنده شدن طلاب برادر داشتند و بگفته یکی از مراجع و حجج امروز که میگفتند ما انتظار روز بعد و دوم فوت آیه الله را هم در قم نداشتیم و میگفتیم حتماً همین روز اول ماشین ها را در مدرسه و صحن آورده و همه را تبعید خواهند نمود زیرا بقدری سخت بر ما گرفتند که غیر از آنرا منتظر نبودیم حتی برای مرحوم حضرت آیه الله حایری که رئیس و مرجع عالی الاطلاق بود هیچ یکی از شهرستانهای ایران نگذاشتند فاتحه گرفته شود و در قم هم که مرکز ریاست و حوزه ایشان بود بیش از دو ساعت در مسجد با لاسر نگذاشتند مجلس گرفته شود فوراً بهم زده و آقایان و طلاب و غیره را با عنف و تشدد بیرون و متفرق کردند

ولکن تا یکسال تقریباً مجالس فاتحه خصوصی در منازل ادامه داشت و دولتیها تصمیم وجدیتشان بهم زدن حوزه علمیه و این عده محدود و معدود اهل علم بود و حقاً هم کوتاهی نکردند آنچه را که نکردند توانائی و قدرت آنرا نداشتند که بکنند و الا مضایقه از مقدور خود ننمودند آنها خواستند مضمحل و نابود کنند اسلام و روحانیت را اما خدای عزیز و توانای دانانخواست و ما شاء الله کل و مالک یسألهم و لا حول و لا قوة الا بالله العزیز الحکیم قال عزه اسمع یریدون لیطفئوا نور الله بافوا هم والله متم نوره ولو کره المشرکون حضرات آیات الله العظام مرحوم آیت الله حجت و مرحوم آیه الله خونساری و آیه الله صدر طاب ثراه جلسہ کردند و بایکدیگر تصمیم گرفتند که با هم تشریک مساعی کنند و حوزه علمیه را کماکان اداره نمایند و زحمات طاقت فرسای آیه الله حایری را کما ینبغی حفظ کنند

مرحوم آیت الله حجت رضوان الله علیه نان طلاب را چنانچه در زمان مرحوم حاج شیخ متداول و معمول بود بعهده گرفته و متکفل گردید که بهر طلبه مجرد در ماه هفت من نیم و بهر طلبه معیل بشماره عائله اش سری پنج من نان بدهد و تا هیجده سال پس از فوت مرحوم حایری رسانیده و علاوه تا ۸ سال متجاوز هم بولی تقسیم میکردند تا ورود حضرت آیه الله بروجر دی دامت برکاته العالی و نیز حضرت آیه الله خونساری و آیه الله صدر هم بنوبت خود متکفل تقسیم شهریه شد که ترجمه احوالشان را توضیح خواهم داد ان شاء الله

توجه و نظایره مرحوم آیه الله حایری
بمرحوم آیه الله حجت حتی بعد از وفاتش
توضیح دادم که حضرت آیه الله
حایری در میان حضرات حجج

نظر مخصوص بمرحوم آیه الله حجت داشت و از ایشان بسیار تجلیل مینمود که حتی بعضی یقین داشتند که اگر ایشان کسی را برای زعامت و زمامداری پس از خود بخواهد تعیین کند آیه الله حجت خواهد بود زیرا احترامات حاج شیخ بایشان و نسبت سببی ایشان با آیه الله حایری و شخصیت علمی و قضاوت و موقعیت عقلی و متانت آیه الله حجت چنین ایجاب میکرد اما گفتیم که برای چند لحاظ مرحوم حایری تعیین شخص ایشان را ننمود مگر برای وصایت و نه غیر ایشان را ولی بدون نظر هم بایشان نبود اگر سؤال میکردند مضایقه از اشاره و یا تصریح بایشان نمیفرمود حتی بعد از وفاتشان هم در خواب و عالم رویا بمرحوم حجت توصیه میفرمود

و این بنده نویسنده این ارقام و سطور یک قضیه حساس و عجیبی را که خود از توصیه مرحوم حایری بمرحوم حجت دیده ام که بسیار عجیب و مورد اهمیت است شرح میدهم که خواننده کان عبرت گرفته و غبطه بر آن مرحوم خورند و روح پرفتوحش را از اخلاص یاد و شاد فرمایند

در دو سال یا سه سال بعد از فوت مرحوم آقای حایری مؤسس حوزه مسافرتی اینجانب با طرف نراق (مسقط الرأس) فاضل نواقی و اطراف آن نمودم و خاطر ندارم ۵۸ و یا ۱۳۵۹ هجری بود ولی مسلم دانم که پیش از شهریور ۱۳۲۰ شمسی بود در یکفرسخ و نیمی نراق به قریه خوش آب و هوائی بنام سینقان که یکی از ۷ ده و قریه اردهال است که در اخبار آخر الزمان رفتن بآن توصیه شده است رفتم

در آنجا شنیدم که میگویند در (مشهد قالی) اردهال که مدفن و مشهد حضرت شاهزاده علی الباقر فرزند حضرت امام محمد باقر علیه السلام که امامزاده مجرب و بزرگوار و روز مشهوری دارد مردیست بنام بسیار متدین و پرهیزکار و در خوبی مورد وفاق آن صفحات و آبادیهاست این شخص در سال گذشته شب ۱۹ و یا ۲۱ ماه رمضان مرده و چون او را برای تجهیز و کفن و دفن برده اند بر خاسته و زنده شده و عجایبی میگوید و پس از زنده شدن او تا چندین روز از دهات دور و نزدیک مردم بدیدن او میآیند

از شنیدن این حکایت بالینکه امثال آنرا شنیده و نظیر آن برای خودم اتفاق افتاده بود تعجب کردم که چگونه کسیکه مرد و در مرتبه زنده شود چون دیدم غالب مردم آن ده میگویند شایق بدیدن او شدم پس مر کبی تهیه کرده و با چند نفر تا دو فرسخی به مشهد اردهال رفتم و آن مؤمن را طلبیدم در حرم شاهزاده علی الباقر آمد دیدم بسیار مرد ساده و پاک است

پرسیدم این صحبتها که از مردن تو وزنده شدنت میشنوم صحت دارد یا خیر گفت بلی درست است گفتم توضیح بده گفت من چندین سال بود در دلد کهنه و مزمن داشتم که گاه گاهی سخت مرا ناراحت کرده و اذیت مینمود تا سال گذشته که شدت کرد در ماه رمضان و روز بروز زیادتر میشد تا در شب احیاء که از زبان و حرف زدن افتادم و حتی نفس کشیدن هم برایم مشکل شد و عیالم با چه هایم و همسایگان یقین کردند که من مرده ام و رفتند در مسجد مردمیکه برای احیاء جمع شده بودند خبر کردند بیاید فلانی از دنیارفت جنازه او را بر دارید مردم تابوت گرفته و آوردند مرا بلند کنند که من برخاسته و نان و پنیر طلبیدم زیرا باینکه چند روز بود غذا نخورده و نمیتوانستم بخورم احساس گرسنگی زیادی در خود کردم و باشته و راحتی بدون درد دل و الم خوردم

گفتم چطور شد که در دلدت خوب شد گفت بلی آنوقتیکه از زبان و نفس افتادم علامم مرك در خود دیدم در دلد خود گفتم ای وای امشب شب احیاء و شهادت امیر المؤمنین است و گفتم یا علی میخواستم امشب که مخصوص تو و شب قتل تست بمسجد رفته و خدمت کنم که اینطور شدم تا این را از خاطر م گذرانیدم دیدم کسی آمد گفت فلانی بیابرویم گفتم کجا گفت نزد آنکسیکه او را خواندی گفتم کجاست گفت مسجد سهله با او بر اه افتادم تمام عالم را ظلمانی و تیره و تاریک دیدم فقط از طرف قبله يك روشنائی دیدم که کم کم نزدیک میشد از جلو و مقابل خود نور و روشنائی دیدم گفتم آن نور کجاست گفت مسجد سهله است بمسجد رسیده داخل مسجد شدم در وسط مسجد دیدم منبری نصب است و آقای بزرگواری را که از کثرت نور توانستم صورتش را ببینم دوزانو نشسته و ذوالفقار را روی زانو گذارده پرسیدم کیست این آقا گفت حضرت امیر المؤمنین است عرض کردم آقا جان برات مرابده اشاره بطرف راست منبر کرد آمدم دیدم مجمعی از علماء بزرگ است که فقط در میان آنها مرحوم آية الله حایری حاج شیخ عبدالکریم یزدی را که در قم زیارت کرده و دستش را بوسه داده بودم شناختم و دیدم برای آن آقایان درس میفرمود و صحبت میکرد با ایشان عرض کردم آقا برات مرابده فرمود برو در قم برات را از آقای آقاسید محمد حجت بگیر و برو حضرت آوردم دو مرتبه برات خواستم فرمودند همانطور که حاج شیخ گفت برو در قم از فلانی بگیر آنکس که با من بود فوراً مرا بر گردانید در راه به چند نفر فقیر خوردم که مرده بودند احوال پرسی کردم گفتند حال ما خوب است از آنها گذشته ۲۴ کوسفند بسیار چاق را دیدم مشغول چرا هستند در چمن زار سبز و خرمی پرسیدم این کوسفندان از کیست گفت از تو است و تو ۲۵ کوسفند فرستادی لکن یکی

از آنها مانر سید بعد مرا بمنزل آورد فوراً برخاستم و دیدم اثری از دل درد چنانی نیست و بسیار گرسنه ام و مردم را دیدم تابوت آورده اند و عیالاتم گریان و نالانند گفتم آن کوسفندان چه بود گفت بلی همه سال از ۲۵ سال پیش در روز عاشورا يك کوسفند کشته و آب گوشت میکردم و بفقره و بیچارگان در آن روز اطعام مینمودم یکی از سنوات غفلت کردم کوسفند را کشتم و گوشتش را تقسیم بین توانگران از مالکین و اغنیاء نمودم و بمسحتش نرسانیدم

پرسیدم از او آقای حجت را میشناختی گفت نه بخدا تا آنشب که حاج شیخ فرمودند اسم او را هم نشنیده بودم آقایان که بدیدن من آمدند پرسیدم آقای سید محمد حجت در قم کیست گفتند مجتهد و نایب آقای حاج شیخ عبدالکریم است در قم و جای ایشان نماز می خواند و درس میگوید

پرسیدم قم رفتی و خدمتشان رسیدی یا نه گفت بلی رفتم و دستش را هم بوسیدم و قضایا را عرض کردم و برات خواستم رساله عملیه از خودشان مرحمت کردند

آية الله حجت کیست
وهویت او چیست
مولینا الامجد و سیدنا الامجد و الحبر المعتمد العلامة
الکبری آية الله العظمی السید محمد بن العالم الکامل
السید علی بن السید الاعلام السید علینقی بن السید محمد الحسینی الکوه کمری اصلا از قریه کوه کمر که یکی از قراء تبریز است میباشد منشاء و تولدش تبریز مرکز استان آذربایجانست از سادات و خانواده های اصیل و نجیب کوه کمر تبریز است که بگفته نقیب السادات و نسابه کبری عصر حاضر علامه فقیه حضرت آقای آقاسید شهاب الدین نجفی سادات کوه کمر بخصوص سادات حسینی آن که آية الله حجت از آنهاست و از طرف مادر منسوب به آنها هستم بصحت نسب و شرافت حسب درغایت شهرت و در هر عصری مورد توجه عامه و خاصه مردم بوده اند



نسب عالی ایشان به سید اجل سید محمد مصری ملقب حجازی از فرزندان علی اصغر فرزند امام سجاد علیه الصلوة والسلام موصول و تا آن بزرگواری ۲۵ واسطه است

آنجناب حاوی فروع و اصول و جامع معقول و منقول و عالم عامل و فقیه کامل و محدث فاضل و حکیم ماهر و اصولی محقق و رجالی مدقق و عابد زاهد جلیل القدر عظیم الشان دارای کمالات نفسانیه عالییه و حائز مقامات معنویه سامیه که در مضمار مسابقه حاوی مدح معلی بوده و گوی سبقت از اکابر و قتر بوده و از مراجع تقلید شیعه و رؤساء فرقه محقه اثناعشریه و مدیر و مدبر حوزه علمیه قم صانه الله عن الحدثنان گردیده بود

در ماه شعبان ۱۳۱۰ هجری در شهر تبریز متولد و در مهد تربیت پدر و حجر عصمت و عفت مادر نشو و نما نموده تا وقت تحصیل و از آن استعداد سرشار و هوش و زکات و ادراک و سرعت انتقال و فهم و دراکه فوق العاده بسرعت زیاده مدت کوتاهی تحصیلات مقدماتی لازمه و ادبیات معموله را مدتی در همان شهر خوانده و پس از آن فقه اصول و ریاضیات و معقول و طب قدیم و تجرید و مقدار وافی از علوم جدید و فیزیک و شیمی و سایر فنون متنوعه را از اجلاء علماء و اکابر دانشمندان فضلاء آن شهر دیده و اغاب تحصیلات فقهی و اصولی سطوح او تزد و والد معظمش بوده است

خود این بنده از آنجناب شنیدم که میفرمودند شرح کبیر موسوم بر ریاض سید علی صاحب ریاض را بتمامه نزد پدر خود در تبریز خواندم و جلدین شرح لمعه را با مطالعه تنهایی بدون اینکه نزد استاد خوانده باشم دو دوره در تبریز درس گفتم و پس از تکمیل سطوح بنجف اشرف عزیمت نمودم

شخصیت پدر معظم
آیه الله حجت
والد ماجد آیه الله حجت رحمه الله علیه مرحوم
حجة الاسلام والمسلمین سید الفقهاء العالمین السید
علی آقای کوه کمری از اجلاء علماء و دانشمندان بزرگ و از تلامذه مرحوم آیه الله حاج میرزا حبیب الله رشتی و فاضل ایروانی و فاضل شریانی قدس الله اسرارهم بوده و پس از آنکه در نجف اشرف فارغ التحصیل شده و عازم مراجعت ایران گردید مورد تجلیل و تبجیل فوق العاده استاد خود فاضل شریانی قدس سره واقع شد چنانچه باجمعی از طلاب و اکابر علماء نجف تا کوفه مشایعتش فرموده و باجمعی بی شمار با اقتداء کرده و پشت سرش نماز خواندند و این رویه را بجز بارضوان مکان حاج میرزا رضا آقا امام جمعه تبریز طالب نراه در باره کسی معمول نمودند

باری در تبریز مشغول همه گونه و ظایف لازمه و خدمات دینییه بوده و بسیار مجلل و بزرگوار و بس در عظمت و شخصیت او که گذشته از مقامات شامخه و فضائل عظیمه فرزندی

چون آیه الله حجت حجة اعلی حضرت حجة بن الحسن حجة الله الکبری منسوب باوست در ۲۹ محرم الحرام ۱۳۶۰ هجری در تبریز عازم تلزار جنان بوده و جنازه اش را با تجلیل و احترام فراوان با آنکه در آن ایام نقل جنازیموقوف و غدق و تشییع و تظاهرات دینی ممنوع بود از تبریز نقل و حمل بقم داده و در قم تشییع باشکوهی از مسجد امام تا آستانه مقدسه گردیده و با وجودیکه چندین قبر در حجرات صحن بزرگ و کوچک و مسجد بالای سر تقدیم شد حضرت آیه الله حجت رحمه الله علیه نه پذیرفته و فرمودند برای پدرم قبر بکری میخوانم که تا کنون دست نخورده باشد یکی از خدام محترم آستانه اظهار کرد که من قبر بکرو دست نخورده برای خود گذاشته ام تقدیم میکنم پس آنرا اهداء کرد پس در همان قبر بکه اکنون در هشتی و معبر مابین صحن بزرگ و کوچک مورد توجه عموم و خصوص است مدفون گردیده و تا یک هفته مجالس ترحیم در مدرسه فیضیه و مسجد بالاسر و مسجد امام و مساجد دیگر با احترام و تقدیر و تعظیم خود آن مرحوم و فرزندان بزرگوارش آیه الله حجت دائر بود که خود مخلص غالباً شرکت میکردم طاب رمله و حشره الله تعالی مع اجداده الطیبین الطاهرین عائش حمید او مات سعیدا

عم معظم آیه الله حجت مرحوم علامه یکی از اعظام و بزرگان این خاندان جلیل سادات آیت الله حاج سید حسین کوه کمری مرحوم علامه وحید و نابغه فرید آیه الله الملك المجید حاج سید حسین کوه کمری فرزند محمد بن الحسن است که با ۲ پشت بامیر المؤمنین علی علیه السلام میرسد از علی الاضراب بن الامام زین العابدین و سید الساجدین علی بن الحسین علیه الصلوة والسلام

و ایشان برادر مرحوم سید الاعلام آید علینقی پدر عالم کامل سید علی آقای کوه کمری پدر مرحوم آیه الله حجت است که خلاصه عموی پدر ایشان بوده باشد و راستی از جمله مفاخری که آیه الله حجت دارد اینست که عموی معظمی چون حاج سید حسین کوه کمری دارد که از نوایع علماء متاخرین امامیه در قرن سیزدهم هجری است و بگفته مجله المرشد ج ۴ ص ۲۴ در او آخر قرن سیزدهم هجری چند تن از علماء اعلام و مجتهدین عظام طلوع کردند که عالم بنور هدایت ایشان روشن گردید و ولی دو نفر مجدد و بزرگوار و عمل عزیز و مساعی جمیله خود را حیات کردند و ایشان سیدنا المترجم آیه الله العظمی حاج سید حسین کوه کمره ای و رئیس الامة آیه الله میرزا محمد حسین شیرازی اعلی الله مقامها بودند

در قریه ارواق تبریز متولد و در عنایات نامه مادر گرامی اش پرورش یافته و آن مخدومه صالحه در تربیت و تغذیه آن وجود مسعود کمال مراقبت و تمام مواظبت را مسکوب داشته و به نیکوتر وصف و خوشتر وجهی حصانت نمود حتی اینکه هرگز در حال جنابت او را شیر داده بلکه بعد از غسل و تحصیل طهارت شیر میداد پس از آن طهارت واقعیه این فضایل نفسانیه و کمالات معنویه و پاکى ذات مقدس بظهور پیوست

در تبریز حضور نابغه عهد در آذربایجان مرحوم میرزا احمد مجتهد و نجل او علامه حاج میرزا الطافعلی امام جمعه و تلمیذ و شاگرد سید صاحب ریاض و در کربلا مشرف خدمت اعلام هداة صاحب ضوابط و صاحب فصول و شریف العلماء مازندرانی و در نجف اشرف در محضر شیخ علی بن جعفر آل کاشف الغطاء و شیخ محمد حسن صاحب جواهر و شیخنا الانصاری تلمذ نموده و بحث و مباحثات مرحوم علامه انصاری را برای تلامذه و شاگردان او تقریر میفرمود و حدود ۴۰۰ نفر از طلاب و فضلاء و علماء نجف پای منبر تقریر و درس او حاضر میشدند مرحوم آیه الله حاج سید حسین کوه کمری عموی عزیز آیه الله حجت درانیار و گذشت و تواضع و هضم نفس نادره دهر بوده و تاکنون کمتر نظیری برای او دیده و شنیده است شنیدم از مرحوم آیه الله حاج شیخ مرتضی آشتیانی نجل آیه الله حاج میرزا احسن آشتیانی که قرین و هم بحث با مرحوم کوه کمری بوده که مرحوم حاج سید حسین کوه کمری در میان آذربایجانها و ترکهارباست و زعامت داشت و تمام آذربایجانها و ترکهای ایران و بخصوص مرکز و خانیات نجف اشرف مطیع و منقاد او بودند و ریاست فارسها با مرحوم میرزا حبیب الله رشتی بود و گاه گاهی میان بعضی از مریدهای فارس ایشان و ترکهای آن معظم نزاع و اختلاف و مشاجره میشد تا اینکه با ایشان خبر دادند که ملا مرتضی دزفولی (شیخنا الانصاری) که آنروز بآن اسم شهرت داشت درس شروع کرده پس روزی متفکرانه بمسجد هندی مجلس درس شیخ انصاری آمده و از پشت ستون اصغاء بیان و تقریر بحث و درس شیخ را نمود و حال آنکه شیخ روی زمین پای منبر نشسته و مکاسب خود را تدریس میکرد پس مرحوم حاج سید حسین کوه کمری از شنیدن آن بمیان و تقریرات و مبهوت مانده و بیخودانه از جای بر میخیزد و میآید و شیخ انصاری را از پای منبر بغل گرفته و بالای منبر میگذازد و میگردد شیخنا در این بالادرس بفرما و خود پای منبر ایشان منشینند پس چون این خبر بدو بدست نفر از تلامذه او آیه الله رشتی رسید با شاگردان فارس خود تمامی بر درس شیخ حاضر شده و ریاست درس و مسلمین برای شیخ مسلم و معین گردید

مجله المرشد گوید در زمان شیخ انصاری مشرف بر ریاست روحیه سیدنا المترجم و قرین وی علامه مجدد شیرازی بودند و بعد از شیخ هر دو متصدی حکومت شرعیه و متحمل رجوعات دینیه شدند و آنچه شایسته و سزاوار مقام ایشان بود از مناعت و جلالت حیازت کردند پس از اسقاع عالم و بلاد بعبیده ایشان اراده نمودند و هر گرسنه و تشنه از فاضل علم و جمیل اخلاق و بسطید ایشان مستفید و مستفیض گشتند تا آنکه سیدنا المترجم بر حمت حق پیوست و مجدد شیرازی بر ریاست دینیه و دنیویه مستقلا قیام فرمود زهر الری گوید در ایام شیخ الطائفه انصاری صدیاد و بیست فاضل بیعت آیه الله کوه کمری قدس الله سره حاضر میشد و لیکن آن بزرگوار تیمنا بدرس شیخ حاضر میگشت تا شیخ در گذشت پس بر ریاست دینیه مقلد و رساله های عملیه اش طبع و مؤمنین بروی مقلد شدند

و از مؤتقین تلامذه آن مرحوم شنیدم که پس از وفات شیخ ششصد و یاهفتصد فاضل بدرس او حاضر میشد و اولاد ذکوری از وی نماند و بمرض فلج مبتلا گردید ولی با وجود این تدریس را دو سال و یاسه سال ترک نکرد ۱۲۹۹ با جداد طاهرینش ملحق شد (رضوان الله علیه) احسن الودیع ص ۱۵۸ گوید افضل المحققین و اکمل المدققین آیه الله فی العالمین المتعجل بکل زین و المبرء من کل شین مولینا آقا سید حسین تبریزی کوه کمری قدس الله سره الشریف و نور مضجعه المنیف از اکابر علماء مجتهدین و افاضل و فقهاء محققین بود خداوند علوم دین را با وداد تابعه از اندراس احیاء نمود و اعلام یقین را تا پس از انقطاع مرتفع فرمود دفاتر علماء بتقریراتش مزین و مداد فضلاء بتحریراتش مشرف گردید بعد از فوت محقق انصاری مرجع تقلید بلکه در اواخر عمرش مقلد مشهور و مجتهد معروف گشت رحمه الله علیه

مائرو آثار گوید ص ۱۴۸ آقای سید حسین کوه کمری علامه اقران و محقق دوران بود در میان تلامذه بزرگ شیخ الطائفه مرتضی الانصاری عدیل حجة الاسلام میرزای شیرازی بود بعد از فوت مشارالیه مجلس درس او در نجف اعتبار بسیار بهم رسانید و در اصول و فقه اسلوبی سلس و مشیی با اقتصاد داشت بهمین جهت شاگردان وی از سایر مجتهدین بیشتر است در سفر اعلی حضرت همایونی ناصر الدین شاه بعبیات ائمه عراق علیهم السلام است بحضور مرحمت ظهور شاهانه رسید و انواع تملقات خاصه بدید

(وفات آن بزرگوار) و شمس نفس زکیه اش ظهر روز شنبه ۲۲ رجب ۱۲۹۹ هجریه غروب و در نجف اشرف در بقعه خود که معروفست مدفون گردید و سر قبرش قبه عالی بنا کردند و ادباء عصر

من جمله علامه سید محمد سعید حبیبی و فاضل بارع شیخ کاظم مبنی و غیر همابر وی رنا گفتند

وما کن قیس هلکة هلك واحد
ولکنه بنیان قوم تهد ما
وبفارسی برایش گفته اند

مقدار آفتاب ندانند مردمان
تانور او نکردد از چشمها جدا
آنار و ماثر مرحوم علامه دهر آیة الله حاج سید حسین ترک کوه کمری عموی پدر آیة الله
حجت بسیار که تلمیذ و شاگردش علامه شیخ حسن مامقانی قدس سره ذکر نموده و فرموده که
آنها بقدریک ظرف بزرگ مملوی که حملش مشکل باشد بود ولی بواسطه ضعف خدم و عدم
روابط در ذیل صفحات تدوین آنها صعب و ضایع گردید مگر آنچه را که از آنها موجود
است ۱- رساله فی الاستصحاب ۲- رساله فی مقدمه الواجب ۳- الخلل فی الحج نامام ۴- الاجاره
۵- الارث ۶- القضاء ۷- الصلوة ۸- الزکوة الا اینکه این دو تاتدوین نشده

و از تقریر بحث آن عالم تحریر اوثق الوسائل حاشیه رسائل شیخ انصاری که طبع شده و
علامه حاج میرزا موسی بن حاج میرزا جعفر بن میرزا احمد مجتهد تبریزی تالیف فرموده و
کتاب منتهی الاصول الی علم الاصول تالیف مولی احمد شبستری که پنج مجلد از آن را دیدم و
کتاب علامه مولی علی نهاوندی و غیر اینها که این کتاب گنجایش ذکر آنها را ندارد

از خصایص و مختصات مرحوم آیة الله حجت اینکه بیشتر کتب خطی و چاپی از تالیفات و
تقریرات علامه کوه کمری عموی معظم خود را داشت و از آنها استفاده نموده و بتلامیذ و
و شاگردان خود افاضه و افاده مینمود و بعضاً در مباحثاتش اشاره بتحقیقات آن وحید دهر
مینمود مرحوم حاج سید حسین کوه کمری گذشته از مقام علمی و فقهاتی در زهد و تقوی
و کرم نفس و حسن اخلاق و علو طبع کم نظیر و از قوه حافظه و سداد او چیزهایی نقل شده که
از خوارق عادتست رحمه الله علیه

مهاجرت آیت الله حجت بنجف اشرف مرحوم آیة الله حجت و علامه نانی کوه کمری
و اساتید و مشایخ عظام او
پس از تکمیل مقدمات سطوح و فنون ادبیات و

متون متداوله سنه ۱۳۳۰ پس از گذشتن ۲۰ سال از سن مبارکش بنجف اشرف که
دارالعلم شیعه و مرکز عامیه دینیّه فرقه محقه می باشد مهاجرت فرموده و در حوزه درس
سید جلیل علامه دهر سید محمد کاظم یزدی که فقیه یگانه بوده تفقه نموده رجال و حدیث
را از سید نبیل آقای سید ابوتراب خونساری یاد گرفته و اصول و نیز فقه و حدیث و رجال

را از سید عصر خود آقای حاج ملا فتح الله شریعت اصفهانی که از نوادر امامیه است فرا
گرفته و در حوزه علمیه شیخ مدقق شیخ علی قوچانی صاحب حاشیه کفایه و شیخ علی گنابادی
و علامه وقت آقای میرزا حسین نائینی و آیة الله سید جلیل سید محمد فیروز آبادی و
وحید عصر آقای آقاضیاء الدین عراقی و دیگر ارجلاء طراز اول عصر حاضر رنجها کشیده و
کنجها برده و بمقامی بس عالی ارتقاء جسته و مغبوط یگانه و بیگانه گردید

وقتی بنده مؤلف از حضرت حجة الاسلام والمسلمین حاج سید علی اصغر آقای خوئی
که از علماء موجه فعلی طهران و آذربایجانست در طهران از اساتید و مقام علمی مرحوم
آیة الله حجت پرسیدم فرمودند اکثر مباحثات ایشان خدمت نابغه دهر آیة الله شریعت
اصفهانی و آیة الله نائینی بوده و در درس این دو بزرگوار گوی سبقت علم و فضل و تحقیق و
دقت را از هم گننان در بوده و بحوزه درس مرحوم آقاضیاء عراقی هم تفنناً حاضر میشد فرمود
از مرحوم حاج شیخ محمد حسین اصفهانی معروف بکنبانی از ایشان پرسیدم فرمودند آقای آقا
سید محمد حجت گرچه بمباحثه من حاضر نشده لکن شخص فاضل و برجسته خواهد بود

آیة الله حجت رحمه الله علیه اهل مطالعه و ریاضت و زحمت کشیدن بود وقتی
میفرمودند که من هر سه سال و یا چند سال یکمرتبه تمام کتب درسی معموله را از مقدمات و
سطوح و متون درسی معموله را بدقت مطالعه میکنم یعنی از اول جامع المقدمات الی آخر کفایه
و غیرها روی این زحمات مزاج شریفش ضعیف شده و در نجف اشرف مریض و حسب
الاحضار و الدمعظم خود عازم تبریز و در اوقات اختلال امور نجف در آن بلده اقامت
فرموده و بعد از وفات استاد بن معظمین خود علامه طباطبائی یزدی و شریعت اصفهانی
که شش ماه بیشتر زعامت و ریاست نیافت و از دنیا رفت باز بنجف اشرف مراجعت
فرموده و سالها حاضر حوزه اساتید دیگر خود شده و در خلال این احوال بتدریس و
تصنیف اشتغال داشته تا آنکه از حضور مجلس درس و حوزه اساتید وقت مستغنی و در مسجد
شیخ مرتضی انصاری و مقبره میرزای شیرازی با کمال استقلال تدریس و جمعی وافر
از فضلا و مبرزین و اکابر حاضر حوزه آن یگانه علامه ثانی (کوه کمری) بوده و
مجلس درس ایشان و در عداد مجالس استفاده عامیه بشماره یرفته سپس در اثر هوا و آب نجف
سخت مریض شده و به یرقان و ورم کبد و (برانشیت) کسالت سینه مبتلا و در نجف و کاظمین
و بغداد بلوازم معالجه و مداوا پرداخته تا آنکه تخفیف کلی حاصل و باز بحکم ضرورت
بقصد مراجعت مسافرت ایران را تصمیم و در سال ۱۳۴۹ هجری وارد بلده طیبه قم صانها الله

عن فتن آخر الدهر والتلاطم بوده اقامت گزیده و محل توجه مرحوم آیه الله حایری و اکابر فضلاء افاضل و مشغولین گردیده و بتدریس سطح و خارج فقه و اصول استدلالی اشتغال داشتند تا آنکه رئیس الملة والدين آقای حاج شیخ عبدالکریم حایری یزدی بدرود جهان گفته و صاحب ترجمه را بنماز خواندن در مسجد حضرت معصومه علیها سلام تعیین و بوصایت و نیابت او در انجام کلیه امور مذهبی چند ماه پیش از وفات خود تنصیب فرمودند چنانچه تقریر شد

مقام علمی و فقاہت و حوزه حضرت آیه الله حجت قدس السره الزکی در مقام تدریس مرحوم آیت الله حجت علمیت و شموخ فقاہت از نوابغ متاخرین بشمار میرود زیرا از حیث رجال و درایه رجالی عصر و از جهت حدیث و روایه محدث دهر و از لحاظ فقه و اصول قلیل المثال و کم نظیر بوده هیچوقت از رجال و حدیث سئوالی از ایشان نشد که جوابش را حاضر نداشته باشد و هیچگاه مسئله فقهی و اصولی و فتوائی یا استفتائی برسیده نشد که بی درنگ جواب مرضی و حکم الله واقعی و باظاہری را نگویند در حافظه حافظ وقت بود اگر بیست سال پیش کسی را یکبار دیده بود پس از آن مدت مدید فوراً میشناخت و می فرمود فلانی هستی و میفرمود اگر ۲۰ سال پیش خبر برادر بحار الانوار مجلسی دیده باشم پس از بیست سال اگر عین روایت محفوظ نباشد مضمون آن را در خاطر دارم و می دانم در کدام صفحه جلد بحار دیده ام در سرعت انتقال نادره زمان و از این حیث خلاق عاده بود مجلس درس و حوزه بحث و مباحثه اش در زمان آیه الله حایری اولین حوزه درس خارج قم بود پس از ایشان و اکابر فضلاء از محضر پر فیض استفاده مینمودند

از اول ورودش در شهر قم و حوزه علمیه بناء بر تدریس و افاده و افاضه گذارد روز بروز رونق درس و حوزه اش بیشتر و داوطلبان علم و فضل و فقاہت دامن امن از خرمن علم و مبانی متقنه اش استفاده میکردند و بقدری شاخسار علم فقه و اصولش بلند بود که هر طلبه مبتدی توانای ادراک و پرواز بی وی آنرا نداشت یا باید سالها سرتاپا گوش و هوشش شده و برای فهمیدن زانو بزمین زده و اصغاء و استماع اصطلاحات متین و متقن علمی ایشان را نموده و تحصیل قوه و نیروی ادراک در خود کند تا بفهمد و یا از اول باید پایه سطوح و معلومات مقدماتیش در اوج رفعت بوده باشد تا بتواند از آن منبع علم و فضل استفاده نماید و یا سالها و مدتها دور و خارج دیگر آنرا دیده باشد تا قابل پرواز در میدان آن یگانه فعل زمان و نابغه دوران و لایق سیر در فضا آن بحر مواج و قلم زخار گردد

وقتی بر فراز منبر می نشست و یا ادریس بمقام تدریس آمده و بالقرمان بر مسند تادیب و تربیت نشسته و یا علامه حلی و شیخنا المفید زبان بافاده و افاضه گشوده و یا چون وحید بهبهانی و شیخنا الانصاری وارد میدان تحقیق گشته بطرزی اداء مطالب علمی و مبانی شخصی خود می نمود که جای اشکال نمی ماند و بطوری داد سخن می داد که گویا علاوه از فروع فقهی و مبانی اصولی حکمت از بیانش جاریست کمتر کسی از محضرش بی بهره نمی ماند از شاگردان و تلامیذیکه نیرومند و مستعد درس و بحث ایشان بودند (رضوان الله علیه) اگر بر کسی هم اشتباه شده و در اثر عدم توجه و التفات اشکال می کرد بامتنان جواب او را می داد و او را قانع و مفهم مینمود الا کسیکه مکابره نموده و مزاحم و مصدع اوقات دیگران و تعطیل و اطاله بحث میشد او را تنبیه پدرا نه نموده و بکلمه اینکه برو مقدمات بخوان و یا مطالعه کن و امثال این کلمات او را ساکت میفرمود و الحق و الانصاف هیچ جای اشکال نمی گذاشت و هر کس اشکال داشت اشکالش مولود اشتباه و یا عدم ادراک او بود و وقتی تامل می کرد حرف خود را پس گرفته و منفعل می شد بعدی آن فقیه کامل و عالم ربانی مسلط در اقوال و مبانی فقهاء و مؤسسين مبانی بود که کمتر نظیری برای او در متاخرین دیده می شد ششم الفقاہ و ششم الحدیثی او در نظراء و اقران و معاصرینش منحصر بخود او بوده و در این فضیلت هم گوی سبقت از میدان ربوده بود

تصویر مجلس درس و بحث آیه الله العظمی آقای



حجت رضوان الله علیه

در فوت مرحوم آیه الله اصفهانی خود این نگارنده برای ادراک مرتبه فقاہت واقعی و فقیه جامع الشرائط حدیث کشی را که در رجال خود از حضرت صادق علیه السلام نقل نموده برای

بسیاری از مراجع و حجج اسلام قم خواندم و خواستار کشف پرده از روی حقیقت و معنای آن حدیث گردیدم جز مرحوم آیه الله حجت دیگری حل آن معما را ننمود از آنجا ادراک مرتبه فقاہت و محدثی (بفتح) ایشان را نمودم که فقہاء امامیہ رضوان الله تعالی علیہم از آن تعبیر بشم الحدیث و باشم الفقاهة میکنند

مرحوم آیت الله حجت از محدثین حضرت صادق علیه السلام در روایتیکه مرحوم علماء متأخرین برده کثی در اول رجال خود از آنجناب نقل میکند میفرماید (اعرفوا منارل شیعینا بقدر ما یحسنون من روایاتہم عنافاننا لاعداء الفقیہ منهم فقیہا حتی یکون محدثا قیل له یا بن رسول الله او یکون المؤمن محدث قال بلی یکون مفہما والمفہم محدث) یعنی بشناسید مراتب و درجات شیعیان و پیروان حقیقی ما را باندازه ای که روایات را از ما خوب تحویل گرفته و خوب نقل و معنامیکند پس بدستیکه مافقیہ از ایشانرا فقیہ نمیدانم مگر اینکه محدث باشد (بفتح) گفته شد بآن بزرگوار ای فرزند رسول خدا صلی الله علیه و آله آیا مؤمن هم محدث میشود فرمود بلی مفہم میشود و مفہم محدث است

از علماء امامیہ رضوان الله تعالی علیہم بسیار اندک بوده اند که بمقام محدثیت رسیده باشند که در تمامات ایمان مقامی بس رفیع و درجه بسیار بلند است زیرا قرین ولایت است و باصطلاح اهل حدیث و کلام محدث (بفتح) کسی باشد که در یچہ غیب بر او گشوده و گوش دلش اصغاء الهام غیبی نماید و یا صدای فرشتگان قدس را بشنود چنانچه حضرات ائمه علیہم السلام تمامی محدث بوده اند محمد بن حسن صفار شیخ و استاد صدوق الطائفة در کتاب بصائر الدرجات بابی را عنوان نموده که (ان الائمة علیہم السلام هم المحدثون) و احادیث بسیاری از ایشان نقل نموده است در این موضوع

البته علماء و مجتہدین چون بر وساده آنها تکیہ زده و بر مسند ایشان مینشینند باید از این معنی بی بهره نباشند زیرا انایب ایشان و مبین حکم الهی و احکام قرآن و سنن پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله هستند و اگر باین پایه نرسیده باشند بسا میشود از آیات متشابه و روایات مستصعبہ درست استفاده نکرده حکم برخلاف ما نزل الله و ما قاله الرسول و الائمة بدهند و مردم عوام و جاهل مقلد را اغراء بجهل و اضلال نمایند و یا بدعای بدعتی کنند

از علماء و دانشمندانیکه محدث بوده و دارای شم انفقاہة و الحدیث بوده اند یکی شیخنا المفید محمد بن محمد بن نعمان اکبری بغدادیست که بسیار مورد عنایت خاصه و

مخصوص حضرت امام زمان ارواحنا له الفداء بوده و آن بزرگوار در فقد او مرثیہ خوانده و گریسته و روی قبرش نوشته است

لا صوت الساعی لفقدك انما
و ان غیبت فی جدث الثری
يوم على آل الرسول عظیم
و العدل و التوحید فیک مقیم

و دیگر سید بن طاوس حلی صاحب اقبال و محج الدعوات و کشف المہجہ و تألیفات دیگر بوده که صدای اعلی حضرت ولی عصر صاحب الزمان عجل الله له الفرج را در سر داب مقدس شنیده (اللهم اغفر لشیعتنا فانهم منا خلقوا من فاضل طینتنا و عجنوا بماء ولایتنا یفرحون لفرحنا و یحزنون لحزننا) و در علماء قرن وسط جناب مقدس اردبیلی رضوان الله علیه بوده که غالبا مشکلات خود را از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و فرزند عزیزش حضرت صاحب علیه الصلوٰة والسلام سؤال میکرد و پس از او جناب سید مهدی بحر العلوم که بکرات و مرات در ک صحبت ولی عصر (عج) را نموده و پس از او شیخنا المرتضی الانصاری که با داشتن آن اوج علمی و کتاب اجتہادی و استدلالی مکاسب در فقه و فرائد در اصول خود داری از فتوی دادن مینمود و هر چه با و اصرار میکردند میفرمود من خود را مجتہد نمیدانم تا اذن و اجازه تصدیق از مولایم حضرت صاحب الامر ارواحنا له الفداء برسد تا اتفاقاً روزی در منزلش و یا مجلس درس نشسته و اصحابی چون علامه رشتی و کوه کمری و میرزای شیرازی و آشتیانی و دیگران حاضرند سیدی با وقار از در وارد و سلام نموده و میفرماید (شیخنا ما تقول فی عدة امرأة مسخت زوجها) چه میفرمائی در عده زنیکه شوهرش مسخ شده و از زنی انسانی بیرون رفته باشد جناب شیخ تاملی فرموده و میگوید تامل در جواهر نموده چنین مسئله نیافتم و در حدائق خوض نمودم ندیدم و در فلان و فلان کتاب فقهی بر نخوردم (از لحاظیکه چون در این امت مرحومه برای شرافت و فضیلت حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله مسخ و مسخ و سایر بلاهاییکه در امت های سابقه میآمد نیاید تا فقہاء متعرض فرع آن بشوند)

پس آنسید میفرماید شیخنا ما را یک او ما نظرك) رای و نظر شما چیست شیخ انصاری می گوید سیدنا (هذا الفرع علی وجهین تارة یمسح زوج تلك المرأة حیوانا تارة یمسح جمادا و ما لشیبه ذلك فان مسخ علی صورة الحيوان كالكلب و الخنزیر و غیر ذلك من اقسام الحيوان فعدها عدة الطلاق و هی ثلثة اشهر و نصف او ثلثة قرو و ان مسخ علی صورة الجماد كالبحر و المد و غیره من اشباهه فعدها عدة الوفاة و هی اربعة اشهر و عشر الا ان المیت كالجماد) تا این بیان و توضیح را جناب شیخ دادند آن بزرگوار میفرمایند شیخنا انت المجتہد

انت المجتهد تاسه مرتبه و حرکت کرده و میر و نند شیخ پس از رفتن ایشان متوجه شده و با صاحب بیفر مایند در بایید سید را پس سرعت از بی او میر و نند لکن او را نمی یابند شیخ ملتفت میشود که حضرت ولی عصر (عج) بوده اند و تصدیق اجتهاد او را فرموده و تصریح کرده اند پس از مرحوم شیخ انصاری از جمله کسانی که محدث و موید بوده است مرحوم آیه الله الفقیه و سیدنا الاستاد آقای حجت است که درهای غیبی بروی گشوده و ابواب نامتناهی رحمت بر حضرتش مفتوح گردیده و گوش دلش برای اصغاه و اتف و الهامات رحمانی باز و از این لحاظ بود که در تمام مدت مرجعیت و ریاست و زمامداریش ذره بر خلاف رضای خدای خود و مولینا حضرت صاحب الامر (عج) منوب عنه عزیز خود نداشت و داده و کوچکتز قدمی که مورد رضای موالیان و اجداد خود نباشد بر نداشت و هیچگاه در امور مادی معطل نگشت

تقوی و متانت آیه الله حجت حضرت آیه الله فقیه آقای حجت در این فضیلت قدس سره هم از دیگران پیشی گرفت و در تقوی و پرهیزکاری و اجتناب از شبهات یکسان بود و در تقوای قلب و شرح صدر کسی بگردش نمیرسید و در متانت و وقار شبه الناس با جداد گرامیش بود از تظاهر گریزان و از خود نمائی مبرا و منزله از تماس و نزدیک شدن با سیاستمداران و وزراء و امراء و سفراء و کلا متوحش و پریشان در تمام مدت ریاست و زمامداری با آن همه نفوذ و اقتدار و محبوب شاه و دربار و وزیر و وکیل و خاص و عام بودن شاه را ندید و حاضر بملاقات شاه نگشت و عذر خواه گردید و هیچگاه آرزوی دیدار نخست وزیران و رجال دیگر دوله و سیاست را ننمود و کوچکتز و کمتر انتظار توقعی را در امور دنیوی و مادی از ایشان برای خود و یادوستان خود نداشت و نکرد و در این جهت در عصر ما منحصر بخود بود حقیقه و انصافاً که نتوان از حق گذشت مصداق این حدیث قدسی بود (العلماء امتاء الله مالهم یخالطوا السلطان) بعدی متانت را حفظ کرد و لباس و قار را پوشید که مخالفین را بمدح و ستایش خود گویا نمود که وقتی قوام السلطنه در زمان اقتدار و ریاست و وزرائیش در هیئت وزیران درباره عظمت روح و شخصیت و موقعیت و متانت و وقار آن فقیه معظم صحبت کرده و گفت خوبست تمام روحانین و علماء ما از آیه الله حجت درس متانت و تقوی را بیاموزند این مرد از موقعی که بزعامت مسلمین و حوزه علمیه قم رسیده با کمال وجهه و بزرگی مقام علمی و عملی کوچکتزین درخواست و تقاضائی را از دولتهای وقت و دولت من ننموده با اینکه همواره مستعد فرمانها و اوامر سیدانه ایشان بوده و هستیم

در افضل اعمال که برای اهل سیر و سلوک صمت و سکوت است و حید زمان بود تا چیزی سؤال نمیکردند صحبت نمیکرد مگر بضرورت آنهم قناعت و اکتفاء بمختصر تر آن مینمود در مجالس درس بزرگان حضور بهم میرسانید و لکن مجسمه و قار و متانت بود با کمال صمت و سکوت اصغاه و استماع مینمود و اگر حرفی و اشکالی داشت در موقع خلوة اظهار نموده و استاد خود را مقنع میکرد

حضرت حجة الاسلام حاج سید احمد زنجانی که یکی از معاضدین ایشان بود میفرمودند یکروز در مباحثه آیه الله حایری ایشان را دیدم با کمال متانت و سنگینی نشسته که گویا کوهی از وقار است اظهار ارادت نموده و گفتم چه وقت تشریف آورده اید فرمودند دو ماه است گفتم دو ماه است در قم تشریف دارید فرمودند بلی بسیار تعجب نمودم از اینکه چگونه این مرد بزرگوار را پس از دو ماه زیارت کرده ام

هر وقت يك رجل سیاسی و پادشاه بقم میآمد برای فرار از ملاقات و دیدار آن نان یا تمارض می نمود و از اندرون خانه بیرون نمی آمد و باین بهانه کسی را نمی پذیرفت از ایشان و یافورا حرکت نموده و بمسجد جمکران مسجد صاحب الامر روحی له الفداء میرفت

از هوا و هوس خالی بود و سر تا پا قول و فعلا مخالف با هوا و تظاهر و خود نمائی و ریا کاری بود که وقتی یکی از رجال برجسته سیر و سلوک که دارای مقام و فضیلت در ایمان است بقم آمد و تمام مراجع را زیارت نمود برای تقلید کردن خود و رفقاء و دوستان خود تا ایشان رسید دلباخته شده و سر تسلیم سپارد و بناء تقلید را از ایشان گذارد و خود این مؤلف از آن نقه جلیل پرسیدم گفت تمام آقایان را دیدم ولی بی هوای از آقای حجت نیافتم

در حوادث بسیار متالم و متاثر میشد و از ایشان سریع التاثر تر نبود در قم و همین خود بر کسالتهای ایشان میافزود ولی اگر کاری میکرد بطوری انجام میداد که کسی جز خدا و اجداد خود مطلع نشوند مگر يك یاد و نفر که وارد آن حادثه بوده اند

فاضل دانشمند آقای حاج شیخ حاج آقای مشایخی که از فضلاء تلامذه ایشان است حکایت کرد برای این بنده که وقتی در چند سال قبل در محل شهر نو و ابرقوی قم چند بهائی پیدا شده و سرو صدائی راه انداختند که منجر بزود خورد و آتش زدن خانه و غیر اینها از آشوب ها گردید و من چون در آن کوچه و محل بودم بسیار نگران بودم خدمت مرحوم آیه الله حجت رسیدم تا مراد دیدند فرمودند فلانی تو که در آن حادثه دست نداشتی گفتم خیر فرمودند راه از این بردن آنها منحصر با آشوب و فتنه کردن نیست به بین این چند نفر بهائی

خانه کی میشینند بر و صاحب خانه را به بین و بگو خانه ات را از آن پاسب گرفته و بمن اجازه بده و لو بمبلغ زیادتری و بدیگران از مسلمین اجازه بده گرچه بکمتر هم باشد مابه التفاوت آنرا خودم قبول دارم و میدهم ولی کسی جز شما نفهمد این موضوع ها را باین کیفیت ها امر معروف و نهی از منکر نموده و فیصل خصوصیات و نزاع ها میداد و کسی ملتفت نبود

همواره بر ققار و دوستان خود سفارش میکرد که برای من تظاهر نکنید پارباکان ننمائید اجازه نمیداد در جراند و روزنامه ها عکسی و یا تعریف و توصیفی از او شود میفرمود راضی نیستم حتی در منابر نام من برای تبلیغات برده شود مرحوم میرزا محمد تقی اشراقی خطیب نامی و واعظ مجتهد و فحل زمان خود میگفت خودم را خسته کردم و نتوانستم آقای حجت را حاضر کنم که اجازه بدهد برای او تبلیغی در منبر بکنم باینکه فضل و کمال و تقوی و سایر فضایل و ملکات او را خوب میدانستم رخصت هیچگونه تظاهر را نمی داد خود این بنده با اتفاق یکی از محصلین و علاقه مندان ایشان پس از فوت مرحوم آیت الله اصفهانی خدمتشان مشرف شدیم فرمودند فلانی من راضی نیستم کسی در منبر و یا غیر منبر برای من تبلیغ و تظاهر کند و بیاناتی فرمودند و در آخر فرمودند من ریاست و شهرت را طالب نیستم من میخواهم نزد خدا بروم و سفید باشم ریاستی که ۱۲ شبانه روز سکران موت داشته باشد بچه کار آید (اعاذنا الله منها اللهم سهل علينا سكرات الموت و هول القيامة)

معرض تر از ایشان از دنیا و شهرت و ریاست در این زمان ندیدم اخلاصش بقدری کامل بود که نزدیک ترین مردم بایشان ادراك خلوص و معنویت او را نمینمود و روابط و توسلش با اجدادش و مخصوص با اعلی حضرت ولی عصر عجل الله له الفرج بسیار و از قبل ایشان تأیید میشد زیرا با اینکه اطراف او که در کارهای ایشان شرکت کند چندان نداشت جز دو نفر محرر تمام کارهایش منظم و مرتب و جواب مراسلات و استفتاآت با سرعت و وقت داده میشد و بقدری نظم و ترتیب داشت که هیچکس از دستگاه او و اصحاب و اطرافیاناش گله و شکایت نداشت و هیچگاه کارها را بکسی واگذار نمیکرد بلکه خودش خصوصاً و رأساً انجام میداد حتی نامه ها را با دقت قرائت و فوراً مبادرت بجواب آن مینمود و آن دو محرر که مینویشتند خود باز بانوجه خوانده و اگر محتاج باصلاح بود اصلاح میفرمود و مزین بهمرو امضاء خود میکرد و از دور و نزدیک مخالف و موافق اعتراف و اذعان بنظم دستگاه او داشتند و میگفتند در مراجع اخیر کمتر کسی در نجف اشرف و در ایران وضع مرتب و منظم او را دارد

معنویت آیت الله حجت
اعلی الله مقامه

علامه کوه کمری رضوان الله علیه از حیث معنویت و باطن داری و صفاء قلب و زکات نفس و بکی روح

در متاخرین کم نظیر بلکه بی عدیل و قرین بود امتیازش بادیگران از اهل معنی و باطن این بود که چنانچه اشاره کردم بسیار کتوم و باطن دار بود که اقرب اشخاص بایشان و حتی داخلی ایشان هم کمتر توجه باین فضیلت و خصیصه ایشان پیدا میکردند

پس از مرحوم آیه الله العالم الربانی مرحوم آقا شیخ محمد بهاری همدانی که از شاگردان ملا حسینقلی همدانی که قطب العارفین و السالکین عصر خود و متاخرین بود کسی را بمعنویت و سلوک او نیافتم با این پایه کتمان فقط سالک راه و عارف شاه و طارق درگاه می شناخت و میدانست آیه الله حجت کیست و چه کاره است خود این مولف قضایائی از آن سید معظم دارم که بزرگترین شاهد و برهان معنویت و صفاء اوست

پس از فوت مرحوم آیه الله قمی یکی از ارباب سلوک و عرفان که حدود صد هزار مرید و مخلص و پیرو دارد و مورد توجه و وثوق مراجع نجف و کربلا و معالی مخصوص مورد علاقه مرحومین علامتین آیه الله اصفهانی و آیه الله قمی بود حدود چهل شبانه روز در مسجد کوفه معتکف میشد و توسل بامیر المومنین علیه السلام میجوید که در میان این عده مراجع نجف و ایران باصطلاح آنهار هر شریعت و یا پیر شریعت و باصطلاح ما مرجع تقلید بیکه مرضی خدا و حضرات معصومین علیهم السلام باشد با و ارائه دهند پس از این مدت شبی در عالم مکشفه یعنی میان نوم و بقیظه سیدیرامی بیند باوقار و نور و جمال که بر سجاده ای ایستاده برای نماز و لکن عده از ابناء نوع اطراف او را گرفته و میخواستند مصلی و یا ساده را از زیر پای او بکشند میشنود که باو میگویند اینست مرجع تقلید تو و مسلمین پس متنبه میشود و در نجف و کربلا جستجو میکند او را نمی یابد پیرسان پیرسان بایران آمده و قم مشرف میشود و منازل حضرات مراجع رفته تا بخانه ایشان میرود وقتی اجازه گرفته و باندرون و داخلی ایشان مشرف میگردد همان سید را که طلب میکرد با همان صورت و سیرت می بیند که نشسته و در رک خود بشخصه تزیین آمبول میکند پس دست ارادت و اخلاص داده و سر اطاعت و انقیاد سپرده و چند رساله میگیرد آقا شرط میکند که مرا معرفی نکنید و بر فقایات بگو که راضی بتظاهر و تعریف نیستم قبول این شرط را کرده بر میگردد

خود این نویسنده چندین نفر از اتباع و مریدهای او را در قم و طهران و شهرری دیدم و پرسیدم از که تقلید میکنید گفتند ما ذون نیستیم مرجع تقلید و پیر شریعت خود را معرفی کنیم پس

از اصرار گفتند بلی از ایشان تقلید داریم ولی خود را ضی بتظاهر نیستند
یکی از فضلاء شاگردان حوزه ایشان آقای سید علی طالقانی در این باره مذاکراتی
کردند پس از سه روز گذشتن از ضایعه اسفناک فوت ایشان در یکی از مجالس ترحیم و
گفتند من شواهدی دارم از معنویت این فقید معظم و برای بنده شفاها حکایت و کتباً مرقوم
داشتند که بنده متن نامه ایشان را درج میکنم

بسمه تعالی وله العز والكبرياء ابن حقیر بی بضاعت علی الحسینی فرزند مرحوم سید
اسحق طالقانی ساکن قزوین که نه سالست بحوزه علمیه قم مشرف هستم و سال
ورودم بمباحثه درس غواص بحار تحقیق و شمس فلک قفاهت آنکه قلم و بیان امثال بنده از
بیان فضائل و مکارمش ناچار است باظهار عجز - الفقیه السعید حضرت آیه الله آقای حاجت
کوه کمری اعلی الله مقامه نیز حاضر میشدم فقها و اصولاً تا آنکه مباحث الفاظ را تمام و
بمبحث قطع رسیده برای عدم مساعدت مزاج ترك بحث فرمودند و لکن فقه ایشان ادامه
داشت تا آنکه صلوٰة تمام و وارد مباحثه بیع شدند و احکام رد تمام نشده دعوت حق را اجابت
و عالم شیعه و بالخصوص حوزه علمیه قم را اسفناک و داغ دیده نمودند این بود ملخص
آنچه راجع بایام بحث ایشان که در منتهای اختصار قلمی شد و اماراجع بمعنویت ایشان
آنچه برای حقیر واقع شده خوابهای چند است که بنحو اختصار عرض میشود

خواب اول قبل از ده سال ۱۳۶۲ از حالت تحریر یعنی ۱۳۷۲ قمری حقیر
بعنوان زیارت بقم مشرف و در صحن اتابکی چند مباحثه ایشان حاضر و نهایت علاقه را
بیان شیوا و ملیح و تحقیقات ایشان پیدا کردم پس از مراجعت بمحل مسکونی که دهی
است از قراء قزوین بنام شاکین روزی در یکی از مجالس بعض آقایان آن حدود بودیم حضرت
حجة الاسلام آقای آقا شیخ علی اکبر فرمود آقایان گوش بدهند تا من طلاق است بگویم
حقیر در مقام اعتراض بر آمدم که خود داری کنی فرمود من فلان را عادل میدانم گفتم قطعاً
عادل نیست قریب پنج روز از این قضیه گذشت یکشب در عالم خواب دیدم بنده در ایوان
بلور حضرت معصومه سلام الله علیها هستم که الساعه آقای حاجت برای مباحثه خواهند
تشریف آورد یکمرتبه دیدم شخصی وارد و بمنبر رفت و لکن غیر آن شخصی است که من
محضر ایشان را ادراک کرده ام گفتم این آقای حاجت نیست گفتند اشتباه کردی همانست نظر
کردم دیدم در مجلس غیر از من و یک شیخی کسی وجود ندارد توجه کردم بمنبر عرض کردم
آقا هنوز که آقایان نیامده اند من مسئله دارم جواب آنرا بفرمائید و آن اینست اگر ما

درده عادل پیدا نکردیم چه کنیم راجع بطلاق فرمودند رجوع بقزوین کنید عرض کردم
اگر در قزوین هم عادل پیدا نشد چه باید کرد فرمود رجوع کنید بنجف عرض کردم فرض
محل محل نیست اگر در نجف هم خدا نکرده عادل پیدا نشد چه باید کرد فرمودند
موضوع طلاق الغاء می شود آن شیخ که در یسار منبر بود گفت آنوقت بآدله نفی حرج
چه باید کرد فوراً از روی غضب فرمودند خفه شو جای ادله حرج نیست من بیدار شدم ساعت
نگاه کردم دیدم از شب سه ساعت ب فجر باقی است خیلی متأثر بودم که مطلب ناتمام ماند
دوباره خوابیدم در خواب دیدم من با همان شخصی که می گویند آقای حاجت است در یک
اتومبیلی قرار گرفته ایم و اتومبیل بطرف کوهی بزرگ حرکت می کند من عرض کردم
آقا مسئله من ناتمام ماند فرمود شبیه بیجاست دلیل مطلب از این کوه محکم ترست باز
بیدار شدم باز ساعت نگاه کردم دیدم دو ساعت خورده ب صبح داریم خوابیدم باز در عالم
خواب دیدم همان اتومبیل حاضر است و من با آن شخص جلیل توی اتومبیل قرار گرفته ام
و اتومبیل بطرف آب صافی حرکت و آفتاب هم در وسط السماء و شعاع آن در آب افتاده
اشراق می کند عرض کردم آقا خواهش می کنم جواب مسئله را واضح تر کنید فرمودند که
دلیل مطلب از کوه محکم تر و از آفتاب روشن تر و از این آب صاف تر است عرض کردم من
اینهارا که اشارات است درست درک نمی کنم فرمودند آ یا این را ادراک می کنی (عند ذوی
عدل منکم) پس بیدار شدم دیدم تقریباً یک ساعت بیشتر ب فجر نمانده صبح که شد آقای آشیخ
علی اکبر نامبرده ملاقات کرده رؤیای خود را نقل کرده و گفتم خواب مزبور مربوط
باجراء طلاق شما بود

خواب دوم پس از مراجعت از قم پس از تعطیلی بهار همان آقای شیخ علی اکبر آمد پیش
این حقیر قرار مباحثه کفایه گذاشت از جلد اول مشغول شدیم پس از چند روز بنده و ایشان را
در دهی از دهات هم جوار مهمان کردند در حالیکه کتاب همراه ما نبود ایشان مصر شدند که
که نباید مباحثه ترك شود بنده هم بر حسب تقاضای ایشان قبول و در مباحثه از حفظ واقع
شد در خواب قیلوله در خانه آقا شیخ محمد علی سلمه الله از اهل ورور بود و دانکه که ربع
فرسخی از محل مسکونی است در خواب دیدم که حضرت آیه الله فقیه در سمره و بروی اطلاق
تشریف دارد من مثل اینکه پیر و از خود را بایشان رسانیده بعجله دست ایشان را بوسیدم عرض
کردم حضرت آیه الله شما کجا اینجا کجا فرمودند جهتش معلوم میشود دو تا شعر از شما می
پرسم به بینم می دانید دو شعر خواندند که من ابد آن شنیده بودم و پس از بیداری هم یادم نبود

عرض کردم نمیدانم فرمودند با وجود این حال چگونه از حفظ مباحثه کفایه میکنی علاوه بر اینکه مطالب از حفظ برخلاف گفته میشود این کار سبب عجب نیز در نفس تو شده و من هر دو را نمی پسندم بعد ایا حشر از روی کتاب بکن و خیلی از خودت راضی باشی حالا فهمیدی که این راه را برای معالجه تو آمده بودم عرض کردم تشکر میکنم و توبه کردم از هر دو و شروع کردم بگریه در همان حال بیدار شدم و خواب خود را نقل و چند روز تعجبم بر طرف نمی شد باین بیان میگفتم که این شخص جلیل القدر در توی این کوهستان نیز راه را بحال خود مان و اگذار نمیکند

خواب سیم در سال سوم از تشریف این جانب بود در قم که در تکیه ملا محمود منزل داشتم هوا فوق العاده گرم و عازم بحرکت بودم و لکن برای مخارج حرکت در فکر بودم که شاید فرشی بفروشم و حرکت کنم و بخواب قیلو له رفتم در عالم خواب دیدم دستی آمد در را باز کرد و سر و گردن آیه الله فقید ابا علی الله مقامه داخل اطاق و بقیه بدن بیرون صد از دند فلانی عرض کردم بلی آقا فرمودند بیا از ما خدا حافظی کن عرض کردم چشم فرمودند عزت نفس هم میزان دارد عرض کردم نفهمیدم دست بجیب بغل کرده بیرون آوردند در حالیکه يك پنجاه تومانی در دست داشتند فرمودند بیا این پول را برای خرجی راه بشما بدهم من فوراً بیدار شدم خواب خود را برای والد و اهل خانه و خادمه نقل کردم گفتم بروم خدمت ایشان رفتم دیدم در بیرونی تشریف دارند دستشان را بوسیده خدا حافظی کردم و قتی که حرکت کردم از اطاق خارج شوم در قلبم خطور کرد که خواب مشتمل بر زیاده و نقیصه میشود شاید مطلب همان بود که من موقع رفتن از ایشان زیارت کنم فوراً دیدم صد از دند فلانی برو آن اطاق رفتم اطاق دیگر که خالی بود دیدم آقامیر آقا از طرف ایشان آمد يك پنجاه

تومانی در آورد عیناً مثل همان پول بود که من در خواب داده بودند بحیرت فرورفتم و ساکت شدم و این خواب ها را برای بعضی رفقا چند سال پیش عرض و لکن از گفتن بخود ایشان خود داری کردم و لکن امروز برخود فریضه میدانم ابراز معنویت ایشان را بنمایم اعلی الله درجاته و السلام علی من اتبع الهدی (علی الحسینی القزوینی ابن سید اسحق الطالقانی)



الحاصل از این مکاشفات و رؤیاهای قضایای دیگر که شاهد و مؤید معنویت مرحوم آیه الله وسیدنا الاستاد آقای حجت است بسیار و ما برای اختصار قناعت بهمین مذکورین نموده و باز در داستان رحلت ایشان و مکاشفات و اشارات خودشان بموتشان بچند روز قبل از موت توضیح دیگر خواهم داد

صبر و تحمل و بردباری
آیت الله حجت رحمت الله علیه
قال رسول الله ص كاد الحليم ان يكون نبيا مرحوم آیه الله
حجت طاب ثراه در غالب خصال حمیده و اخلاق
پسندیده محمود درجه اعلا را پیموده و بآخرین مرتبه آن خصلت و فضیلت
رسیده بود و از جمله آن ها خصلت صبر بود که آن بزرگوار عالی مقدار علم خود را مزین
بحلم و صبر نموده و در این صفت حمیده و سجدیه محموده از همه اقران و امثال و ابناء نوع
پیشی گرفته و تمام اقتدابه بیا کلن و اجداد گرام خود بخصوص بامام ممتحن ابی محمد الحسن
المجتبی علیه الصلوة والسلام نموده بود و اشخاصیکه با ایشان نزدیک بودند و تماس مستقیم
یا غیر مستقیم داشتند میدانند تا چه حد و اندازه آن فقید معظم آراسته بلباس صبر و پیراسته
بزیور تحمل و بردباری بود زیر احوادث پس از فوت حضرت آیه الله حایری و قضایای مهمه
واقع در قم و حوزه علمیه کمتر از زمان ایشان نبود بلکه بیشتر و مهم تر بود از بعضی لحاظ
در تمام آن وقایع و حادثه ها و فشارها و اعتراضات بقدری آن روح بزرگ ثبات قدم بخرج داد
و ایستادگی کرد که اگر کوه های صبر هم بود متزلزل میشد بسیاری از رجال و اقران
ایشان طاقت نیاورده شانه خالی کردند جز آن عنصر صبر و مجسمه و قار و پیکره متانت و
هیكل توحید و تقوا و توکل که خود را نباخته و از میان نرفت اشخاص وارد میدانند تا
چه اندازه او را شفاها و کتباً حضوراً و غیاباً ذیت کرده و حرف هاییکه دامن اولیاء خدا از
از آن مبر او ناک و خودشان لایق آن بودند می زدند و اگر خود این گرد آورنده این
قضایا بخوایم آنها را با جملات ناروایشان را تقریر کنم از مقصد برکنار رفته و خود آن
بزرگوار هم راضی نباشد چنانچه در عالم حیوتش راضی نبود مخالفینش شناخته اید بلکه
هر که بایشان اسائه ادب و جسارت میورزید بیشتر مورد لطف و عنایت او میگردید

آیه (والكاظمين الغيظ والعافين عن الناس والله يحب المحسنين) را مصداق حقیقی بود و
کریمه (واصبر علی ما یؤلرین) را عامل واقعی (ولا تکن کصاحب الحوت اذ نادى وهوم مکتوم)
را شعار (وان تعفوا قرب للفقوی) را دثار خود قرار داده بود این رویه و سجدیه مخالفین را بنوعی
ارادت آورده که عقل مات و خرد مبهوت گردید خود بنده یکی از آنها که میگفت من

اگر قدرت بیابم خود و پسرش را خواهم کشت پس از مدتی دیدم متنبه شده و توبه نموده و استغفار میکرد و میگفت اگر رخصتم دهمم الاغ او را بوسه میدهم و نعلین او را بچشم می گذارم

در تمام حملات و فشارها و اهانت‌هایی که از ناحیه (الجاهلون لاهل العلم اعداء) میدیدم خم بابر و نمی آورد از او وسیع القلب تر و با شرح صدر تر ندیدم در بلاها صابر و در عطاها شاکر و در امور دنیوی و مادی خون سردویی اعتناء و در امور دینی و اخروی متعصب و غیور و لکن داعی بر تظاهر نداشت اگر نیروی اصلاح داشت در خفاء اصلاح و اگر نداشت خود را خورده و متاثر میشد

وقتی مرحوم حاج شیخ بافتی رضوان علیه ده علاقه و ارادت تامی بایشان داشت خواست تعمیل رویه و وظیفه خود را بنماید باینکه مثل ایشان و مرحوم آیه الله حایری و پس از ایشان مرحوم آیه الله حجت مثل حضرت موسی و حضرت خضر علی نبینا و آله و علیهما السلام بود هر کدام وظیفه بخصوصی داشتند

گفت چرا شما ساکت و صابر نشسته و قیام و نهضت نمیکنی و باین بیداران مبارزه نمی نمایی و می فرمودند تا آخر گفتند مگر شما فرزندان امام حسین علیه السلام نیستید که قیام نمود و با دشمنان دین جنگید مرحوم آقای حجت که تاحال تمام ساکت و صامت بود و لا و نعمی نمیفرمود در این موقع يك جواب مختصر مفید که مرحوم حاج شیخ را ساکت و قانع نمود داد فرمود بطور تبسمانه و روی باز خیر آقای حاج شیخ من فرزندان امام حسن مجتبی هستم که ده سال هر چه معاویه و اتباعش نمودند صبر کرد و سخی نگفت و حرکتی نکرد تا آن حد که در مقابل او به پدر عزیزش چون امیر المؤمنین علیه السلام بالای منبر هاسب و ناسز گفتند از صبر و تحمل ایشان داستانهای معجز العقول و خارق عادت بسیار که باز برای اختصار از شرح آن خودداری نمودم

مرجعیت آن آیه الله معظمه و قال الشيخ جلیل ابی الحسن علی بن محمد السیمری مقلدین ایشان (السفیر الرابع) قال مولانا الحجة بن الحسن العسكري علیها الصلوة والسلام (و اما من کلن من الفقهاء صائنا لنفسه حافظا لدينه مخالفا لهواه مطيعا لامر مولاه فللعوام ان يقلدوه) مرحوم آیه الله حجت که آن چهار صفت را کاملاً متصف و موصوف بود از زمانی که در قم تشریف آوردند و وسیله النجاة مرحوم آیه الله علامه اول کوه کمری حاج سید حسین ترک عموی را معظم خود حاشیه نمودند و فضلاء حوزه ادراک مقام

اجتهاد و فقاہت ایشان را نمودند و بگفته صاحب ریحانة الادب مرحوم آیه الله حایری ارجاع احتیاطات بایشان نمودند کم کم دارای مقلد شده تا فوت مرحوم حاج شیخ پس از ایشان جم غفیری و جمع کثیری از مقلدین حاج شیخ بایشان گرویده و روز بروز در تزايد و تضاعف گذارد تا مرحوم آیه الله اصفهانی و پس از ایشان آیه الله قمی فوت نمودند پس در آن هنگام باتمام اعراض و امساك ایشان از ریاست و تظاهرات خود بخود بالطبع والطبیعه دسته دسته از ترك و فارس و کرد و بسیاری از عرب و هند و افغان از ایشان تقلید نموده و ربنه پیروی و تبعیت از فتاوی و نظریه های ایشان را در مسائل و احکام بگردن گرفتند بعدیکه در میان مراجع در بین تر که او آذر بایجانیه مطلق و علی الاطلاق بود و در بسیاری از شهرستانهای طهران و اصفهان و همدان و خراسان و غیر ذلك مقلدین بیشماری داشت و روی هم رفته پس از حضرت آیه الله بر و جردی حفظه الله تعالی اولین مرجع عالم تشیع بود و ملیونها نفوس شیعه از ایشان تقلید میکردند بخصوص خواص از مؤمنین و متدینین و اهل عرفان و سلوک در هر کجا که بودند نوعاً و غالباً مقلد ایشان بودند و عدد آنها بالغ بر چند صد هزار میشد یکدسته از آنها همان هائی بودند که تابع حاج مطهر عايشه رئيس و قطب طایفه خاکسار از سلسله فقراء و اهل عرفان باشند که در چند صفحه قبل در معنویت ایشان شرح توسل و اعتکاف حاجی را در مسجد کوفه و رسیدن خدمت ایشان و تسلیم شدن او را دادم

رساله های ایشان از وسیله النجاة و حواشی بر عروة الوثقی و وسیله مرحوم اصفهانی و غیر آن که مکرر بچاپ رسیده و تمام گشته در سرتاسر کشور معمول به و متداول بود و حوادث و قضایای مهمه و احواله در از سنه ۱۳۵۵ که مرحوم آیت الله حایری دار قم پس از فوت مرحوم حایری تا فانی را بدرود گفت تا سنه ۱۳۷۲ که حضرت رحلت آیه الله حجت رحلت کرد حوزه علمیه قم شاهد

حوادث دیگری بوده که از بعض لحاظ کمتر از حوادث زمان مرحوم حایری نبوده (بلکه از بعض جهات مهم تر بوده است) در تمام آن قضایا و حوادث حضرات مراجع و آیات عظام مخصوص زعماء حوزه علمیه و بالاخص حضرت حجت آیه الله اعلى الله مقامه با کمال متانت و نیت قدم ایستاده گئی نموده و بار باره منفی که صبر و سکوت باشد از حوزه اسلام و روحانیت قم و ایران دفاع نموده تا ورود حضرت آیه الله بر و جردی و تسلیم دادن بایشان که عنقریب آنرا شرح خواهم داد انشاء الله تعالی

حادثه اول پس از فوت مرحوم اولین حادثه ای که پس از فوت مرحوم حایری حایری رحمه الله علیه حوزه علمیه قم بخود دید فشار و تعقیب و سخت گیری دولت ظلم وقت بطلاب بود و از ازمان مرحوم حایری بیشتر اذیت می کردند برای اینکه تمام حوزه های روحانیت طهران و مشهد و اصفهان و تبریز و جاهای دیگر را منحل کرده بودند تنها حوزه ای که با مبارزه منفی ایستادگی میکرد حوزه علمیه قم بود که میخواست آنرا حجت خود را حفظ و وعده خود را ایفاء کرده و پیش گوئی اولیاء خدا علیهم السلام را بصدق آورد از آن دفاع مینمود و آنرا نگهداری میکرد و دولت وقت تنها مشمصرف بر انداختن این حوزه بود و لذا از هیچ تعقیب و فشاری خودداری نمیکرد به بهانه مختصری زندان و تبعید و زور سر نیزه متحد الشکل مینمود خود این نگارنده را ۲۴ شبانه روز در قم بجرم طلبه گی و لباس روحانیت و بهانه ناروای دیگری زندانی و در میان قطاع الطريق ها و چاقو کشان و سایر الواط و جنایتکاران توقیف تا مرحوم آیه الله حجت نورالله مرقد الشریف حجة الاسلام حاج آقا حسین اثنا عشری را بطهران و شهرری فرستاده و بوسیله مرحوم آیه الله باقی وسائل استخلاص را فراهم فرمود و پس از آزاد شدن هم باز از تعقیب و اذیت ها و ورین دوات راحت نداشتیم تا چندین روز همه روزه از مدرسه و شهر به بیابان فرار کرده و پناه بشاه ابراهیم و شاه جمال و جمکران و امامزاده و غیره میاوردیم و در تمام این قضایا آیه الله حجت رویه اش رویه مرحوم حایری بود و حتماً اگر بقاء حوزه علمیه قم را مهون خدمات و نبات قدمها و متانت های آقای حجت بدانیم مبالغه نکرده باشیم زیرا مسلم است بگفته و عقیده محققین از حکماء و متکلمین هر چیز همان طور که برای ایجادش محتاج به ملت موجوده است برای ابقاء اش نیازمند به ملت مبقیه میباشد علت موجوده حوزه علمیه قم علی الظاهر مرحوم حایری و علت مبقیه آن مرحوم حجت بوده چنانچه بر هیچ منصف خیر و بصیری پوشیده و مخفی نیست محرمین آقای صدر و خونساری هم دخیل بودند صریحاً ما مورین میگفتند دیگر شما چه میخواهید حاج شیخ عبدالکریم که رئیس و کارگردان شما بود که مرد و از میان رفت شما چرا ازین نمی روید و متفرق نمیشوید بدبختها خدا را فراموش کرده بودند که اگر حاج شیخ مرده لکن خدای حاج شیخ نمرده و نمی میرد بقرآن اعتقاد داشتند تا کریمه و بقی و جهر بک ذوالجلال والا کر ابر باخوانند و بدانند با خدا نتوانند مبارزه کنند خدای عزیز و توانا صبر می کند ولی وقتی بخواهد انتقام بکشد و بزند طوری در تهران می زند که صدایش از جزیره موریس افریقا بلند شود (و هو اشد المعاقین فی موضع

النکال و التعمه

حادثه دوم یا فوت مرحوم حاج یکی از طرق دولت برای بر انداختن حوزه علمیه شیخ محمد علی قمی و امتحان بساط امتحان طلاب و محصلین حوزه علمیه بود و این امتحان گرچه مورتاً بسیار الوان و زیبا بنظر می آمد ولیکن زیر پرده هدف دولت و فرهنگ که از مرکز دوسه ممتحن میفرستاد و حضرات را خواهم و ناخواه امتحان میکردا و غوا و طلاب و تسلط بر حوزه و از ریشه کشدن حوزه علمیه قم بود و روی همین لحاظ بسیاری از فضلا و محصلین خوش استعداد را بدادن تصدیق و ورقه مدرسی از حوزه بیرون و پست های پست دولتی که هر شغل پست آزادی حتی کناسی از آن بهتر و نزد خدا محبوب تر است دادند و ناک محصلین را باین امتحان متفرق نمودند البته این خود يك امتحان خدائی هم بود تا خوب از بد و مؤمن از منافق شناخته شود و این همه آنات و ساعات و شهور و سنوات برای همه هست لیمیز الله الخیث من الطیب خوش بود تا محك تجربه آید بمیان تاسیه روی شود هر که در او غش باشد ولی عده هم نبات قدم و ورزیدند از زندانها و شهر بانیهارفتن و تعقیب شدن و توهین شنیدن و کتک خوردن نه هر اسیدند و گول امتحان و ورقه مدرسه و اشغال مناصب و پست های شیطانی را نخوردند و چون کوه محکم با تمام آن بادهای مستحق هبزه کردند تا خصم را بز انوی ذلت و عبرت در آورند خدا امواتشان را رحمت و احیایشان را توفیق و نصرت دهد آمین یا رب العالمین

یکی از آن امتحان ها امتحان ۱۳۵۸ بود از طلاب محترم که مبدل بعزاء و مصیبت گردیده و برای چند روز در آن سال بتعویق و تاخیر انجامید زیرا برای سالهای بعد بکلی منحل شد

صبح روز پنجشنبه طلاب مهیا برای امتحان بودند و آنشب را تا صبح نخوابیده و در کتابخانه فیضیه و حجرات مدرسه بمطالعه گذرانیده و خو این بنده بیکی از رفقا از اول طلب مشغول بگرفتن ختم صلوات ۱۴ هزار مرتبه بودیم و منمنین حاضر و مجلس امتحان تشکیل که ناگاه خبر آوردند حضرت آیه الله حاج شیخ محمد علی قمی فوت نموده از رئیس فرهنگ اجازه گرفته شد که چند روزی امتحان برای مراسم عزاء و تجلیل آن فقید معظم تعطیل شود

پس تمام شهر و حوزه علمیه تعطیل و تشییع جنازه مهمی از آن مرد جلیل گریه دو مجالس فاتحه

روز اول از طرف حضرت آیه الله حجت مرید از طرف حضرت آیه الله صدر روز سوم از طرف آیه الله خونساری و بعد طبقات دیگر گرفتند
 شخصیت آن مرد بزرگوار در میان اهل علم و فضل معروف و مشهور و از علماء برجسته قم بشمار میرود و تحصیلاتش در نجف اشرف در محضر مرحوم علمین آخوند خراسانی رسید یزدی و در کربلا از خواص اصحاب آیه الله میرزا محمد تقی شیرازی بوده و بسیار مورد وثوق و اطمینان آن عالی قدر و از کسانی بود که مرحوم میرزا ارجاع احتیاطات بایشان فرموده بودند



تولدش در سال ۱۲۹۹ ق واقع شده و پس از رشد و طی مقدمات مسافرت بتهران نموده و خدمت مرحوم آیه الله آشتیانی تلمذ و پس از آن در سال ۱۳۱۸ ق به نجف مهاجرت و از محضر آیات عظام آنجا استفاده نموده و در سال ۱۳۲۵ ق بسامری رفته و پس از جنگ بین المللی اول بکازمین آمده و از طرف مرحوم آیه الله میرزا محمد تقی شیرازی احضار بکربلا و پس از چند مدت توقف در سال ۱۳۴۹ ق عزیمت مشهد مقدس نموده و در مراجعت قم را مسکن خود قرار داده و مجاورت

آیه الله آقای آقا شیخ محمد علی حابری قمی بقعه فاطمیه علیها سلام را اختیار و بتربیت و تعلیم عده از فضلا و محصلین مشغول گردید و فضلا حوزه را عقیده این بود که پس از فوت مرحوم آیه الله حابری زعامت حوزه بلامیه قم با او خواهد بود زیرا از حیث مقام علمیت و تقوی و زهد و ورع و مخالفت با هوای نفس و اطاعت مولای خود و صیانت نفس و محافظت دین کامل و سزاوار آن مقام بود لکن پس از فوت مرحوم حابری پیش از سه سال زنده نماند و در آن مدت هم مبتلا بکسالت قلبی که منجر باستسقاء

بود تا در دو شنبه ۲۲ ربیع الثانی ۱۳۵۸ از دنیا رحلت نموده و در بقعه حابری مدفون گردید از آنرا ایشان (۱) کتابیست بنام مختارات در دوره اصول بسبک جدید حاشیه بر کفایه جلدین ۳ رد بر و هائیه که بطبع رسیده ۴ دیگر کتابهایی در فقه و معارف و دیگر مسجد نو در خیابان شیخان مقابل درب قبرستان شیخان و یاباغ جلی که معروف بمسجد حاج شیخ محمد علی و بمسجد نو میباشد قبرش در قبه العلماء قسمت بالاسر مرحوم آیه الله حابری است حادثه سوم یا فوت حکیم ربانی آیت الله سومین حوادث قم و حوزه علمیه پس از فوت حاج شیخ مهدی حکمی و قضا یای مرحوم آیه الله حابری فقدان اولین میزبان ایشان مرحوم آیه الله حاج شیخ مهدی حکیم ربانی شهر یور ۲۰

قمی است که معروف به باین شهر است این مرد بزرگوار از اکابر و شیوخ علماء قم بشمار میرود و گذشته از مقام فقه و علمیت اصول و حدیث مقام فلسفه و حکمت ایشان در میان دانشمندان متأخر قم ممتاز و از همین لحاظ معروف بحکیم میباشد در ۱۲۸۰ در بلده طایفه قم متولد و تحصیلات خود را در قم و طهران و نجف نزد اساتید عظام بکمال رسانیده با مقام اجتهاد و موقعیت علمی فراوان در سنه ۱۳۲۲ بشهر دینی و مقدس خود بلده طایفه قم مراجعت و رسماً در قم مورد توجه عموم و مجری احکام و حدود و قصاص و قضاء و غیره گردیده و شرا بخوار و زانی را حد و دیگران از مرتکبین مناهی رانمیه مینمود



مرحوم آیه الله حابری در ورودش از اراک بمنزل ایشان نزول فرمود خلاصه این بزرگوار نورانی که این نگارنده دوسه مرتبه توفیق شرفیابی محضرش را درک نمودم بتمام معنا از مصادیق (عالم الذی یدکر کم الله رؤیته) بود در قدس و تقوی و زهد و ورع علم و عمل صفات و فا کم نظیر بود معاصرین ایشان کراماتی برای او نقل میکنند

یکی از آنهادست بابرکت و شفاء ایشان بود که غالباً بهر آیه الله حاشیخ مهدی قمی مریض و صاحب دردی میرسید شفا میافت مردم باین شهر قم نوعاً عقرب گزیده و مار گزیده را خدمت ایشان می بردند انگشت و پادست خود را بموضع نیش و درد گذارده فوراً سم بیرون آمده و آن شخص مبتلا از مرگ نجات پیدا میکرد

سفری اصفهان تشریف برده بودند و در مراجعت وقتی بکار از می آیند برای سوار شدن

ماشین شوهر ایشانرا می بیند و اجازت سوار شدن را نمیدهد و میگوید این آخوند را سوار نمیکنم مگر من پنجشنبه شود هر چه اصرار می کنند این مرد عالم ربانی و حکیم الهی و قید و مجتهد جامع است آنرا ندیده میگوید هر که باشد آخوند است سوار نمیکنم تا عاقبت بشفاعت مدیر کاراژ و دیگران با کمال بی میلی و بی اعتنائی و اهانت و جسارت ایشانرا سوار میکنند تا در مورچه خورت اصفهان اتفاقاً ماشین پنجشنبه می شود و ماشین های آنروز چون نوعاً کهنه بود و سالهای متمادی در خارجه اروپا و آمریکا کار کرده بود و طایرهایش فرسوده و پوسیده شده بود با آن راهای خراب ایران زیاد پنجر و معیوب میشد مخصوصاً اجانب و بیگانگان و دشمنان و ضد روحانیین و روحانیت اسلام این نحو ماشین های شکسته را تحمیل ایران کرده بودند با القاء این کلمات برای نابود کردن اهل علم و روحانیین و مردم (عوام کالانعام) و هیچ رعاع فکر نمیکردند این تبلیغ ها از حنجره کی بیرون می آید فوراً در تحت تاثیر تبلیغات شوم دشمنان اسلام واقع شده و این جملات را تکرار میکردند

در مورچه خورت همینکه ماشین پنجشنبه شد شوهر بناه هتاک را گذارد که نگفتم آخوند سوار نمیکند ماشین پنجشنبه می شود می گفتند این فلانست این مجتهد است دیدید عاقبت پنجر شد من از اینجابه بودم و او را سوار نمیکند در همین بیابان خواهم گذارد مردم دیگر که عوام بودند با او هم عقیده گردیدند تمامی مسافرین را پیاده نمودند که پنجر ماشین را بگیرند آقای حاج شیخ مهدی بکناری نشسته با بعضی از خواص و مریدهای خود و مسافرین دیگر هم متفرق شدند شاگرد ماشین مشغول گرفتن پنجر و اصلاح بودند و شوهر برای قضاء حاجت بطرفی رفته بود که ناگاه فریاد زد بیایید و مرا دریابید که ماری مرا در این تاریکی شب گزید دور او را گرفتند و می فریاد کرده و از این پهلویان پهلومی غلطید و ناله میکرد بدن او درم کرده و مشرف بموت شد همه مسافرین پریشان شدند که در این ظلمت شب میان این بیابان پر خطر از مار و گزندگان دیگر و دزدان و راه زنان و مردن شوهر چه کنند

همه فهمیدند که این بلیه شوهر در اثر اهانتها و جسارت های او بمقام مقدس آن عالم جلیل القدر است پس او را بمحض ایشان آوردند در حالیکه آثار مردنش ظاهر بود و عرض کردند او را به بخشای و صرف نظر فرما فرمودند او را بخشیدم جلوی من گذارید دست مبارک خود را بر بدن و موضع درد و نیش مار گذارد فوراً از جای حرکت و حالش خوب

شد و روی دست و پای ایشان افتاده و بوسه داد و معذرت خواهی ها نموده از مریدهای قرص و خواص ایشان شده و تا قمر نهایت احترام و تجلیل را مرعی داشت و دانست تمام آن حرفها تبلیغات مسموم بیگانگانست درباره علماء و روحانیین

مرحوم حاج شیخ مهدی بسیار متعصب و غیور بود و همین باعث کسالت سگته ناقصه ایشان شد چون رفیقش مرحوم حجة الاسلام بافتی که در شنیدن قضایای مسجد گوهر شاد مبتلا بسگته ناقصه گردید تا از دنیا رفت

ایام تابستانرا برای هوا خوری و ییلاق بمحلات تشریف می بردند سال ۱۳۶۰ هجری بود که در محلات از دنیا رفت و جنازه اش را با تجلیل و احترام شایان تا قم تشییع نموده و در بقعة العلماء قسمت پائین پای آیه الله حابری دفن کردند و چون ایشان در تاسیس حوزه علمیه قم و هم کاری با مرحوم حابری بی سهم نبودند مختصر ترجمه او را نگارش دادم رحمه الله علیه

و از قضایای آنکه در همین سال اتفاق افتاد و نفع آن برای اسلام و مخصوص حوزه علمیه قم کمتر از نفع آفتاب بر ذرات نبود قضیه شهر یور ۲۰ و شعبان ۶۰ هجری بود که متفقین کثیف و نجس آمدند و ایران و حوزه اسلامیت و عالم را از وجود منحوس و پلید عنصر کثافت و نجاستی تطهیر کردند و همان کسیکه تمام همتش از میان بردن قرآن و اسلام و آثار دیانت و روحانیت بود خانقا و جلا فرار را بر قرار اختیار و رهسپار وادی برهوت و بیابان نیستی موریس گردید

و حوزه علمیه قم پس از ده سال فشار و تعقیب از چنگال مأمورین پست او خلاص و بساط امتحان و یادام فریب و اغواء بهم خورد و مؤمنین از هر گوشه و کنار بیرون آمده و سر بآستان قم گذاردند و کم کم حوزه از خمول و خمود بیرون آمده و محصلین رو بتزاید گذاردند و از پاصد نفر به پنج هزار نفر امروز رسیدند

قضایای آن سال بسیار و کتابهای گذشته از جر اید و مجلات درباره شهر یور ۲۰ نوشته شده هر کس طالب است بآن ها رجوع کند

یکی از مراجع بزرگ قم که اکنون حوزه علمیه باو زبیده است میفرمود وقتی که از حرم بیرون آمدم در خیابان ارم بعد از نماز ظهر و عصر بود دیدم یارو را که سرگردان و متحیر و بیچاره آواره ماشین نشسته و رو باصفهان میرود بطوری از حرکات و ستم های او عصبانی بودم که اگر پیاده می شد کله او را میکندم و تمام مردم آنطور بودند

الحاصل دولت ظلم و ستم او که مولود باد بود چون باد رفت ولی بدعتها و جنایتهای او
نرفت هنوز سرهای برهنه زنان و لباسهای خارجی مردان و ووالی هزارها بدعت او را
با من و نفرین یاد میکنند چنانچه پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله میفرماید (من سنه سیئه
فله وزر من عمل بها)

حادثه آب در قم و از میان رفتن یکی از حوادث دیگر قم که نفش برای اسلام و
مشروب خانه ها حوزه علمیه و بلده طیبه قم بسیار بوده حادثه آب
بود که در ۱۳۶۱ واقع شد شهر مقدس و مذهبی قم بلاحفاظی که از قدیم مسکن صالحا و اهل ایمان
و تقوا بود کمتر در آن منکر دیده میشد زیرا حرم اهل بیت و مدفن علیا حضرت فاطمه
معصومه سلام الله علیها بود مجاورین آن تمام شیعه و اهل عبادت و پرهیزکاری بودند تا وائل
آن ذندیق قزوینی که منکرات معروف و معروف ها منکر گردید و بدعتها ظاهر و دارالایمان
های ایران دارالفسق و الفجور گردید آستان ملک پاسبان اعلی حضرت نامن الحجج علیه
الصاوة و السلام هدف توپ و مسلسل و روزه مقدسه فاطمیه قم مورد همله و هتک آن جنایتکار
گردید شرب و خمر و مسکرات در همه جا علنی و در شهر دینی و علمی و مقدس قم هم رسمی
و حتی در خیابان حضرتی در مجاورت آستانه مقدسه مشروب فروشی بازو اشاعه
فحشاء میشد

مردم غیور و معتصب مسلمان از این موضوع بسیار متأثر ولی چاره نداشتند جز سکوت
تا مرحوم حاج شیخ محمد تقی باقی همان مردم مجاهدی که تا قم بود کسی جرئت بریش تراشی
نداشت فرضا از جنایتهای دیگر چون شرب مسکرات بنا بوعده خودش پس از فرار آن عنود
بقم آمده و از دایر بودن این اماکن فساد بسیار متأثر و نگران حضرات حجج اسلام و مراجع
آن روز را حضار و با آنها صحبت فرمود اگر نمی توانید مبارزه کنید با این منکر تمبیح که
در پیش چشم عمه شما حضرت معصومه علیها سلام رائج است با وجوهای تیکه نزد شما میآید
جلوگیری کنید بخیرید آنها را و در میان چاه بریزید که کسی نخورد زیرا خودتان میدانید
که یکی از مصارف وجوهات بریه جلو گیری از منکرات و فحشاء است ولو باین
طریق باشد

و بعد فرمود شما بدرد زعامت مسلمین نمی خورید شما تنها باید نماز جماعتی بخوانید
و درسی بگوئید انشاء الله بیاری خدا خودم آنها را از میان بر میدارم گفتیم بچه طریق
فرمود بعضی از جوانان و دانشمندان شهر را تحریک می کنم که شما رعیت حضرت

معصومه علیها سلام هستید چه جواب پدر و جدش را خواهید داد اگر به پرسند چگونه
با بودن فاطمه ما مشروبات صرف شده و عاناً جنایت و فحشاء میشود اگر گفتند چه کنیم می
گویم عرق و شراب و کلیه مسکرات در اسلام مالیه ندارد و وجود و ارمنی هم نباید تجاوز
از احکام اسلام در کشور اسلامی کنند بریزید و این دکانهای مشروب فروشی را آتش زده
و از بین ببرید

این جماعات را با بسیاری از مردم فرمودند و روز شنبه بود که حرکت بحضرت عبدالعظیم
علیه السلام کردند فردا یکشنبه آن میان قمی ها و محلاتیها در سر آب نیم ور دلیجان و
محلات نزاع و چون بنا بود شش روز آب بطرف قم و پنج روز در آن اراضی صرف شود چند
نفری از ارباب های اراضی چون صدرالاشراف محلاتی و سرهنگ نیم وری بعکس نمودند
و بلکه آب را بکلی بروی قم بستند از این جهت باغات و مزارع قم خشکیده فریاد مردم بلند
بالاخره کربالا کشید تا همه رعیت های قم اعتصاب و با مردم دیگر همدست بنماز جماعتیهای
آقایان حمله بردند و حتی سجاده ها از زیر پای آقایان کشیدند مرحوم آیه الله حجت با
مرحوم آیه الله خونساری و حضرت آیه الله صدر و آقای فیض و دیگران مجتمع تا فکری
برای مردم بینوا کنند راستی آسمان قم در آن روز ناظر انقلاب مهمی بود

یکی از حضرات و عاظم معروف در میان آن مردم بیچاره فریاد زد مردم چرا جماعتیها
را بهم می زنید باید شما در این مواقع بخدا و نماز متوسل شوید و اگر نخواهید انقلاب
کنید که نتیجه بگیرید پس بریزید شراب خانها را بهم زنید که در این شهر دینی شما بر
علیه قرآن و مقدسات مذهبی اشاعه منکرات ندهند بمجر داین کلمه که از سینه سوزان
آیه الله غیوری چون حاج شیخ محمد تقی باقی القاء شده بود بگوش آن مردم از خود
گذشته رسید غیرتهایان بجوش آمده و در آن میان فریادشان بلند شد فریاد هیچکس حق
باز کردن دکان خود را ندارد و اگر کسی دکانش را باز کرد غارت خواهد شد آن شب را بتشنج
بی حادثه گذرانیده برای صبح کم کم مردم جمع شده و دکانها را باز نکردند و درس ها هم
تعطیل و در صحن مجتمع و چون زیاد شدند باتکبیر و صلوات شعارهای دیگر بطرف
خیابان های حضرتی و شهر نوبرا افتادند و در خیابان حضرتی حلب نفت و بنزین بدکان مشروب
فروشی ریخته و آتش زدند و از آنجا بطرف شهر نو عمده فروشی مسکرات را نیز با نفت
و بنزین آتش زده و هزارها تومان ارمنی صاحب دکان را بکلی سوزانیدند و از آنجا
بخانه چند فاحشه بدبخت ریخته اسباب آنها را هم با آتش دادند

دولت چون اوضاع را وخیم دید برای تفرقه مردم دستور شلیک داد اتفاقاً چند تیر هوایی که در سربل قدیم رها شد اصابت به پا و بدن بعضی مأمورین خود از امانیه نموده بعضی مقتول و بعضی مجروح تادستور خود داری دادند و مردم خود بخود متفرق شدند و چند نفر از طلاب محترم هم با بعضی از مردم دیگر دستگیر و پس از چند روز با اقدامات حضرت آیه الله حجت و آیه الله صدر آزاد و آب بنفع قمی ها فیصل شد

و رود حضرت آیه الله قمی بقم و یکی دیگر از روزهای مهم قم و حوزه علمیه ورود تجلیل عظیم از ایشان حضرت آیه الله حاج آقا حسین قمی است بقم و این از لحاظ شعائری بسیار مورد اهمیت بود زیرا آن بزرگوار در اثر مبارزه ای که در سنه ۱۳۱۳ شمسی با آن دولت ظلم وقت نموده بود و از مشهد بطهران و حضرت عبدالعظیم (ع) آمده و ملاقات خواسته و شاه فقید روی نشان نداده امر بتبعید آن بزرگوار نموده بود آنسید جلیل مظلومانه بکربلا نفی شده و از آن سال تا ده سال بحالت تبعید در آن عتبات عالیات باقی مانده بود در سال ۱۳۶۳ که عازم زیارت مشهد مقدس گردید ایران و ایرانی تکانی بخود داده و این مقدم شریف را مبارک دانستند لذا در تمام شهرهای مسیر و سر راه چون قصر شیرین و کرمانشاهان و همدان و ملایر و اراک استقبال کردند و از همه مهمتر استقبال حوزه علمیه و مردم قم بود که از تمام شهرستانها بیشتر و مهم تر گردید

زیرا روحانیین قم شخصیت آیه الله قمی آن عنصر تقوی و زهد و رجل علمی و مجسمه مجاهده و فداکاری را بخوبی می شناختند صرافان گوهر شناس و انسان شناسی چون آیه الله حجت و آیه الله صدر و آیه الله خونساری و فیض در آن بود و شناسای مقامات آنسید معظم بودند

و دیگر چون آیه الله قمی از اهل قم بودند و بنی اعمام و بنی اخوالش در آنجا ساکن و داماد بزرگوار چون آیه الله صدر رضوان الله علیه در آنجا داشت و روابط معنوی زیادی با مرحوم آیه الله حجت که در این وادی بود داشت از همه جا بیشتر تجلیل شد

آیه الله حاج آقا حسین قمی و پنج برادر دیگرش از سادات طباطبائی قم و خانواده جلیل آن شهرستان پس از دیدن مقدمات در قم و طهران بنجف اشرف عزیمت نموده و در حوزه درس مرحوم آخوند خراسانی و مرحوم سید یزدی حاضر تا بمقامات ارجمند و اجتهاد عام و تقوی فائقی و در همان دوره از مرحوم آیه الله سید مرتضی کشمیری درس تهذیب آموخته و می فرمود تا پیش از دیدن آن بزرگوار منکر آدم خوب و انسان کامل در این زمان بودم

ایشان را که دیدم دانستم که خوب هم پیدا میشود و علم حدیث و در آیه را از آیه الله حاج میرزا حسین نوری و بعد در کربلا بخدمة آیه الله آقای میرزا محمد تقی شیرازی شتافته و تا چندین سال از خواص اصحاب ایشان بودند و آن جناب ایشان را برای مرجعیت و اهلیت تقلید بعد از خود معین فرمودند

مرحوم قمی بمشهد مشرف شده و مجاورت

آن امام مظلوم و غریب را اختیار و سالهای دراز ریاست و زعامت حوزه مشهد را متکفل و مورد توجه عموم مسلمین دنیا و مرجع تقلید ثلثی از مردم شیعه دنیا بودند تا موضوع کشف حجاب و کلاه پهلوی پیش آمد از مشهد حرکت بحضرت عبدالعظیم نمود برای ملاقات شاه و صحبت در این باره که شاید او را منتهی و متنبه کند از این اقدامات آن دیکتاتور وقت ملاقات نداد که بلکه دستور هم داد تا در باغ سراج منزلگاه ایشان را در شهرری محاصره و مانع از دیدن و باز دید مردم و علماء هم شوند و حدود یک هفته در آنجا متوقف بودند و کرامات چندی از ایشان دیده شده که اینجارا مورد نقل آن نباشد

پس از آن مدت ایشان را تحت الحفظ بکربلا تبعید نمودند و در آنجا توقف و بیشتر مورد



مرحوم آیه الله الاعظمی آقای حاج آقا حسین قمی قدس سره

توجه مسلمان جهان گردید و در زهد و ورع و قدس و تقوی از تمام مراجع معاصرش اکمل و از او تعبیر باور و واقعی و از همدین نمودند حوزه درسش در صحن شریف حسینی دائر و فضلاء کربلا از محضرش استفاده می نمودند در سال ۱۳۶۳ که عازم بتشریف اقدس شدند و پس از سالها تبعید ایران و خراسان را بمقدم خود متبرک ساختند خود این نگارنده چند ماه مانده بحرکت و تصمیم ایشان خواب تشریف ایشان را بمشهد دیدم و در بالای سر حضرت ابوالفضل العباس علیه السلام برای ایشان نقل کردم خوشحال شدند و دعا کردند که آرزوی من این است و از خدا خواهانم و سایل آنرا فراهم کنند و با امیدوارم

پس در آن سال حرکت کردند و با تجلیل تمام تا اراک تشریف آوردند و در ملایر حضرت آیه الله بروجردی مدظله العالی از بر و جرد بملاقات و دیدار ایشان آمدند و این دو پیر مرد نورانی همدیگر را در آغوش گرفتند و خرسندیها نمودند و چون بارک وارد شدند و حوزه علمیه خود را مجهز برای استقبال بی سابقه نمودند و تجلیلی انصافا کردند که در تاریخ اسلام کم سابقه است حضرت آیه الله حجت رضوان الله علیه در ۱۹ فرسخی قم قریه چهار و دو سائل نهار را فراهم و در آن قریه دور از شهر و وسایل حدود پانصد نفر را بافتخار ایشان با حضور ایشان ضیافت نموده و متجاوز از چندین هزار تومان صرف این مهمانی و تجلیل نمودند و خود هم در خدمت ایشان حرکت و بقم آمدند و در رقم نهایت تجلیل و احترام را بجا آوردند گاوها و گوسفند ها قربانی و اشعار و قصاید در مدحش خواندند تا از آنجا هم حرکت و بحضرت عبدالعظیم (ع) تشریف آوردند و خود بنده در آنجا ناظر شور و احساسات و شوق و اشتیاق فراوان مردم مرکز و پایتخت بودم که صدها هزار با استقبال آمده و پیاده میدویدند تا در باغ ملک شهری نزول اجلال و تا چندین روز عموم طبقات از دربار و دولت وقت و علماء مرکز همه روز دسته دسته بدست بوسیش مشرف و تبریک میگفتند تا از شهری حرکت بارض اقدس نموده و در تمام شهرستانهای سر راه تجلیل و تکریم شده تا ورود بمشهد که خراسانیها اگر قربان فرزندان اسلام تجویز کرده بود هزاران فرزند قربانی مقدمش می کردند چندی در آن وطن اتخاذی قدیم برای زیارت اعلی حضرت نامن الحجج علیه السلام توقف و پس از آن مراجعت بطهران و در خانه آقای ابوالفضل مصباح التولیه قم ورود و مشغول مبارزه با کشف حجاب و سایر منکرات گردیدند و ایستادگی کردند تا زنان را از تحت فشار سر نیزه ها و تعدی مأمورین آزاد و مختار گذاردند و این برگشت حجاب و جادر مرهون خدمات و مجاهدت آن مرد بزرگوار است جزاه الله عن الاسلام و المسلمین

خیر الجزاء

پس از آن مراجعت بعقبات عالیات و کربلا معلی نمودند تا آیه الله اصفهانی مرحوم شدند و زعامت شیعه جهان برایشان استوار آمد پس از کربلا بنجف اشرف منتقل و بسر پرستی حوزه اسلام و روحانیت نجف و عاصمه تشیع مشغول گردیدند لکن هزاران افسوس که چندان طول نکشیده و ادامه نیافت و پس از سه ماه بعد از فوت مرحوم اصفهانی در کاظمین از دنیا رفت جنازه اش را با تجلیل شایان حمل بنجف و در مقبره مرحوم شریعت اصفهانی در صحن مطهر دفن گردید یکی از ثقات می گفت من خود حاضر دفن ایشان بودم که پس از گذاردن جنازه ایشان را در میان قبر دیدم آقا زاده بزرگ ایشان چندین شیشه کوچک مملو از آب را در میان قبر ایشان گذارد و پرسیدم چیست اینها گفت این شیشه ها پیر از اشک چشم ایشان است که در نیمه شب از خوف خدا ریخته و در آنجا جمع و وصیت فرموده که آنها را با ایشان دفن کنند و در این عمل اقتداء با جداد و اسلاف گرامی خود مخصوص مادر عزیزش فاطمه زهرا علیها السلام نمودند رضوان الله تعالی علیه

آنرا ایشان عبارت است از ۲۲ فرزند ذکور و آنک که غالب فرزندان ذکورش اهل اهل فضل و دانش و چون حجة الاسلام آقای حاج آقا حسن قمی که شبه الناس پیر عزیز خود میباشد در مشهد رضوی ساکن و از طراز اول علماء آسمان و مورد توجه عمومی و نماز جماعتش در جامعه گوهر شاد جالب و قابل توجه و بتدریس و تربیت محصلین مشهد مشغول و برادر گرامی او دومین فرزند فاضل و جامع جمال و کمال مرحوم قمی حجة الاسلام حاج آقا مهدی قمی است که در کربلا بر مسند پدر منظم خود نشسته و از جماعتش در حرم صبح ها و ظهر ها و در صحن شریف در مغرب ها آبرو مند است و نیز در نهران حجة الاسلام آقای حاج آقا باقر قمی الی دیگر فرزندان برجسته و با وفایت ایشان در نجف و طهران و غیر ذلك که مهم ترین آنرا ایشان و هر پدریست که دارای چنین فرزندان باشد ایدهم الله تعالی لمرضاته و فاتهش در ۱۶ ربیع المولود ۱۳۶۶ داماد بزرگش که جهان شیعه بوجود او افتخار دارد حضرت آیه الله صدر است که در بقاء و نظم حوزه علمیه قم سهم بسزائی دارد و در جای خود انشاء الله توضیح خواهم داد

ورود آیه الله العظامی آقای دوم روز سر ورقم و حوزه علمیه پس از فوت بروجردی مدظله العالی مرحوم آیت الله حایری روز ورود آیه الله فی العالمین رئیس الملة والدين آقای حاج آقا حسین طباطبائی بروجردی متع الاسلام

والمسلمین بوجود بود که در محرم سال ۱۳۴۷ واقع شد و ما چون تفصیل آنرا در اول جزء دوم این تاریخ که در ترجمه احوال و آثار ایشان و سایر علماء اعلام و اساتید عظام و فضلاء کرام و فارغ التحصیلان و آثار حوزه مقدسه علمیه قم است نوشته ایم در اینجا ذکر آن خودداری نموده و طالبین را حواله بآنجامینمائیم

و رود حجة الاسلام و آية الله کاشانی در سنه ۱۳۶۴ بود که قم و حوزه علمیه آنکانی خورده پس از خلاصی از تبعید بقم و پس از استقبال و تجلیل از مرحوم آية الله قمی و آية الله بروجردي خود را مهیا برای استقبال و تجلیل از جناب حجة الاسلام و المسلمین آية الله حاج سید ابوالقاسم کاشانی ابن آية الله حاج سید مصطفی کاشانی که از علماء بزرگ حوزه علمیه نجف بود مهیا شد

این مرد شریف در سال ۱۳۳۰ هجری قمری متولد شده و در سن ۱۶ سالگی در خدمت پدر بزرگوار خود که از مراجع تقلید شیعه اثناعشریه و از مجاهدین اسلام بوده بقصد حج بیت الله الحرام بعبایات و مککه معظمه مشرف و پس از انجام تشریفات حج مجدداً باعتاب مقدسه مراجعت فرموده و در نجف اشرف که مرکز علم و ادب و دبانت مسلمین شیعیانست اقامت گزیده و علوم مختلفه دینی را در محضر والد معظم خود و حضرت آية الله آخوند ملا محمد کاظم خراسانی و آية الله آقای حاج میرزا حسین حاج میرزا خلیل و سایر فحول علماء ائمه اذ فرموده و در سن ۲۵ سالگی بدرجه اجتهاد رسیده و مورد توجه و اعتماد عموم علماء اعلام و هیئت روحانین و جوهر مردم و قاطبه مسلمین گردیده و در سال ۱۳۳۱ هجری در جنگ بین المللی اول موقعی که انگلیسیها بانیروی هنکفتی بقصد تسلط بر عراق و مناطق شرقی حمله ور گردیدند در خدمت والد معظم خود و جمعی دیگر از علماء اعلام بانیروی ملی بمیدان جنگ شتافته و جلوی نیروی جرار مهاجم را گرفته و در مدت ده ماه در يك نقطه باستقامت و پافشاری فوق تصور در مقابل این همه تجهیزات نوین اروپائی مقاومت نموده و نگذارند قدمی فراتر نهند تا آنکه انگلیسیها روزی بانهیزات زمینی و دریائی و هوائی و بانمام نیروی خود حمله ور گردیده شکست سختی برایشان وارد آمد که در اثر صدمات جنگ و مصائب شکست خورده جسم والد ایشان حاج سید مصطفی نحیف و پس از چندی بدرود حیات گفتند

آقای حاج سید ابوالقاسم کاشانی بعد از فوت پدر خود در میان عموم مسلمین و ایالات عرب (شیعه و سنی) دارای نفوذ و قدرت فوق العاده بوده که باین جهت و عظمت و احترامیکه حتی در میان مذاهب مختلفه از قبیل یهود و نصاری داشت و مورد قبول عموم ادیان مختلف

بودند انگلیسها پس از فتح بغداد و در گذشت پدر ایشان متعرض ایشان نگردیدند و پس از چندی سکوت چون انگلیسها برای انعقاد قرارداد و توثیق الدوله نیروی زیادی بالغ بر چهل هزار نفر را بر آن نگاه داشته بودند و باعث تکدر و رنجش تمام وطن پرستان ایرانی بخصوص حضرت ایشان شده بود لذا ایشان با تمام نیروی ایلاتی و تمام طوائف عراق عرب از شیعه و سنی با کمک حضرت آية الله آقا میرزا محمد تقی شیرازی اعلی الله مقامه بر علیه حکومت دولت انگلستان در عراق قیام نموده و پس از چندین ماه جنگهای خونین منجر بحصول استقلال عراق و خروج نیروی انگلیسی از ایران بکمک نیروی خود در عراق و نابود شدن نیروی خود در عراق و نابود شدن نیرو و سران مهم آن گردید و چون انگلیسها تصمیم بگرفتاری ایشان داشتند لذا از پشت کوه بایران آمد و در سال ۱۳۳۹ هجری در طهران ظاهر گردیده و مورد تجلیل و احترام مسلمین و مردم پایتخت و اولیاء امور وقت واقع گردیدند

و در اثر اقدام دولت (سپهدار) انگلیسها که کم کم نفوذ خود را از دست داده بودند از گرفتاری و تعرض بایشان در میان جامعه شیعه خود داری کردند

و پس از تشکیل دولت عراق هر يك از اولیاء امور عراقی و علماء اعلام و شیوخ عرب و غیرهم که اقدام برای مراجعت ایشان بعراق عرب و اعتبایات عالیات نمودند به نتیجه نرسیده و دولت انگلیس مخالفت نموده که ناچار در ایران تاکنون متوقف گردیدند



حضرت آیت الله کاشانی

تا در سنه ۱۳۶۳ همان ایامیکه مرحوم آية الله قمی در تهران بر علیه کشف حجاب و منکرات دیگر مبارزه میکردند با بودن متفقین طهران انگلیسها در تعقیب ایشان برآمده و بانتهام اینکه ایشان ستون پنجم آلمان را در ایران تشکیل داده اند در امانزاده قاسم شیمران طهران ایشان را دستگیر و باراک اعزام و پس از چندین ماه زندان مجرد و فشار فوق العاده از آنجا بکرمانشاه و چندین ماه هم در آنجا در تحت فشار و بعد از رفتن آنها از ایران آزاد و از کرمانشاه با تجلیل و احترام بهمدان و اراک و از آنجا عازم قم گردیدند و چون خبر حرکت ایشان بمراجع عظام حوزه علمیه قم و مردم این شهرستان رسید همگی مہیای استقبال و پذیرائی

شده و تاجندین فرسخ مراسم پیشواذیرا فراهم کردند حضرت آیت الله بر و جردی يك اتوبوس از فضلا و علماء قم را به سه فرسخی و حضرت آیت الله مرحوم آقای حجت هم يك اتوبوس از فضلا اصحاب خود را تا چند فرسخی و نیز حضرت آیت الله صدر و مرحوم آیت الله خونساری ماشین ها را از اصحاب خود پر کرده و باستقبال فرستادند و از جمله حضرت حجة الاسلام والمسلمین نسابه خیبر و علامه بصیر آقای آقا نجفی مرعشی تا پنج فرسخی استقبال نمودند و تمام حوزه علمیه که خود بنده هم بودم تا یکفرسخی (حضرت شاه جمال) با غالب مردم قم از تجار و اعیان و اشراف استقبال نمودند و در نیم فرسخی قم هم مرحوم آیت الله قیض و آیت الله کبیر مجلس تشریفاتی تشکیل و با تجلیل و تکریم زیادی بقم وارد و در منزل تولیت آقای مصباح التولیه وارد گردیدند و پس از چند روز بعد از دیدن باز دید ها و ملاقات های مراجع دسته دسته از علماء و وعاظ و خطباء و تجار مردم درجه يك طهران بقم آمده و ایشان را با احترامات شایانی شبانه وارد بتهران نموده و بمنزل معروفش در بامناز رسانیدند

تادرسال ۱۳۶۵ هجری ماه شعبان که ایشان بقصد زیارت آستان قدس رضوی مشرف می شدند در سبزووار از طرف دولت وقت (قوام السلطنه) بواسطه سوء ظن و توهم دستگیر و برای دوم مرتبه تبعیاً بیهجت آباد قزوین گردیدند و چون این خبر در تهران منتشر مردم علاقه مند تهران و مسجد سلطانی اجتماع و اظهار تنفر از عمل قوام نمودند و یکی از شعرای عصر حاضر بنام میرزا علی اکبر خوشدل بمنبر رفته و باین دو بیت ابراز انزجار و تنفر از دولت قوام نمود

حجة الاسلام کاشانی راد شد بزندان قوام بدنهاد
شیعیان را زین عمل آمد بیاد از حدیث مسلم و ابن زیاد

پس دولت توسط مامورین مردم را متفرق و آقای خوشدل را دستگیر و بجرم این دو بیت چند روزی حبس نمود مردم دیگر جرأت احساسات نداشتند تا پس از یکسال و چند ماه دیگر که ایشان از تبعید بقزوین آزاد و بتهران مراجعت کردند و باز مشغول مبارزات با دولت های جائز گردیدند تاد شب ۱۶ بهمن ماه ۱۳۲۷ ربيع الثاني ۱۳۶۸ که تصادف با سوء قصد نسبت بشاه شده بود از طرف دولت ساعد در نیمه شب مزبور در خانه خود دستگیر و شبانه تبعید بخرم آباد و قلعه فلك الافلاك گردیدند و بعد از چند روز از آنجا تبعید ببلبنان و سوریه گشتند

قم در همان ایام روزهای خطیر برامی بیمود زیر امر کز تحصن و تهاجم مردم علاقه مند تهران و فدائیان اسلام برای پشتیبانی از ایشان در منزل حضرت آیه الله بر و جردی شده بود تا خلاصه هژیر وزیر دربار شاه بدست يك سید جوان مردی که يك پارچه غیرت و تعصب و حرارت بود بنام شهید مرحوم میر سید حسین امامی اولین تقدیمی جمعیت فدائیان قاتل کسروی ملعون متنبی کشته و بغالیت و فداکاری های همین جمعیت آقای کاشانی انتخاب برای وکالت مجلس و پیدا کردن مصونیت پارلمانی از تبعید بلبنان آزاد و با استقبال که از طرف یکصد هزار نفر مردم طهران صورت گرفته بود و نوعاً آنرا اول استقبال عام تشیع و اسلام از یک نفر روحانی میدانند و ارد تهران شدند و پس از سه روز برای دیدن حضرات آیات الله العظام قم عزیمت بقم نموده و در منزل مرحوم آیه الله خونساری از تمام زعماء و مراجع قم و علماء دیدن نمودند

آیه الله کاشانی در دنیای امر و زاولین روحانی سیاسی مسلمین شناخته شده است و عموم کشورهای امر و ز نسبت بایشان تعظیم و تواضع کرده و او را بعظمت یاد میکنند

تشریف مرحوم آیت الله حجت رضوان الله علیه زیارت اعلیه حضرت ثامن
الائمة علیه الصلوات و السلام و مسافرت های ایشان بشهرری

مرحوم آیه الله آقای آقا سید محمد حجت دامت آثاره از سال ۱۳۴۹ که بقم تشریف آوردند پنج مرتبه برای معالجه کسالت سینه و قلب و فشار خون و سوء هضم خود مسافرت بتهران نموده و در شهرری اقامت کردند سفر اول در سال ۱۳۵۹ هجری بود که در باغ اندرونی ملک منزل کردند و در حدود دو ماهی که در آنجا توقف داشتند این بنده ملازم ایشان بودم و آنرا بر ا از آن حجت الهی مشاهده کردم

و سفر دوم در سال ۱۳۶۵ هجری در اوائل رجب بود که تشریف آوردند در حضرت عبدالعظیم و در منزل که این نگارنده برای ایشان تهیه کرده بودم نزول اجلال کردند و حدود یک ماه و نیم توقف و در روز نیمه شعبان سنه مذکور عزیمت آستان قدس رضوی نموده و این بنده را برای تبلیغات دینی ماه رمضان اعزام بگرگان فرمودند و در موقع حرکت هر چه از طبقات علماء و زعماء دولت و تجار تهران و خراسان مراجعه کردند که اجازه تشریفات و استقبال و سایر تعظیمات و احترامات را بگیرند چون يك پارچه تقوی و يك عالم معنویت بودند و اصولاً بانظما هرات مخالفت کلی داشتند اجازه فرمودند و حتی اشارتی داشتند که از آن استشمام پیش آمدهائی میشد چنانچه در همان ایام که آن معظم له بی سرو صدا و تظاهرات شهرهای

مسیر راه را طی کردند و شبانه وارد مشهد شدند آقای کاشانی درسبزوارد دستگیر و تعقیب گردیدند و معلوم شد که ایشان باشم الفقاهتیه که داشتند حدث آن پیش آمد را می زدند

خلاصه بدون تظاهرات وارد مشهد شده و مورد تجلیل عموم مردم مشهد گردیده و قاطبه اهالی خراسان را با این رویه خدا پسندانه بخود علاقه مند نمودند و نهایت جود و بذل و بخشش و عطا را که سبیه کریمه ایشان بود مبذول داشتند و از هزار تومان الی ۱۵ تومان در میان عموم علماء و فضلاء و طلاب مشهد از مبتدی الی من بلغ مرتبة الاجتهاد و الی ریاسة تقسیم کردند و همین احسان و کرم مردم را بیشتر بایشان متوجه نمود

ولی کسالت ایشان و موافق نبودن آب و هوای مشهد نگذاشت حظ بیشتری ایشان از زیارت امام هشتم به برد ناچار در اثر شدت کسالت حرکت و مراجعت بقم نمودند در ماه رمضان و پس از چندین روز بمحل بیلاقی هر ساله خود قریه میم قم عزیمت نمودند

و سفر سوم در سال ۱۳۶۷ بود که باز برای معالجه بحضرت عبدالعظیم تشریف آورده و در منزل مرحوم حاج ارباب محمد علی که از اخیار شهرری بود و قبلاً تهیه شده بود سکونت کردند و در این سفر حدود پنج ماه متجاوز در حضرت عبدالعظیم (ع) توقف نمودند و از برکات این سفر ایشان این مؤلف توفیق تشرف بمکه معظمه و عتبات عالیات را یافتم

در سفر چهارم در سفر ماه رمضان ۱۳۷۰ هجری بود که بشهرری تشریف آوردند بامعیت فرزند بر و مند خود حجة الاسلام آية الله زاده حجت آقای آقا سید محسن که از فضلاء برجسته نجف اشرف محسوب میشوند و عنقریب ورود ایشان را بقم خواهم نگاشت

و سفر پنجم در اواخر سن الحجه ۱۳۷۱ هجری بود که برای چند روزی به بیمارستان فیروز آبادی شهرری و منزل شخصی حاج سید رضای فیروز آبادی وارد و پس از چند روز آزمایش و دستور مراجعت بقم فرمودند و در تمام این پنج سفر نهایت تجلیل و تکریم از طرف شاه و رؤسای دولتهای وقت و وزراء و کلاء و علماء و عموم مردم دیگر شدند در سفر سوم بود که خود حاضر بودم در روز دوم آقای حکیم الملک نخست وزیر آن زمان بزیارتشان مشرف و بی اندازه تعظیم و تواضع نمود و نیز در همان سفر و سفرهای بعد و قبل در همان روز اول که یکروز قبل رادیو خبر تشریف فرمائی ایشان را میداد و جرائد ملی و دولتی هم مینوشت اولین کسی که بملاقاتشان مشرف میشد وزیر دربار شاه بود که از طرف شاه آمده و تبریک

ورود گفته و اظهار اطاعت و امتثال او امر او را مینمود و در سفر دوم آقای شکوه الملک وزیر دربار باتفاق مصباح التولیه و جمعی از درباریان و وزراء و کلاء دیگر و سفر سوم آقای محمود جم و پس از آن نخست وزیر حکیم الملک و سفر چهارم آقای حسین علا و وزیر دربار دو ساله اخیر و نخست وزیر یکماهه سابق پس از رزم آراء ولی خدا شاهد است که در تمام این ملاقاتهای این دسته مردم سیاسی و مادی و دولتی کمتر بشر و خرسندی از سیمای مرحوم آية الله حجت دیده نمیشد بلکه بسیار ناراحت و متاثر بود و اگر برای پاره از جهات نبود مانند قدم رو بایشان نشان نمیداد زیرا که مرد سالک الهی و عالم عارف ربانی بود (کلن فی الناس ولم یکن معهم) از حریم مادیین و دنیا پرستان دور و بر کنار بود از ریاست معرض و از شهرت گریز از زبان حال و قالش گویا بکریمه (تلك الدار الاخرة نجعلها للذين لا يريدون علوا فی الارض ولا فسادا والعاقبة للمتقين بود

ضایعه بزرگ جهان تشیع و عالم روحانیت و حوزه علمیه نجف و قم المحمیه یا فوت زعیم الشیعه آية الله المرحوم السید ابوالحسن الاصفهانی

در نهم ماه ذی الحجه ۱۳۶۵ هجری بود (همان سالیکه آیت الله حجت مشهد مقدس مشرف شدند) که دنیای اسلامی تسکان عجیبی خورده و لطمه بزرگی بر عالم تشیع و روحانیت شیعه از فقدان رئیس الشیعه و زعمیها و قطب الشریعه و روحانها آية الله العظمی السید ابوالحسن الاصفهانی وارد آمد و آن سال سال عجیبی برای مسلمین جهان و شیعیان عالم گذشت بواسطه از دست دادن رجال بزرگ عالم و فضیلت و مردان پاک تقوی و شرافت و مشهور شد بعامة العلماء در همان سال بود که چندین نفر از نوابع علمی و تقوا و مجاهدت از دست شیعه رفت که برای حوزه روحانیت شیعه بخصوص نجف و قم گران تمام شده بود در ۱۰ ماه جمادی الاولی آن سال عنصر توحید و توکل و پیکره زهد و تقوائی چون حجة الاسلام مرحوم حاج شیخ محمد تقی بافتی که احوالش ضرب المثل میان مردم بود از دنیا رفت و بامسموم شد چنانچه قبلاً گذشت در شب ۱۳ ماه رجب همان سال بود که سید جوان و فاضل ناکام چون مرحوم سید مهدی پیشوائی یزدی ابن حجة الاسلام و المسلمین شیخ الفقهاء و الزاهدین الحاج سید علی اکبر یزدی و صهر آية الله فی العالمین مرحوم حاج میرزا محمد فیض قمی که از امرات رسیده حوزه علمیه قم و غنچه های باز شده گلستان علم و فضیلت بود در مراجعتش از نجف اشرف در شط بهمن شیر آبادان غرق شده و چون حوتی از دریای فضل و سیادت بود باصل خویش یعنی دریای بی پایان رفت و حوزه قم و نجف

و مجمع فضلاء جوان و اقران خویش را در نجف و قم و غیره ناداندار و تا ابد متاثر نمود و این سید ناکام و اجد تمام محسنات علم و فضل و تقوی و شرافت حسب و نسب ادب و سیادت و ملکات فاضله اخلاقی بود که خدا شاهد است هر وقت او را بیاد میآورم با آن همه فضائل که خلق مجسم بود بی اختیار متاثر شده و آه از نهادم بیرون آید و تمنای آن کنم که کاش من فدیه او میشدم و چون آن نوگلی از دست نمیرفت

و مثل من صدها جوان و پیر چنین آرزو کنند حوزه علمیه قم و بلکه تمام شهرستان قم مصیبت زده شدند و برای او تا چندین روز عزراها گرفتند و شعراء نجف و قم و تهران و خراسان از علماء و دانشمندان برای ضایعه او قصاید حزین و جانکدازی سرودند و ماده تاریخ هائی از قبیل

آه که از گردش چرخ کبود مهدی مانعیت کبری نمود

گفتند ترجمه مختصری از احوال او را با چند قصیده در ضایعه اسف ناک او در رساله کوچکی بنام مهدی غریق برادر فاضل داغدار و آقای آقا سید حسین پیشوائی گرد آورده و تقدیم دلای دوستان او که مقبره اوست (وفی قلوب من والاه قبره) نموده است

و در همان سال خراسان و حوزه علمیه مشهد دو تن از رجال علم و فضیلت خود را چون مرحوم آیه الله حاج شیخ مرتضی آشتیانی نجل مرحوم آیه الله العظمی حاج میرزا حسن آشتیانی که سالها ریاست حوزه مشهد را داشته و مرجعیت خراسان با او بود و چندین سال تبعید و اذیت ظلم گذشته گردید و مرحوم آیه الله آقامیرزا مهدی اصفهانی را از دست داد و در دو هفته مرحوم میرزا مهدی اصفهانی مربی کامل اخلاقی در میان اهل علم و تقوای مشهد و آخوند ملا حسینقلی زمان خودش بود سالک و عارف و فقیه و حکیم الهی بود هر کس درس و بحث او را دیده میدانست که اخلاقی او را این ناچیز که حدود شش ماه بیشتر موفق با دراک مباحت حج و محضر ایشان نشدم هنوز پس از ده سال صدای روح بخش او را که میگوید (الحج فی اللغة القصد و فی الاصطلاح اوفی اصطلاحنا قصد العاشق نحویت معشوقه) در گوشم طنین انداز است فضلا امروز مشهد چون حجة الاسلام حاج شیخ هاشم قزوینی و حجة الاسلام حاج شیخ محمود حلبی و آقای آقامیرزا جواد تهرانی و حاج شیخ حسین وحید و صدها نفر فاضل برجسته دیگر افتخار تلمیذی ایشان را میکنند از همه حوادث و ضایعه های آن سال مهم تر رحلت آیه الله اصفهانی بود که تاریخ اسلام کمتر نشان میدهد انقلاب و تاثیر را در فقدان آیه اللهی چون ایشان

مرحوم آیه الله اصفهانی شرح احوال و ریاستش در کتابهای بسیار چون علماء معاصر و ریحانة الادب و احسن الودیع و کتابهای مستقل دیگر مشروح تألیف و طبع و این مختصر را گنجایش آن نیست فقط بطور اجمال و فهرست چون مربوط بحوزه علمیه قم است اشاره میشود در سن ۸۸ سالگی پس از ۳۰ سال ریاست و زعامت مسلمین جهان از دنیا رفت بمجرد انتشار ضایعه او تمام کشورهای اسلامی بخصوص ممالک شیعه نشین عراق و ایران و لبنان و افغان و پاکستان پرچم های عزائیم افراشت و اعلان تعطیل و عزادادند و در همه ارکان تشیع وقفه و سکنه عجیبی که نشان از دست دادن روح خود بود پیدا شد

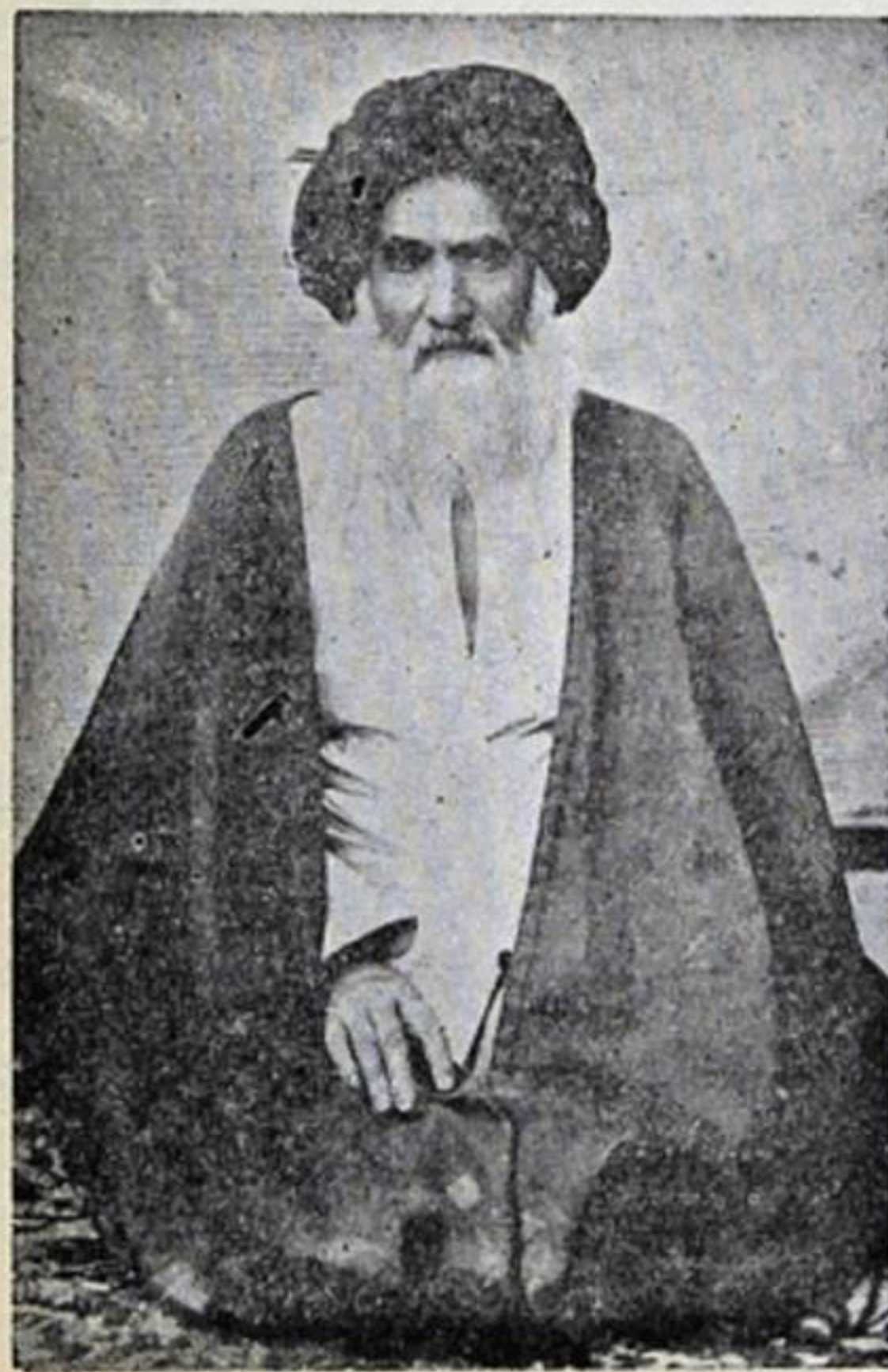
شب قبل از واقعه مناسبات عجیبی که حاکی بر فقدان او بود دیده شد و خود این فقیر رؤیای غریبی دیدم که از نقل آن خودداری میکنم در روز آن ضایعه پیش از اینکه در ایران و قم بخصوص منتشر شود در مجلسیکه رفقای طهرانیم برای پیش بینی جشن مرسوم عید غدیر جمع شده بودند گفتم امسال عیدتان عزرا خواهد بود بعضی پرسیدند برای چه اشارتاً گفتم برای رحلت و فقدان آیه الله اصفهانی و بعد از دو ساعت از بیرون آمدن از آن مجلس رادیو و تلگرافات و اردم از عراق عرب اطلاع آن ضایعه بزرگ را داد و در تمام کشور ایجاد احساسات و تهییج انداخت در قم و طهران از همه جای ایران بیشتر سر و صدا بود

مردم قم را دیدم عموماً و محصلین و طلاب حوزه علمیه را خصوصاً چون کله بی صاحب و گریه زده بی اختیار از صحن بمدرسه فیضیه و از آنجا بنیابان و مسجد امام و در کوچه ها حیران و سرگردان میگرددند تا پس از چند ساعتی بین خودانه سیل جمعیت بطرف منزل حضرت آیه الله بروجردی روان و فریاد یاد هر اف لك من خلیل کم لك بالاشراق والاصیل می زنند مرحوم آیه الله خونساری را دیدم که با حالتی بس آشفته و پریشان با جماعتی از فضلاء بطرف منزل آیه الله بروجردی می آیند با ایشان آمد و وارد منزل شدیم و آیه الله العظمی تشریف آوردند با سیمای برافروخته از حزن و اندوه نشستند صدای مرحوم خونساری بگریه و ناله بلند شد که آیه الله سر شما سلامت باشد و همه حضار بدون اختیار صداها را بگریه بلند کردند از آنجا بمنزل حضرت آیت الله آقای حجت اعلى الله مقامه آمدم ایشان را دیدم بارنگ بریده و حالی بس خعلیر روی ذانوی خود افتاده و گویا احساس چیزی نمیکند (از عظمت و ناآواری این ضایعه) پس از مدتی سر برداشته و فقط فرمودند از تهران خبر بگیرد شاید انشاء الله صحت نداشته باشد

تأثیر فقدان مرحوم اصفهانی حتی در ملل مختلفه یهود و نصاری و غیر ذلک هم بسیار

بود در تمام شهرستانها و مراکز یکسکونت داشتند چون بغداد و طهران و تبریز و آبادان و اصفهان و خراسان چندین روز در کنیسه‌ها و کلیساهای خود عزا گرفته و در مجالس مسلمین هم حاضر می‌شدند و تمام این انقلابات مربوط بباطن مرحوم اصفهانی بود و یکی از کوچکترین اثر آن پس از رحلتش شکست خوردن و منقرض شدن و از بین رفتن فرقه دموکرات و حزب منحل و پلیده و منحرف توده بود که در مدت چند ماهی صدها هزار نفر مرد و زن و بچه بی‌گناه این کشور اسلامی را در آذربایجان و نواحی دیگر کشته و هزاران ناموس‌ها هتک و ملیونها اموال مردم را بتاراج و غارت بردند مرحوم اصفهانی رضوان الله علیه از مؤیدین فقهاء عالم تشیع بود که از غیب باو کمک شده و تأیید می‌شدند و اعلیٰ حضرت ولی عصر ارواحنا له الفداء باو نظر مخصوص داشت و از آن بزرگوار بوسیله نفقه الاسلام حاج شیخ محمد کوفی شوشتری که متجاوز از چهل سفر بمکه مشرف شده توقیعی برای مرحوم سید آمد که اصل آن در خانه مرحوم سید موجود است

و یکی از ادله صحت توقیع شریف رسیده گی مرحوم سید بود بتمام امورات و مراجعات ملیونها شیعیان جهان که غالب آنها را خود بنفسه رسیده گی می‌کرد (و لولا تأیید من الله تعالی و من صاحب الامر عجل الله له الفرج اما يمكن له ان يفعل ذلك) در روزهای اول فوت مرحوم سید قم محل ایاب و ذهاب و تماشای عجیبی بود مردم از اطراف ایران بقم



مرحوم آیت الله علی الاطلاق فی زمانه السید ابو الحسن الاصفهانی قدس سره

می‌آمدند برای کسب مقلد و تقلید و اینکه به بینند کدام یکی از حضرات مراجع بیشتر مورد توجه اند و هر دسته و اطرافی برای مراد خود فعالیت زیادی می‌کردند و هر یک از آقایان کثر الله امثالهم را بتشریفات و تجلیلات بمجالس فاتحه مدرسه فیضیه که تا ۱۵ روز ادامه داشت می‌آوردند و همه چشم‌ها نگران این تظاهرات بود فقط وقفه تنها و تنها شخصیکه جلوی تمام تظاهرات را برای خود گرفت و با کمال ساده گی و بی‌آلایشی از خانه بمدرسه آمد مرحوم آیت الله الربانی آقای حجت بود که والله اورا دیدم تنها بدون یک نفر از اصحاب و اطرافیان خود جز سید رضا نوکرش که عبا و زمستانی ایشانرا داشت وارد مدرسه شد و همه ناظرین را متعجب نمود

حکایت کرد برای ما آقای آقا شیخ محمد آقای احمدی بروجردی که از طلاب فاضل حوزه است در آن روز من برای تماشای این تظاهرات بمنزل آیت الله حجت رفتم دیدم حیات بیرونی پر از فضلاء اصحاب اراکی و آذربایجانی ایشانست و همه منتظرند که ایشان از اندرون بیرون آمده و بتشریفات و تظاهرات اورا بمجلس فاتحه آورند ایستادم به بینم چه میشود قریب ساعت ۹ و نیم بود که بیرون آمده و نظری بجمعیت کرده فرمودند آقایان چه فرمایشی دارند گفتند هیچ عرضی نداریم منتظریم در خدمت شما فاتحه برویم فرمودند شما بروید من خود می‌ایم بعضی گفتند در خدمت شما می‌رویم فرمودند خیر شما بروید من خود خواهم آمد چند نفر رفته و غالب فضلاء ایستادند باز فرمودند شما هم بروید و بدیوار تکیه کرده فرمودند اگر نروید من نخواهم آمد و قسم خوردند که راضی نیستم بایستید و یاد نبال من بیایید همه که رفتند خود بانو کرش بیرون آمده بمدرسه آمد

ضایعه فقدان حجت الاسلام علامه خطیب آقای آ میرزا محمد تقی اشراقی نیز از حوادث قم و حوزه عامیه است

یکی دیگر از حوادث قم که در ۲۵ ماه رمضان ۱۳۶۸ هجری واقع شد و قم را عزادار و حوزه علمیه قم را بی‌زبان و بی‌انمود رحلت مرحوم خلد آشیان جنت و رضوان مکان حجة الاسلام مروج الاحکام نابغه زمان در خطابه و بیان و نادره دوران در فن ابتکارات و سخن وری آقای آقا میرزا محمد تقی اشراقی نجل حجة الاسلام و المسلمین غوث الفقهاء و اله مجتهدین مرحوم آ میرزا محمد ارباب قمی است

این مرد بزرگوار در سال ۱۳۱۳ هجری قمری در قم متولد شده و در مهد تربیت پندری

چون مرحوم علامه میرزا محمد ارباب نشو و نما نموده و مقدمات و سطوح را از والد معظم خود و سایر اساتید و آیات عظام قم چون مرحوم آقا شیخ ابوالقاسم کبیر و دیگران آموخته تا در سالک شاگردان میرزا مرحوم آیه الله حایری در آمده و عمده تحصیلات فقه و اصول خود را از آن بزرگوار تحصیل نموده و از برجسته ترین تلامذه آن مرحوم بشمار میرفته است

مرحوم علامه اشراقی دارای مقام اجتهاد و حقاً در هر علم و فنی از فقه و اصول و حکمت و فلسفه و منطق و عرفان حائز آن مقام منیع بوده و از همان زمان مرحوم حایری تدریس سطوح فقه و اصول و کلام و حکمت و تفسیر را با بیانی بس رسا و مایع میکرده است و مخصوص در فن خطابه و ابتکارات منبری و تحقیق در مطالب در قرون اخیر کم عدیل بوده و علم خود را بر یورحلم و وقار و تواضع و حسن اخلاق آراسته و در این فضائل گوی سبقت از بسیاری از اقران خود ربوده بود بقدری مهارت و استادی در تطبیق مطالب داشت و حق مطلب را ادا میکرد و داد سخن میداد و از روی معضلات پرده برمیداشت که عقول مات و خرد ها حیران میماند

از آن بزرگ مرد تعبیر بخدای سخن میکردند و نیروی بیان ایشان تا این اندازه بود که چندین شب در اطراف (ولایجوز الا بتداء بالنکرة و نیز والاسم منه معرب و مبنی) صحبت میکرد و از این دو

بیت نحوی استفاده و افاده مطالب

اجتماعی و سیاسی و اخلاقی مینمود

که همه را مبهوت می ساخت از

خاطر ها نمیرود که ده ها شب در اطراف

اتقلاب که از مطهر است تحقیق مطالب

و انتقاد از دستگاه سیاسی و سیاست

مداران وطن فروش میکرد

تقریرات منبری ایشان مایه

افتخار دارنده گان آنست حوزه علمیه

قم پس از فقدان و از دست دادن این

مرد گویا از زبان خاموش شد

تالیفات ایشان که مطبوع شده تفسیر سوره یوسف و سوره ن والقلم و غیر مطبوع اربعین



جناب حجة الاسلام و خطیب فحل مرحوم اشراقی طالب نراه

در حدیث و تقریرات فقه مکاسب مرحوم آیت الله حایری و تعلیقات ایشان بر کتب فقهیه و اصولیه و حکمت و فلسفه بسیار در سال ۱۳۶۸ که از طهران دعوتش کردند برای افاده دادن به مردم پایتخت در مدرسه صدر جلو خان مسجد سلطانی و مسجد اردبیلی ها تا ۲۴ روز هم مرتباً انجام این وظیفه گران را داده تا در روز ۲۴ ماه رمضان پس از تبلیغات بلیغه ای که هزاران نفر مردم پایتخت از اول ماه تا آن روز از بیانات شیوایش از علماء و فضلاء و طبقات دیگر استفاده میکردند مبتلا بسکته قلبی شده و همان شب قلب و روح خود را در راه احساسات دینی و حرارت های مذهبی و مبارزات خدا پسندانه خود با منکرات و جنایتها و ستمگری های ستمگران و خائنین بدین و مملکت پس از ۵۵ سال زحمت و فداکاری باخته و برای همیشه خاموش گردید این مصیبت ناگوار غیر مترقبه برای مردم طهران و مردم قم و بلکه همه ایران بسیار گران تمام شد با تجلیل و شوکت فراوان جنازه را تا قم تشییع و بآرامگاه ابدیش در بالای سر مرحوم آیه الله حایری بخاک سپردند

از باقیات الصالحات عزیز ایشانست نرزد فاضل و دانشمند ایشان جناب آقای آقا شهاب اشراقی که از افاضل جوانان حوزه و موصوف بفضل و معنائت و صهر معظم جناب آیه الله خمینی میباشد مرحوم اشراقی دارای طبع روان و ذوق فراوان بودند و از رشحات ذوق و فکرایشان قطعه ذیل است

زیراک بمرده گان همی مانم
کش من بسی خرنده و خواهانم
بگرفته مار و مور گریبانم
در سر خلقت است ز رحمانم
داده است از چه سهم فراوانم
کز این دانش ها چو سلیمانم
عرفان و فلسفه همه می دانم
گاهی بلبند و پست چو حیوانم
گاهی چو کوه سخت به پیمانم
گاهی بمهوی عالم امکانم

از زندگی خویش بشیمانم
رازیست در درون این گیتی
لیکن بگور چهل همی انسر
جهلی که زایدم همگی حیرت
رحمان این همه غم و درد و رنج
بیدانشی من نه ز دانش ها است
صرف و مجسطی و نحو فقه
گاهی لطیف و پاک فرشته وار
گاهی چو تار سست بود عهدم
گاهی باوج ذروه لاهوتم

و نیز از حوادث قم و حوزه علمیه فقدان مرحوم آیة الله فیض قمی است که برای اسلام و مسلمین گران بوده است

مرحوم آیة الله حاج میرزا محمد فیض قمی یکی از اعظم علماء طراز اول و دارای شخصیت تامه و مقبولیت عامه و مرجعیت کامله بوده اند

تولد ایشان در سنه ۱۲۹۳ هجری بوده در قم مقدمات و سطوح را تحصیل نموده و برای تکمیل فقه و اصول و حکمت و عرفان بطهران مهاجرت فرموده و در نزد آیة الله حاج میرزا حسن آشتیانی صاحب حاشیه کبیر بر رسائل تحصیل فقه و اصول و نزد آقای میرزا محمد قمی و آقای شیخ علی رشتی تحصیل حکمت و عرفان نموده و در سال ۱۳۱۷ بنجف اشرف عزیمت و در محضر درس آقای آخوند ملا محمد کاظم خراسانی و آیة الله آقای سید محمد کاظم یزدی حاضر میشدند

پس از استفاده کامل از محضر این دو بزرگوار برای سیر دقایق افکار و تحقیقات رشیقه حضرت آیة الله آقای میرزا محمد تقی شیرازی بسامری حجرت فرمودند و علاوه از اینکه در شمار اعظم تلامذه آن بزرگوار آمدند یکی از مدرسین نامی آنجام محسوب شده فوق العاده مورد عنایت و عقیده و طرف توجه مرحوم شیرازی گشتند که همان زمان در احتیاطات مطلق بعضی از مقلدین خود را بایشان ارجاع میفرمودند

چنانچه بعد از مراجعت بقم هر کس از اهالی قم و ساوه و اطراف آن که از آیة الله شیرازی سؤال مینمودند که احتیاطات مطلق شمارا بکدام يك از علماء رجوع کنیم ایشان را در قم تعیین میکردند در سال ۱۳۳۳ هجری بقم مراجعت نموده و از رؤسای روحانی آن شهر محسوب گردیده اند

و برای تربیت طلاب علوم دینی آن زمان (البته پیش از ورود مرحوم آیة الله حایری) کمر همت بسته مدرسه فیضیه که بسیاری از حجرات آن انبار علاف و بقال و کسبه شده بود از دست آن جماعت انتزاع نموده مسکن طلاب علوم دینی کرده و خود در آن مدرسه تدریس میفرمودند

وقبل از ورود مرحوم حایری در مسجد بالاسر حضرت معصومه جماعت داشت ایشانکه با توضیح سابق تشریف آوردند محل نماز خود را بایشان واگذار و تا چند شب هم بایشان اقتداء مینمود و بعد خود در مسجد امام مستقلاً اقامه جماعت نموده و در همانجا هم تدریس می کرد و انصافاً ایشانهم بی سهم در تاسیس حوزه علمیه قم نباشند

پس از فوت مرحوم حایری همت بیشتری برای حفظ جمعی از طلاب و محصلین گماشته و بآنها شهریه خصوصی می داد در سال ۱۳۶۷ که سال حج العلماء بود با چند نفر از فرزندان و خواص خود بمکه مشرف شده که در منا و مکه زیارتشان کردم و از محضر فیضشان در کف فیض نمودم



در ۲۵ ماه جمادی الاولی سال ۱۳۷۰ در هنگام نماز از دنیا رفت و قم و حوزه علمیه و مسلمین را بفقدان خود داغدار نموده و چنانچه در حیوتش برای عموم مردم فیض معنوی بود در وفاتش هم برای دولتیان و کشور ایران عموماً و برای این بنده هیچ نیاززنده خصوصاً فیض ظاهری شد گرچه در زمان او در کف فیض مادی نکردم اما در وفاتش از این جهت محروم نگشتم در روز اولیکه آیة الله کاشانی فاتحه گرفت برای ایشان در مسجد مدرسه مروی تهران شرکت نمودم

طاقه لباسیکه یکصد و بیست تومان مرحوم آیة الله حاج میرزا محمد فیض قدس سره قیمت آن بود برای لباس عیدم رسید از کسیکه با او سابقه آشنائی و دوستی نداشتم و حتی اسم مرا هم نمی دانست پرسید اسمت چیست گفتم فلان حواله آن طاقه لباس را خود بخود داد و گفت خصوصی است همان آن دانستم که از فیض و برکات مرحوم فیض است گفتم خدا رحمت کند تو را که اگر در حیوات از توفیق مادی ندیدم در روز اول وفاتت جبران کردی و روز دوم وفات او که چهارشنبه بود از طرف دولت و شاه مجلس ترحیمی در مسجد سلطانی طهران بود و این بنده مؤلف در آن روز ساعت ۹ صبح برای شرکت در آن فاتحه وارد مسجد گردیده دیدم بسیار گرفته و از در و دیوار و فضای آن استشمام حادثه بزرگی میشد در آن حال یکی از رفقای کسبه تهران نزد من آمده و گفت فلانی چرا متعجب

ایستاده گفتم برای مجلس فاتحه آمده ام ولی از این فضا بوی خون استشمام میکنم و تعجب مانده و رفت و من بمجلس ترحیم رفتم تا پس از ساعتی خطیب شهیر جناب آقای فلسفی آمد و بمنبر رفت و مشغول سخن رانی شد و در اطراف سرمایه مادی و معنوی هر کشوری صحبت می کرد تا رسید باین جماعات که سرمایه معنوی هر کشور رجال علم و فضیلت و مردان برجسته آن کشور است و خواست تطبیق بامر حرم آیت الله فیض کند که از سرمایه های معنوی این کشور بوده که ناگهان صدای تیر فضای مسجد را بر نمود و ما مورین از هر طرف دویدند و مجلس بهم خورده و خطیب معظم روی بمن کرده و گفت که دو تیر بود گفتم خیر بلکه سه تیر شلیک شدن ناچار از منبر بزیور آمده و هر يك از حضار بگوشه ای گریختند

این بنده مولف بی اختیار بطرف صف پاسبانان و مامورین که چون سدی محکم ایستاده و مردم را متفرق کرده و بعضی را می گرفتند و رفتند و از میان آنها بدون تعرضی عبور دیدم شخصی بر زمین افتاده و تیر از پشت سرش وارد و از پیشانی بیرون آمده جلو آمده نظر کرده دیدم همان حاجی علی رزم آراء است که دیر و زبا اقتدار و نیروی قوی مشیت محکمی بر میز مجلس شورانزده و می گفت اقلیت با من مخالفت نکنید اکثریت با من راه بیایید من از هر زیر قلدترم ایرانی بتواند لوله هنگ و آفتابه بسازد چه گونه میتواند نفت را ملی و بادولت بزرگ انگلستان بچنگد اگر شما مخالفت کنید مجلس را بسراقلیت و وکلا، و مسجد را بسر کاشانی و فلان را بسر فلان خراب می کنم خواستم جلوتر بروم و سر بانی باو بزنم و بگویم برخیز مردان با اقتدار چنین نیفتند

و چون نخست وزیر با ایهت و شوکتی مانند رزم آراء در آمدن بمجلس ترحیم آیت الله گشته شد آیت الله فیض که تنها در ایران شناخته شده بود در تمام دنیا شناخته گردید مرحوم فیض را با تشییع مهمی با باریدن باران رحمت و فیض حق تعالی از منزلش حرکت داده و غالب مردم قم در آن شرکت نموده و بآستانه آوردند و حضرت آیت الله العظماء بروجردی نماز خوانده و در ایوان مطلای صحن کهنه در مقابل دختر موسی بن جعفر علیه السلام حضرت معصومه سلام الله علیها دفن نمودند

و درود آیت الله زاده آقای آسید محسن حجت از نجف اشرف بقم المجدید حضرت آیت الله حجت رضوان الله علیه دارای پسر و چند دخترند که سه نفر آنها هر يك در خانه یکی از فضلا میباشند و از پسران دو تن دانشمندند یکی حجة الاسلام آسید حسن آقا که اکنون در قم سرپرستی خانواده و عیالات و الدخود را میکنند و دیگر حجة الاسلام آسید محسن

آیت الله زاده حجت که اکنون در نجف اشرف در سلك فضلاء و مدرسین آن سامان و از حیث مقامات و اخلاق ثانی پدر بزرگوار خودند مانند برادرار جمند مذکورش

در ماه شعبان ۱۳۷۰ هجری بود که پس از چندین سال توقف در نجف برای تکمیل تحصیلات علمی بواسطه مبتلا شدن بکسالت سینه و سوء هاضمه بامر والد معظم خود حضرت آیت الله حجت دامت آثاره اعزام ایران و زیارت پدر عزیز خود گردید چون خبر حرکت این یوسف علم و کمال به یعقوب قهقش رسید اظهار انبساط فرمود فضلاء حوزه ایشان که این معنار مشاهده کردند با بسیاری از محصلین حوزه و جمع کثیری از مردم شرافتمند قم تا چند فرسخی استقبال نمود و در یکفرسخی قم حضرت شاه جمال برای استراحت و خیر مقدم گفتن انجمن کرده و آیت الله زاده حجت را با تجلیل و تکریم وارد قم نموده و پس از زیارت آستانه مقدسه بمنزل شخصی حضرت آیت الله حجت رسانیدند و این پدر بزرگوار از دیدن این فرزند برومند پس از سالها مفارقت خوشحالها نمودند و تا چندین روز حضرات آیات الله العظام قم آقای بروجردی و مرحوم آقای خونساری و حضرت آیت الله صدر و دیگر مراجع و علماء و عموم طبقات دیگر از ایشان دیدن نموده و به حضرت آیت الله حجت تبریک و بایشان خیر مقدم میگفتند

و بعضی از فضلاء حوزه آیت الله حجت و سایر حوزه ها قاصیدی در تبریک ورود و مدح این پدر و پسر بزرگوار سروده اند و مایکی از آنها را که جناب آقای امیرزا ابوطالب فاضلی خونی گفته تقدیم اهل ادب و صاحبان ذوق مینمایم

مژده ده ایدل که آمد حجة ثانی بقم	ز آسمان فضل آمد قوه جانی بقم
شهر قم بر نور شد از مقدم خیرش عیان	ز آنچه نازل شد عیان يك نعمت ثانی بقم
يك درخشان آفتابی سرزد از مشرق زمین	برتو افکن شد بسان نور بارانی بقم
حجة بن الحجة آمد بر دیار و شهر علم	بهرشان برپا شد يك جشن شایانی بقم
اهل ایمان جملگی شاداب و خندان گشته اند	

آیت الله نخل امیدت بیاعت آرמיד	ز آنچه دلشاد است چون يك همچو جانانی بقم
حجتی حجیت تو قابل انکار نیست	میوه قلب شریفیت بین که چون جانی بقم
	آیتی ای آیت الله شمع ایوانی بقم

مرده باد آنکس که ویرانیده حق بین نیست

آیتی از سوی حق چون شمس نورانی بقم
افتخار آل طاهرا داعی دین مبین
منبع فیض و کرم چون نور تابانی بقم
حجتی از حجة ثانی عشر خیر الوریاء
آیه الله زاده حجت آقای آقا سید محسن آقا تاشب اول ماه رمضان همان سال در قم
مانده و شب اول ماه در خدمت والد معظم خود حضرت آیه الله العظمای حجت برای معالجه
بشهری آمدند و این سفر چهارم آیه الله المعظم بود بطهران چنانچه اشاره کردم و تا سه ماه
تقریباً بمعالجه پرداخته و با تحصیل بهبودی مختصری با اجازه والد معظم بنجف اشرف مراجعت
نموده و تا کنون در آن باب مدینه علم و حکمت مشغول بتدریس و تکمیل بحر بی پایان علم و
فضلند و فقه الله تعالی

ضایعه رحلت پدر بزرگوارشان را بایشان و سایر خانواده حجت تا قیامت تسلیت می
گویم (محمد رازی)

ضایعه فقدان و رحلت آیه الله العظمی آقای حاج سید محمد تقی خونساری رضوان
الله علیه و شخصیت او

حوزه علمیه قم پس از رحلت آیه الله المؤسس الحائری بهمت سه مرد بزرگ و برجسته در
علم و فضیلت و تقوی چون حضرت آیه الله العظمی آقای حجت و آیت الله صدر و مرحوم آیت الله
خونساری رضوان الله علیه اداره میشد و هر یک از سه بزرگوار بموقعیت و وجاهت خود در
درمیان جامعه کمک بحوزه و طلاب و محصلین محترم مینمودند و از میان ایشان آیه الله
حجت که مرجعیت زیاده تر و مقلد بیشتر داشت نان قم را متکفل شده چنانچه در سابق توضیح
دادیم و پس از ایشان نامدتی هم آیت الله صدر تا مین قسمتی را میفرمودند و لکن یگانه قرین
مرحوم آیه الله حجت مجسمه تقوی و فضیلت و عنصر وقار و شرافت و پیکره علم و مجاهدت
مرحوم آیه الله خونساری که اگر بگویم سزاوار است کتابی قطور درباره شخصیت و عظمت
و فداکاری ایشان نوشته شود مبالغه ننموده ام و هر کس بخواهد شمه از احوالات و حسب و
نسب آن آیه الله المعظم را بداند مراجعه نماید بمجموعه حکمت شماره دو از دهم ۱۳ شنبه ۱۳ مهر
ماه ۱۳۳۱ و محرم ۱۳۷۲ نماید که بقلم حجة الاسلام آقای حاج آقا مجتبی عراقی نوشته شده
و تمام مجله در باره آن فقید عظیم القدر است



و این بنده مولف دیدم که اگر بخوام
آن مجله را در این کتاب درج کنم
گذشته از مکرر شدن از مقصد دور
خواهم ماند فقط برای اداء حق آن
بزرگوار فهرستی را که در ترجمه
ایشان حضرت حجة الاسلام والمسلمین
آقای آقا شیخ محمد علی عراقی
ابو الزوجه ایشان نوشته است بابعضی
اضافات لازمه می نگارم و از روح
پرفتوحش استمداد خواهم

(سلسله نسب معظم له بگفته دوائر
المعارف و رسالة عدم النظیر

آیه الله العلامة الحاج سید
مرحوم آیه الله الحاج سید محمد تقی خونساری قدس سره
محمد تقی الخونساری بن الامام العلامة الاواه السید اسد الله بن العلامة الاوحد السید
محمد بن المحقق السید حسین بن العلامة الافضل السید ابوالقاسم بن الامام الاکبر
العلامة الاجل الحاج سید حسین بن مولا العلامة الحاج میرزا ابوالقاسم (جعفر) بن السید
حسین ابن السید قاسم بن السید محب الله بن السید قاسم بن السید مهدی بن السید زین
العابدین بن السید ابراهیم بن السید کریم الدین بن السید رکن الدین بن السید زین
العابدین ابن السید صالح (العالم الجلیل الشیر بالقصیر) ابن السید محمد بن السید محمود بن
السید حسین بن السید حسن بن السید احمد بن السید ابراهیم بن السید لمجاهد السید
عیسی بن السید حسن بن السید یحیی بن السید ابراهیم بن السید حسن بن السید عبد الله بن
الامام الهمام موسی بن جعفر علیهما السلام

هذا المنازل والانار والطلل
فالان لا عوض عنهم ولا بدل
وكلما جئت ربعا قیل لی رحلوا

ساروا وقد بعدت عنا منازلهم
مخبرات بان القوم قد رحلوا
فسرت شرقا و غربا فی تطلبهم

در میان این سلسله جلیله ستاره گان درخشانی در آسمان علم و دانش و چراغهای فروزانی در طریق هدایت و خداپرستی و کلهای ذیبت بخشی در مجالس زهد و تقوی یافت شده که هر یک از آنان بنوبه خود علم اسلام و پرچم دین را بدوش کشیده و هزاران نفر را از گمراهی چهل و ندادانی بشاه راه مستقیم دیانت هدایت و نامهای نیک و یادگارهای زیبایی از خود بجای گذاشته اند و جامعه علم و روحانیت را مرهون زحمات و مشقتهای طاقت فرسای خویش ساخته اند یکی از آن برجسته رجال آنان دانشمند متقی آقا سید ابوالقاسم فرزندان آیت الله الحاج سید حسین است که در سال ۱۱۶۱ در قصبه خوانسار متولد شده و در اعلی درجه زهد و تقوی و علم و دانش بوده و بعلمت شدت احتیاط در دین و اجتناب از پیروی هوا و دنیا سراسر زنده گی از اقامت و ریاست و حکم و فتوی کنار گیری نموده و بتمام قوا کوشش در انجام مهمات و قضاء حوائج اخوان میفرمود دارای نفسی عجیب و دعائی مجرب که در زمره کراماتش شمرده میشد چنانچه مشهور است که بمجرد خواندن یا نوشتن دعاء بیماران شفا میافتانند

در اواسط ماه مبارک رمضان در سال ۱۲۴۰ در قصبه خوانسار بر حمت حق واصل شده است (روضات الجنات ص ۱۲۶) (الکنی واللقاب ج ۱ ص ۱۳۵) دیگر از اعظام این خانواده آیت الله العلام الحاج سید حسین است که از اکابر محققین اعلام و عظام علماء اسلام دارای اخلاق نیکو و در علیا درجه زهد و تقوی و دین در زمان خود بوده زاویه خوانسار را بجهة خود اختیار و کمتر از آن قصبه بیرون آمده از مسافرت خودداری میفرمود و از این رونامش بر بسیاری از علماء و دانشمندان مخفی و پوشیده گشته در بعد از ظهر روز یکشنبه هفتم رجب سال ۱۱۹۱ در قصبه نامبرده رحلت و در جوار منزلش دفن و قبرش زیارتگاه است

و دیگر ابوالقاسم جعفر بن الحسین است که در ماه صفر روزاربعین سال ۱۰۹۰ در اصفهان متولد مقدمات و سطح را در نزد علماء و دانشمندان اصفهان تحصیل و در قسمت درس نهائی خدمت علامه مجلسی تلمذ نموده است و لذا از ایشان در کتب و مصنفاتش تعبیر می نماید (شیخی الاعظم و استادی الافخم)

دارای تالیفات و تصنیفات چند است در کلام و فقه و ادعیه و غیر ذلک و یکی از شاهکارهای ادبی ایشان منظومه عربی میمی که خالی از همزه و الف است از سه هزار بیت متجاوز که در حکم و آداب شرعیه نوشته است

در حدود سال ۱۱۳۰ بواسطه فتنه افغان از اصفهان حرکت بموجب تقاضای اهالی خوانسار را محل اقامت خود گرفته و در آنجا قیام و اقدام بامورات شرعیه نمود و در سیزدهم شهر ذی قعدة الحرام سال ۱۱۵۷ در قریه قودجان که از قراء خوانسار است رحلت و بر حمت حق واصل و در همان قریه مدفون و قبرش مزار هر خاص و عام است و در رحلتش اشعاری سرودند که از آنجمله است

میر ابوالقاسم اعلم ز جهان رحلت کرد از میان نسخه آداب مسامانی رفت
سال تاریخ و فانش ز خرد پرسیدم گفت دانای ادب عالم ربانی رفت
و در شرح حال بقیه بزرگان علم و نوابغ زمانه و نتایج دهر که در این سلسله بوده اند بتراجم رجال و مشجرات آل الرسول مراجعه شود زیرا که این نامه را آن گنجایش نیست و از مقصد باز خواهم ماند

مضافا اینکه خاندان آیه الله خوانساری از بیوتات علم و دانش و خانواده فضل و فقه و ادب است که دانائی در آن بوراثت یکدیگر رسیده و همیشه در این خانه رجال برجسته در فنون علم و دانش بوده که نام آنها زینت بخش فهرست ها و تراجم و اجازات است که برای همان جهات از ذکر آنها خودداری و بترجمه نمره طیبه آن دو دمان پاك حضرت المستطاب آیه الله الحاج سید محمد تقی موسوی خوانساری می پردازم ولادت با سعادتش سنه ۱۳۰۵ در بلده خوانسار واقع و پس از بلوغ بحد در شد و کمال بتحصیل ادبیات و بعض سطوح مشغول سپس سنه ۱۳۲۲ بارض اقدس عتبات عالیات مهاجرت و پس از تکمیل سطوح سه سال بدرس مرحوم آیه الله خراسانی و مدتی هم بدرس مرحوم آیه الله سید طباطبائی یزدی قدس سرهما حاضر و پس از فوت استاد خراسانی بدرس مرحوم شریعت اصفهانی و میرزای نائینی و آقا ضیاء عراقی و معقول حاج شیخ علی قوچانی قدس سرهما حاضر و در سنه ۱۳۳۳ بیلاذ هند مسافرت و پس از ۴ سال اقامت بایران مراجعت و بوطن خود خوانسار رهسپار گردید و بعد از مکث قلیلی بیلاذ سلطان آباد عراق متوجه شد در حینی که حضرت آیه الله حایری اعلی الله مقامه در آن بلده باقامه حوزه علمیه پرداختند حضرتش بتجلیل در آن مدرس شریف حاضر و خود نیز مستقلا بتدریس و بحث میپرداخته تا در سنه ۱۳۴۰ که حضرت آیه الله حایری بر حسب خواهش اهالی قم و طهران بیلاذ طیبیه قم منتقل گشته باقامه حوزه علمیه پرداخت حضرت آیه الله خوانساری راهم برای تزیین حوزه مبارک که همراه خود بقم انتقال داد و حضرتش بطرز سابق در مجلس درس آن مرحوم حاضر میگردد و خود هم مستقلا

بتریت عده کثیری از افاضل مشتغلین می پرداخت تا آنکه در سنه ۱۳۵۵ که آیه الله حایری بجوار رحمت ایزدی پیوست عده از افاضل اهل علم حوزه اطراف وجود شریفش را گرفته ریاست حضرتش را بر خودشان بجان و دل متقبل گردیدند و عده تلاهیدش بیش از پیش گشت والحق والانصاف آن را در مد علم و تقوی در ابقاء حوزه علمیه سهم بسزائی دارند و نیز در تاسیس آن که کمک و رفیق با وفائی برای مرحوم آیه الله حایری بوده اند و آن بزرگوار در طول ۶۷ سال زندگانش قدمهای حساسی برای حوزه اسلام و علم برداشته که از صفحه تاریخ محو نخواهد شد یکی مبارزه و فداکاریش در جنگ بین المللی اول بر علیه دولت استعمارچی و ظلم و جنایت انگلستان که مدت ها در سنگرها ایستادگی کرده و با تیر خوردن پیاپی مبارکش از میدان نرفته تا اسیر و دستگیر آن جنایتکاران شده و مدت ۴ سال در دریا و شهرهای هندوستان تحت انواع شکنجه و آزار و زیر قیدها و زنجیرها بسر برده تا بخواست خدا و توجه مولایش اعلی حضرت ولی عصر عجل الله له الفرج آزاد و بمسقط الراس خود مراجعت نمود و پس از توقف چندی مهاجرت بارک و از آن نجاد خدمت مرحوم حایری بقم رحل اقامت فرمود دیگر اقامه نماز جمعه اش که پس از سالها از رسمیت افتادن در سنه ۱۳۶۰ هجری که نظر شریفش با احتیاط لازم در فعل آن مؤید گردید قیام باقامه آن نموده و در مسجد جامعه امام قم با هزاران متدین و عالم و مجتهد از مجاور و زائر بجامی آورد و خود در دو خطبه قبل از نماز مردم را باموعظه حسنه پند و اندرز داده و بتقوی و پرهیزکاری که خود مجسمه آن بود دعوت مینمود و گویا که میبینم ایشان را روی منبر ایستاده و از سویدای قلب میگوید (یا ایها الذین امنوا اتقوا الله حق تقاته ولا تموتن الا و انتم مسلمون)

نماز استسقاء مرحوم آیت الله خونساری در سال ۱۳۶۳ هجری

و دیگر از کارهای حساس ایشان که ابد آفراموش نمیشود صلوٰه استسقاء و نماز باران ایشان است که تمام تشنه گان را از جمادات و نباتات و حیوانات و بخصوص انسانهای بامعرفت را سیراب و حتی بیگانگان را به تعجب و حیرت انداخت و نماز استسقاء ایشان حقیقتاً یکی از آثار بزرگ اوست که برای عموم مسلمین موجب افتخار و مباحات گردید نماز استسقائی بود که آن شخص بزرگ بجای آورد و ملل جهان خواهی نخواهی در برابر عظمت اسلام سر تعظیم و تکریم فرود آورده دنیائی متوجه عالم روحانیت و شخصیت آن پیشوای مقدس شیعه گردید در سال ۱۳۶۳ هجری قمری که رحمت حق تعالی از شهر قم و حومه آن قطع شده و از آغاز بهار تا اوایل خرداد ماه بهیچ وجه بارانی

از آسمان رحمت نازل نشده بود دشت و هامون خشک و مزارع در اثر بی آبی پژمرده و آخرین مراحل حیاتی خود را میپیمود منظر غم انگیز و وحشت آوری در سراسر این منطقه ایجاد و خرم امید مردمی را بر باد میداد



نماز باران آیه الله خونساری طاب ثراه

در يك چنین موقع خطر ناك و ساعات وحشتناكى كه امید افراد رفته رفته بناامیدی مبدل می گردید و بیم قحطی و غلای این سامان را تیره میساخت نسیم صبح رحمت و اشعه الهیه وزیدن گرفته بگانه مردایمان و خداپرستی که در کانون معرفت اسرار حقیقت آموخته و آن گوهر گرانبهائی که در گنجینه تقوی و فضیلت برای چنین موقعی اندوخته شده بود باعزمی متین و ایمانی راسخ دامان همت بر کمر زده تصمیم گرفت بوسیله نماز استسقاء و دعاء طلب باران از منبع رحمت الهیه نموده روی عجز و نیاز بدرگاه خداوند رحیم بی نیاز آورد اراده خود را بعموم طبقات اعلام و در روز جمعه یک ساعت از طلوع عازم گردید که بارعایت دستور مقدس اسلام مشغول نماز گردد مردمی که بر اثر سستی ایمان بخداوند خوش گمان بودند بزعم فاسد خود از راه خیر خواهی بحضرتش معروض داشتند ممکن است این نماز بلا اثر مانده و مقام شامخ شما در نظر جمعیت کاسته شود ولی آن را در مرد با آن حسن ظنیکه بخدای خود داشت که هیچکس را جز خدای خود نمیدید و جز سخن حق نمیشنید بدین سخنان واقعی نگذاشته میفرمود من بدستوری که از شارع اسلام رسیده عمل نموده وظیفه خود را انجام میدهم و بیمی از گفته این و آن ندارم آنچه صلاح باشد واقع خواهد شد

این بود که طبق مقررات دینیه خود و یکعه از مردان ایمانی با داشتن روزه چنانچه دستور رسیده رده مبارک را از راست بچپ و بالعکس انداخته بابای برهنه مانند عموی بزرگوارش اعلی حضرت نامن الائمة علی بن موسی بن الرضا علیهما السلام که در مرو خراسان بای استسقاء بیابان رفت استغفار گویان و تضرع کنان در سپار سمت خارج خاک فرج گردید و بامید فتح و فرج روبرو بیابان نهادند این حادثه مصادف با موقعی بود که قسمتی از قوای متفقین متمرکز در ایران شده و یکعه از لشکر و سربازان انگلیسی و آمریکایی در حدود خاک فرج (که در ضلع شمال غربی نیم کیلومتری شهر قم قرار گرفته و راه آن کنار پل قدیم رودخانه است) جای داشتند

قبلا چند نفر معاندین قرآن از فرقه ضاله و مضله بهائیه بآنها خبر داده بودند که عده زیادی از اهالی در نظر دارند باین حدود آمده و چاه آبی را که مورد استفاده شماست پر نموده و حمله سختی بشما نموده و شمار ازین به بر ندم ممکن است خطر بزرگی متوجه شما بشود آنها که این خبر را شنیدند و از جریان قضایا هیچ اطلاعی نداشتند و نیز هیاهوی مردم تا بید افکارشان را مینمود کاملاً مجهز برای دفاع گردیده حتی رگبارها را بسوی جمعیت قرار دادند تا هنگام هجوم مردم دفاع نمایند مرحوم آیه الله فقیه که تنها متوجه خدا بود هدف مخصوص داشت بانهایت رشادت و متانت بوضع خود ادامه داده با حضور متجاوز از بیست هزار نفر تقریباً در حال تضرع و خشوع بذات مقدس ربوبی نماز استسقاء را بجای آورده و با خلبه و دعا پایان یافت دلها طپیده و رنگها در پریدن بود هر کس با خود زمزمه و نوائی داشت که آیا این دعا بهدف اجابت خواهد رسید یا نه متخصصین اروپائی که در لشکر متفقین بودند اوضاع جوی را بدقت مورد بررسی قرار داده ابداً امارت نزول باران را مشاهده نمودند

پس روز دیگر را مرحوم آیه الله فقیه اعلی الله مقامه الشریف با جمعی از خواص اهل علم با خضوع و خشوع بیشتری بیرون رفته و بحکم من لاج باباً و لاج اصرار و استغانه را زیاده تر نموده و با چشمی گریان و دل بریان که خدایا بنده گان تو اگر مخالفت و معصیت تو را می نمایند تو آنها را بغضب خود و قطع رحمت مواخذه مفرما بر آنها رحم کن زیرا تو ارحم الراحمین از این قبیل ادعیه مانوره و غیر مانوره خوانده و در سجده تضرع زیادی نموده و تقاضای باران رحمت نمودند و پس از آن سر برداشته آثار رحمت حق تعالی را ظاهر دیدند چونکه حق خواهد که غفاری کند میل بنده جانب زاری کند

که ابرهای متراکم آسمان قم را پوشانیده بطرف منزلها روان شدند هنوز نرسیده بودند که شروع بیابان بی نظیر نموده و شهر و حومه را سیراب بطوریکه سیل در رودخانه قم افتاده روحی تازه در سراسر باغات و مزارع و بیابان طف دیده دمیده و زمین که بر اثر بی آبی خشک و آتشین شده بود دلد برین گردید و مصداق این آیه مبارکه هویدا گردید (و استغفر وار بنکم انه کان غفار ابرسل السماء علیکم در ارا) ظهور این کرامت بزرگ و دعا سریع الاجابه در جهان اثر عجیبی بخشیده بطوریکه زلزله ها و فرمان دهان لشکر متفقین نیز تسلیم مقام دینی شدند و از آن بزرگوار خواستار گردیدند برای رفع غائله جنگ جهانی دعا فرمایند و از مقامات رسمی لندن و آمریکا وقوع این حادثه شکفت انگیز بوسیله رادیو در تمام دنیا پخش گردید حقانیت دین اسلام و اثر حوزه علمیه قم عملاً بر جهانیان آشکار گشت و بر آن مردم مادی و عناصر ناپاکی که بدیانت اسلام و حوزه علمیه قم بنظر منفی و حقارت می گریستند ثابت شد که مردان پاک و با فضیلتی در عالم هستند که بلا واسطه با عالم غیب پیوسته و میتوانند بانبروی ایمان جهانی را تکان دهند و طبیعت را باذن خداوند جهان در زیر فرمان آرند در و در فراوان بر روان پاکت بادای رادمرد با حقیقت و ایمانی که اسلام را زنده ساخته قوت اسلام را بر مردم جهان نمایش دادی

پس از انجام نماز و نزول رحمت بی پایان حق تعالی ناطقین و گوینده گان سخن سرائی هائی در مدح و ستایش مرحوم آیه الله و شعراء اشعاری در این قسمت سرودند که برای اختصار از درج آن خودداری میشود

مرحوم آیه الله خونساری دارای مقام جمع الجمعی بوده اند با آن تقوا و زهد و قدس و عبادت در صحنه اجتماع و سیاست نیز پیش رو قافله و میدان دار آن صحنه بوده و بزرگترین شاهد این دعوا دخالت ایشان در امورات سیاسی از قبیل ملی شدن صنعت نفت و موضوع انتخابات که فتوای ایشان در مسئله نفت در باختر امروز شماره ۴۵۴ درج و منتشر گردید و نیز در بعض جرائد ملی دیگر و در موضوع و کالت و انتخابات هم در پاسخ عده از بازرگانان طهران که سؤال کرده بودند جواب ذیل را دادند

بسمه تعالی

احساسات متدینین و توجه بجهاتی که در سؤال ذکر شده مایه بسی امیدواری و موجب تقدیر و تمجید است در این موقع حساس که دیانت و استقلال مملکت را خطراتی تهدید میکنند برای اداء وظیفه شرعی لازم است مسلمین با کمال جدیت در امر انتخابات

شرکت کرده و کلامی را که متدین و علاقه مند با استقلال مملکت و واقف بمصالح عالیّه کشور باشند انتخاب نمایند و چنانچه در اثر مسامحه و سستی در این امر مهم لطمه بدیانت و استقلال مملکت وارد شود علاوه بر ذلت و نکبت دنیوی در پیشگاه خداوند حکیم مسئول خواهند بود سه شنبه ۱۱ شهر ربیع المولود ۱۳۷۱ سید محمد تقی الموسوی الخونساری محل خانم شریف

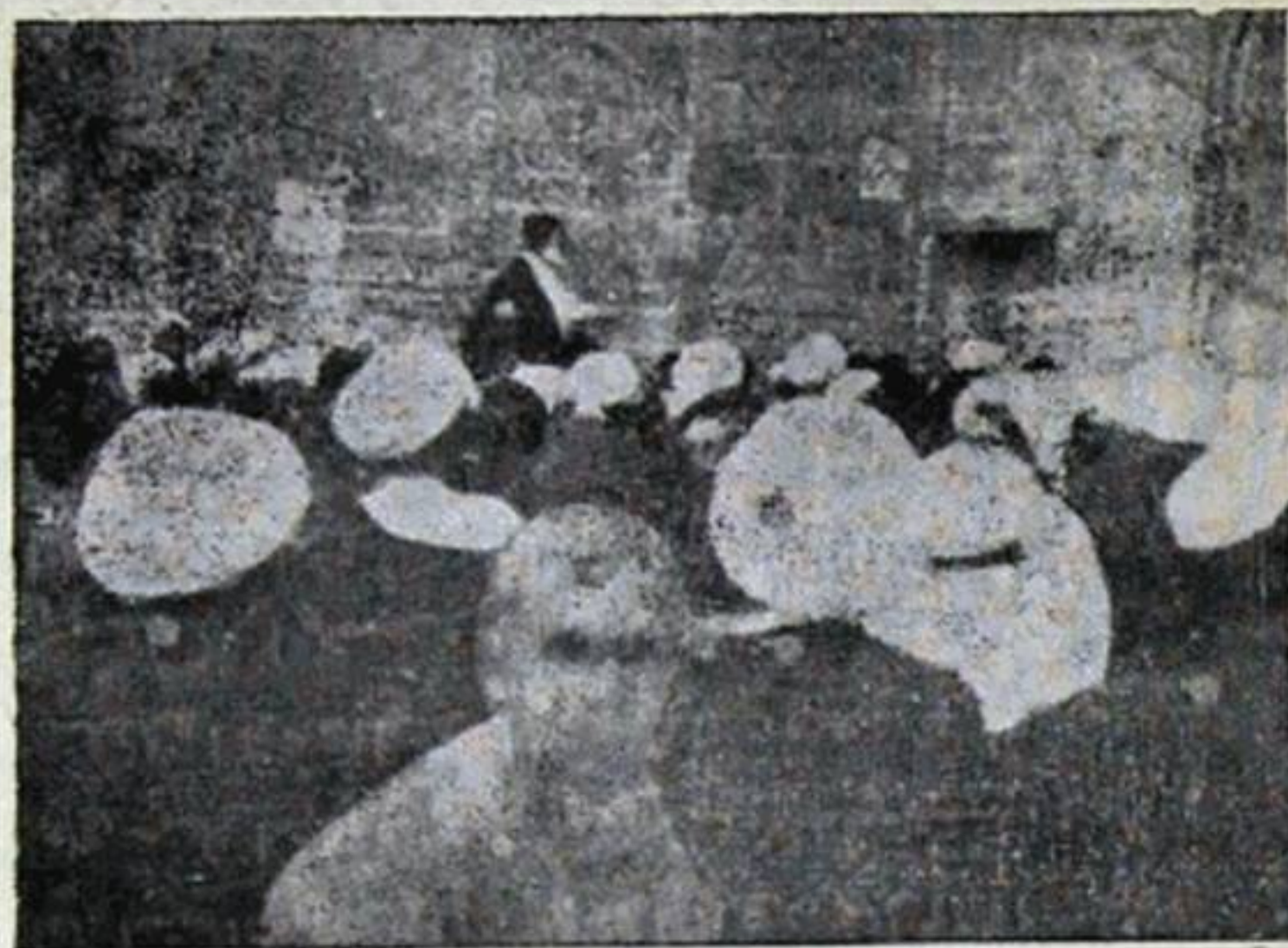
البته این فتوی و نظریه تأثیر عمیق بسزائی در روحیه افکار متدینین و اهل ایمان کرد و اشخاصی را که از اول عمرش کمتر رائی هم نداده بودند بمیدان کشانیده و داخل در امر انتخابات نمود

مقام علم و تقوی و زهد این را در مرد بزرگ که اسطوانه علم و فضل بود هر مرحوم آیه الله خونساری چند بواسطه اشتغال با هم از قلم مبارکش تاکنون در قالب تصنیف توصیف نیافته لیکن تقریرات بعضی اباحت شریفه اش بقلم عده ای از فضلاء تلامیذش تحریر یافته که شایسته است برای نشان دادن مراتب علمی و تحقیقی آن بیکره علم و فضیلت که حاوی معقول و منقول و علامه فقه و اصول بوده بزبور طبع در آمده و مورد استفاده اهل فضل و دانش گردد که حقا و قتی بر فراز منبر مینشست برای تدریس گویا استادش مرحوم آقاضیاء عراقی و استاد او مرحوم آخوند خراسانی بمسند تحقیق نشسته بقدری دقیق و موشکاف بود و عبارات را در قالب الفاظ علمی بیان میفرمود که هر کس را نیروی فهم آن نبود مگر کسانی که سالها زحمت و ریاضت کشیده و قوه فهم و استنباط پیدا نموده بودند

آنها را ایشان از تلامذه فاضل و برجسته و زبردست که از دریای علم و تحقیقات فقهی و اصولی و معقولاتی ایشان حایز مقام منیع اجتهاد شده بسیار بعضی چون حضرت حجة الاسلام و المسلمین آقای آقاشیخ محمد علی عراقی و حجة الاسلام آقای حاج شیخ عبدالجواد اصفهانی و آقای آقاشیخ راضی تبریزی و امثال ایشان در قم سمت مدرسی سطح و خارج حوزه را دارند و با در اطراف ایران و شهرستانها سمت امامت و ریاست و غیر ذلک را دارا هستند و افتخار تلمذ و شاگردی آن آیه الله العظمی را مینمایند

در تقوی و زهد یگانه عصر و وحید دهر بوده نماز جماعتش اولین نماز در قم از حیث کمیت و کیفیت هجده فضلاء و دانشمندان برجسته و باتقوی و احتیاط کار قم و سایر بلدان و نیز اخیار طبقات دیگر و این خود کشف تقوی و زهد آن بزرگوار بود زیرا که تارک هوا و تارک زینة و تارک دنیا بود که در کمال بی آلاشی حرکت میکرد در قضاء حوائج اخوان و

و مؤمنین بی نهایت کوشا بود در صبر و تحمل هم کم نظیر بود اخلاق او چون نیاکان و اجدادش نیکو و عظیم بود در خاطر دارم که یک شب نهم ربیعی که شب سرور آل محمد صلوات الله علیهم اجمعین و شیعیان و دوستان ایشانست از نماز جماعتش در مدرسه فیضیه فارغ و بطرف منزل می رفت در وسط مدرسه رسید طلبه جاهلی جسورانه جلو آمد و گفت حضرت آیه الله عرضی دارم ایستادند و فرمودند بگو آن بی ادب برای مزاح کردن و خنداندن بی مهابا آیه سجده واجب را قرائت کرد آیه الله همانجا بسجده افتاد و تا میخواست سر بردارد بار دیگر میخواند مدتی آن مجسمه اخلاق حسنه را در سجده معطل کرد تا بعضی از آقایان طلاب آن جسور را نگاهداشته تا ایشان تشریف بردند و بعضی خواستند او را اذیت کنند و تنبیه نمایند اجازه



مجلس درس مرحوم آیه الله خونساری طلب راه

ندادند این بود شمه و نمونه از اخلاق کریمه ایشان

انصافاً این چند بیت شایسته مقام آن حضرت است که از دل و زبان بر اخلاص و ارادت آقای نبوی قمی سروده شده

زهره افلاک زهدی بهتر از هر اختری
بی نوایان انوائی بی عکسانرا یاوری
علم و تقوی را سراسر کشور پهناوری
زین دو نور حق عیان گردیده اینک انوری
الحق الحق در زمانه مظهر یا قاهری

مخزن علم و کمالی مصدر زهد و ورع
یاوردین را تو یاری خصم او را دشمنی
قهرمان عرصه میدان علم و دانشی
از محمد و ز تقی شد نام نامیت تمام
ای مجاهد گز سر صدق صفا کردی قیام

باید اینسان معدن علم و هنر آید برون
مایه فخر و مباهاتی تو بر اسلامیان
بر سر اسلامیان جاوید بادا سایهات
عقل عاجز گردد از وصف تو ای یکتا پرست
شاگردان برجسته و معظم تلامذه
مرحوم خونساری
آیه الله العظمای خونساری از روزیکه باتفاق
آیه الله المؤسس از اراك بتم مهاجرت نمودند
بناه بر تدریس سطوح نهائی فرائد و مکاسب شیخنا الانصاری و کفایه خراسانی را گذارده و
تا اواخر عمر مرحوم حایری قدس سره چندین دوره کتب مزبوره و کتب معقول را تدریس
نموده و هم تقریر درس معظم له را برای جمعی از تلامذه و شاگردان آنجناب میفرمودند
تا چند سال مانده بقوت ایشان رسماً و مستقلاً شروع به تدریس خارج کفایه الاصول و
کتب فقهیه نموده و تا آخر عمر خود چند دوره تدریس خارج فقه و اصول فرموده و فضلا را از
مبانی علمی و تحقیقات خود بر خوردار نموده اند

و پس از فوت مرحوم آیه الله حایری غالب و بلکه جل تلامذه ایشان (لولا الكل)
بمحضر و خوزه تدریس آنجناب و مرحوم آیه الله حجت شتافته و درك فیض نموده اند و
اغلب فضلا و مدرسین کنونی حوزه علمیه قم و دانشمندان و علماء خارج قم که در شهرستانهای
ایران مشغول خدمات دینی هستند از فارغ التحصیلان و مستخرجین حوزه آن دو جناب
میباشند و چون فهرست اسامی مشاهیر آنان را در ضمن ترجمه آیه الله حجت نگاشته ام در
اینجا تلامذه مخصوص ایشانرا مینگارم که تنها و یا بیشتر مباحثات و استفادات آنها از
آنجناب بوده است و آنها بقرار ذیل است

- ۱- آقای آقامیرزا ابوالقاسم دانش آشتیانی قم
- ۲- آقای آقاشیخ ابوالمکارم رشتی قم
- ۳- آقاسید احمد خسر و شاهی تبریز
- ۴- آقای آقاسید احمد خرم آبادی خرم آباد
- ۵- آقاسید جلال شهیدی محلاتی محلات
- ۶- آقاسید حسین رسولی شمیران
- ۷- آقای آقامیرزا رضی تبریزی قم
- ۸- آقای آقاسید شفیع واحدی لاهیجی رشت
- ۹- آقای حاج شیخ عبدالجواد اصفهانی قم
- ۱۰- آقای شیخ عبدالرحمن فرنقی
- ۱۱- آقای میرزا عبدالرحیم مدرس تبریزی قم
- ۱۲- آقای حاج آقا عطاء الله اصفهانی قم
- ۱۳- آقای حاج سید محمد باقر طباطبائی سلطانی قم
- ۱۴- آقای حاج شیخ غلامرضا فقیهی قم
- ۱۵- آقای آقاشیخ محمد علی عراقی قم
- ۱۶- آقا شیخ محمد دولی هرسینی نهاوند

- ۱۷- آقای آقاشیخ محمد صدوقی بزد
 - ۱۸- آقاسید مصطفی خونساری قم
 - ۱۹- آقای آقاشیخ مهدی صادقی قم
 - ۲۰- آقاسید هادی روحانی رودسر
- و جماعتی دیگر و مشترکین دروس مرحوم آیت الله حجت و آیت الله صدر قدس سرهما
از تلامذه ایشان از صدها متجاوز و در ضمن فهرست تلامذه مرحوم آقای حجت طاب نراه
خواهد آمد

مسافرت آیه الله خونساری بمکه معظمه

سفر بمکه آیه الله خونساری رضوان الله علیه هم قابل توجه است کسانیکه در سنه العلماء
و یا حجة العلماء ۱۳۶۹ سال اول پس از ۷ سال تعطیل شدن از ایران مشرف بودند و چون این
بنده هیچ نیاز نداشت و در روزیکه نگران حرکات و سکنات آن هیکل توحید بودند نمی دانند
که با کثرت فقهاء بزرگ و آیات عظام و مراجع تقلید کرام که از هر شهر و قصبه از ایران يك یا
چند نفر روحانی بود (و کمتر سالی مکه این گونه حاج بخود دیده است) از طایفه حقه
اثنا عشریه رجالی از مراجع و پیشوایان شیعه چون مرحوم آیه الله خونساری و آیه الله فیض
و آیه الله کبیر و آیه الله سبزواری و حجتی الاسلام بهبانی و طهرانی و امثال ایشان در مکه
بودند اما هیچ کدام باندازه مرحوم آیه الله خونساری اثر نداشتند و مورد توجه عموم
مسلمین و حجاج بیت الله نبودند

در هر حال باینکه رعایت تقیه را برای حفظ جان و مال و حرمت شیعه ها مینمود دست
از تبلیغ و امر بمعروف و نهی از منکر بر نمیداشت بوجاهت و نفوذ ایشان رفع اختلاف ماه
و رؤیت هلال شد زیرا حجاج شیعه با توجه و ارادتیکه بایشان داشتند و نزد ایشان هلال
ثابت شده مردم بتبع و پیروی ایشان از شك و شبهه بیرون آمدند و مناسک حج را بدون
تکرار انجام دادند شب عید غدیر ایشانرا دیدم بایک حالی که هر متوجه ملتفتی را
منقلب مینمود پس از طواف و نماز در مسجد الحرام با آن وسعت و بزرگی می گردد و
تا قریب صبح کارش در آن مکان مقدس و شریف همین بود و گویا که از دل ایات جدش
رامی سرود و میگفت

یا من یجیب دعاء المضطر فی الظلم
قد نام و فدك حول البيت قاطبة
ادعوك رب دعاء قد امرت به
ان كان عفوك لا يرجوه ذو سرف
یا كاشف الضر والبلوی مع السقم
و انت وحدك یاقیوم لم تنم
فارحم بكائی بحق البيت والحرم
فمن یجود علی العاصین بالنعیم

با اینکه صحنه مسجد الحرام مطروح بود از مردی که تمامی چون بهائم خوابیده و از برکت آن ليله مسعوده و شب مبارك عيد غدیر و آن مکان مقدس غافل گشته بودند گفتگوی آن آیه رحمانی با مصریان و مباحثات ایشان بابت بعضی از قضایای مکّه و مدینه هم شایسته توجه است مجله مجموعه حکمت حوزه علمیه قم شماره دوازدهم تفصیل آنها را داده شایسته مطالعه است رجوع فرمائید

حضرت آیه الله خونساری پس از خاتمه اعمال حج و زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله و ائمه بقیع علیهم السلام بعتبات عالیات مشرف شده و تا اواخر ماه صفر را با عظمت زیاده در میان مراجع و علماء اعلام نجف و کربلا و سایر اعتاب مقدسه مانده و در آن ایام مراجعت بقم و در روز اول ماه ربیع المولد با استقبال شایان کم سابقه از طرف عموم طبقات قم وارد شهر گردید و شعراء که زبان گویای مردمند در مدحش اشعاری سرودند که برای نمونه این چند بیت جناب حاج محمد علی انصاری تقدیم خوانندگان میدارم

در هزار و سیصد و اندر شصت و هشتم چون قمر
مردمان در بام اندر چرخ جوای هلال
در زمستان بود و در دیماه در شهر ربیع
کیست دانی آنکه هر مو کبوی مشک یز
آنکه باشد مفتی شرع از حلال و زحرام
آیت الله زمانه آن تقی متقی
خواند اندر خانه اش ایزد بهممانی و را
حل ایمان سرور ایقان و مرآت کمال
ار پی ترویج مذهب با گروه مصریان
با بیانات رشیق دلکش خود قلب خصم
چشم دارد از توانصاری چود عبل از رضا
اما صد حیف و هزاران افسوس که آن بزرگوار چون نیاکان گرامش از روز نخست مبتلا بکسالت و بلا یا بود و هر روز يك بلیه روح و بدنش را آرزده میساخت در همان گرفتاریهای در جنگ بین المللی با اجانب مبتلا بکسالت قلب و سوء هاضمه و بعضی دیگر بود گاهی در اثر معالجات بهتر میشد ولی اگر تصادف بایک امر ناگواری مینمود و دعوت کرده و شدت میافت

مبارزات آن بزرگوار بر علیه کشف حجاب مشهور و در این موضوع قدم بقدّم و دوش بدوش با مرحوم آیه الله قمی شرکت داشت و این آزادی امر حجاب پس از آن شدت یاب و سر نیزه ها باین صورت آمدن مرهون خدمات و مجاهدات ایشانست با مرحوم قمی چنانچه در سابق اشاره شد

چندین مرتبه برای معالجه آن کسالت ها بحضرت عبدالعظیم ع و بیمارستان فیروز آبادی و طهران به بیمارستان پانصد تخت خوابی مسافرت نمود ولی قلع ماده نشد تا پس از انقضاء ماه رمضان ۱۳۷۱ هجری که از آقایان علماء و روحانیین و بازرگانان محترم همدان تلگرافی از ایشان دعوت شد که تا بستان رادر آنجا بسر ببرند ایشان پس از مشورت با اطباء دعوت آقایان را اجابت و روز ۲۲ شوال از قم بطرف طهران و همدان حرکت فرمودند شب را منزل آقای فیروز آبادی در شهری توقف و روز را با کمال تجلیل و نهایت احترامات وارد شهر دینی همدان گشتند



مرحوم آیه الله خونساری و آیه الله کاشانی در بیمارستان

و بنا بر دعوت علماء و اخیار و متنفذین همدان برای نماز جماعت مغرب و عشاء قبول کرده و در مسجد جامعه همدان اقامه جماعت مهمی نمودند تا یکی از روز ها که با تقلیل لباس در مسجد حاضر شدند در بین راه بتصرف هوا مبتلا گردیده با داشتن آن کسالت های سابقی و عدم مساعدت شهر همدان با فشار خون و کسالت های ایشان جنابش دچار حمله قلبی گردید و با حضور شش نفر از اطباء حادثی و آمدن اطباء مخصوص از طهران با مر حضرت

آیه الله بروجردی دامت برکاته مختصر تخفیفی حاصل و بلکه بهبودی موقتی که باعث مسرت و خورسندی همگان گردید پیداشد ولی این بطول نیا انجامید قریب ۲۰ دقیقه بظهر بود که فریاد شیون و صدای ناله دلخراش و جگرسوزی از اندرون برخاست و در اثر صداهای وحشت انگیز و جانسوز در کمال سرعت و نهایت عجله کمیون از پزشکان همدان تشکیل و پس از امتحانات پزشکی خبر ناگوار و حزن آور و غم انگیز رحلت ایشان را دادند

ابتداء عرض تسلیت محضر مقدس آیت الله العظمی بروجردی بوسیله تلفن عرض شد و پس از آن بطهران وسیله خطیب شهر آقای فلسفی واعظ بمقامات رسمی و اداره انتشارات و تبلیغات در سرتاسر کشور و جنازه را بعد از تغسیل و تجهیز بایکجهان تانر و گریه و ناله که زن و مرد و کوچک و بزرگ همدان داشتند و در و بوم آن شهر ستانرا با خود هم آهنگ کرده تشییع و بعد از ۳ ساعت در کنار جاده طهران از همان راهیکه یکماه و نیم قبل با عزت و جلال وارد شد و استقبال گردید باشوکت و عظمت مشایعت گردید و در آنجا در آمبولانس گذارده و بطرف طهران روانه نمودند



تشییع جنازه مرحوم آیه الله خونساری طالب نراه

و در طهران هم تجلیل و تشییع شایانی گردیده و با هزارها نفر مردم طهران بطرف قم و آیه الله بروجردی که در شب وفات خواب جنازه نابغه و مؤسس تشیع مرحوم سید مرتضی علم الهدی را دیده بود که بقم می آورند و از اول صبح انتظار پیش آمد بزرگی

داشت تا رسیدن آن خبر که حوزه علمیه و مردم قم را اعزام باستقبال جنازه آن عنصر فضیلت نموده و هزاران نفر تاشهرری از قم باستقبال جنازه آمده و باشکوه عجیبی که نمونه عاشورای عزا بود بقم وارد و در مسجد بالای سر در قبة العلماء پیش روی مرحوم آیه الله المؤسس الحایری هم چنانچه متجاوز از ۲۰ سال مواجه و ملازم بایشان بود مدفون گردید طالب الله نراه و جعل الجنة مکانه و مأواه

این بنده مؤلف که نهایت اخلاص و ارادت و سرسپردگی را بذاك مقدس داشتم و آن وجود معظم هم نهایت نهایت و لطف و احسان و کرمی را که سجدیه کریمانه و دیدن مرضیانه ایشان و اجداد گرامش بود با این فقیر مستوعب التقصیر داشتند و مرا مفتخر باجازه روایتی از مشایخ عظام خود منضمات بتصدی در امور حبسیه فرموده بودند در موقع ضایعه عالم گذار رحلت ایشان در مشهد مقدس مشرف بودم و وقتی مستحضر شدم حقیقتا عالم در نظرم تار شده بیخودانه از این طرف و آن طرف رفته و زائرین از فضلاء و علماء قم را ملاقات نموده و نیز علماء و فضلاء مشهد را و استخبار از صحت و سقم آن خبر نموده تا یقین صحت آن برایم حاصل شده بتکاپ و افتادم که چرا مشهد تعطیل نمیکنند و چرا اقامه عزانی می نمایند دیدم میخواستند مسامحه در تجلیل از این نابغه علم و فضیلت و تقوی کنند در منزل یکی از علماء منبر رفته و شمه از فضائل و شخصیت معظم له را که برای خواص مجهول نبودند تذکر و حتی متمسک شدم بکلمات اعیان حضرت سید الشهداء علیه السلام در ساعات آخرش در روز عاشورا و گفتم (ان لم یکن لکم دین و کنتم لا تخافون المعاد فکونوا احرارا فی دنیاکم) اگر از این مرد جلیل القدر و عظیم الشانیکه مقبول کل فی الكل بودند که اگر به متجدد می گفتند از مراجع که را قبول داری بلا درنگ می گفت آیه الله خونساری را که روش فکر است و اگر به مقدس و متقدم می گفتند کدام را می پسندی بلا تامل می گفت آیه الله خونساری را زیرا عنصر تقوی و قدس است و اگر سیاسی و وارد در شئون اجتماعی می گفتند از مجتهدین کدام مورد قبول تست می گفت آیه الله خونساری که مردی سیاسی و اجتماعی است و اگر به اهل علم و فضل هم می گفتند کدام یکی از معاصرین دانشمندان پسند تو است می گفت آیه الله خونساری که مردی محقق و مدقق است

پس اگر برای این مرد تجلیل برای دین و عظمت مقام روحانی او که از مراجع بزرگ عالم تشیع بوده نکنید و نیز برای ترس از معاد و روز واپسین هم که عدم تقدیر و تعظیم از مرگ عالم پیشوائیکه برای او آسمان و زمین تا چهل روز کربه می کنند و از موت او

نلمه در اسلام پدید آید که هیچ چیز آنرا سد نکند خود در قیامت مواخذه دارد تجلیل نکنید پس برای دنیای خودتان که همین روز (یعنی مردن) برای شما هم خواهد بود تجلیل کنید تا از شما تجلیل کنند بالاخره اولین مجلس ترحیم با عظمت در جامعه گوهر شاد از طرف آیه الله زاده قمی حضرت حجة الاسلام حاج آقا حسن اعلان شد با چند مجلس دیگر از بعضی طبقات ولی آنها عقده دل مرا نگشود خود در مدارس اعلان و عموم را دعوت به مدرسه نواب و پس از دو ساعت فاتحه و تلاوت قرآن بی ریا با پرچم سیاه اهل علم و مردم دیگر را از زائر و مجاور که آمده بودند حرکت داده و جهت تعظیم از رحلت آن بزرگوار در خیابان بطرف بازار و مسجد گوهر شاد براه و این دو بیت را انشاد و عموماً با حالی حزین می گفتیم

قوموا نعزی الحجة یا هیئت العلم للآية الخونساری جرنومة العلم

مات فقیه الامه یا صاحب الامر هتفا بارض الغربه یا هیئت العلم

پس با آنجماعات معتنی ببازار آمده و مردم را مخاطب و در بازار از عظمت آن عالم ربانی بگریخی سخن گفته و بجامعه گوهر شاد وارد شده و یکی از منبر بهای خراسان منبر رفته و در اطراف شخصیت آن فقیه معظم سخنان شایسته و حقایقی بمورد ایراد نمود

و تمام این تعظیم از ضایعه فقدان آن بزرگوار گذشته از مقامات ایشان برای آن تعظیماتی بود که ایشان بواسطه داشتن تقوای قلب از شعایر دینی می نمود چنانچه در هر وفات و عیدی از وفیات و اعیاد حضرات ائمه و اهل بیت پیغمبر علیهم السلام که پیش میآمد و بایشان مراجعه شده و استدعاء کمک می شد مضایقه از اعانت ننموده و جاناً و مالاً قدماء و الساناً مبادرت بکمک می نمود در وفات علیا حضرت عقلیه العربیه بنی الزهرا عصمت صغری زینب کبری علیها سلام که در شب نیمه رجب سنه ۶۲ هجرت واقع شده و متجاوز از ۱۵۰ مدرک از کتب سنی و شیعه برای آن بدست آمده و تا چند سال قبل در ایران اصلاً انتشار نداشت و بلکه مجهول بود تا این بند مؤلف با اشاره و تایید حضرات ائمه علیهم السلام قیام بنشر آن نمود و از حضرات مراجع حوزه استمداد خواستم و هر يك بنوبت خود کمک نمودند مرحوم آیه الله خونساری از کسانی بود که قدماً و شخصاً استقبال این سنت حسنه را نموده و از شهادت و وفات عمه عزیز خود تجلیل و تعظیم می نمود در شب نیمه رجب ۱۳۶۸ هجری که در مدرسه فیضیه مجلس عظیمی داشتیم و مرحوم حجة الاسلام اشراقی مستفیض فرمودند معظم له روی بعضی توهمات و سعایت ها در آن مجلس شرکت نکردند تا موقع نماز مغرب و عشا که تشریف آوردند از حضرتش گلایه کردم که چرا تشریف نیاوردند فرمودند مرا مشتبه کردند

الان حاضر بجبران آن هستم گفتم بچه نحو جبران خواهید فرمود فرمودند بعد از نماز عشا با کسالت و علاوه کاریکه دارم می نشینم و شما بمنبر رفته و یکساعتی در اطراف آن مخدیره صحبت کنید و مرثیه بخوانید منم گریه می کنم عرض کردم چون شب وفات است اگر اجازه بفرمائید پس از نماز بانوحه و مرثیه در خدمت شما از مدرسه با جمعیت مؤمنین بخیا بان رفته و بآستانه مشرف شویم و تسلیت بحضرت معصومه علیها سلام بدهیم برای تعظیم شعائر دینی بهتر باشد فرمودند بسیار بموقع و نیکوست پس به از نماز نوحه گرفته و با انقلاب و شیون عظیمی از مدرسه در عقب حضرت ایشان حرکت و بخیا بان و آستانه مشرف شدیم و چون در قم انتشار یافت که حضرت آیه الله خونساری با جمعیت طلاب و مؤمنین حرکت و بآستانه مشرف شده اند روز نیمه رجب یعنی فردای آنشب بیاس احترام عمل دیشب آن بزرگوار و تجلیل از وفات بی بی علیا مخدیره حضرت زینب کبری سلام الله علیها باز ارقم و دکا کین تعطیل و تا کنون رسمیه یافته و انشاء الله تا ابد از این سنه حسنه روح پر فتوح آنجناب شاد و مأجور و مثاب خواهد بود

در رحلت آن بزرگوار علماء و فضلاء نجف و قم و طهران و کاشان و نقاط دیگر اشعاری سروده اند که چند قصیده آن در مجموعه حکمت درج قفله در اینجابر ای نمونه قصیده مرثیه حضرت حجة الاسلام آقای آقا شیخ عباس طهرانی را که در عالم رؤیا ایشان را دیده و سروده تقدیم دوستان محترم میدارم

آه و افغان کز کشا کشهای این چرخ کهن گشت این عالم پر از رنج و غم و درد و محن
هر یکی نوشش شده محفوف صد نیش و الم هر خوش آن با هزاران ناخوش آمد مقترن
چهره چون آب او کی قابل آرایش است دامن خاکش نباشد جای آرام و وطن
مار بر زهر است کی بتوان از او یکمهره برد خار پر تیغ است درد یوسف گل پیرهن
آرزوهایش ب خاک شد مریدش نا مراد هیچکس از وی وفاداری ندید اندر زمن
کر چه عین لطف آمد این نظام بی نظام این چنین تقدیر فرمود آن خدای ذوالمنن
تا که باشد دل نبندد کس بدین دنیای دون با دل فارغ کند فکر مال خویشتن
بهر این دنیا نگشتی خلق تا اسباب کار هر جهت بهر محیا گردد ای مرد کهن
این جهان گر جای راحت بود مردان خدای این چنین کی اندر آن بودند در رنج و محن
مصطفی و مرتضی سبطین و زهرای بتول پنج تن بانه تن دیگر امام مؤمن
ز انبیاء و ز اولیا از آدم و نوح و خلیل عیسی و موسی شده دلخون ز دیو و اهرمن

بعد از آنها افضل و فالافضل از اخیار ناس
هر يك از نواب و آیات و حجج در درخویش
از كف یاران جاهل دشمنان بر نفاق
خاصه اندر دوره حاضر که شد عصر نفاق
غیر فکر او سیاست نیست در خورد و کبار
هر کجا صحبت ز عدل و صلح و دین و اتحاد
زین سبب مردان حق مایوس از اصلاح امر
قلب آنها چون نمک در آب و روح می نشاط
چون فقید تلازم مرحوم آنکه از دست زمان
آیت عظمای خونساری که اندر فوت او
بگجهان علم و شهامت زفت اندر زیر خاک
آنکه آمد از دعایش ابر رحمت سوی خلق
رحمت بی منتهی بادش بروح بر فتوح
و نیز مناسب دیدم چند بیت عربی را که جناب فاضل ادیب آقای آشیخ محمد کریمی حویزی
در ماتم آن فقید معظم سروده اند تقدیم دارم

لهفی علی رجل الحقیقة والتقی
بطل اقام عماد دین المصطفی
القت له الدنیا مقالید الوری
خونسار مولده وفی النجف استقی
کمعاهد الکفار حتی حل من
مازال منتصباً توم جماعة
شحت بوابها السماء فما اثنی
ارخه ماضیات بنوحك امده ۱۳۷۱

و جناب حجة الاسلام حاج سید هادی روحانی رودسری در مرثیه ایشان گوید

بهر بهار گل از گل شکفته مالا مال
کلی فرو شده در گل که تابه یوم قیام
برفت آیت عظمای عصر خو نساری
گل شریعت ایمان شده است معج العال
گلاب اوست که هر دم ز دیده گان سیال
فقیه آل محمد (ص) همان ستوده خصال

جهاد کرد و اسارت برفت و حبس نشست
بحفظ حوزه و در تربیت نموده قیام
نماز جمعه بپا کرد نفس قدسی او
همان بس است کرامت نماز بارانش
هزار و سیصد و هفتاد يك پس از هجرت
برفت آن تقی متقی و زاهد دهر
نمود ختم بگفتار خویش روحانی
از آثار ظاهره و باقیات الصالحات آیه الله المرحوم خونساری رضوان علیه فرزندان
برومند و صالح ایشان مخصوصاً جناب حجة الاسلام آقای حاج آقا باقر آیه الله زاده
خونساریست که از فضلاء حوزه و افاضل اقران خویش دارای تقوی و متانت و وقار و سکونت
است در سال ۱۳۳۸ از هجرت در بلده اراک بدنیا آمده و پس از تحصیلات جدید و مقدمات نزد
اساتید حوزه سطوح را از جناب حجة الاسلام والمسلمین آقای آشیخ محمد علی عراقی
و والد معظم خود خوانده و پس از تکمیل سطوح حاضر درس خارج والد ماجد خود و
چندین سال از آن جناب استفاده نموده و پس از رحلت ایشان از محضر درسی آقای عراقی و
حضرت آیه الله بروجرودی استفاده کرده و اکنون بنجف اشرف مهاجرت نموده است

و دیگر برادر محترم ایشان جناب محامد آداب نقه الاسلام آقای حاج سید محمد علی
آیه الله زاده خونساری است که در شایستگی و صلاح قرین برادر مکرم خود میباشد در سال
۱۳۳۹ از هجرت در بلده اراک بدنیا آمده و پس از طی معلومات جدید و مقدمات و سطوح را
نزد والد معظم خود و اساتید دیگر حوزه دیده و مدتی از درس و بحث پدر بزرگوار خود
استفاده نموده است دارای طلاق لسان و صنعت محاورت و خطابه است و فقهم الله تعالی و ایانا
و جعلهم الله خلیفته من بعده و متع الله المسلمین بوجودهما

اعلان اذان یا بانگ خطر یا مؤثر ترین حوادث حوزه علمیه قم بعد از آیه الله الامام
الخائری یعنی رحلت آیت الله حجت رضوان الله تعالی علیه

حوزه علمیه قم و دانش گاه روحانی تشیع از اول تاسیس آن در سال ۱۳۴۰ هجری تا این سال
حاضر ۱۳۷۲ که ۳۳ سال از عمرش میگذرد ناظر حوادث مؤثر و وقایع عالم سوزی بوده
لکن هیچ کدام از این حوادث و ضایعات پس از حادثه رحلت مرحوم آیه الله حایری مؤثر تر
از دو حادثه ناگوار فقدان آیه الله خونساری و بزرگترین حوادث حوزه پس از شهر ربور ۲۰

از ضایقه آیه الله العظمی حجت نبوده

حضرت آیه الله حجت با آن متانت و صبر و بردباری و اخلاق نیکو و یکدنده کی از روز نخست در این اواخر محبوبیت عجیبی عند الكل پیدا کرده بود همه و همه شیفته و مجذوب این رویه حسنه و صبیحه کریمه اوشده بودند زیرا در مدت ۲۳ سال توقفش در قم همه نحو امتحان خود را داده و در آن امتحانات حائز مقام اولیت شده بود حتی دشمنان منصف هم تسلیم رفتار او بودند شاه و رعیت او را میخواست متجدد و سیاسی مکه میگفت سیاست از روحانیت جداست (البته



آیت الله حجت قدس سره

بمعنای خودش که عبارت از شیطننت و تقلب و تزویر و زور و قلدری باشد نه سیاستی که بمعنای تدابیر امور مردم باشد) بآیه الله حجت معتقد بود زیرا ایشان را روحانی محض میدانست و میبود متدین و متقی هم علاقه مند ایشان بود زیرا هم نفس و احتیاط و محافظه کاری که ایشان داشت از لوازم هر دیندار و پر هیز کاریست و سالک و عارف هم از ایشان تقلید میکرد زیرا مرجع تقلید سالک و مجتهد عارف ربانی در این عصر میدانست آن فقید معظم را چنانچه چنین بودند روز دوشنبه سوم جمادی الاولی بود موقع ظهر که مردم قم از زائر و مجاور مرد و زن بزرگ و کوچک عالم و جاهل بخصوص طلاب و محصلین حوزه قم مهابی فریضه و نماز جماعت بودند عده از مردم متدین و علماء و فضلاء در حرم مطهر و مسجد بالاسرو جماعت کثیری در مدرسه فیضیه و مردم بسیاری در مسجد امام و سایر مساجد خیابان و باقی مردم در دکان ها و خیابان های قم مشغول کسب و کارهای شخصی خود با قلبی فارغ و دلی راحت و آرام بودند که بلندگوی آستانه مقدسه شروع باذان نمود مردم از گوشه و کنار چون همه روز برای نماز جماعت در مدرسه فیضیه و مسجد بالای سر مطهر آماده و صفهارا تشکیل و بعضی مشغول خواندن نوافل که اذان تمام و میخواستند اقامه گفته و شروع بفریضه نمایند که ناقوس خطر و زنگ بلا و بانگ مصیبت صدا نمود که متوجه باشید توجه کنید توجه کنید اهالی محترم قم توجه کنید از قرار خبر و اصل الساعة حضرت آیه الله العظمی آقای حجت رحلت نموده تا این اعلان ناگوار و غیر مترقبه داده شده بی اختیار ناله و

آه و ناله و ناله را جمعون از دل قم و مردم قم بلند بعض جماعتها بهم خورده و مردم بی اختیار از فریضه الهی غافل شده و بطرف منزل آن فقید معظم رهسپار گردیدند خود این بنده مؤلف از کسانی بودم که در منزل مهابی فریضه ظهر شده بودم تا این صدای عالم گذار را شنیدم از خود بیخود شده از منزل بیرون آمدم و بی هو شان و راه دار العلم و بیت السیاده ایشان گردیدم در راه مرد و زن را دیدم با اطفال خردسال هریک چون من واله و حیران می دویند و وا حجتاه می گفتند رؤیای دیشب دوشنبه خاطر ام آمد که از صبح پربشان آن بوده و منتظر پیش آمدن ناگواری بودم

آقای حاج میرزا عبداللہ سبحانی واعظ طهرانی را دیده بودم در رؤیا که در میان جمع کثیری بمنبر رفته و سخنان مهیج و محرکی دارند تا اینکه بمردم گفت چرا ساکت نشسته و آرامید مگر نمیدانید امشب چه شبی است امشب شب عاشورا و شب شهادت مسلم بن عقیل نایب خاص حضرت امام حسین علیه السلام است برخیزید و عزاداری کنیم از منبر بزرگ آمده و مردم را حرکت داده با پرچم سیاه و بر اه افتادند و گویا می گفتند

مات فقیه الامه مات الامه مات ولی الحجة مات الحجة

از شنیدن آن سرو صدا و دیدن آن منظره های دیگر گون تاویل و تعبیر رؤیای صادق خود را گرفتم و بمنزل حضرت معظم وارد شدم دیدم جماعتی از فضلاء و محصلین مدرسه حجتیه و دیگران بی مهابا وارد اندرون و اطاق مخصوص آیه الله می شوند من هم چون دیگران داخل شدم منظره عجیبی مشاهده کردم دیدم آیه الله فی الانام ابو الارامل و الایتام غوث الفقهاء و الاسلام حجة حجة الملك العالم و من یسمی باسم سید الانام مستلقیا روی بقبله خوابیده و نور سیمایش که به گفته نقه الاسلام حاج آقامهدی حایری طهرانی که حاضر بود هیچ میتی را نور و روشن تر از آیه الله حجت ندیدم

در و دیوار و فضای اطاق را منور و معطر نموده فریاد و شیون و احتجای طلاب و محصلین از یکطرف ناله و افغان آیه الله زاده گان از یکطرف آه و گریه مخدرات آیه الله از طرف دیگر منظره دلخراشی را مواجه شدم دیدم طاقت بانوان محترم طاق شده و در این لحظه اول که هنوز توشه از دیدن آقای بزرگوار خود نگرفته اند و ممکن است بی خودانه در میان نامجرمان آیند بجزمت بکمکم بعضی از برادران طلاب و فضلاء را بیرون و حضرت آیه الله را با متعلقینش گذارده و به بیرونی آمدم صحن بیرون را مطروس و مملو از جمعیت دیدم که غالباً بسرو سینه می زدند و ناله و گریه میکردند خواب شب قبل را گفتم و مرثیه خوانده و دیگران هم خواندند

وبالتماس وتقاضا منزل را خلوت و حضار را بمدرسه حجیه دعوت نموده و مهیا تغسیل و تهجیز آیه الله المعظم گردیدم کفن او را حاضر دیدم که غالباً بخط مبارک خود و بعض از ثقات و معتمدین مکتوب بحديث شریف سلسله الذهب و شهادتین و آیات الهیه و ادعیه مانوره است از آنجا که این مرد بزرگوار الهی تمام کارش در زنده گانی مرتب و منظم بود در وفاتش هم مرتب و خود کارهای بعد از مردنش را هم منظم کرده بود

در کفش بسته باز شد مقداری چوب مخصوص و خاک دیدم پرسیدم چیست گفتند این چوب از صندوق ضریح مقدس حضرت رسول صلی الله علیه و آله است و این خاک گرد ضریح اعلی حضرت نامن الاثمه علیه السلام و بعض از ائمه معصومین عتبات عالیات است که خود برای امر و زش تهیه نموده در میان دو کفن پاکیزه که یکی بردیمانی و دیگری متقال بود کفن کردند پس از غسل دادن بعض از فضلاء و ثقات اهل علم و خود بنده هم مفتخر شدم بگذاردن هدیه شریفه ای که از استاد و شیخ جلیل القدرم جناب حجة الاسلام حاج شیخ اسد الله قائمی که از اولیاء و اوتاد عصر حاضر و برادر مرحوم آیه الله باقری حاج شیخ محمد تقی که توصیه کرده بودند ندهم مگر بخواس از شیعیان آل محمد علیهم السلام و این حقیر از آن بزرگوار مصداق تری ندیدم پس در میان دست راست مبارکش گذارم تا مرا که از کوچکترین شاگردان مکتبش بودم نزد اجدادش شفاعت کند ان شاء الله تعالی پس از تکفین بدن را حرکت و در عمارت گذاشتیم و مردم قم از عالم و جاهل مقلد و مقلد و عالی ودانی گریه کنان و واحجناه گویان از مدرسه حجیه بزرگترین آثار باقیه و باقیات الصالحات آن فقید معظم تشییع نمودند

مردم عوام میگفتند رفت ز دار فنا حجت یزدان ما آیه عظمی حق رهبر و جانان ما فضلاء و اهل علم میگفتند) أصبح الاسلام بیکی اسفاً لفقیه کلن للدين حماء باین کیفیت تا نزدیک صحن آوردند که زعیم الشیعه آیه الله المطلق حضرت آقای بروجردی دامت تاییداته از جنازه استقبال و باحالی حزن تشییع فرمودند و جنازه را در تمام خیابان ارم تا بازار برده و از آنجا بخیا بان آستانه تاصحن آوردند و در نزدیک صحن موزه پای ایوان گذارده و آیه الله المعظم علامه طباطبائی بروجردی نماز خواندند و تمام مردمی که در صحن بودند و متجاوز از ۱۵ هزار نفر بود اقتداء کردند و پس از آن حرکت داده و بمدرسه حجیه آوردند و در طول این تشییع و مدت کسی را ندیدم گریان و نالان و یا متاثر و

محزون نباشد مثل اینکه همه پدر مرده و عزیز مرده هستند در جوار مسجد مدرسه حجیه حسب الوصیه خودشان در مقبره ای که خود مهیا کرده بود بخاک سپرده شدند (پیش بینی و پیش گوئی مرحوم آیه الله حجت از مرگ خود) از بیانات و تحقیقات سابق روشن شد که آیه الله العظمی آقای حجت از علماء بیدار و سالک الی الله و از مصداق حقیقی (اتقوا من فرائضة المؤمن فانه ينظر بنور الله) بود از چند سال پیش مرگ خود را که برای هر ذی نفسی بحکم (کل نفس ذائقة الموت) پیش بینی میکرد و لذا روز بروز کارهایش را مرتب و منظم تر مینمود تا یک سال قبل که کاملاً اشاره کرد بواسطه خوابی که دیده بود و انقائیان خواهیم کرد

تا چند روز مانده بموتش که محسوس شد برای همه خانواده و اطرافیان ایشان و لذا فرستاد از بی حضرت حجة الاسلام والمسلمین نایب و قرین و وصی خود آقای حاج سید احمد زنجانی و پس از حاضر شدن ایشان با بعضی از فضلاء دیگر فرمودند مهراسم مرا بشکنید آقایان گفتند برای چه فرمودند برای اینکه کسی بعد از من از این مهر سوء استفاده نکند عرض کردند حالا چرا فرمودند از این کسالت خوب نخواهم شد و اصرار فرمودند و حاضرین تفال به نیک نگرفته و انکار کردند تا ایشان قرآن خواسته و تفال بقرآن زدند و استخاره برای این کار کردند و همه منتظر بودند که آیه بد آید و وعده بپیودی حال ایشان را دهد دیدند تا آقا قرا را گشود و باول صفحه آن نگاه فرمود تبسم کرده و باوجد و نشاط و انبساط فراوان گفت (له دعوة الحق) و قرآنرا بدست حاضرین داد دیدند اول سطر کریمه له (دعوة الحق) بود

پس ایشان را قانع نمودند که اجازه بفرمائید که مهر در ظرفی لاک و مهر گرفته شود و بنحو امانات نزد آقای زنجانی بماند اجازه فرمودند و قیچی خواستند تا بند آنرا از کردن به برند حاضرین متاثر از این عمل ولی خود بار و روح باز بند را بریده و مکرر میفرمود له دعوة الحق له دعوة الحق آیت الله حجت آفرین و صد آفرین بر روانت مرحبا و هزاران مرحبا بر دل روشنست که از چند روز مانده بمرگت دعوت حق را بلیک گفتی و خود را برای میهمانی حق واجدات آماده نمودی و نیز وکیل خود در طهران عمدة التجار آقای حاج غلامحسین اتفاق را خواسته در حضور آقای زنجانی و بعض دیگر موجودی خود از وجوهات را حواله نمود که بطلاب تبریز و به نجف و مبلغ دوهزار تومان برای طبع کتاب الغدير آیه الله امینی بدهند و فرمود

این ماه اگر زنده باشم کمک بیشتری بطلاب و محصلین خواهم نمود و مقسم نان طلاب جناب نفقه الاسلام و عماد الاعلام آقای آسید عبدالوهاب یزدی را که حدود ۱۶ سال مقسم شهریه و نان ایشان بود طلبید و دستور تقسیم نان را دادند و پس از آن فرمودند خدایا الحمد لله که نزد تو رو سفیدم و مکرر میفرمود (خدایا او زوم آغدی)

و نیز از اول روز دوشنبه و حتی روز قبل از آن از ظهر می رسیدند مثل کسی که در نزدیک ظهر کار مهمی داشته باشند حاضرین تصور میکردند برای نماز سراغ ظهر را میکند تا روز دوشنبه سوم ماه جمادی رسیدند از یکی دامادهاشان چه روزیست امروز اواز پریشانی خاطر اشتباه کرد گفت یکشنبه دوم ماه است از روی تعجب فرمودند (بی) که در ترکی مورد تعجب استعمال میشود پس دیگری از بستگان و نزدیکانش گفت خیر امروز روز دوشنبه سوم ماه است ایشان رحمة الله علیه چون حساب خود را روشن و مطابق دید خوشحال شده و سر را بتصدیق حرکت و باز از ظهر رسیدند چه وقت است و چه قدر تا ظهر مانده و بفرزند برومند خود جناب حجة الاسلام آقای آسید حسن حجت دستور دادند برای من عدیله بخوان ایشان امتثال نموده شروع بعدیله کردند و خود ایشان هم خوانده و اعتقادات را مکرر نموده تب (استودعك دینی) که رسیده مکرراً فرمودند خدایا دینم را بتر سپرده ام و پس از عدیله تربت سید الشهداء علیه السلام طلبیده و قدری میل کردند و فرمودند (آخر زادی من الدنيا التربة و التربة بالحسين) جناب حجة الاسلام آیت الله زاده حایری آقای آقا مرتضی میفرمودند حاضر بودم خدمت ایشان دیدم و شنیدم که فرمود در را باز کنید جدم علی علیه السلام بعبادت من می آید و کرار از آیه الله زاده حایری شنیدم که غبطه می خورد و حسرت می برد برای چنین مردن (آیه الله العظمی حجت) و میگفت هنوز چنین مردنی ندیدم و بگفته واعظ شهیر آقای حاج انصاری قمی در مجالس فائحه اینگونه مردنها واقعاً سر قفلی دارد

تجلیل روحانین و ارواح مقدس حکایت کرد برای این نگارنده جناب حجة الاسلام بزرگ از مرحوم آیت الله الاسلام و المسلمین آقای حاج میرزا سید حسن بر قعی رضوی قمی از جناب حجة الاسلام حاج شیخ محمود یاسری تهرانی که گفت در یکی از کتب ختمی را از مرحوم شیخ بهائی دیدم که فرموده اند هر کس این ختم را بگیرد اگر حاجتش روان شد بمن و پدرم شیخ حسین ابن عبدالصمد امن کند پس آن ختم را گرفته و در انتظار حاجت نشستم و اثری ندیدم

و جرئت جسارت بر شیخ را هم نداشتم تا کم کم این موضوع از خاطر من رفت تا روز دوشنبه سوم ماه جمادی الاولی ۱۳۷۲ ق ه بمحضر آقای جنانی همدانی که دارای علوم غریبه و احضار ارواح و فنون عجیبه دیگر است رفتم نزدیک ظهر بود دیدم آقای جنانی در کنار میز مخصوص خود نشسته و جماعتی از اعیان و اشراف تهران که برای مسائل مهمه و مشکله خود مراجعه نموده اند نشسته و منتظر پاسخ سئوالات خود میباشند من در کناری نشسته متفکر بودم که دیدم آقای جنانی گفت آقای یاسری جناب شیخ بهائی است می فرماید به آقای یاسری بگو (ختمه یوم الاحد) فوراً منتقل شدم که ختم را اشتباه گرفته ام باید از روز جمعه شروع و به یکشنبه هفته بعد که ده روز شود ختم کنم من اشتباه کرده از روز یکشنبه شروع و در جمعه که ۵ روز باشد ختم نموده ام از این جهت حاجتم روا نشده بود و پس از لحظه دیگر گفت می فرماید از حال به بعد در امروز به سئوالات شما پاسخ نخواهم داد و مجال آنرا نداریم زیرا یکی از علماء بزرگ قم از دنیا رفته و ما باید باستقبال و پذیرائی ایشان برویم آقای یاسری گفت ما نگران شده و گفتیم سئوال کن که کیست آن عالم پرسید فرمودند ایشان آقای آقا سید محمد حجت همان کسیست که خدمت حضرت ولی عصر عجل الله له الفرج مشرف شده بودند پس بانا تر و تاسف فراوان از منزل آقای جنانی بیرون آمده دیدم اول ظهر است و هیچ خبری از فوت ایشان نبود تا حدود دو ساعت بعد از ظهر که رادیو تهران این خبر ناگهانی را منتشر نمود والله اعلم

اول کسی که برایش مرثیه سرود این فقیر بی بضاعت بود که قصیده ذیل را سرود و تقدیر علاقه مندانش کردم

ای فلک از کج رویهای تو فریاد و فغان	کلوری هر روز از نو یک غمی را در میان
می بری یکره ز پیغمبر رسول ذوالامن	مرتضی را روز دیگری می بری از این جهان
در جمادی میشود فارغ ز جور ت ای فلک	بنت خیر المرسلین آن مهتر جنس زمان
مجتبی را میکنی مسموم از زهر جفا	شاه مظلومان حسین مقتول از ظلم خسان
عابدین بابا قزو صادق امام را سخین	کاظم و هشتم رضا آن پادشاه شیعیان
نور چشماتش تقی باهادی آن شاه زمن	عسگری یعنی حسن آن مقتدای انس و جان
گشته هریک مبتلا از ظلم تو ای چرخ دون	عاقبت مقتول زهر قومی بی نام و نشان
مسلمین هر روز دارند یک مصیبت لایزال	بهر خوبان زمن از پیشوایان زمان
خلق شهر قم همه گردیده یکسر در عزرا	از برای آیه الله نایب صاحب زمان

آیه حق تعالی عنصر تقوی و زهد
 آه از جور فلک کز دست ماست ناگهان
 شهرتش گردید (حجت) زانکه از مولای عصر ع
 حجتی در علم و حلم حجتی در فضل و جود
 خلق او خلق محمد خوی او خوی علی
 حشمتش چون مصطفی و همتش چون مرتضی
 الکمال الكل بد او مصداق قول جعفری
 سید و عالم بدهم کامل از خوف و ورع
 منحصر از بهر آنجانی بحق هشت و چهار
 منتسب با سید سجاد بدان بقرین
 بسکه باشاه شهید انداشت از دل ارتباط
 گفت باشد (آخر زادی من الدنیای تراب)
 رفت و آناری ز خود بگذاشت آن مرد بزرگ
 مکتب آل محمد (حجیه) یادگار
 لیک افسوس فراوان از برای آنکه آن
 دعوت حق را اجابت کرد آنعالی نسب
 در جوار خانه حق (حجیه) مرقدش
 یا ولی الله یابن العسکری عز علیک
 خواه از حق تعالی اجر بهر مسلمین
 هم برای آیت الله بروجردی که هست
 رازی از بهر رنایش گفت این منظمه را
 طول عمر حجة یزدان بروجردی و صدر

تأثیر این ضایعه عظیمه در طهران و آذربایجان و سراسر کشور ایران

در ساعت اول رحلت آیه الله العظمای حجت که تلفوناز قم بطهران مخابره شد
 ساعت دو بعد از ظهر همانروز توسط اداره تبلیغات رادیو در سراسر کشور منتشر شد بانکه
 افغان و خروش از همه مردم بلند و پس از فوت مرحوم آیه الله اصفهانی که در این اواخر منحصر
 بخود بود در تأثیر رحلت این بزرگ مرد تأثیر عجیبی در قلوب همه مردم نمود و بخصوص

دوستان مرکز (طهران) و آذربایجان (تبریز) از همه جای بیشتر و عجیب تر تأثیر افسوس و
 اسف نمود مردم تبریز بی اختیار از خانه ها بیرون دویده و خاک و خاشاک بسر می ریختند
 و دسته دسته بطرف مساجد و بازار با پرچم های سیاه و نوحه و ند به میرفتند و میگویند
 آنقدر که این فقدان مرجع تقلید ما آذربایجانیهها حضرات المستطاب آقای حجت در ما و همه
 این استان تأثیر نمود فوت آیه الله علی الاطلاق اصفهانی هم با آن موقعیت و شخصیت ننمود
 و تاکنون چنین انقلابی دیده نشده برای رحلت عالمی چون آیه الله اصفهانی تا روز اربعین
 آن بزرگوار همه روز و همه شب سه مجلس و چهار مجلس مهم برپا میشد و همه مملو از جمعیت
 و شاهد این اذکار و آن تبریز است که در چهارم بقم آمد که خواه نگاشت انشاء الله

پس از آن طهران عجیب انقلابی بخود دید که کمتر خاطر های یاد آورد روز سه شنبه
 صبح که از طرف علماء طهران در مسجد جامعه ترحیم بود آقای فلسفی خطیب میگفت وقتی
 بآن مجلس وارد شدم مواجه با منظره رقت بار عجیبی گردیدم دیدم این چند هزار نفر
 مردمی که از عالم و تاجر و غیره و بخصوص ترك ها حاضرند همه چون پدر مرده صدرا بناله
 و گریه و ضجه بلند نموده اند که از سنك هم طاقت ر بوده مدت یک ربع بالای منبری اختیار
 با آن مرحوم هم آهنگ شدم تا نتوانستم کم کم مردم را آرام و ساعتی از فضایل این مرد
 بزرگ سخن بگویم

فردای چهارشنبه از طرف دربار و شاه در مسجد سلطانی اعلان فاتحه شد و عصر همانروز
 از طرف دولت نخست وزیر جناب دکتر مصدق و اینک هم شاه و هم نخست وزیر و هم مجلس فاتحه
 و ترحیم بگیرد مخصوص برای حضرت آیه الله حجت بوده از مراجع تقلید و هر دو مجلس هم بموقع
 خود با اهمیت و روز پنجشنبه که اولین مجلس ترحیم که از حیث کم و کیف برای يك پیشوای
 دینی منعقد شد از طرف رئیس مجلس شورای ملی حضرت آیه الله کاشانی بود که تاریخ
 مثل آن را یاد ندارد

آقای فلسفی واعظم میفرمود در عمر چنین مجلس با عظمت و پر جمعیتی ندیده بودم
 و کار را میگفت عجیب مجلسی بود غریب مجلسی بود مجالس دیگر و کلا آذربایجان و
 آذربایجانیهای مقیم طهران در مسجد ترکها و غیره بسیار و همه شایان توجه و کم سابقه بود
 اما قم مرکز این ضایعه هم بسیار عجیب بود روز سه شنبه از صبح تا روز چهارشنبه
 ظهر از طرف حضرت آیه الله العظمی بروجردی اعلان عزاء و ترحیم شد در مدرسه فیضیه
 آقای حاج میرزا عبدالحسین بروجردی (صاحب الداری) میگفتند مدرسه فیضیه چنین جمعیتی

بخود ندیده بود که در عزاء حجت رضوان الله علیه دیدم مخصوص روز چهارشنبه سوم آن مرحوم دو نماینده از طرف شاه و دولت در روز ۳ شنبه از طهران اعزام بقم شد برای شرکت در عزاء و عرض تسلیت سوای تلکرافات تسلیت در بار و نخست وزیر اما نماینده شاه جناب آقای حشمت الدوله و الاتبار که بمحض آیه الله بروجردی و آیه الله صدر مشرف شده و سلام و تسلیت شاه را ابلاغ و اینکه در تمام اوامر و فرامین آیه الله حاضر و مطیع و منقادیم و نیز در منزل مرحوم آیه الله حجت دامت آناده برای تسلیت آیه الله زادگان آماده که خود مؤلف حاضر بودم و اما نماینده دولت نخست وزیر جناب آقای امینی شهر دار طهران که تا روز پنجشنبه در قم توقف و در مجالس حضرت آیه الله بروجردی و آیه الله صدر شرکت نموده و در منازلشان تسلیت مخصوص دولت را با کمال تأنر ابلاغ نمود

و از این شهرستانهای مذکوره گذشته شهرستان زنجان و قزوین و همدان هم بی احساسات نبوده در شهرستان قزوین همه مردم از دولتی بازاری عالم و جاهل و ضعیف و شریف در مسجد جامعه اجتماع و از آنجا مجتمعا بطرف تلکرافخانه حرکت کرده و تلکراف جمعی برای تسلیت بحوزه علمیه قم و حضرت آیه الله بروجردی و خانواده آیه الله المرحوم آقای حجت و بطهران بآیه الله کاشانی و مقامات دیگر مخابره نمودند و پاسخ رانی های فرماندار شهرستان قزوین و عرض تسلیت ایشان بمقام روحانیت و علماء قزوین و عموم مسلمین مجلس آنروز ختم و از تلکرافخانه بیرون آمده و متفرق شدند و برای روز دیگر از طرف فرماندار اعلان مجلس ترحیم شد و در آن مجلس عموم مردم شرکت داشتند و اصناف با پرچم های عزای آمدند و از طرف فرهنگیان قزوین مقاله خوانده شد که درج آن در این کتاب بی تناسب نیست

بسم الله الرحمن الرحيم

قال الله تعالى في محكم كتابه الكريم ومبرم خطابه العظيم هل يستوى الذين يعلمون والذين لا يعلمون آنقدر که در کتاب آسمانی مآقر آن مجید در مقام علم و اهمیت علماء و دانشمندان پیرو حق و حقیقت سخن رفته و تذکر داده شده در هیچ موضوع دیگر اینهمه بحث نشده است گاهی علماء را خدای تعالی تشبیه بنور و جاهلان را تشبیه بظلمت میکنند و گاهی آنهارا زنده و غیر آنرا مرده می نامد و مسلم است هیچ مقامی از مقام علم و هیچ نعمتی از نعمت علم بالاتر نیست علماء و دانایان راه توحید قافله سالارانی هستند که به پیروی از انبیاء و پیغمبران کاروان بشریت را بشاه راه هدایت سوق میدهند اینان در حکم چراغهای

درخشنده ای هستند که راه تاریک را بنور خود روشن میکنند و گمشده گان را از وادی خیرت نجات می بخشند علماء دین و پیشوایان مذهب حقه جعفری در حکم مرزبانانی هستند که بانیروی علم و سلاح تقوی و ایمان و نشر حقایق و مجاهدت در راه ترویج علوم حقه کشورهای پیروان محمدی (ص) را از نفوذ عقاید خراب و فاسد نگاه می دارند و نفور مغزهای نویسنده گان و مردان و زنان پیروان دین را از دستبرد و نفوذ اباطیل حفظ میکنند

تعلیمات عالیہ اسلام که پیروی از آن مردان و زنان برومند چون کوههای محکم و بنیان مرصوص در راه دفاع از عقیده و ایمان تربیت میکنند بهمت این رجال عالیقدر و رفیع منزلت نشر پیدامی کنند و مکتب جعفری که انسانهای برتر از فرشته بجامعه بشریت تحویل میدهد به نیروی مجاهدت حکومات علماء دین حکومت بردلها و پایه سلطنت اینان بر قلوب و مغزهای منور و روشن مسلمانان استوار است با توجه باین موضوعات باید اندیشید که فوت یکی از بزرگان عالم انسانیت ضایعه بزرگی برای جامعه اسلام و بشریت محسوب میگردد همانطور که رسول اکرم (ص) فرمود (اذا مات العالم نلم فی الاسلام نلما لا یسدها شیئی) هنگامیکه عالمی فوت کند شکافی در حصار بلند بنیان اسلام ایجاد شود که هیچ چیز آنرا پر نتواند کرد

بافوت مرحوم آیه الله حجت که یکی از مراجع بزرگ تقلید بودند بزرگترین صدمه به پیکر اسلام وارد شد حضرت آیه الله حجت حجتی از خدا بر بنده گان بود که بامشاهده روش سراپا قدس و تقوی ایشان مردم راه سعادت و طریق رهروی بسوی خدا پرستی راهیآموختند حقا باید گفت در فوت این رجل توانای دردین رخنه بزرگی پدید آمد که هیچ چیز جای آنرا پر نکند این نه من غرق اشک و آه به تنها عالم اسلام در عزاست سرا سر نیست غلوگر بگویم که جهان مرد گرچه آنوجود شریف از میان جامعه ما رخت بر بست و عالم اسلامی را غرق در عزاء ساخت ولی ما خود را با ذکر آثار و خصوصیات صفات و نام نکوی جاوید او تسلیت میدهیم مرده دلان مرده اند و رنه نمیرد عالم دینی بمرک قالب و پیکر

در خاتمه با کمال تأنر از طرف عموم محصلین دبیرستانها و دبستانهای قزوین این مصیبت را بهمه پرچمداران علم دین و توحید و حضرات آیات عظام خصوصاً شخص حضرت آیه الله آقای حاج آقا حسین بروجردی مرجع تقلید شیعیان و عموم علماء اعلام و مسلمین و

بازمانده گان ایشان مخصوصاً حضرت حجة الاسلام آقای شیخ عبدالحسین امام جمعه شهیدی و حضرت نعمة الاسلام آقای شیخ عبد الله شهیدی تسلیت عرض کرده امیدواریم که باتوجه مقامات روحانی بتوانیم مطابق استعداد خود از نور بخش خورشید فروزان اسلام و تعلیمات قرآن مجید استفاده شایان بریم والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

وامانجف اشرف که مرکز علم نه صد ساله تشیع است و مسکن فعلی آیت الله زاده حجت حضرت حجة الاسلام آقای آسید محسن حجت بمجرد تلکراف واصل از طرف بنده گان آیه الله العظمی بروجردی برای آیه الله حکیم و خوئی و شیرازی و انتشار خبر محنت اثر این ضایعه بزرگ فضلاء و علماء نجف در منزل آیه الله زاده حجت جمع و تسلیت گفته و ونیز در کربلای معلا که مرکز حجة الاسلام آیت الله سید هادی میلانی و آیه الله آقای میرزا مهدی شیرازی و حجة الاسلام آقای سید حسین والد معظم خانواده محترمه آن فقید معظم است تا چند روز مجالس ترحیم و فاتحه در مساجد و ضحنین ادامه داشت و عموماً اظهار تأثر و تأسف مینمودند

وتاده روز متوالی آرزوی نبود در قم که صداهاتلکراف تسلیت از سراسر کشور ایران و حتی خارج ایران از کشورهای اسلامی از طرف مقامات مختلفه برای آیه الله بروجردی و آیه الله صدر و آیه الله نجفی مرعشی و آیه الله شریعتمداری و آیه الله زاده گان حجت و حایری و دیگران از علماء و آقایان نشود

اشعار و قصائد مرثیه در فقدان و رحلت مرحوم آیه الله حجت گفته شده در فقدان و ضایعه اسفناک آیه الله العظمی علاقه قرن چهارده هجری مرحوم آقای حجت رضوان علیه قصائد و مرثیه بسیار فضلاء و دانشمندان حوزه علمیه قم و علماء و خطباء و شعراء نجف و طهران و تبریز به زبانهای مختلفه عربی و فارسی و ترکی سروده اند که حدود ۲۰ قصیده آن در اختیار این بنده گذارده شده که در میان آنها احسن و ابلغ را انتخاب و در این کتاب تقدیم خوانندگان نمایم و از آن منتخبهای عربی قضیه ذیل آقای معین القرباء خراسانی است که میگوید در این مصیبت عظمی و فاجعه کبری

اصابت علی الا سلام مصیبة	لا عظم آیات علی الله قد وفد
کیلة اضحی بادلا کان نفسه	فقرب قربانا الی الواحد الاحد
و قد نلم الاسلام من ذاک نلمة	بشئ من الاشیاء الی الحشر لاتسد
اباه حسن قم وانظر الجمع قد شئت	ففی ذرک الرايات بالحزن قد صعد

لقد عشت مذبذو لا بجهد نفسك فی	نظام امور الدین یاخیر معتمد
و ریت شبانا من الثغب حافظین	لشرع الهدی قد کنت لكل مستند
و اصبحت للاسلام درعا و مغفرا	وقد کنت للایتام عوناً و مستمد
واسست بنیاناً عزیزاً مشیداً	من العلم و التقوی الی الوصف مانفد
غربت عن الدنیا ایا شمس بهجة	لقیمت سرور اذا اوبت الی الاحد
فیا ارض قم سقاك الله رحمة	تشرفت با لا قصار حقاً الی الابد
و کان بطوس البیهقی محقق	ابان له التاریخ من ذاک العدد
ابا محسن العلامة السید السند	لقد لزم الفردوس فی غشجد

جناب حجة الاسلام و فخر الاعلام حکیم سالك و عارف ربانی حاج سید محمد حسین طباطبائی قاضی تبریزی در فاجعه عالم سوز فقدان حضرت المستطاب آیه الله العظمی آقای حجت فرماید

دریغا که مهر هدایت برفت	دریغا جهان فضیلت برفت
شه علم و تقوی و همت برفت	فسوس آیت الله حجت برفت
بسر خاک این تیره ایام را	
که بشکست از کان اسلام را	

سپهر فضایل نگو نسار شد	جهان هنر همچو شب تار شد
دل و دیده علم خونبار شد	بلی رستخیزی پدیدار شد
که اورخت ازین دام بیرون کشید	
فرو خر که خود به سامون کشید	
مہین طایر آسمانی سرشت	که پرید از این تیره گون دام زشت
زند نغمه در گلستان بهشت	پیامی بآنان که افسرده هشت
پیامی که همچون سرود سرور شد	
کند جلوه هر لحظه در گوش هوش	
که یاران نمی باید این روزگار	بگردید پابند کردار و کار
مگیرد از کار و کوشش قرار	منالید از رنج تن زینهار
بویرانه در گنج بیمار نیست	
گلی اندر این باغ بی خار نیست	

ندارید جز کیش اسلام کیش درین ره منالید از نوش و نیش
 بکوشید و بنهید پائی به پیش مترسید از قطره خون خویش
 که زیباتر از خون به پیکار نیست خود از لاله خوشتر به گلزار نیست
 بزرگان که رادند و آزاده اند بحق مهر و رزیده دل داده اند
 بخون خود آغشته افتاده اند بدین آرمان راه بگشاده اند
 بشمشیر هر پند بگسته اند بنسیروی دانش دژی بسته اند
 مبادا که گردون کندرام تان مبادا که کوتاه کند گام تان
 مبادا شود تیره فرجام تان مبادا که تنگین شود نام تان
 شود چهره دل دشمن بر زکین بگیرد دژ و بشکند کاخ دین
 حقیقت جز آئین اسلام نیست به از نام نیکوی وی نام نیست
 بچیزی فضیلت جز اورام نیست جهان جز بوی هرگز آرام نیست
 مهین کاخ اسلام آباد باد همیشه برو بومش آزاد باد
 و فاضل محترم آقای محمد حسین بهجتی اردکانی یزدی بمناسبت فقدان اسف انگیزش گوید
 تا گشته خاک بستر آن ماه تابناک از آسمان شده است فروتر مقام خاک
 ای چرخ کن تورحم بدلهای چاک چاک از چیست کرده ای بدل خاک مهر پاک
 دلهای ما چو لاله نمودی تو داغدار
 نزدیک آن بود که براید گل از زمین لیکن بخاک برده گل ما فروچنین
 ای پیشوای محترم جمع مسلمین - بودی میان حلقه ما همچنان نکین
 یا در میان سبزه گل سرخ عطربار
 ای دکن شرع پایه دین محکم از تو بود ای چشمه حیات جهان خرم از تو بود
 اشجار باغ دین خوش و سرخوش هم از تو بود سر سبزی و حیات همه عالم از تو بود
 رفتی و گشت خشک و غم افزا شکوفه زار
 ای زاله ای که نقشی زدی بر گل وجود ای لاله ای که باغ جهان خرم از تو بود

ای سوسنی که روی تو نور چمن فزود ای زنبقی که چهره تو غم زدل زود
 مارا بترك گفتی و خفتی تو در مزار از شهرها بدیدن رخسارت آمدند
 بر خیز دوستان پی دیدارت آمدند پروانه ها بمحفل غمبارت آمدند
 با اشک چشم و خون دل و ناله های زار بین بلبلان زار بگلزارت آمدند
 کی خاک جای اختر شب زنده دار بود کی جایگاه ماه فلک در مزار بود
 کی چهره شکوفه قرین باغبان بود جای فرشته کی بدل خاک تار بود
 بنگر که تاجه کرده ای ایدست روزگار خورشید تابناک کند رخ نهان بشام
 خورشید تابناک کند رخ نهان بشام آو خ غروب کرد پس خاک تیره خام
 دیگر امید نیست که سازد رخ آشکار لیکن ز کوه باز بر آید بگاہ بام
 در خاک بحر بخشش و کوه وقار رفت چرخ جلال و فر بدل خاک تار رفت
 از دست گوهر شرف و افتخار رفت آب حیات از دل این جویبار رفت
 افسوس رفت زینت و زیور زلاله زار
 ای خاک این که در تو فروخته جان ماست فرمانروای کشور قلب و روان ماست
 تابنده ماه چارده آسمان ماست یاکنده سرو رو بوستان ماست
 چون دسته گلش تو همیشه عزیز دار
 یارب نمای رحمت خود را براو نثار روح بلند و پاک شریفش تاشاد دار
 بر بازماندگان معظم بده قرار محفوظ دارشان ز بلاهای روزگار
 آیات خویش را ز حوادث نگاهدار
 ای آیت خدای بر و جردی از خدا خواهیم که صبر و اجر شمارا کند عطا
 تنها نشد فشرده دل فرخ شما باشد جهان شیعه عزادار زین عزا
 باشد ولی عصر در این سوک سوگوار
 جناب ثقة الاسلام و فاضل علام آقای نصر الهی خراسانی در این حادثه شورانگیز و تعریف علم
 و عالم گوید
 ای چرخ جفا گستروی ظالم دون پرور يك لحظ مدارا کن از ظلم و ستم بگذر
 این ظلم و ستم تا کی این جور و جفا تا چند ما منتظریم آخر با عدل شوی همسر

تاریخ گواه من کز ظلم توانی پرشد
 هر دیده بسهم خود دیده است ز تو ظلمی
 نه جاهل دون فهمی نه عالم دانشمند
 داسن اجالت یکسر کرده است دروازه
 در نزد تو فرقی نیست بین گرو سنجی
 آخر نه مگر عالم روحست بجمعیت
 او نیست مگر منجی از هر خطر و وحشت
 این نیست مگر قرآن ناطق بجلال او
 يك عالم عامل شد بهتر ز هزار عابد
 کر تکیه کند عالم بر مسند خود ساعت
 آدم ز چه شد مسجود جز علم جهت دار
 اینست که در مرگش اسلام شود محزون
 وز درد فراق او هر دیده شود گریان
 ای دهر جفا کردی بادانش و علم آخر
 يك در کن شکستی تو از حوزه قم افسوس
 ایچرخ جفا کم کن وی دهر ستم بگذار
 (حجت) تو ز ما بردی اسلام تو آزردی
 در ظلم تو این کافیست کز ما ببری حجة
 از آتش هجرانش سوزیم همه یکسر
 یارب تو نما صبری از لطف بما اعطا
 هم اجر و مصیبت ده آنسان که سزاوار است
 جبران نشود این غم تا از کرم و لطفت
 مخصوص حلیف علم علامه دورانش
 بلکه شده فخر علم با اینکه بدون شك
 نایب با امام عصر مولی بجوان و پیر
 آن یاور بی باران عون همه محتاجان
 هم نام شه مظلوم شهره به بر و جردی

هر صفحه و هر کاغذ و هر جزوه و هر دفتر
 در ظلم و جفای تو عمر همه شد یکسر
 نه فرق نهی ابلیس با حضرت پیغمبر
 هم شاخ خس و خاشاک هم تازه گل ازهر
 نشاخته ای گویا حنظل تو ز قند تر
 آخر نه مگر شمع است در ظلمت بحر و بر
 آخر نه مگر عالم شد وارث پیغمبر
 کز جاهل دون باشد صدها درجه برتر
 چون ارض بود عاید عالم بسما اختر
 بهز آنکه کند عابد یکسال عمل یکسر
 پس خاک چه شد عالم ازهر ملکی بهتر
 تاریک شود دنیا با فقد مه انور
 آنار غم و اندوه پیدا است بهر محضر
 از ظلم ربودی تو از تارک ما افسر
 دیدی که چها کردی با خسته دلان آخر
 دست از سرما بر گیر گشتیم همه مضطر
 بس کن دگر آخر بس ای چرخ ستم گر
 حجة چه بود لازم بر ظلم تو زین بهتر
 ترسم که کند آتش جانها همه خاکستر
 شاید برهیم آخر از سوزش این اخگر
 در باره اعقابش بیش است بکن اکثر
 افزون کنی وزاید عمر حجج دیگر
 آنکس که وجود او شد بهر جهان مفخر
 علم است بهر شخصی اسباب جلال و فر
 عالم بحدود شرع انسان ملک منظر
 بر جمله جهان حجت بر ترک و عجم سرور
 از نسل امام دین سبط و گهر اکبر

اینست که چون جدش با حلم و وقار آمد
 چون حلم و شجاعت را کرده است بهم توام
 امید ز حق داریم پاینده کند بر ما
 اسلام کند تا یاید با حفظ وجود وی
 و جناب حجة الاسلام آقای میرزا علی هاشمی سبحانی عراقی که از شاگردان ۱۶ ساله
 حوزه و مکتب آية الله العظمی العلامة الفقیه وسید اساتیدنا الحجت الکوه کمری بوده
 در مصیبت مولمه رحلت آن بزرگوار با چشمی گریان و قلبی خونین قصیده مبسوطه ای که
 ۵۶ بیت است گوید

ایچرخ اکبر چقدر دنی
 از جمله ستمگران فزون
 دیرینه عدوی خو برویان
 هر کشته خو برا تو خونی
 تا اینکه گوید

باید گذرد چه روز گشت
 تا آیتی از خدای بردوش
 دلها شد خون ز حق پرستان
 تا یافته آیتی چه طوسی
 یا سید مرتضی فقیه
 علامه حلی و کلینی
 علامه مجلسی محقق
 آیات حق و شمس عرفان
 هر يك بجهان جان فروزی
 تا حجت دین گرفت آخر
 سرت بکماله القلوب
 بابت بیانه الحقایق
 زانت بفصوصه الحواشی

ای ان یقول

ای آیه حق فقیه مطلق
 من هجرک حاجت الشیخونی
 ذلت لغیابک البینونی

من قدكك سالت الدموع
 اخبرت بان آخر الزاد
 نوشیده ز آب تربت دوست
 آری تو وصل شاه خوبان
 هان آن توو حظ دعوت الحق
 رفتی و بغم نشاندی عالم
 خفتی تو و طرف دیده بستی
 آنکه بلحد نهاده سر را
 مایی تو بخود نشسته یکسر
 کردی تو بخاك تیره منزل
 گرگ اجل ای عزیز مصرم
 آثار تو در قلوب پیدا
 زان مدرسه بوی همت دوست
 جاوید بود رفیع و معمور
 تا آخرین قصیده اش که برای اختصار از آوردن تمام آن خود داری نمودم جزاء الله خیرا
 غنه وعن اجداده و نیز جناب آقای حاج ابوالقاسم نوری توسر کانی در توسر کان در ماده تاریخ
 این ضایعه بزرگ گوید
 ربوده در دو جهان پرچم سعادت را
 سمی ختم رسل هم به اوصیاء خانم
 وطن زکوه کمر مسکنش بقم لیکن
 بدی بجوز قمر بعد حایری محور
 چو شد ورود بر و جردیش بصحنه قم
 نمینمود که منهم فقیه این عصرم
 ز ساق عرش چو بشنید آیه رجعت
 زبان گشود به لیلیک و رفت از دنیا
 نوشت خامه نوری پی وفات (زهی)

گرفت بر تن خود جامه شرافت را
 بگو (محمد حجت) بجو کرامت را
 خدش کردش عطا خلعت ققاعت را
 زمام کار گرفت و گشود همت را
 بحضورش بسپردند آنریاست را
 نداد رأی مخالف به بین عدالت را
 که حکم آمده زینت کنند جنت را
 نمود خدمت جدش قبول عزت را
 جدار مدرسه گوید مقام حجت را
 (۱۳۷۲) قمری هجری

و نیز فاضل محترم آقای آقامیرزا علی آقای نوربخش کیلانی لاهیجانی چند قصیده در
 این ضایعه سروده که یکی از آنرا انتخاب و تقدیم دوستان و علاقه مندان آن مرحوم
 نمودم گوید
 ای فصل خزان در تو خزان شد گلستان
 شد در تو نهان آیه حق حجت رحمان
 شد خاک سیه مدفن گنجینه عرفان
 هر ذره نماید ز غمش چاك گریبان
 گل کرد در این خاک سیه خانه و منزل
 ارکان دیانت ز فراغش متزلزل
 از فقد تو شد نلمه بدیوار دیانت
 کردیم لباس غم و اندوه بقامت
 این واقعه از چیست مگر گشته قیامت
 دلها ز چه پرواز کند بر درو بامت
 گوینده حق از چهل از نطق به بستی
 از مرك تو بر شیعه پرو بال شکستی
 ای مدرسه بنمای مباحات بدینا
 از آنکه شدی مدفن ذریه زهرا
 افزوده شده بر تو عنایات ز یکتا
 این فخر تو را بس که شرف در تو کند جا
 ای خاک سیه نيك بدان حرمت مهمان
 فرزند علی حجت حق آیه یزدان
 ای مدرسه در خاک نهان شد پدر تو
 افشاند فلك گرد یتیمی بسر تو
 ما چون تو یتیمیم نشستیم بر تو
 شد روز تو چون شام سیه در نظر تو
 هر دیده ترا مینگرد اشك فشانست
 این نکته عیانست چه حاجت به بیانست
 روزیست که ساقط شده خورشید ز آفاق
 روزیست که طومار دیانت شده اوراق
 ای چرخ ز نفرین یتیمان بشوی عاق
 از کینه ربودی گل معشوق ز عشاق
 از ظلم نمودی دل این خلق پریشان
 و از جور توشد خانه این سلسله ویران
 یارب تو بتعجیل رسان دادرس ما
 روح تن ما رفت برون از قفس ما
 از غصه مضیق شده راه نفس ما
 سمعش برسان زود خدایا جرس ما
 از موج حوادث دل مالجه خونست
 زخم دل ما از حد و اندازه فروست

ای آیه خلاق سرت باد سلامت
از جانب ما ساز باین دهر ملامت

زیرا که لوا و علم دین بکف تست

حفظ علم و بیرق دین در کنف تست

و نیز جماعتی دیگر از فضلاء و محصلین حوزه چون جناب آقای آ میرزا جعفر اشرافی تبریزی و آقای میرزا ابوطالب فاضل خوئی و آ شیخ محمد نجفی مزلقانی و آ قاشیخ عبدالرحمن محمدی هیدجی و آ قارحمت الله حسینی و آ قاسیدیونس عرفانی و میرزا عبدالرحیم ناصح قمی و آ شیخ عبدالصمد مقدم دانی تبریزی و میرزا حسین بهبهانی تبریزی و آقای علی موسائی و آقای حاج محمد علی انصاری قمی و غیرهم قصائد و اشعاری در مدح و مرثیه آیه الله الفقیه (حجت) رضوان الله تعالی علیه از عربی و ترکی و فارسی سروده اند که برای اختصار و بعض جهات از درج آن خوداری نمودم جز اہم الله عنه وعن الاسلام و المسلمین خیرا

اربعین مرحوم آیه الله آقای

مرحوم آیه الله حجت بواسطه آن معنویت و

اخلاق حمیدہ و ملکات فاضلہ و صفاء باطن از

مراجع تقلید و مجتہدینی بود کہ در دل مردم مسلمان عموماً و قلوب مقلدین سالک و عارف

و آذربایجانیا و بسیاری از مردم ترک و فارس طهران خصوصاً جایداشت و لذا در رحلت

او اولین باری بود کہ تبریز و نوع شهرستانهای آذربایجان اینگونه انقلاب را در فقدان

مرجع تقلیدی بخود دید

از روز دوشنبه سوم جمادی الاولی کہ این خبر محنت اثر در تبریز منتشر شد فضای

آن محیط را گردانده و غبار مصیبت فرا گرفت همه روز و همه شب در نقاط مختلف شهر

مجالس ترحیم و عزاء بزرگی مانند مجالس طهران و قم منعقد و تنہا بخواندن و قرائت

قرآن و فاتحه برگزار نمیشد بلکه شعراء مرانی و قصائدی در آن ضایعه سروده و تقدیم

ماتم زده گان مینمودند و اہالی ذکر و منبر ہم حضار را بخواندن مصائب اہل بیت عصمت

علیہم السلام و مخصوص خامس آل عبا علی حضرت سید الشہداء علیہ السلام مردمی را کہ گریہ

گلو گیرشان شدہ بود از عقدہ بیرون آوردہ و میگريانیدند

تا حدود ۲۰ روز از آن ضایعه گذشت مردم تبریز برای خالی کردن عقدہای

درونی برای اربعین آیه الله مجہز شدند و اعلان این مطلب را منتشر کہ ہر کس اشتیاق

بزیارت قبر آیه الله حجت و تسلیت آیه الله المعظم بر و جردی و حوزه علمیه قم و بازماندگان

فقید معظم دارد خود را معرفی حدود پانصد نفر از رجال علم و منبر و بازرگان برجستہ تبریز نام نویسی نمودہ و ملازمت علیہ علویہ مخدرہ مصیبت زدہ خواہر معظمہ و ہم شیرہ مکر مہ آیه الله حجت را قبول و در روز ۳۶ رحلت آن پیشوا عظیم الشان این کاروان اندوہ و حزن بایکجہان اشک و نالہ مردم تبریز بدرقہ گردیدہ و از تبریز بسوی قم و آرامگاہ ابدی و کربلا در گذشت و مزار آقای حجت طالب نراہ حرکت و در شہرہای سرراہ میانہ و زنجان و قزوین با گریہ و اندوہ مردم استقبال شدہ تا قزوین کہ زن و مرد و کوچک و بزرگ وقتی شنیدند کہ این کاروان ماتم بی شباهت بکاروان شام نیست زیرا چون آنکاروان خواہر عزیز و داغدیدہ را ہمراہ دارد باشیون و فریاد بیرون ریختہ و بالاشک دیدہ گان خیابانہا را آب پاشیدہ و بانالہ و فغان خوش آمد گفتہ و پذیرائی شایانی نمودند وعدہ ہم باین کاروان مصاحب گشتہ و بطهران حرکت کردند

مردم طهران بخصوص آذربایجانیاہای مقیم طهران از چند روز پیش مہیای این کاروان

بودند دولت ہم دستور تجلیل و احترام دادہ بود با عزت و جلالی وارد طهران و نیز چون

قزوین استقبال با گریہ و نالہ مردم شدہ و روز ضایعہ را تجدید نمودند و در مسجد ترکہا کہ

چند روز چادر زدہ بودند پذیرائی نمودہ و برای روز دیگر کہ شب اربعین آیه الله باشد

ہزاران نفر مردم ترک و فارس و عالم و تاجر طهران لباس عزای پوشیدہ و باین قافلہ و کاروان

باشعارہای عزاء و پرچمہای سیاہ و شیون و شین بسمت قم حرکت کردند

عدد اتوبوسہا کہ در جاوی آنها پرچم سیاہ نصب و دارای شمارہ و نمبرہ و

ہمہ ہر از مردم طهران و آذربایجان بودند از ۱۲۰ اتوبوس کہ بانظم و ترتیب مخصوص

حرکت میکردند متجاوز و باین قصیدہ کہ در طهران و تبریز چاپ شدہ بود ہدف خود را از این

قیام معرفی نمودہ و چون آن قصیدہ بزرگ است مطلع آنرا نقل و از نگاشتن تمام آن

معذرت میخواستہم

ما کہ یک قافلہ باشور و نوا آمدہ ایم

بہر شخصیت حجت بعزا آمدہ ایم

تا آخر قصیدہ کہ مربوط بمرثیہ بر حضرت سید الشہداء ع و آمدن کاروان شام بکربلا

است و برای رعایت اختصار خود داری نمودیم از ایراد آن و خلاصہ این کاروان کہ متجاوز

از سہ ہزار نفر بود از غالب طبقات آذربایجان و طهران بقم وارد و از طرف حوزه علمیه و

بازماندہ گان مرحوم آیه الله حجت و مردم قم با سیل اشک و بانگ نالہ و خروش فراوان استقبال

و تجلیل شدند و از مسجد امام بطرف آستانہ و مزار مرحوم آیه الله حجت روان گردیدند

شهرستان قم در روز پنجشنبه نزدیک غروب شب جمعه ۱۲ جمادی الثانی ۱۳۷۲ ناظر عاشورا
و غوغاء عجیب بیسابقه بود که در روز عاشورا و محرمی هم کمتر نظیر و مانند آن را دیده بود
قم شده بود در آن روز کربلا و شاهد ورود قافله اندوه و کاروان مصیبت تبریز و تهران که
در همراهی يك بانوی مجلله علویه (خواهر داغدار آیه الله حجت) چون (کاروان شام) که از
صدها فرسنگ برای زیارت عزیز خود آمده بودند گویا تمام ذرات فضا، قم و در و دیوار با
مردم قم و واردین هم آهنگ شده بودند تا بسر مزار که بی شباهت بآمدن موکبهای
عربی در حرم سیدالشهداء علیه السلام نبود در آن شب و صبح جمعه اربعین آیه الله حجت
که آن دسته جات عزادار با کاروان تبریز از طهران آمده بودند در اطراف مرقد شریف
و قبر منور آیه الله آنقدر بسر و سینه زدند تا جماعت بسیاری از هوش رفتند و بدنهای آنها
را از مقبره بیرون میآوردند عیناً اربعین کربلا و عزاداری انصار و موکبهای عرب در حرم
مطهر تا عصر روز جمعه ۱۲ یعنی عصر اربعین آیه الله که مجلس با شریف فرمائی قائد عظیم
الشان و زعیم بزرگ شیعه و حوزه علمیه حضرت آیه الله بروجرودی ختم گردید
در شب و صبح آن جناب و اعظم شهیر آقای فلسفی از طهران آمده و افاده نمودند و عصر آقای حاج
انصاری و اعظم قمی مردم ماتم زده را مستفیض فرمودند

قصائد و مرثیاتی چندی نیز در اربعین معظم له سر زده شده است که از آنها قصیده مخمسه
جناب فاضل دانشمند آقای آقامیرزا عباس مصباح زاده صهر مکرّم ایشان را مینگارم
غم زمانه دلم را فرو گرفته چنان که لال گشته مرا زین سپس زبان بیان
بخران حدیث غم تا شوی شرر افشان زخون نوشته باین قطره های اشک روان
که رفت آیت حق شمس دانش و ایمان
چو آیت الله حجت فقیه دل آگاه بیست دیده باریک بین زما ناگاه
چو شمع سوخت که بدهد باهل علم رفاه هر آنچه کرد همه خالصاً لوجه الله
هر آنچه خواست همه بود مرضی یزدان
چو اسوة حسنه یافت امر حق بکتاب بجد خویش تاسی نمود در هر باب
بروز فوت و بعمر و باسم و در آداب بخواند آیه طوبی له و حسن مآب
بسوی خلد خرامید از جهان جهان
بیاد دعوت حق که ز ظهر کرد ستوال گهی بجد گرامش نمود عرض حال
گهی بگفت علی جان رسید روز وصال گهی بجد خود فاطمه (ع) نمود اقبال

گهی بدرگه جان جهان امام زمان
بگفت هر چه بمن دوست میدهد نیکوست که جد و شافع مقصود و مقصد من دوست
بعشق خون خدا پر نموده ام رنگ و پوست بده که آخر زاد من است تربت دوست
بدید روی حسین (ع) و بداد نقد جان
برفت حافظ دین نایب ولی خدا فقیه و مرجع شیعه زعیم مذهب ما
کسیکه بود پدر بر همه خصوص علماء چو خوربعام و عمل نور بخش ارض و سما
غروب کرد و بماندش فروزه فرزندان
سلام ما بتو ای آیت الله حجت چه زود رفتی و ماند از برای ما حسرت
شدی ز رحمت و تنگی این قفس راحت ز سجن دهر پریدی بگلشن جنت
کجا پسر چو تو آید ز مادر دوران
چو برق نور فشاندی و رفتی از انظار چو شمع سوختی و روشن از تو شد شب تار
چو شمس رفتی و کردی جهان پر از انوار چو بدر کسب ز تو کرده نور علم احرار
چو گنج گشته آخر بزیر خاک نهان
الا تو ای پدر روح روح تو خرسند که یادگار نهادی ز روح و تن فرزند
کنون افاضل و اولاد تو بغم غرقند درون مدرسه و مسجدت همه جمعند
بر آرزو زاهد درس و بحث کن عنوان
شب چله تو امشب است یا ابتاه مقلدین تو از شهرها بناله و آه
بخاک بوسی قبرت رسیده اند از راه یقین که هستی ازین شور و اردین آگاه
ز جای خیز و تفقد بکن ز مهمانان
برای دیدنت ای پیشوای اهل تمیز رسیده است کنون کاروانی از تبریز
ز جای خیز و بین شور روز رستاخیز بسو گواری تو مانمی است زلزله خیز
چرا ز مارخ پر نور کرده پنهان
پدر ز داغ تو مصباح ادلی است کباب شود جمال تو بیند گریب جز در خواب
فلک بغوت تو دارد دریغ کنت تراب تو بحر دانش و بینش چه شد چنین بشتاب
درون خاک گرفتگی چهل شب است مکان
کسیکه گشت در ایام بی پدر چکند قضا زده بدلتش بیشتر دگر چکند
جز اینکه خون دل افشانند از بصر چکند ز داغ هجر تو مصباح خون جگر چکند

برای من بخدا این غمی است بی پایان

مزار آیه الله حجت در کجاست در شهرستان قم سه محل برای مدفن و مقبره علماء بزرگ و مراجع تقلید عظام تعیین شده اول آستانه مقدسه در قرب جوار مرقد علیا حضرت فاطمه معصومه علیها سلام و مخصوص مسجد بالای سر و بقعة العلماء آیه الله حایری و الخونساری و حدود ۱۵ نفر مجتهد و عالم برجسته دیگر دوم مقبره شیخان که مزار صدها راوی حدیث و محدث بزرگ و عالم جلیل چون زکریا بن آدم و علی بن ابراهیم و میرزا ابوالقاسم قمی است سوم قبرستان حاج شیخ که نوع جنازه های غریب را در آنجا میبرند و مدفن هزاران عابد متقی و عالم بزرگوار است

هر کس از دور شنید آیه الله حجت از دنیا رفته روی همین تقسیم تصور میکرد که قبر آن فقیه معظم در مرتبه اول در بقعة العلماء و جوار آیه الله مؤسس حایری و یادر محیط آستانه و پس از آن قبرستان شریف شیخان است و احتمال محل چهارم و مدرسه حجتیه و جذر مسجد حجتیه را نمیدهد لکن از آنجا که این عالم ربانی و فقیه سالک صمدانی بواسطه شرف و مقامی که داشت غالب کلاه هایش بدستور الهامات غیبی میشد و قبره اش هم در میان آثار باقیه و باقیات الصالحاتش از مقابر دیگر فرد و ممتاز آمده و بواسطه همان الهام غیبی (روای صادق) معین گردید



قبر مرحوم آیه الله حجت قدس سره

حضرت حجة الاسلام و المسلمین حاج سید احمد زنجانی وصی آمرحوم برای

این بنده نویسنده کتباً نوشته و شفا فرمودند که مرحوم آقای حجت پیش از یکسال بفوتش بامن در خصوص جای مقبره اش مشاوره فرمود حقیر مدرسه را صلاح دیدم ولی آمرحوم خود در حال تردید بود تا اینکه پارسال یعنی سال ۱۳۷۱ سوم شعبان که یوم

ولادت حضرت سید الشهداء (ع) بود بینده



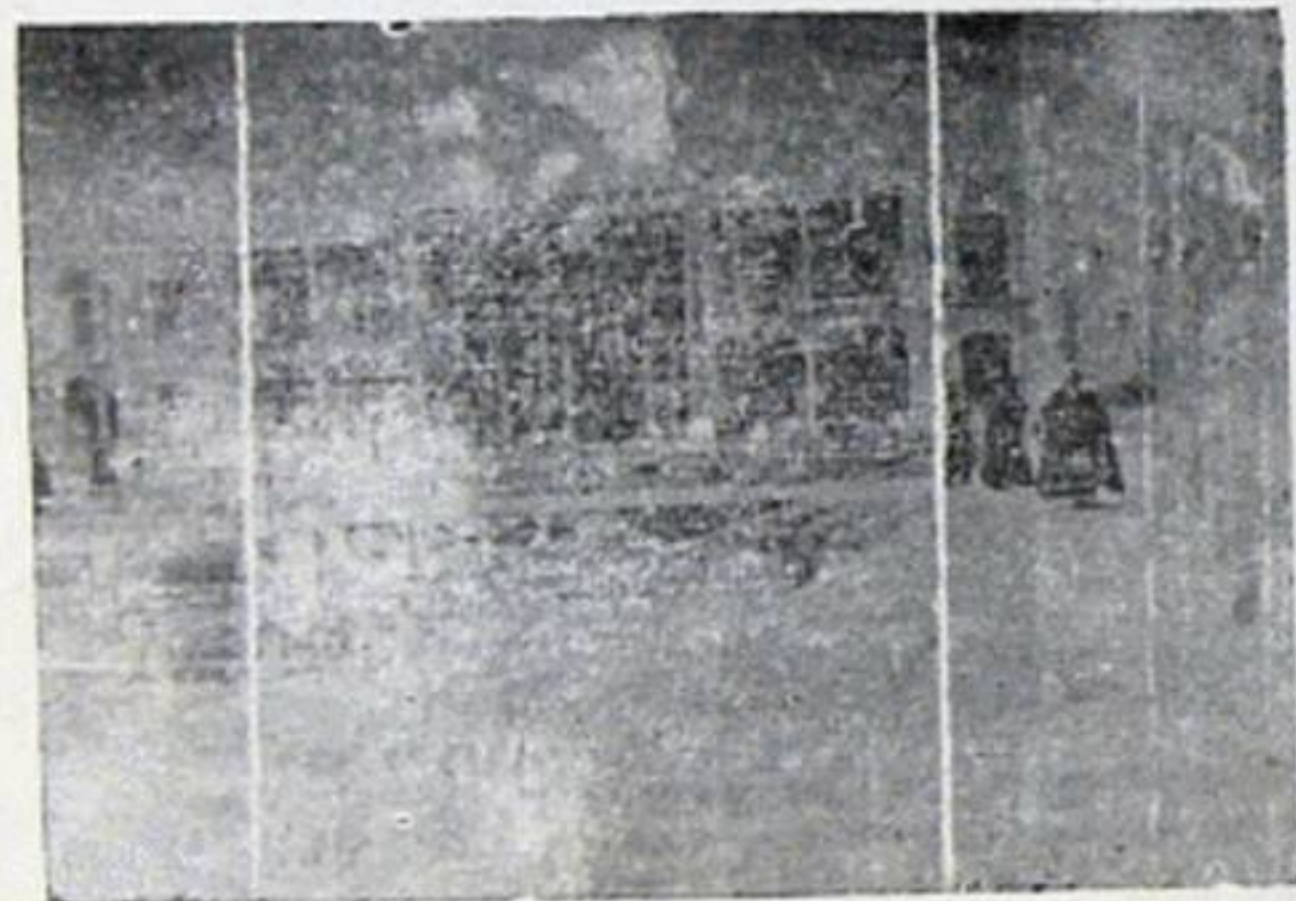
فرمود بمن امشب در خواب گفتند قبر خود را پهلوی مسجد درست کن (و هنوز در حجتیه مسجد نبود) صبح که از خواب بیدار شدم آقای حاج حسین اتفاق آمده صحبت بناء مسجد را بامیان کشید من فهمیدم که این مرحمتی سید الشهداء (ع) است شب ولادت سعادت آنحضرت من این خواب را دیدم و صبح ولادت حضرتش بانی برای

آیه الله برو جردی در کنار قبر آیه الله حجت مسجد پیدا شد و بانی نیز زوار سید الشهداء (ع) است و او مرحوم حاج احمد اتفاق برادر آقای حاج حسین اتفاق است که در حین مراجعت از کربلا خود و عیال و فرزند منحصراً بفرش باطیاره و مسافری دیگرش در نزدیک فرودگاه طهران آتش گرفته و همگی سوختند و بان راه سید الشهداء علیه السلام شدند

آثار مرحوم آیه الله حجت در قم و حوزه علمیه

(قال علی علیه السلام قيمة المرء همة وفي حديث عبد العظيم النحسي عن جواد الائمه عن آبائه عنه قيمة المرء ما يحسنه)

ارزش و قیمت و نفوذ مرحوم آیه الله حجت



منظره مسجد حجتیه و مقبره آیه الله حجت قدس سره

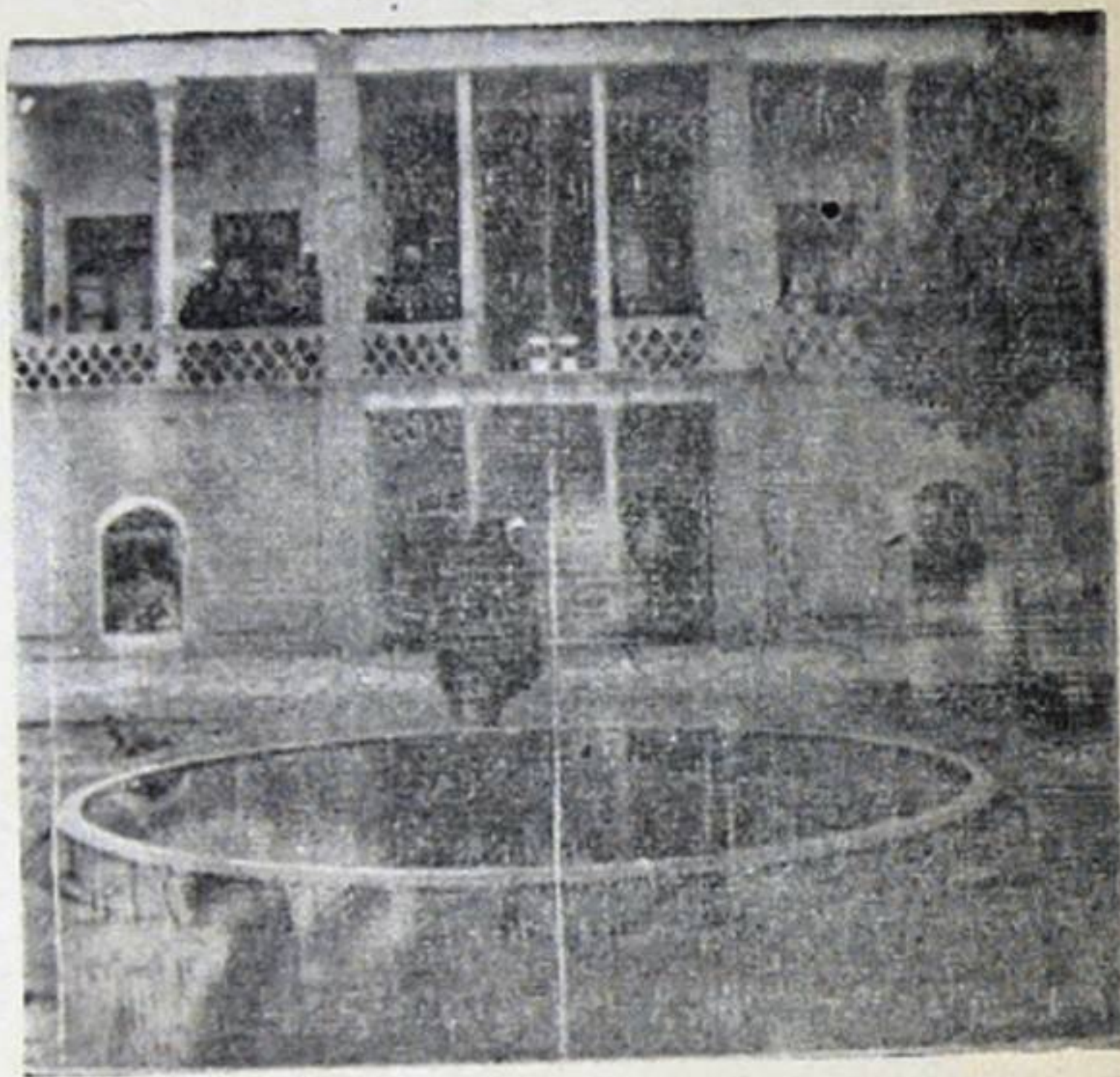
در میان زعماء گذشته و کنونی حوزه علمیه قم از آثار بزرگ او مدرسه و مسجد بزرگ حجتیه فعلی و مدرسه کوچک حجتیه که بوصیت و نظریه ایشان عنقریب انشاء الله بنا میشود و این

خود بزرگترین شاهد همت عالی و هم متعالیه آن مرد بزرگوار است که با آن همه کسالت و ابتلاآت و گرفتاریهای گوناگون و اداره نان و شهریه هزاران طلبه معیل و مجرد قم و حوزه های دیگر تبریز و نجف و غیره همچین آناری از خود باقی گذارد که از اول تاسیس حوزه تا کنون هیچ کدام از زعماء مؤسس و غیره نگذاشتند که تا قم است و حوزه علمیه اش پایدار مدرسه بزرگ و کوچک و مسجد حجیه بنام آن بزرگوار درود فرستد و بر وحش رحمت حقیقتاً اگر چشم خرد دیده دل باز باشد دیده می شود که در دیوار قم و فضاء حوزه علمیه آنرا آنار حجت احاطه نموده چنانچه فاضل محترم آقای آقامیرزا علی نور بخش گیلانی گوید

بیادر ارض پاک قم نگر آنار حجت را
درخت علم گردش غرس اندر قم ز لطف حق
زدستش مدرسه تاسیس شد بر پایه تقوی
چو او بوده است راضی بر رضای کرد کار خود
اگر بادیده ظاهر نظر کردی بآنار
زیمش پایه تعلیم در قم یافت استقرار
اگر مرغ دیانت سوخت بالش از افول وی
ز حجت که به دانش عیان کرد کرد گاروی
بچشم سر میسر میشود دیدن بنایش را
چه او گشته مؤسس کاخ تقواری خدا کردش
بعمرش کرد احکام خدا را منتشر در خلق
تللوه میزند زین مدرسه انوار یزدانی
خداوند قدیم لم یزل در سایه لطفش
دریغا گشت طاوس دیانت بی پرویی بال
از او مانده گلی هم بلبلی در گلشن دانش
تو هم ای نوربخش مثل بلبل از فراغ گل

این مدرسه بزرگ که از حیث کم و کیف در ردیف بزرگترین مدارس ایران و سایر کشورهای شیعه بشمار میرود دارای یکصد و بیست و شش حجره فوقانی و تحتانی تازه ساز کامل با سلوب جدید مطابق حفظ الصحة غیر از حجرات اختصاصی بمقبره میباشد
قسمت شرقی مدرسه بسیار جالب توجه است از لحاظ اینکه مسجد زیبای حجیه و مقبره

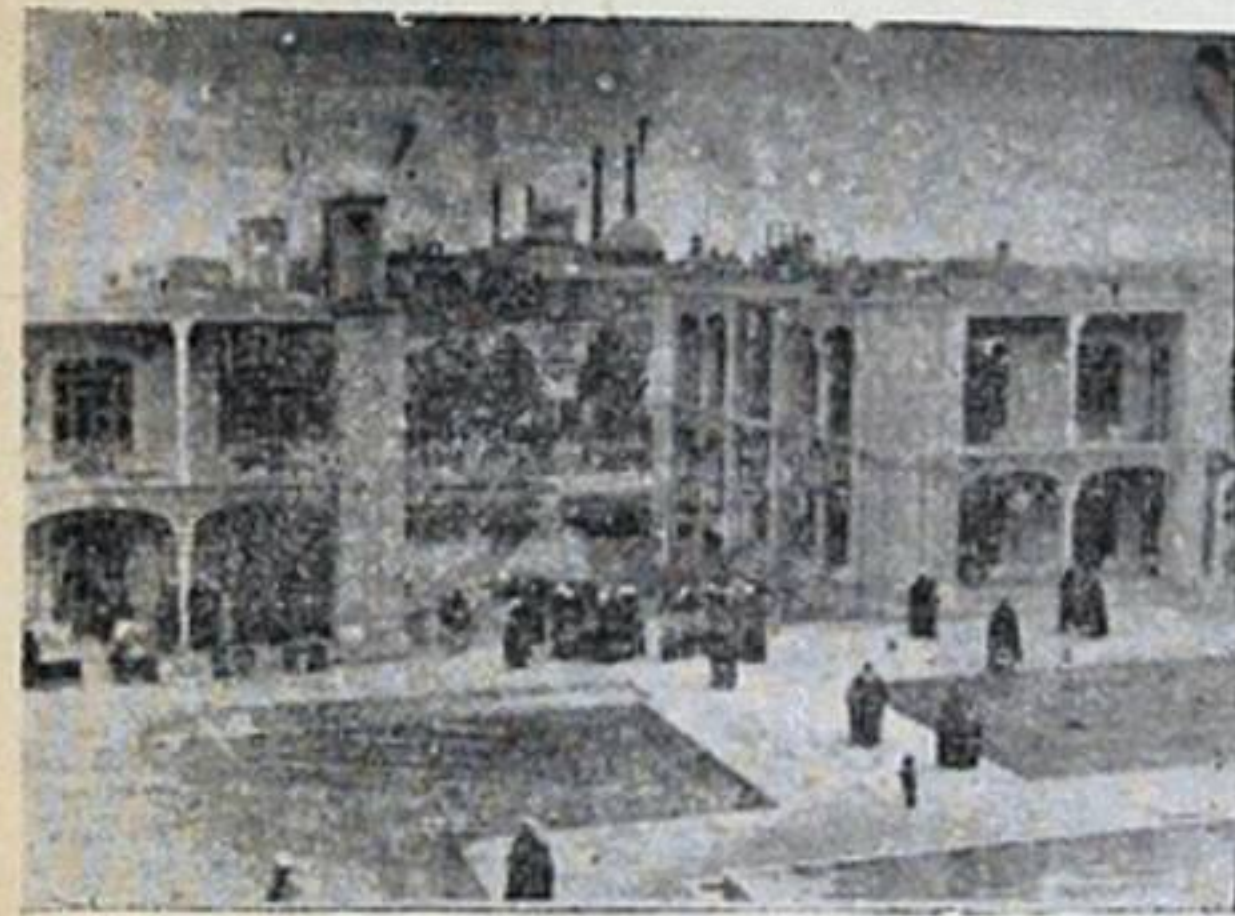
مرحوم آیه الله المؤسس حجت را در بردارد مضافاً به چند حجره زیبا و قسمت شمالی مدرسه را دوبارک دور و تشکیل داده که یکی در مقابل بارک قدیم (کامران میرزا نایب السلطنه) است که بمدرسه قدیم حجیه معروف است و دارای حجرات فوقانی و تحتانی است که قسمتی از آن مدرس و کتابخانه حجت معروف (بکتابخانه حجیه) است که متجاوز از دوهزار مجلد کتاب دارد که بیشتر آن بهمت آیه الله پسر از ایشان بهمت و جدیت جناب تقه الاسلام آقای حاج آقا مهدی حایری تهرانی برای استفاده عموم طلاب مدارس حجیه تشکیل شده است و قسمت عمده آن نیز مسکن طلاب لمعه و قوانین خوان حجیه است و آن در مجاورت و هم دیواری منزل مرحوم آیت الله حجت است



منظره کتابخانه حجیه و بارک قدیم کامران میرزا

و آن دوبارک که قسمت شمالی مدرسه حجیه است بارک مقابل بارک قدیم دارای ۳۲ حجره دوروی فوقانی و تحتانیست مضافاً بسرداب بزرگ و خنکی که در زیر آن واقع و تابستانی طلاب مدرسه است و بارک مقابل که قسمت شمال شرقی مدرسه است دارای ۲۴ حجره بهمان کیفیت است

و قسمت شمال غربی این مدرسه را آب انبار بزرگ و وسیعی بنام آب انبار حجتیه تشکیل داده که از حیث عظمت و بزرگی و مطلوبی در ردیف اول آب انبارهای قم است و مورد استفاده صدها نفر طلبه ساکن مدرسه و غیرهم میباشد که از ثلث مرحوم کلکچه چی تبریزی بنا شده و قسمت جنوبی این مدرسه بخوبی با آن فرعی ارم متصل است که درب بزرگ مدرسه بآن باز میشود و از پهلوئی آن درب مسجد حجتیه که دارای صحن کوچک زیباییست که درب خارجی متبره مرحوم آیه الله حجت در آن واقع است و امام مدرسه کوچک حجتیه که در قسمت شرقی در این هنگام پی ریزی شده دارای ۳۰ حجره تحتانی و فوقانی خواهد بود به علاوه آشپزخانه و رخت شوی خانه که برای رفاهیت محصلین سکنه آن دو مدرسه بنا شده است و این مدرسه بزرگ حجتیه دارای شرطیست که مرحوم حجت رضوان الله علیه خود برای چندین لحاظ قرار و منظور فرموده اول اینکه محصل و طلبه این مدرسه دارای تهذیب اخلاق بوده و سوء سابقه نداشته باشد دوم اینکه از بیست سال کمتر نباشند سوم اینکه معلومات آنها از رسائل و مکاسب پائین تر نباشد



اما کیفیت تأسیس و بنا و تاریخ آن بطوریکه وصی مرحوم آیه الله حجة جناب آقای حاج سید احمد زنجانی برای این بنده کتباً مرقوم و شفاه فرمودند آقای حجت رضوان الله علیه در تاریخ ۱۳۶۴ هجری

منظره قسمتی از مدرسه مبارکه حجتیه و دور نمای آستانه مقدسه ایام ورود حضرت آیه الله العظمی بروجردی تصمیم گرفتند تأسیس مدرسه نمایند از خود که تا بد باقیات العالیات و آخر خیرایشان بوده باشد لذا زمین های مجاور پارك قدیم را که چندین مدرسه قدیم حجتیه و اکنون مدرسه و کتابخانه حجتیه است انتخاب و متجاوز از دوهزار متر آنرا که آزاد بود بدین منظور از مالکین آن خریداری و مابقی آنرا که حدود شش هزار متر بود از موقوفات آستانه که در قید وقف بوده صد ساله اجاره

نموده و در روز بیستم ماه جمادی الثانی روز تولد یگانه بانوی اسلام حضرت صدیقه طاهره علیها سلام سال ۱۳۶۶ هجری پی ریزی آنرا شروع و کلنگ اول آنرا خود آن مرحوم در حضور صدها نفر عالم و فاضل و محصل و مهندسين و معمارها و غیره بنام خود زدند



حضرت آیه الله حجت در موقع کلنگ زدن مدرسه

حجتیه بدون عبارات کفار مهندس که نقشه مدرسه را در دست دارد در میان عالمان و فاضلان دیده میشود

و چون اول کلنگ افتخار این بنا محکم دانشگاه روحانی را خود آن بزرگوار باقلبی مملو از ایمان و خالی از هوا و تظاهر زدند بحمد الله مدرسه با عظمت فراوانی ساخته و از افتخارات و آنار حجت در قم گردیده است خدا بمؤسس و بنیانش جزاء خیر دهد آقای زنجانی فرمودند بامر آن مرحوم در همان روز مقداری تربت سیدالشهداء علیه السلام بزیبری گذاشتم و اسم بانی و مؤسس (یعنی آن فقید معظم) با تاریخ شروع را در صفحه کاغذی نیز نوشته با تربت در پاکتی گذارده و بزیبری بنا گذاشتم جناب آقای عبدالصمد مقدم دانائی تبریزی که از محصلین و سکنه آن مدرسه است در باره مدرسه مبارکه حجتیه و بانی فقید آن گوید

باقیست تا قیامت آنار حجتیه	تابش کند بعالم انوار حجتیه
گلزار اینجهانرا پژمرده گiest آخر	پژمردگی ندارد گلزار حجتیه
عالم شده است غرق دریای بهت و حرت	حیران بمانده بگسر نظار حجتیه
دانشگاهی که الحق بی مثل و بی نظیر است	در عقل می ننگجد اسرار حجتیه
اسم بناست حجت بهم بهر حجت حق	هم حجت است اسم معمار حجتیه

درین علم و مسجد مدفون شده است یاران
از علم و از عبادت از هر دو مستفیض است
دلسوز علم بود و هم غمگسار اهلش
کنجی ز علم در قم اخراج کرد بارنج
همچون بنانبوده دیگر نباشد همچون
هر حجره در حقیقت یگر و ضه بهشت است
محشور بانی و اصحاب اوبقیناً
سال هزار و سیصد هفتاد و ز هجرت
نوررخش (مقدم) خاموش شد و لیکن
مؤلف گوید ملاحظه کنید که چون بایه این دانشگاه روحانی یعنی مدرسه حجتیه بر تربت
پاک مقدس و شریف اعلی حضرت سید الشهداء علیه السلام و نام نامی مرحوم آیه الله حجت که هم
نام جد امجدش خاتم انبیاء صلی الله علیه و آله و خاتم الاوصیاء عجل الله له الفرج است که حقاً و صف
آن اسم و مسمی را نتوان کرد و چنانست که گفته شده

و صفش نتوان گفت بهفتاد مجلد این بس که خدا گوید (ماکان محمد)
قرار دارد باین عظمت و شکوه بالا رفته و صاحب آن تربت مقدس او را پذیرا شده و
قبر آن معظم را در جوار خانه خود (فیما بین العلم و الرحمة) تعیین فرمودند از طرف یمین
(راست) به بیت العلم (مدرسه علمیه حجتیه) و از طرف یسار (چپ) به بیت الرحمة (مسجد
حجتیه) متصل است چنانچه در آن قصیده مرثیه گفتیم

در جوار خانه حق (حجتیه) مرقدش در میان علم و رحمت آرمید اندر چنان
روز افتتاح مدرسه هم حجتیه روز ۲۰ جماد الثانی ۱۳۶۴ هجری بود که تصادف باروز
ولادت علیا حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیه داشت که در آن مدرسه قدیم (یعنی پارك)
چشن باشکوهی در آن نجابر باشد که چندین هزار نفر از عموم طبقات و مخصوص حضرات
آیات الله العظام شرکت داشتند و با خطابه و عاظ و خطابه و قصائد و مدائح و صرف شیرینی و
بستنی پایان یافت

تالیفات و آثار از مختصات مرحوم آیه الله حجت باین همه گرفتاریها و کسالتها
قلمی مرحوم آیه الله و همم عالییه این بود که هیچگاه از مطالعه کتب حتی در شب
حجت قدس الله سره زفافش هم که بگفته شاعر (شب زفاف کم از روز پادشاهی نیست)

تا چندین ساعت چون شبهای دیگر مطالعه را از دست نداد و در اصول و بعض السنه و فنون غریبه
دیگر مطالعات کاملی داشت و در غالب آنها استاد ماهر و مجتهد جامع بود مثلاً در علم طب
قدیم بسیار وارد و نوع اطباء حاذق قدیم و امر و زی اذعان بدانش طبی ایشان داشتند و کسی
بود که در تزریق آمپول و حتی تزریق برك دست خود از هر آمپول زن تحصیل کرده استاد تر
بود و غالب تزریقات رکی و غیره خود را خود بنفسه مینمود و در بسیاری از این علوم و مطالعات
علمی آثار مهمی از خود گذارده که هنوز بسبب طبع در اختیار عموم گذارده نشده و آنها
بقرار ذیل است

۱- رساله فی الاستصحاب ۲- کتاب البیع که مبسوط و مفصل و حاوی فروع بسیار و
استدلالیست ۳- جامع الاحادیث و الاصول و آن کنایست نفیس و جلیل القدر و عظیم المنزله
و تمامی احادیث شیعه را که در این زمان دسترس فرقه محقه تواند بود جامع و بیان معانی و
مقاصد و جمع مابین متناقضات آنها را مشتمل و مطالب مهمه رجالیه و بیان حال اسانید اخبار را
بطوری شکفت و طوری بس عجیب محتوی و از انفع کتب اثنی عشریه بوده و در رشته خود بی
نظیر میباشد که تا زمان حاضر ما مانند آن تالیف نیافته و مصنف معظم رضوان الله علیه عموم
محصلین و علماء امامیه و طلاب عموم دینیه را رهین منت قلم خود فرموده ۴- حاشیه بر کفایه ۵-
کتاب الصلوة که استدلالی و حاوی فروع بسیار است ۶- لوا مع الاوار الغریبه فی مراسلات
الانار النبویه فی بیان الروایة النبویه المرسله فی کتب الفروع و بیان مایصح الاعتماد علیه و
مالایصح ۷- مستدرک المستدرک فی استدراك ما فات عن صاحب المستدرک ۸- کتاب الوقف
و آن نیز مانند کتاب البیع و الصلوة استدلالی و مملو از جواهر و لالی بی پایان و مشتمل بر فروع
فقهیه بیکرانی است و دیگر آن بزرگوار را مصنفات و تعایقات بسیار دیگر است در موضوعات
متنوعه و بر کتب حدیثیه و رجالیه که شرح و بسط آنها از موضوع این کتاب بیرونست

و از جمله کتب نفیسه که بهمت و تصحیح آن بزرگوار بزیور طبع و نشر رسیده تفسیر تبیان
طوسی است در دو جلد بزرگ که چندین سالست در اختیار عموم علماء و فضلاء گذاشته شده
شیخ الطائفه جزاه الله عن الاسلام خیرا

بزرگترین آثار زنده آیت الله در چندین ورق پیش در و رود آیه الله زاده حجت از
حجت یاد و فرزند فاضل و ارجمند او نجف بقم اشاره بفرزندان برومند ایشان کردیم و
لکن چون درست حق بهترین آثار و باقیات الصالحات ایشان ادانشده بود لازم دانستم یکی
از باب (یحفظ الرجل فی ولده) و دیگر از جهت شخصیت مخصوص دو فرزند عالم و دانشمند

ایشان علیحده فهرست ترجمه آثار ایراد نمایم تا هم تذکره دیگری برای آن مرحوم شده و هم حق آن عزیزان ادا گردد

جناب آقای آسید حسن

حجت دام ظلّه

از فاضل دانشمندان و آقا زاده گان حوزه علمیه قم و کلیه ایرانست که بمتانت رفتار و وقار کردار و فضل و احسان نانی آن پدر بزرگوار و سرآمد اقرانست در سال ۱۳۳۱ هجری در تبریز متولد شده و پس از مهاجرت با والد معظم خود در سال ۱۳۴۹ و دیده مقدمات سطوح را نزد اساتید حوزه و والد ماجد خود استفاده نموده و حاضر حوزه درس فقه و اصول پدر عزیز خود گردیده و در مدت کوتاهی حائز مقام فضل و دانش شده است و در سفر مشهد مقدس و سفرهای دیگر هم ملازم والد ماجد بوده و مورد توجه ایشان بوده اند تا سال ۱۳۶۹ که بانظر آن پدر مکرّم توقف در شهر ری و پس از آن طهران را اختیار و در آن دو بلده محترم مآزندگی و بتدریس سطوح نهائی مسائل و مکاسب و کفایه و معالجه کسالت قلب و ریه خود اشتغال داشته تا یک هفته بضایعه اسفناک فوت مرحوم آیه الله الوالد که بالهام غیبی حاضر خدمت ایشان شده و مورد مهر و شادمانی معظم له گردیده تا هنگام آن حادثه ناگوار و پس از رحلت ایشان علماء بزرگ طهران و تجار و اعیان محترم تقاضای مراجعت ایشان را بطهران نمودند لکن این فرزندان ارجمند داغ دیده برای سرپرستی خانواده مرحوم والد مکرّم و باز بودن در خانه ایشان آن دعوتها را بوجه احسن رد فرموده و اقامت در قم را اختیار و

بتدریس فقه و اصول پرداختند

و منزل مرحوم آیت الله حجت یکی از آن منازل و بیوت بزرگ علم و دانش و روحانیت است که پس از فقدان صاحب آن درش بسته نشده بلکه بواسطه داشتن فرزندان برومند چون جناب آقای آسید حسن آقای حجت مانند زمان مرحوم آیت الله حجت قدس سره الشریف و نور الله مضجعه المنیف و ادام الله آثاره و انوار الله برهانه درش باز و مورد تردد و رفت آمد خواص و عوام مخصوص مردم آذربایجان است صانه الله عن الحدّ نان



نجل مرحوم آیت الله آقای آسید محمد حجت قدس سره . جناب آقای آسید حسن حجت

جناب مترجم معظم از مدرسین عالیمقام کنونی حوزه علمیه قم میباشند که علاوه بر مقام علمی بسیاری از خصال پدر را دارا و در آنها شبهه ناس است بایشان از حیث خلق و خلق و کیاست و درایت و خلاصه شایسته ترین فرزند است برای پدر و آماده ترین خلفی برای جایگیری ایشان و مورد اکرام و احترام و محبوبیت تامه مراجع فعلی و سایر مقامات دیگر میباشند تقریرات اصول والد ماجد خود را من اوله الی آخره مرقوم و مورد تحسین و قبول ایشان واقع و بسیاری از تقریرات فقه آن جناب را هم نوشته و حاضر دارند

پس از رحلت والد عزیز برای مشاغل علمی و شخصی که توقف در قم را اختیار نمودند همت را عالی نموده و زمام امور پدر را بدست گرفته و اوضاع ایشان را اداره و در مدرسه مبارکه حجتیه بتدریس فقه و اصول استدلالی اشتغال و جمعی از محصلین از محضرشان استفاده مینمایند و اکنون هم از شر کلام محترم درس آیه اللهی (بروجردی) و مورد توجه ایشان میباشند تولد ایشان در سال ۱۳۰۱ شمسی هجری بوده در سطور قبل ۳۳۱ غلط و اشتباه است جناب آقای آسید حسن حجت یکی دیگر از دو فرزند فاضل و عالی قدر مرحوم آیه الله حجت و اکبر اولاد ذکور ایشان آن جناب است که بزور علم و حلم و متانت و وقار آراسته و مایه بسی امیدوار بها است در سال ۱۳۳۵ هجری تقریباً در نجف اشرف متولد و پس از مهاجرت با پدر عزیز خود به بلده تبریز و از آنجا ببلده طایفه قم و دیدن مقدمات و سطوح از اساتید حوزه و والد معظم و استفاده چندین سال از درس فقه و اصول آیه الله الوالد اشتیاق مهاجرت بمتبات عالیات پیدا نموده و با اجازه والد ماجد برای تکمیل مبانی علوم مشرف بنجف اشرف گردیده و در آن سامان از اساتید و مراجع مهمه نجف چون آیه الله حاج سید محسن حکیم و آیه الله حاج سید عبدالهادی شیرازی و آیه الله حاج سید ابوالقاسم خوئی استفاده نموده و نیز تدریس فقه و اصول را مینماید تا سال ۱۳۷۰ که برای زیارت پدر بزرگوار خود و معالجه کسالت قلبی مسافرت بایران و بلده قم و (معززا کما نقلنا) سابقاً وارد و از آنجا بشهر ری و پس از چند ماه مراجعت بنجف اشرف و تاکنون متوقف و در میان مراجع و علماء و دانشمندان عرب و عجم نجف اشرف محبوبیت مخصوصی دارد و فقه الله تعالی و ابقاه

معظم شاگردان مرحوم آیت الله
کوه کمری و آیه الله خونساری
و آیت الله صدر که بزرگترین
آثار حجتیه
پس از مرحوم آیت الله حایری (مؤسس) در میان
زعماء گذشته حوزه عامیه قم مرحوم آیت الله
حجت هم از کسانیست که از حوزه تدریس فضلاء
برجسته و دانشمندان بزرگ و علماء عالیمقام

و مجتهدین عظام بیرون آمده و در شهرستان قم و حوزه علمیه و سایر شهرستانهای دور و نزدیک ایران مشغول بتدریس و تصنیف و تالیف و خدمات دینی میباشند و غالب آنها کسانی هستند که یک یا دو دوره درس خارج فقه و اصول مرحوم آیت الله حایری را دیده و بعد از درگذشت ایشان و یاد در زمان ایشان از محضر مرحوم حجت استفاده نموده اند و بیشتر آنها هم از شاگردان اختصاصی این مرحومند که متفقاً میگویند ما از حیث بیان و تحقیق و جامعیت و حاضر جوابی و سرعت انتقال وجود ذهن و کثرت تتبع و درست داشتن مبانی اصول متأخرین و متقدمین و اقوال و فتاوی فقهاء مانند آیت الله کوه کمری نیافتیم و عبارات بعضی از ایشان را درباره عظمت علمی آن فقیه معظم و فقیه مکرم در تراجمشان در جزء دوم نگاشته ام

جماعتی از فضلا درس ایشان از مشترکین درس مرحوم آیت الله محقق خونساری و آیه الله صدر بوده که اکنون جل آنها لولا الكل از محضر و درس آیه الله بر و جردی استفاده میکنند و اکنون فهرست اسامی آنها را بامحل سکونت آنها را نگاشته و تفصیل آنرا و تراجمشان را در جزء دوم مینگارم و برای شاگردان اختصاصی ایشان (خص) و برای مشترکین از آنان با دروس دیگر (ش) و برای کسانی که اکثر استفاده آنها از معظم له بوده (کث) را علامت میگذار

- | | | | |
|----|---------------------------------------|----|--------------------------------|
| ۱ | آقای آقا شیخ ابراهیم ریاضی ش نجف آباد | ۱۴ | شیخ اسد الله کلشانی ش |
| ۲ | شیخ ابراهیم مراغه خص قم | ۱۵ | سید اسد الله خرقانی نجف |
| ۳ | سید ابراهیم مقبره تبریز | ۱۶ | شیخ اسد الله اصفهانی ش قم |
| ۴ | میرزا ابوطالب تجلیلی ش قم | ۱۷ | شیخ اسمعیل بهاری خص تهران |
| ۵ | میرزا ابوطالب فاضلی خوی | ۱۸ | سید اسمعیل اردبیلی خص قم |
| ۶ | سید ابوالقاسم تهرانی قم | ۱۹ | حاج میرزا باقر تهرانی ش |
| ۷ | شیخ ابوالقاسم نحوی | ۲۰ | حاج آقا باقر قمی |
| ۸ | ابوالمجد بر و جردی | ۲۱ | میرزا اتقی تبریزی خص |
| ۹ | شیخ احمد دبینی تهران | ۲۲ | شیخ جابر فاضلی خص خوی |
| ۱۰ | شیخ احمد عراقی | ۲۳ | حاج شیخ حاج آقای مشایخی خص قم |
| ۱۱ | احمد غروی سبط حایری | ۲۴ | میرزا جعفر اشراقی تبریزی خص قم |
| ۱۲ | احمد قمی | ۵۲ | سید جعفر بر و جردی ش |
| ۱۳ | شیخ اسحق قفقازی خص | ۲۶ | سید حسن سریزدی کث |

- | | | | |
|----|----------------------------------|----|-------------------------------------|
| ۲۷ | حاج میرزا حسن تیلی خص | ۵۴ | شیخ عبد الله مهاجرانی خص همدان |
| ۲۸ | آقا سید حسن حجت | ۵۵ | سید عبد الحسین سیدی ش قم |
| ۲۹ | حاج آقا حسن سیدی ش | ۵۶ | شیخ عبد الحسین قفقازی خص قم |
| ۳۰ | آ میرزا حسن مصطفوی خص تهران | ۵۷ | شیخ عبد الحسین وکیلی ش قم |
| ۳۱ | میرزا حسن انصاری محلاتی ش قم | ۵۸ | میرزا عبد الحسین غروی خص تبریز |
| ۳۲ | سید حسین قاضی خص | ۵۹ | سید عبد الرسول تهرانی ش تهران |
| ۳۳ | میرزا حسین مراغه مراغه | ۶۰ | شیخ عبد الرسول بسطامی ش بسطام |
| ۳۴ | سید حسین بدلاء ش قم | ۶۱ | آقای آقا شیخ عبد الصمد خص خوی |
| ۳۵ | سید حسین هشتروندی خص | ۶۲ | میرزا عبد الکریم تهرانی کث تهران |
| ۳۶ | حاج آقا حسین اناعشری ش شهرری | ۶۳ | شیخ عبد الوهاب روحی ش قم |
| ۳۷ | مرحوم میرزا حسین تبریزی خص | ۶۴ | سید عبد الوهاب یزدی خص |
| ۳۸ | آقای سید حمید مرندی خص قم | ۶۵ | حاج شیخ عزیز الله نهاوندی کث نهاوند |
| ۳۹ | سید حمید توسرکانی ش | ۶۶ | حاج میرزا علی تهرانی کث تهران |
| ۴۰ | شیخ داود رشتی ش قم | ۶۷ | حاج آقا علی صافی ش قم |
| ۴۱ | سید رضای آسید صفی | ۶۸ | میرزا علی هاشمی خص |
| ۴۲ | حاج میرزا شهاب همدانی خص ملایر | ۶۹ | میرزا علی مرندی خص قم |
| ۴۳ | حاج سید صادق لواسانی ش تهران | ۷۰ | سید علی حسینی خص قم |
| ۴۴ | شیخ صادق خوئی خص خوی | ۷۱ | میرزا علی اردبیلی خص |
| ۴۵ | میرزا صادق نصیری خص قم | ۷۲ | شیخ علی زنجانی خص |
| ۴۶ | شیخ صدر الدین قفقازی خص قم | ۷۳ | سید علی علوی کث تهران |
| ۴۷ | حاج آقا ضیاء استرآبادی ش تهران | ۷۴ | شیخ علی انصاری ش همدان |
| ۴۸ | حاج شیخ عباس مستقیم ش قم | ۷۵ | سید علی اکبر تهرانی کث قم |
| ۴۹ | شیخ عباس تهرانی ش تهران | ۷۶ | میرزا علی اکبر اسلامی ش قم |
| ۵۰ | حاج سید عباس علوی خص تهران | ۷۷ | میرزا علی اکبر فقیهی خص |
| ۵۱ | میرزا عبد الله قفقازی خص قم | ۷۸ | شیخ علی اصغر قزوینی ش |
| ۵۲ | شیخ عبد الله اصفهانی ش قم | ۷۹ | شیخ قاسم قفقازی خص |
| ۵۳ | حاج آقا عبد الله آل آقا خص تهران | ۸۰ | شیخ کاظم احمدی خص |

- ۸۱ آقای آسید محمد داماد ش
 ۸۲ آقای آشیخ محمد کرمی خص قم
 ۸۳ آقای امیر زامحمد مجاهدی خص
 ۸۴ آقای آشیخ محمد اولیائی خص
 ۸۵ آقای آشیخ محمد فکور یزدی خص
 ۸۶ حاج شیخ محمد لاکانی کت رشت
 ۸۷ آقای امیر زامحمد بنایی ش قم
 ۸۸ حاج میر زامحمد باقر تهرانی ش
 ۸۹ شیخ محمد باقر مهاجرانی خص همدان
 ۹۰ میر زامحمد باقر مرندی خص
 ۹۱ شیخ محمد باقر قمی ش
 ۹۲ آشیخ محمد تقی تهرانی ش
 ۹۳ آشیخ محمد تقی کیلانی ش
 ۹۴ آسید محمد حسن مدرسی ش قم
 ۹۵ شیخ محمد حسن مازندرانی ش تهران
 ۹۶ سید محمد حسن آل طیب ش شوشتر
 ۹۷ شیخ محمد حسن هرسینی ش قم
 ۹۸ سید محمد حسین طباطبائی خص
 ۹۹ شیخ محمد حسین دزفولی خص
 ۱۰۰ حاج شیخ محمد حسین اردبیلی خص
 گنبد قابوس
 ۱۰۱ سید محمد رضای آل محمد ش قم
 ۱۰۲ شیخ محمد رضای فقیهی خص
 ۱۰۳ مرحوم آشیخ محمد صادق قمی ش
 ۱۰۴ آشیخ محمد صادق تهرانی خص
 ۱۰۵ آسید محمد علی مجد ش تهران
 ۱۰۶ حاج شیخ محمد علی عبادی ش تهران
- ۱۰۷ امیر زامحمد علی طباطبائی خص تبریز
 ۱۰۸ حاج میر زامحمد علی چرنابی خص
 ۱۰۹ حاج سید کاظم آیه اللهی ش قم
 ۱۱۰ شیخ محمود علمی ش
 ۱۱۱ حاج آقامجتبی محمدی اراکی ش
 ۱۱۲ آشیخ محسن همدانی خص همدان
 ۱۱۳ آشیخ محسن مشکینی خص قم
 ۱۱۴ آسید محسن حجت خص نجف
 ۱۱۵ آشیخ محسن طاهری ش ورامین
 ۱۱۶ آقامرتضی حایری ش قم
 ۱۱۷ حاج سید مرتضی فقیه ش
 ۱۱۸ حاج سید مرتضی ایروانی خص تهران
 ۱۱۹ سید مرتضی عاوی ش قم
 ۱۲۰ آشیخ مصطفی جلیلی ش
 ۱۲۱ آقامحمد کرمانشاهی ش
 ۱۲۲ حاج سید مهدی انگجی ش تبریز
 ۱۲۳ آسید مهدی تبریزی خص قم
 ۱۲۲ آقامهدی حایری اکث تهران
 ۱۲۳ آشیخ مهدی منصوری خص قم
 ۱۲۶ آشیخ موسی زنجانی خص
 ۱۲۷ آسید نجم الدین خص
 ۱۲۸ آشیخ نصرت تبریزی خص
 ۱۲۹ شیخ نعمت الله مهدوی ش
 ۱۳۰ آشیخ هادی بروجردی ش
 ۱۳۱ آشیخ یحیی فاضل همدانی خص
 ۱۳۲ امیر زایحیی اراکی ش
 ۱۳۳ آقایحیی عبادی ش

- ۱۳۴ آشیخ یوسف همدانی خص
 ۱۳۵ آسید یوسف مزلقانی خص

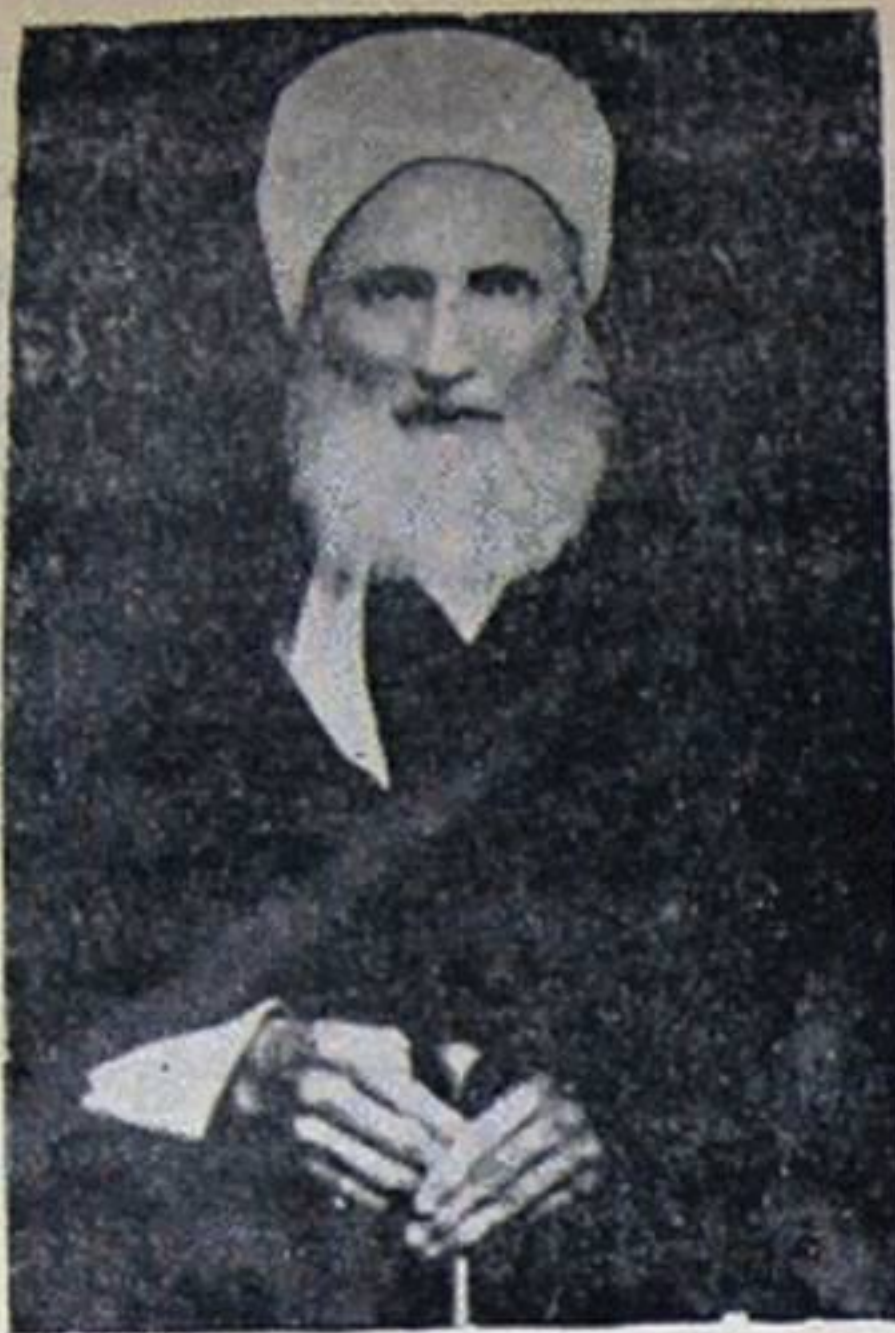
و صد هانفر دیگر امثال اخوان مرعشی نزیل نجف و آقای مکارمی و آقای سید قوام الدین موسوی و آسید یعقوب و آقامیر زاهبه الله زنجانی و غیر هم که یاد رقم ساکن و یاد اطراف ایران در شهرستانها و قصبات و قراء بخدمات دینی مشغول که احصاء آنها از عهده این کتاب بیرون است فقط در اینجا شاهیر و معارف آنها را فهرست نمودم و اگر کسی از آنها از قلم افتاده و یا مشتبه گردیده از تلامذه مختص و یا مشترک آنجناب و یا آیه الله العلام آقای خونساری مانند جناب حاج سید حاج آقای عراقی و دیگرانی که خاطر م نیست روی غرض و نعمد نبوده از همه معذرت میطلبم (والعذر عند کرام الناس مقبول)

استاد ریاضی مرحوم آیه الله العظمی حجت باینکه اساتید بزرگ مرحوم حجت الاسلام سردار کابلی چندی مانند مرحوم علامه یزدی و شریعت اصفهانی و میرزا نائی و آقای آشیخ علی قوچانی و غیره داشته اند چنانچه در سابق بیان کردیم لکن احوال هیچکدام را توضیح ندادیم زیرا چندان تناسب با موضوع کتاب مانداشت اما استاد ریاضی و هندسی معظم له یعنی حجة الاسلام والمسلمین علامه عصر و ذوفنون دهر مرحوم سردار حیدر قلی خان کابلی را در این کتاب ترجمه میکنم بچند لحاظ یکی اینکه این نابغه فنون مستظرفه و علوم متنوعه که در زاویه غرب ایران شهرستان کرمانشاه آرمیده بود تا سال آخر عمرش آنطور که باید شناخته جهان علم و فضیلت نشد و جز معدودی از خواص اهل علم نمیدانستند که شیخ بهاء الدین نانی (ومن لیس له نانی) در گوشه شهر ساکت و آرام کرمانشاه قرار دارد و آنها هم که میدانستند آنطور که باید از علم و تقو او عظمت فضل او تقدیر نمیکردند تا وقتی از دست رفت مانند همیشه ناله فسوس و آه حسرت برای فقدانش میکنند

مرحوم سردار کابلی اعجوبه زمان و اغلو ط روزگار بود که از عالم علم و روحانیت گرفته شد و دیگر این که آن وحید زمان در سال گذشته ۱۳۷۱ که بقم مشرف شده بود مورد تجلیل و تکریم مرجع بزرگ و زعیم سترک شیعه آیه العظمی بروجردی واقع شده و تقاضا فرموده بودند که در حوزه علمیه قم توقف فرموده و از علوم غریبه و فنون عجیبه خود افاضل حوزه را بر خوردار و افاضه کند و ایشان هم قبول کرده که پس از چند ماهی از کرمانشاه

منتقل بقم گردد که اجل مهلتش نداد و دیگر سردار کابلی گذشته از مقام استادی که بمرحوم آیت الله حجت داشت روابط معنوی بسیاری با ایشان داشت و بی اندازه علاقه و ارادت و سر سپرده ایشان بود و بطوریکه از بعضی ثقات طهران شنیدم با آیت الله حجت بیمان و عهد بسته بود که پس از ایشان اگر اجلش تاخیر از اجل ایشان بود دیگر زیست نکند و اول لاحق بایشان باشد چنانچه هم چنین شد روز دوشنبه ۳ جمادی الاول نزدیک زوال که آیت الله حجت در گذشت و از این عالم فانی مسافرت بعالم جاوید نمود مرحوم سردار هم در کرمانشاه روز ۳ شنبه ۴ ماه مزبور بمجرّد خبر شدن از فوت همعهد شفیق و رفیق صدیق خود از دنیا رفت و بنا بر وعده و عهدش اولین لاحق بآیت الله حجت از دوستان و مریدان و مخلصینش گردید (جعل الله من رفقاته فی جنانه مع اجداده و آباءه علیهم السلام) ولادت این مر د بزرگ بنا بر نامه ای که در جواب تقاضای مرحوم ملا علی واعظ خیابانی صاحب علماء معاصرین نوشته دو ساعت از روز سه شنبه ۱۸ محرم سنه ۱۲۹۲ هجری گذشته در شهر کابل از کشور افغانستان واقع شده و پس از تسلط انگلستان بر افغانستان و حکومت امیر عبدالرحمن خان با پدرش مرحوم سردار نور محمد خان فرماندار و حاکم مطلق سابق کابل و تمام عاقله از افغان بیرون آمده و مهاجرت به هند و در لاهور ساکن گشتند در سال ۱۲۹۲ و مدت ۷ سال در آنجا تحصیل قرآن و فارسی و انگلیسی را نموده تا ۴ سال و از آنجا هم مهاجرت بکازمین و عراق عرب نموده در شعبان ۱۳۰۴ و مجاورت آنجا را اختیار و مشغول تحصیل عربی گردیدند در حالیکه از عمر شان دو از ده سال نگذشته بود تا نیز بحکم تقدیر و قضاء الهی از آنجا هم هجرت بایران و در جمادی الاولی ۱۳۱۰ نموده و ساکن کرمانشاه گردیدند

ترجمه احوال این محقق کم نظیر در بسیاری از کتب تراجم عصری و چندین تالیف از خود ایشان مانند ترجمه انجیل بر نباد و ترجمه المراجعات آیت الله الشرف الدین العاملی و بعضی دیگر موجود است و خلاصه این فیلسوف عالم تشیع و افلاطون حکیم قرن ۱۴ هجری در مدت کوتاهی علوم مختلفه ادبیت و عربیت فقه و اصول و حکمت و نجوم و بعضی السنه مختلفه و بسیاری از علوم غریبه و عجیبه را نزد اساتید فن در هندوستان و کازمین و کرمانشاهان و اماکن دیگر گردیده و در تمام آنها استاد ماهر گردیده و در فقه و اصول و درایه و روایه حائز مقام منبع اجتهاد و مأذون و مجاز از مراجع بزرگ چون آیه الله سید حسن صدر و میرزا محمد علی رشتی و حاج سید محسن جبل عاملی و بعضی دیگر از آیات عظام و بحدی در تمام علوم و فنون استاد شده که از او تصریح بشیخ بهاء قرن ۱۴ هجری



میکردند باین تفاوت که در شخصیت شیخ بهائی بیشتر از هر چند فقاہت جلوه گر است و در شخصیت مرحوم سردار اطلاعات ریاضی ظهور دارد و از این مراتب گذشته جنبه معنوی و باطنی و صفات قدس و تقوی و روحانیت محض او در کمتر کسی از پرهیزکاران و صاحبان مذهب و روحانی و عقلی دیده شده است

یکی از شاگردان ایشان مینویسد در مقدمه (المراجعات) من هر زمان کثرت معلومات و نجابت و تهذیب اخلاق ایشان را بیاد میآورم و انصاف

مرحوم حجت الاسلام سردار کابلی طاب ثراه میدهم روحم بتعظیم برمیخیزد و قلبم گواهی میدهد که

فی قمة الفضل له منزل مامرفی وهم ولافی خیال

تالیفات این مرد بزرگ بسیار و از آنها شماره های ذیل است ۱- کتاب اربعین فی فضائل امیر المومنین ع از کتب اهل سنت و جماعت در ۴ مجلد حدود ۳۰ هزار بیت ۲- دیوان ابوطالب ۳- شرح لامیه ابوطالب علیه السلام ۴- غایة التعدیل فی معرفة حقیقة الاوزان و المکاتیل ۵- تبصرة الحر فی تحقیق الکرة ۶- شرح خطابه حضرت زینب علیها سلام در کوفه ۷- رساله در معرفت نبیله ۸- العلم الشاخص فی اسرار ظلال الشاخص فی الاعمال الفلکیه ۹- کشف القناع فی تحقیق المیل و الذراع ۱۰- شرح تهذیب المنطق ۱۱- شرح دعاء ندبه ۱۲- ترجمه کتاب التحصین فی صفات العارفين ۱۳- شرح حدیث امیر المومنین علیه السلام در بیان قطر و محیط شمس و قمر و بیان اختلاف دوافع شمس مطابق بالاستکشافات امروزی ۱۴- ترجمه کتاب تازر در مساحت ابتدائی از انگلیسی بفارسی ۱۵- ترجمه الكنز المبدول للغنی و الفقیر ۱۶- ترجمه انجیل بر نباد ۱۷- تحفة الاحباب فی آیات الکتاب ۱۸- رساله در معرفت قبله موسوم به تحفة الاجله فی معرفة القبلة

وفات این مرد بزرگ چنانچه اشاره کردیم در ۴ جمادی الاول ۱۳۷۲ بکروز پس از فوت آیه الله حجت در کرمانشاهان واقع و جنازه اش حمل بنجف اشرف گردید رحمه الله علیه

معاضدین آیت اله حجت از روزیکه مرحوم آیه الله المؤسس حاج شیخ عبدالکریم الحائری الیزدی در قم رحلت نمود و آیه الله العلام آقا سید محمد حجت رضوان الله تعالی علیه با مرحوم آیه الله العظمی الحاج الاقاصد الدین الصدر الموسوی العاملی الاصفهانی و مرحوم آیه الله المعظم الحاج سید محمد تقی الخونساری بر مسند زعامت و سرپرستی حوزه علمیه قم قرار گرفتند با معاضدین و رفقای چون حجة الاسلام والمسلمین العلامة النسابة آقا سید شهاب الدین النجفی المرعشی و المرحوم آیه الله الفیض القمی همت بر حفظ و ابقا و اداره حوزه علمیه گماشته و با مجاهدات و مبارزات منفی و مثبت خستگی ناپذیر خدا پسندانه هر کدام متکفل قسمت عمده از وسائل تامین حوزه گردیدند یکی بدرس خارج گفتن و نان و شهریه دادن و دیگری هم به شهریه پرداختن و اداره تدریس جمعی نمودن و دیگری به گفتن سطوح نهائی و با مبادی عالی و مردم متنفذ و خیر تماس مستقیم و غیر مستقیم گرفتن و توصیه بحوزه علمیه را نمودند کم کم بتوسعه آن میگردیدند

و خلاصه با هر وسیله و بخصوص تحمل و بردباری و صبر و شکیبائی حیرت انگیزی در مقابل حوادث و موانع استادگی کرده و دفاع از حوزه علمیه نمودند تا ورود آیه الله الکبراء البروجردی که زعامت حوزه را بدست ایشان سپرده و باز تشریک مساعی جمیل با ایشان نمودند تا امروز و نبود این معنی مگر بواسطه پاکتی نفس سلامت و قلب وسعه صدور و حده هدف و کثرت ایشان جزاهم الله عن الاسلام والمسلمین خیرا

بسیار با هم مهربان و رفیق و شفیق بودند در قضایای مهمه انجمن کرده و مشورت مینمودند و منازل یکدیگر رفته از هم ملاقات می کردند و اگر مریض می شدند عیادت از هم نموده سعایت برای بهبودی و معالجه همدیگر میگردیدند

روزی که خبر کشته شدن احمد کسروی در دادگستری بدست مرحوم سید حسین امامی و فدائیان اسلام بقم رسید بنده مؤلف برای بشارت و عرض تبریک بمنزل مرحوم آیه الله خونساری که چندی مریض بودند و بمباحثه نمی آمدند رفتم دیدم حضرت آیه الله المرحوم آقا حجت درب منزل ایشان ایستاده و منتظر استیذان دخول است فرمودند فلانی چه خبر است عرض کردم خیر است کسروی بحمد الله سقط شده و مقتول گشت بسیار خوشحال

شدند باتفاق ایشان وارد منزل شدم آقای خونساری تشریف آوردند و شخص را بعبی غیر از آن دو بزرگوار و این حقیر نبود مرحوم آقای حجت استفسار و تفحص از احوال مرحوم خونساری نمودند فرمودند قدری بهترم بعد فرمودند آقای رازی برای مادر این اول صبحی خبر خوشی آورده پرسیدند چیست عرض کردم الحمد لله کسروی بسزای عمل بد خود و دعوت های کاذبه و جسارت های بر مقدسات دینی و نوامیس اسلامی رسید و بدست فلان در فلانجا کشته شد فرمودند الحمد لله ورنه صورتشان بر افروخته گردید و گفتند خبر بسیار خوب و مزده بزرگی بود من حال خوب شد دیگر کسالتی ندارم و عصری بمباحثه خواهم آمد

مرحوم آیه الله حجت با آیه الله المعظم آقا صدر الدین صدر بسیار گرم و رفیق بودند پس از فوت مرحوم حائری چون هر دو وصی ایشان بودند در کارهای حوزه و اداره کردن طلاب با هم بسیار تماس می گرفتند و تشریک مساعی مینمودند و چون دو برادر با وفا و صفایانوس با هم بودند چنانچه در فوت مرحوم حجت ظاهر شد درفاقت و برادری آیه الله صدر حقیقتا زیرا که (بان الانکسار فی وجهه من بعد موته) و می فرمودند چگونه متاثر و شکسته نشوم که متجاوز از بیست سال با این مرد من قدم زده و شبها و روزهای را گذرانیدم و در غالب اوقات با او همکاری و هم فکری نموده ام

شخصیت آیت الله العظمی الحاج ابن مرد بزرگ اسمش سید محمد علی و کنیه اش آقا صدر الدین الصدر مد ظله ابو الرضا و شهرتش صدر الدین از اجلاء علماء امامیه عصر حاضر و یکی از زعماء چندین ساله حوزه علمیه قم پس از فوت آیه الله المؤسس حائری و یکی از دو وصی ایشان و معاضدین معظم له در زمان حیوتش بوده

تولدش در ماه رجب سال ۱۲۹۹ هجری در کاظمین واقع شده و در آن سامان در مهد تربیت پدر بزرگوار چون مرحوم آیه الله حاج سید اسمعیل صدر رضوان الله تعالی علیه صباوت را گذرانیده و تحصیلات ابتدائی را در سامراء و پس از مهاجرت پدر بکر بلا در آن شهر بانجام رسانیده و سطوح را نزد مرحوم آیه الله شیخ حسن کربلانی و مرحوم آیه الله آقا ضیاء الدین عراقی قرائت نموده و تحصیلات عالی را نزد پدر بزرگوار خود بهر مند شده و در سال ۱۳۲۹ هجری حسب الامر پدر معظم بنجف هجرت کرده و در آنجا مدت ها در حوزه درس مرحوم آیه الله آخوند ملا کاظم خراسانی حضور یافته و بدرس و بحث تحقیقی پرداختند تا در سال ۱۳۳۹ سفری بایران نموده و چندی در مشهد مقدس اقامت و بدرس و وعظ

وارشاد و اصلاح حال مسلمانان مشغول بوده از جمله در آن موقع که قحطی عظیمی بر مشهد حکمفرما شده بود و جان بیچاره گان را تهدید میکرد حضرت ایشان با اقدامات جدی و تشکیل جلسات جمع آوری اعانه بوسیله علماء و محترمین شهر بسیاری از مستمندان را از خطر مرگ نجات دادند و در سال ۱۳۴۴ به نجف عودت و چند سالی در آن سامان بتدریس و بحث پرداخته و در مجلس بحث مرحوم آیه الله نائینی حاضر میشدند تا سال ۱۳۴۹ که بایران مراجعت و بر حسب خواهش مرحوم آیه الله حاج شیخ عبدالکریم حایری یزدی چندی در قم توقف و بدرس و وعظ و ارشاد و اقامه جماعت اشتغال داشته سپس بمشهد مقدس مراجعت و در آنجا رحل اقامت افکنده و از لحاظ اقامه جماعت در مسجد گوهرشاد محبوبیت تامی حاصل و موقعیت اجتماعی و وعظ و ارشاد و اصلاح حال مسلمانان شخص اول روحانین بوده که هنوز خاطرات بسیار جالب در اثر حسن رفتار و کردار ایشان در دل های مسلمانان خراسان بر جااست

موقعیکه مرقد مقدس حضرت رضا علیه السلام احتیاج بتمعیر داشته و از طرف نایب التولیه وقت مرحوم محمد ولی خان اسدی اقدام بتمعیر و تبدیل صندوق چوبی بصندوق مرمری شده بود بنائى مرقد را حضرت آیه الله تحت نظر مهندسین و معماران انجام میدادند تا اینکه سال ۱۳۵۴ هجری فرا میرسید یکی از تجار قم عازم زیارت خراسان



مرحوم آیه الله حاج سید صدرالدین صدر طاب ثراه

اعلی حضرت نامن الحجج علیه الصلوة والسلام میشود موقعیکه برای تودیع مشرف بحضور آیه الله حایری یزدی میشود ایشان باو میگویند من پیر شده ام اگر بتوانی آیه الله صدر را بقم بیاوری کار بزرگی کرده ای خلاصه آن شخص تاجر چون بمشهد مشرف میشود با اصرار زیاد معظم له را حرکت بقم میدهد مرحوم آیه الله مؤسس حایری بسیار خرسند شده ایشان و آیه الله حجة را بجانشینی و زعامت بر سرپرستی حوزه علمیه تعیین و تنصیب نموده و خود پس از چند ماه ۱۷ ذی القعدة دنیای فانی را وداع میکند

سپس حضرت آیه الله صدر مقام مرجعیت تقلید عده از مسلمین را احراز نموده و اداره حوزه علمیه و تشریک مساعی با دو قرین بزرگ مرحومین علمین آیه الله حجت و آیه الله خونساری از هیچ کوششی در نگهداری حوزه و اصلاح حال طلاب فرو گذاری نمیکند حتی امتحانات طلاب را خود شخصاً رسیده گی کرده و حجرات تحتانی مرطوب مدرسه فیضیه را تعمیر و زیر آنهارا برای کم کردن رطوبت خالی و مانند سرداب میسازد که طلاب ساکن مدرسه از خطر رطوبت و روماتیسم و درد پاهای مصون بمانند

آیه الله صدر ادام ظله در هفته ۱۰ ساعت برای طلاب و فضلاء تدریس می فرمودند و از حوزه درس ایشان صدها نفر عالم و دانشمند ببردست بیرون آمده اند که در قم و شهرستانهای دیگر معروف و به تربیت اخلاق مردم و تبلیغات دینی اشتغال دارند و از معارف ایشان جناب حجة الاسلام والمسلمین آقای آقا شیخ محمد صدوقی یزدیست که تا دوسه سال قبل در حوزه علمیه قم بتدریس دروس نهائی سطح مشغول و اکنون در بزم مردم را از اخلاق فاضله و علوم خود بهره مند میکنند

آیه الله صدر در زمان حیات خود دو صحت مزاجشان در تشویق طلاب بسیار ساعی و کوشا بودند از جمله امتحان هفتگی بطور مسابقه و اعطاء جائزه تشکیل و بوضع طلاب و محصلین آبرو مند و غنیف شخصاً رسیدگی کرده و شهریه می پرداختند و نیز با اخلاق حمیده و تواضع مخصوصه خودشان طلاب و مؤمنین را انگهداری کرده و توسعه میدادند و شاید در میان اقرا نش تنها عاملی بگفته جد بزرگوارش رسول خدا صلی الله علیه و آله بود که میفرمود (ان لم تسعوا الناس باموالکم فسعوهکم باخلاقکم) غالباً سبقت سلام داشتند خود این نگارنده را بسیار شرمنده و منفعل این سبجیه حمیده خود می نمودند و غالباً از ۲۰ و ۳۰ قدمی باروی باز سلام نموده و اگر ام میفرمودند و حتی بعضاً از پشت سر سلام گفته و دلجوئی مینمودند همیش بسیار بلند و عالی و سعه صدرش زیاد در زمان جنک و آمدن متفقین بایران که

از میثومی قدوم آنها قحط و غلا سراسر کشور را فرا گرفته بود و فقرا و ینوایان در هر کجا نان خاکی آرد هم نصیبشان نمیشد بخصوص مردم قم که نصف آنها بطور قطع فقیر و بی بضاعت اند بسیار پریشان و نگران برای آن مردم ینواشده با تشریک مساعی بوسیله جمع آوری اعانه از اغنیاء دو مؤسسه بزرگ بنام شرکت خیریه و بنگاه خیریه و قریب بیست مؤسسه خیریه کوچک محلی برای کمک مستمندان تأسیس می کند و حتی خود این نویسنده که در آن اوقات ناظر آن حوادث بودم می شنیدم که این مرد بزرگ با آن همه وزن و مقام و وقارشان بعضی شبها بدرب منزل نروتمندان و سرمایه داران رفته و التماس می کردند که جان فقرا و وضع فقرا را از خطر قحطی و گرانی نجات دهید

یکی از آثار معظم له تعمیر قسمتی از مسجد امام حسن عسکری علیه السلام است در قم که پس از خراب شدن جهت شمالی آن برای خیابان آن بزرگوار دیوار زیبایی که نظرها را جلب میکند بر آن بنا میکند و دیگر چاهای آب و آب انبار در نقاط کم آب شهر بنامی کند حتی وقتی که شهرداری بعد از نداشتن بودجه از چراغ برق دادن پیاره از خیابان خودداری میکند ایشان مخارج آنرا متکفل میشود

آثار قلمی ایشان بسیار است در فنون مختلفه حدیث فقه و اصول و تاریخ اسلام که از مطبوعات آن المهدی است در احوال حضرت صاحب الامر عجل الله له الفرج که تمام آن از اخبار و احادیث عامه و اهل سنت تألیف فرموده اند و دیگر خلاصه الفصول در علم اصول که فصول را ملخص فرموده و مورد بحث و مطالعه اهل فضل و دانش است

تألیفات و آثار علمی ایشان که اغلب آنها متأسفانه بچاپ نرسیده است بقرار ذیل است
الف - در فقه ۱ منظومه در حج ۲ منظومه در صوم ۳ رساله در حکم ماء غساله ۴ رساله در تنقیه ۵ رساله در حج ۶ رساله در امر بمعروف و نهی از منکر ۷ رساله در نکاح ۸ حاشیه بر عروة الوثقی ۹ حاشیه بر وسیلة النجاة ۱۰ سفینه النجاة در فقه فارسی ۱۱ رساله فی حقوق المریه

با - اصول - حاشیه بر کفایة الاصول ۲ - خلاصه الفصول مطبوع
ج - اصول عقاید ۱ - رساله در اصول دین ۲ - رساله در رد شبهات و هائیه ۳ - رساله در اثبات عدم تحریف کتاب

د - تاریخ مختصر تاریخ اسلام در ۵ جلد
ه - حدیث و اخبار ۱ - رساله ای در حقوق ۲ - المهدی ۳ - لواء محمد در اخبار خاصه و عامه

۱۲ جلد ۴ - مدینه العلم مجموعه اخبار اهل بیت با طرز جدید در ۶ جلد

و - اشعار - دیوان اشعار شامل اشعار مذهبی و اجتماعی و نصایح و مدایح و مرانی اهل بیت علیهم السلام (اغلب از این کتابها عبرتی است)

آثار و باقیات الصالحات آیه مرحوم آیه الله حاج سید صدر الدین صدر قدس الله نفسه الزکیه از علماء اعلام اجتماعی بودند که

برای رفاهیت عموم مردم و خصوص طلاب از کارها و خدمات اجتماعی بهیچ وجه مضایقه فرموده و بلکه کساعی بودند که حتی المقدور در این موضوع از خود یادگارها و باقیات الصالحات بگذارند از این جهت در مدتی که در مشهد مقدس تشریف داشتند خدمات زیادی با اجتماع نموده و تأسیسات عام المنفعه نمودند در ساختمان روضه مبارکه رضویه علی مشرفها السلام خود شخصاً عملکی نموده و خشت و گل و مصالح ساختمان دیگر بکار برده و تحت نظر معماران بنامی آن قبر مطهر را نمودند برق جامعه گوهر شاد در روز نخستش از آنرا ایشانست در قم المحمیه هم آنرا زیادی از تعمیر مساجد و تأسیس برق و روشنایی و تأسیس حجرات فوقانی مدرسه دارالشفاء و تعمیر مدارس فیضیه و دارالشفاء و مدرسه خان از باقیات الصالحات و آثار خیریه ایشانست غیر از مؤسسات و خدمات اجتماعی دیگر ایشان که بر اهل عام و دین قم مبرهن و معلوم و از توضیح و اضحات است جزاه الله عن الاسلام و صادعها و المسلمین خیر ادارای فرزندان چند نیست که دو نفر آنها از فضلاء نامی حوزه و افاضل محصلین و مدرسین امر و زه حوزه هستند که ذیلاً ترجمه خواهند شد

جناب آقای آقا رضای صدر حفظ الله تعالی در سال ۱۲۹۹ هجری در مشهد متولد شده و پس از چند سالی با والد معظم خود مهاجرت بقم نموده و بخواندن مقدمات و ادبیات پرداخته و پس از تکمیل آن سطوح را نزد اساتید حوزه و والد ماجد خوانده و بعد از تکمیل آن در جلسات تدریس فقه و اصول آیت الله الوالد حاضر و در مدت کوتاهی بمقامات علمی و عملی نائل و بکثرت فضل و تحقیق مشهور و از مدرسین و اساتید معقول و منقول گردیده است و اکنون در صحن موزه آستانه در جای والد مرحوم خود نماز جماعت میگذارد و مانند مرحوم والد قنید و معظم خود داری بیانی بلیغ و لسانی فصیح و مقام وعظ و ارشاد و خطابه می باشند که در ماه رمضان و بعضی اوقات دیگر عموم مردم و خصوص اهل علم را مستفیض میفرمایند

جناب آقای آقاموسی
آیت الله زاده صدر
فرزند برومند و چون برادر بزرگ خود ارجمند و
فاضل حضرت آیت الله صدر است که در سن جوانی

و عنفوان شباب گوی سبقت از بسیاری همگنان در بوده و بفضل و دانش شهرت یافته و حوزه تدریس قوانین و دروس دیگرش حائز اهمیت و جمعیت گردیده است در سال ۱۳۰۹ شمسی هجری در مشهد متولد شده و با والدین و برادر گرام خود مهاجرت بقم و از کودکی بتحصیل فارسی اشتغال و با استعداد سرشار و هوش و ذکاوت خدادادیکه مخصوص بآنهاست طی مقدمات و ادبیات نموده و سطوح را معقولا و منقولا از اساتید حوزه چون جناب آقای خمینی و جناب آقای داماد و آقای طباطبائی و دیگران تکمیل و مدت ها از خارج آقای داماد و آقای خمینی استفاده نموده و در جلسات تدریس آیه الله الوالد و آیه الله حجت حاضر و حائز مقام فضل و دانش گردیده است حقا اسلام و مسلمین چشمشان در امر روز و آتیه این دو برادر بزرگوار که شرافت حسبی را توأم با فضیلت نسبی که از طرف والد فرزندان چنان پدری و از طرف مادر سلطان مرحوم آیت الله اعظم قمی هستند نموده اند روشن است و آقای آقا موسی دام توفیقه چون والد ماجد خود دارای ذوق سلیم و طبع سرشار است

ضایعه اسفناک فقدان و رحلت آیت الله العظمی آقای حاج سید صدرالدین صدر یا سومین حادثه مهم پس از آیت اله حایری

یکی از ضایعات عظیمه اخیر حوزه علمیه در حال تحریر و طبع این تاریخ فقدان و رحلت مجسمه علم و فراست و پیکره عقل و کیاست آیه الله العظمی آقای صدر قدس الله سره الشریف بوده است - صبح روز شنبه ۱۹ ربیع الثانی ۱۳۷۳ ق ه مقداری از تراجم معارف حوزه را نوشته و برای حضور در بعضی از مباحثات از خانه بیرون آمده و بعجله بطرف دانشگاه فیضیه رهسپار شدم اما همینکه در معوطه میدان آستانه و درب مدرسه رسیدم طلاب و محصلین را دیدم هر چند نفری حیران و سرگردان ایستاده بایکدیگر صحبت میکنند که ناگهان بانك خطر و زنك بلا و ناقوس مصیبه (بلندگوی آستانه) بصدا آمده و مرا همه مردم قم بلکه و جمله مسلمین جهانرا متوجه نمود به پیش آمد حادثه بزرگ و ضایعه اسفناک و فاجعه مؤلمه آه این چه صدائی بود وای این چه آوازی ناله جبرئیل بود یا فریاد عزرائیل در مقاتل و تواریخ مسطور است که جبرئیل دو وقت بغغان آمده و در میان آسمان و زمین آواز داده و ناله از دل کشید یک وقت صبح ۱۹ ماه رمضان بود که با صدای رسا گفت (الایاهل العالم هدمت والله ارکان الهدی الخ) و دیگر در ظهر عاشورا که فریاد (الایاهل العالم قتل الامام و ابن الامام و ابوالامام الخ) از جگر کشیده و مردم بیدار را متوجه به پیش آمد مصیبت ناگواری نمود در قم هم يك سال نشده که دو بانك عظیم و ناقوس عزابصدا آمده

و مردم را بعباده عالم سوزی متوجه کرد یکی در ظهر شنبه سوم جمادی الاولی ۱۳۷۲ ق ه بود که گفت مردم آیه الله حجت بر رحمت ایزدی پیوست و دیگر در صبح شنبه ۱۹ ربیع الثانی ۱۳۷۳ ق ه بود که گفت مردم قم آیه الله صدر بر رحمت ایزدی واصل شد خدا داناست که بشنیدن این کلام که باتلاوت قرآن توأم شد آه از جگر کشیده فریاد (انالله و انا الیه راجعون از دل) بر آورده با عجله بطرف منزل آیه الله صدر روان گردیده و گفتم

تنعی المکبره الاعلان و اضطربت وضع الزمان و حار کل انسان
قد مات سید آل الصدر و انکسرت رکن الدیانة و الاسلام فی الان
ماتت کیاسة و التذیر و اختلجت امر الزعامة فی العال و فی الدانی
در میان صحن آستانه متجاوز از صد ها طلبه و مردم دیگر را دیدم که بصدای بلند گریه میکنند در کوچه و خیابان مردم را نگران و گریان دیدم تا بدر خانه آیه الله المرحوم رسیدند و محشر عظمائی دیدم صدای گریه و ناله از هر طرف بلند و از هر جانب بگوش میرسید پس از دو ساعت دیگر جنازه آیه الله را سردوش مردم قم از علماء و طلاب و تجار و کسبه و طبقات دیگر که همه متاثر و نالان بوده نگرستم

پرچم های عزایر افراشته دسته جات محصلین و روحانیین و عوام ناله های (یاد هر افک من خایلی کم لك بالاشراق والاصیلی من طالب و سالک قتیل و الدهر لا یقنع بالبديل) داشتند تا وارد صحن مقدس مطروس از جمعیت شده و حضرت آیه الله العظمی بر و جردی که خدا عمر و عزتش دهد بانهایت تأثر و کمال آه و فاسوس با هزاران جمعیت بر آن نماز خوانده و حمل بمقبره آیه الله حایری و روضه منوره فاطمیه علیها سلام نموده و در کنار (سمت قبله و جلوی) آیه الله حایری اورا بخاک سپردند (الا لعاش سعیداً و مات سعیداً حمیداً حشره الله مع السعداء و الشهداء آمین یا رب العالمین) عموم طبقات قم و طهران و غالب مردم ایران تا دو روز اقامه عزای نمودند در قم بیش از همه جا و بعد در طهران و پس از آن خراسان و اصفهان و کاظمین علیهما السلام و کربلا و نجف و پاکستان و سوریا و لبنان و آفریقا مجالس فاتحه و عزای گذارده و از ضایعه فوت این مرد بزرگوار تعظیم و تقدیر نمودند

آیت الله صدر کیست و شخصیت در همین سطور گذشته بود که فهرست ترجمه و آنجناب چیست خدمات معظم له را با مقام فضل و تقوی و آثارش نگارش دادیم اما چون در زمان حیوة نمیشود تمام اوصاف و فضائل صاحب عنوان و ترجمه را شرح داد حال که مصاب بمصیبه این فقید معظم شده و بگفته

اذ مت كان الناس صنفان شامت و آخر متن بالذي كنت اصنع
 قام در تحرير و زبان در تقرير آزاد شده فضایل مخفيه و خصايس مكتومه آنجناب را
 بصفحه آورده و برای همیشه در اختيار علاقه مندان گذارم و با احترام روح ایشان اولاً شخصیت
 خانوادگی و نیاکن و اجداد ایشان را چنانچه مرحوم ثقة الاسلام حاج شیخ عباس قمی در منتهی
 الامال در باب احوال اولاد موسی بن جعفر علیهما السلام از آیه الله صدر و آیه الله
 والدشان یاد کرده و هم حضرت آیه الله نجفی مرعشی نسابه عصر حاضر در تراجم و مشجرات
 خود آورده مینگارم

آل صدرالدين

من اشرف بیوت العلویین و اعرفهم فی الاصاله و النجابة و قد نبغ فیهم رجال ورنوا
 المعجد و السیاده و الفضل منهم سید الاستاد امام ائمة الفقه و الحديث الرحلة القدوة مسند
 العراق شیخ الاجازة و مرکز الروایة شرف آل الرسول و فخر ذرار البتول ((ص)) حجة الاسلام
 و آیه الله فی الانام السید ابو الحسن صدرالدين ادام الله برکته و جزاه عنی خیر الجزاء فقد
 ربانی فی حجر تربیتة و کم له حق علی اخذت عنه الرجال و الدرایة و قرأت علیه الکافی و شطراً
 من الفقیه و غیرهما من اصول اصحابنا و امره سلمه الله و جعلنا من کل محدث و رواقه فی الجلالة
 اشهر من ان یدکر و فوق ماتحوم حوله العبارة و منهم سید الفقهاء الراشدین بن فخر المجتهدین
 العلامة الزاهد المعرض عن ریاسة الدنیا حجة الاسلام و المسلمین آیه الله
 فی الوری سیدنا و مولانا الحاج سید اسماعیل الصدر قدس الله لطیفه و اجزل شریفه و کان ممن
 توجهت الیه الزعامه الدینیة و نیت له الوسادة فی بلاد الشیعه و لکنه لم کان زهده و ورعه قد
 اعرض عنها و اشتغل بتهدیب نفسه و تکمیلها و خلف عدة هم الهاشیمین الرافلون فی انواب
 السعادة و المتسربلون بشیاب الفخر و السیادة و هم حجة الاسلام السید مهدی نزیل مشهد
 الامام ابی ابراهیم موسی بن جعفر ع احد اعلام الدین و مروج الشرع ادام الله برکته و حجة
 الاسلام سیدنا الصدرالدين نزیل مشهد الرضا (ع) بخراسان احد زعماء الشریعه بتلك الدیار
 (اقول المهاجر منه الی بلدة قم المحمیه فی سنة ثلاثمائة و اربعة خمسين بعد الالف من الهجرة
 النبویة المتوفی فی تلك الايام فیها) تا آنجا که در باره نسب آیه الله صدر رضوان الله علیه گوید
 هو فرع الشجرة النکیة و خلاصة السلسلة المصطفویة طراز العصابة العلویة المنتسب الاشرف
 نسب علائمه و احسب حسب غلا جوهره النسب النابت بطینة المعجد الثابت بطیبة و نجد
 حجة الاسرار و قرة عیون الانام سیدنا السید صدرالدين لازالت شمس المفاخرة بوجوده

طالعه و اقامار المائت بسعوده طالعه ابن آیه الله فی الانام حجة المسلمین و الاسلام الحاج
 السید اسمعیل الصدر بن العلامة السید صدرالدين محمد بن العلامة الصالح بن محمد بن
 شرف الدین ابراهیم بن زین العابدین علی نورالدین بن العلامة عزالدین بن محمد بن
 الحسین بن علی بن محمد بن تاج الدین ابی الحسن بن شمس الدین محمد بن جلال الدین
 عبد الله بن احمد بن حمزة بن سعد الله بن حمزة بن محمد بن ابی السعادات ابن ابی محمد عبد الله
 بن ابی الحسن محمد بن علی بن ابی الحسن بن عبد الله شیخ الطالبین ابی طاهر بن ابی الحسن
 محمد المحدث ابن ابی الطیب الطاهر بن الحسین القطعی ابن موسی بن ابی السبحة بن ابراهیم
 المرتضی بن الامام سیدنا و مولانا ابی ابراهیم العبد الصالح موسی بن جعفر علیهما السلام انتهى
 (و ابن بنده حقیر) گوید و من تلك الشجرة الطیبة و اصل العلیه حجة الاسلام و المسلمین
 آیه الله فی العالمین خاتم الفقهاء و المحدثین احد مشایخ اجازتنا و استاذ استاذنا العلامة
 النسابة و المحدث البجائه السید حسن الصدر خال (آیه الله الفقیه) نزیل الکاظمین علیهما
 السلام و المتوفی فیها فی سنة ١٣٥٤ و منها الرئيس الاعظم و الزعیم الافخم فی دولة العراقیة
 فی عصرنا الحاضر العلامة السید محمد الصدر بن الخال و ابن الهم الایة الله الفقیه المعظم
 فوالله لقد کان ابا رحیما رؤفا کریماً وسیع الصدر رفیع القدر عظیم المنزلة قل فی الماضین مثله
 و شذ فی الباقین نظیره فضائله لا یحصی و خصائصه لا ینسی و لعمری لا انسی الطافه الکریمه
 و مراحمه الشمیمه و ایدیه الجمیله و محاضره اللطیفه و کانی به یسلم علی کل من یلاقیه
 فی بحبوحة ریاسته من مسافة بعیده لکثرة تواضعه و هضم نفسه کان والله تارکالهواء مطیعاً
 لامر مولاه صائناً لدینه حافظاً لنفسه متواضعاً لاهل الدین ساعياً لامورهم قاضیاً لحوادثهم
 مدبراً مدبراً فی الحوزة العلمیة و کان مشوقاً للطلاب و المحصلین مواظباً لارضاعهم مراغباً
 باحوالهم فلم یمر الحیب اذا هاجرت من بلدتی الی قم فی حول فوت المؤسس الحایری
 ولم یکن لی کفیلاً یرعانی فکان هو والله یاتینی و یتفق دنی و یعطینی الوجوه و الشهرة و یوصینی
 ان لا یطلع علیها احد (فی سنین عدیده) الا الاکان و الله رجلاً عالماً فاضلاً بارئاً و رعا سخياً
 حمیماً حلیماً صابراً محتسباً مجتهداً مواسیاً و فی حلمه یقول القائل

کفاک حلمک عن کل الکمال و قد حوت کل المزایا حانة الصغر

فاذا نزل آیه الله بالمعظم البر و جردی فی بلدة قم سبق من اقرانه فی المواساة له و التقدیم مکانه الیه
 و الا یثار علیه و لا تزواء من الریاسة و الزعامه و کان یقول و یتلو تلك الایة الشریفة تلك الدار الآخرة
 نجعلها للذین لا یریدون علواً فی الارض و لا فساداً و العاقبة للمتقین و الحمد لله رب العالمین

قصیده آیت اله صدر طاب ثراه در رثا عجدہ اطهر خود حضرت زہرا علیہا السلام
مرحوم آیت اللہ صدر قدس اللہ تربتہ الشریف را طبع سلیم و ذوق سرشاری در انشاد و انشاء اشعار
و خطب و قصائد عربی (مدایح و مرانی) اجداد خود بوده (در سابق اشاره بدیوان ایشان نمودیم)
و از آنہاست قصیدہ غدیر بہ ایشان کہ آیت اللہ امینی تبریزی در (شعراء الغدير) خود یاد نموده
و ما برای تبرک و زینت کتاب خود قصیدہ رنایہ ذیل آنجناب را کہ برای مصائب جدہ اطهر خود
حضرت صدیقہ کبری فاطمہ زہرا علیہا السلام گفته اند در این جا نگاشته و امید شفا عت و توجہ
از معظم لہ و جدہ ایشان داریم

يا خليلي احبسا الجرد المهارا و ابكيا دارا عايبها الدهر جارا
وربوعاً اقفرت من اهلها و غدت بعدهم قفراً برارا
حكم الدهر على تلك الربى فانمحت و الدهر لا يرعى زمارا
كيف يرجي السلام من دهر على اهلبيت الوحي قدشن المغارا
لم يخلف احمد الا ابنه ولكم اوصى الى القوم مرارا
كابدت بعد ايها المصطفى غصصاً لومست الطور لمارا
هل تريم ادركو من احمد بعده في آله الاطهار نارا
غصبوها حقها جهرا و من عجب ان تغصب الزهرا چهارا
من لحاها اذ بكت والدها قائلا فلتبك ليلا او نهرا
ويلهم ماضهم لو بكميت بضعة المختار اساما قصارا
من سعى في ظلمها من راعها من على فاطمة الزهراء جارا
من غدا ظلماً على الدار التي تخذتها الانس و الجن مزارا
طالم الاملاك فيها اصبحت تلثم الاعتبار فيها و الجدارا
و من النار بها ينجو الوري من على اعتبارها اضرم نارا
و النبي المصطفى كم جائها يطلب الاذن من الزهراء مرارا
لست انساها و يا لهفي لها تك لانت لا وعلياها الخمرا
فك الرجس على الباب ولا اذ وراء الباب لا ذت كي تورا
لا تسلني كيف رضوا ضلعها تسئلن عما جرى ثم وصارا
و اسئلن الباب عنها و الجدارا كيف فيها دمه راح جبارا

واسئلن لوله قرطيا لمارا تنثرت و العين لم تشكو احمرارا
و هل المسمار موتور لها فغدى في صدرها يدرك نارا
خواب دیدن یکی از فضلا حضرت زہرا (ع) را در شب رحلت آیت اللہ صدر
در رحلت و فوت این عالم جلیل القدر خوابهای عجیبی دیدہ شدہ کہ یکی از آنہا
را مینگارم حکایت کرد برای این بندہ نگارندہ جناب حجة الاسلام و المسلمین آقای
آشیخ عبدالنبي عراقی نجفی کہ صبح روز شنبہ ۱۹ ربیع الثانی اول آفتاب بی خبر در
منزل نشستہ بودم کہ آقای آ میرزا محمد ہمدانی کہ از طلاب و محصلین بادیات است
آمد و گفت آقا دیشب خواب عجیبی دیدم گفتم چہ دیدی خیر است انشاء اللہ گفت خواب
دیدم و اردشدم بر مقبرہ مرحوم آیت اللہ الحائری (بقعة العلماء) و دیدم در جلوی قبر ایشان
(همانجا بیکہ الان قبر مرحوم آقای صدر است) قبری کندہ اند و میگویند این قبر
آیت اللہ صدر است آمدم نشستم فاتحہ بخوانم دیدم ہودجی از آسمان بزمین آمدہ و از
میان آن يك بانوی (خانم) متشخصہ مجللہ بیرون آمد و از عقب او ہم چند خانم دیگر و
آمد بطرف آن قبر گفت با خود گفتم حتماً این خانم حضرت فاطمہ علیہا السلام است دیدم
آمد سر قبر و فرمود این قبر صدر من است صدر من ہم از دنیا رفت خوب آدمی بود و
تعریف فرمود و فرمود جگر گوشہ منہم بود و نشست بنا کرد بگریہ کردن کہ از خواب
بیدار شدم - آقای عراقی فرمود گفتم تعبیرش معلوم است کہ صدای بلند گوی را شنیدم
گفتم بہ بین چہ خبر است گفت اناللہ خبر فوت آیت اللہ صدر را میدہد (این خواب این ہم تعبیر)
شعراء عصر و فضلاء حوزہ در ضایعہ فوت او قصاید عربی و فارسی بسیاری سرودہ اند کہ
چند قصیدہ آنرا انتخاب و درج مینمایم و از آنہاست قصیدہ عربیہ ذیل کہ

جناب حجة السلام و المسلمین آقای امام سہ دہی اصفہانی سرودہ است

بكت باسماء المجد يا فلك الفخر عليك نجوم العلم والانجم الزهر
فقد ناك يا بدر الغياہب في الدجى افى الليلة الظلماء يقفى على البدر
فقد ناك فقد العين انسانها و قد تركت لنا قلباً كحب على جمر
محبوك في محناك يا مشرق الهدى تلاء لا لا خلاق والعام و البشر
(فيا عجباً و الشمس بالفجر تطلع) (ونحن فقدنا الشمس في مطلع الفجر)
حوى صدرك المشروح جم الفضائل فطوبى لعلم حل في ذلك الصدر
وفيه كنوز العلم و الحام والتقى فيا اسفا هل صدره حل في القبر

فأول كان قلب صار قبراً لميت
تحملت اعباء الهداية انما
تلقيت من اجدادك الرشيد انما
ففيكم كان الا مهات لكم ابت
تزودت من لقياء قبل ان تحاله
فانشأت منظومي بمنثور مقلتي
واذغاب بدر الصدر قلت مؤرخاً ١٣٧٣ هـ
فصاحب الخلد باهي مقدم الصدر
ونيز فاضل دانشمند آقاي آقاشيخ جواد كربلائي گوید

فمن يأمن الدهر الخئون بفعله
يجر عنا من اكثوس الغم و العنا
فلم تنس من افعله قبل اشهر
فينا يكون الحزن فينا شعارنا
زمانا بفقد العزنا بحسرة
فها نحن في نوح و دمة ساكب
(مضى الصدر صدر العلم والجود والتقى)
لقد غاب عنا آية الله صدرنا
و من فقدته قد ضاق صدر اعظم
ايا سائلي عن فقد خير ارومة
لقد حل شمل العلم من بعد جمعه
لقد فقد الاعلام مفخر عزها
لقد كان و الماضون من قبل فقدته
فلولاه لم يبق العلوم لوقتنا
لقد جد في ابقاء حوزة علمة
و ما انا و الاظهار عن بحر فضل
فلم ينس اهل العلم مفخر فضله
فلا تامن في الدهر غير اطائب
لعمري فهم من اهل فضل و سودد

فنسئل رب العرش طول بقاء من
الى رحمة الباري مضى صبح سبتة
فنودي في الصبح السعيد بهاتف
قلب نداه الحق شوق لقائه
تصدر في صدر الجنان بفرحة
الا صبح قد ايتمتنا باب لنا
تخلت عن الايات حوزة علمنا
لعمري ما الماوى لنا في امورنا
سمى ابن خير الخلق من بسخائه
فنسئل رب العرش طول بقاءه
فايده يارب العباد بنصره
فيا حائري اسئل من الله زلفة
وايضاً جناب حجة الاسلام آقاي آقاميرزا جعفر اشراقى تبريزي در مرثيه آنجناب گوید

ان المنايا و ترت قوسها
ثم رمتها بقسي الفناء . .
(ام اللهيـم) كدرت عيشنا
كم اشمس في الثرى غيب
(يا ليت صبح السبت ما تنفسـ)
وصمت الاذان عن نقرة
ان بالعويل لطموا الخدودا
فاجعة لاجلها تهدمت
بالارض هل دريت من حويت
صلى عليك اله يا من
قد اشرف الحور من قصور
و قائلات يالنا من بشرى
يا آلهم صبراً لكم فصبر

بفقد ايهم في نياح من العبر
بشهر الربيع الثاني في التاسع عشر
اجب دعوت الرحمن بالرتق و البر
فصار الى الفردوس ليس الى القبر
و صافح اهل الخلد للسيد الصدر
شفيق علينا ذي السماحة و البر
سوى من به الاحكام مازال في النشر
سوى السيد الاعلام ذي العز و الفخر
يكون بقاء العلم في الزمن العصر
الى ان يصير الامر للصاحب الامر (عجل)
يفوز بها في المعضلات من الامر
تفوز بها خيرا الى آخر الغمر
وايضاً جناب حجة الاسلام آقاي آقاميرزا جعفر اشراقى تبريزي در مرثيه آنجناب گوید

على البرايا ذيلها تشمر
و اسهم الموت هل تغادر
و اي عيش القوم ما تكدر
منها الظلام في الوري تعكر
وليله جنى اقيام اخر
حيث النعسي بالجهاز نقر
و بادروا بالسرؤس حسر
اركان شرع الانور المطهر
حوت صدرأ للعلوم مصدر
كان لنا سيداً و مفخر
مستقبلات روحك المبرر
اذفي الجنان صدرنا تصدر
عند الرزايا اجمل واجدر

ونيز ميرزا علي اكبر خشنود شاعر معروف طهران در مرثيه آن يگانه دوران چنين گوید

صدر دیوان فضیلت بدر برج علم و دین
آیه الله معظم - افتخار دین و شرع
بدر رخشان حقایق صدر دیوان شرف
صدر دین زان رو پدر خواندش که در دوران عمر

بود اندر محفل روحانیان صدرش مکین
هیچ دانی از چهره و صدرش مکان گردید صدر

زانکه اندر شرح صدرش کس نمی بودی قرین
صبحگاهان ناگهان قلبش ز کار افتاد و گشت

خون قلوب مسلمین وز ماتمش زار و حزین
هیچ دانی از وفاتش عالم اسلام را
قلب عالم (حجت عصر است) و قلب نایبش
از چه افتاد انقلاب سهمناکی اینچنین
قلب عالم چونکه قلب اقدسش شد منقلب
چون ز کار افتاد قلب عالم شدی اندوهگین
آنکه بودش با ادب علم و ادب در آستان
انقلابی شد عیان در آسمان و در زمین
عالم از خرم تقوای و قدسش خوشه چین
راه دین را رهنما از ابتدا تا انتها
اهل دین را مقتدا از اولین تا آخرین
مذهب اسلام را شایسته بود آن پیشوا
من بنام آیت اله سرور و مخدوم خویش
و آنچنان پیغمبری فرزندان باید اینچنین
تسلیم گویم بجدوی نبی مصطفی
(حضرت کاشانی) آن والا زعیم بقرین
زان سپس بر مرجع تقلید خاص شیعیان
همچنین بر باب ایشان شهریار هفتمین
آیت الله بر و جردی (ملاذ المسلمین)

خوشدلا بر جمله روحانیان گو تسلیت

همچنین بر مسلمین از مرگ صدر المسلمین

و دیگر آقای دوانی در رثاء مرحوم آیت الله صدر گوید

الا ای قمری نالان بنال ای مرغ خوش الحان

نخوان ای بلبل خوش خوان نخوان طوطی خندان
که از نیرنگ گلخن ها نمیاید ز گلشن ها
زیار و سر و سوسن ها نسیمی در مشام جان
بهاران عهد بشکسته علی رغم دل خسته
طراوت روی بر بسته ز روی نو گلستان
بخزان سفله رسوا فرده عالم دنیا
بکوی بر زن صحرا کشیده لشکر طوفان

ندانستم چرا جانی نگشته ایمن از قهرش
نمیدانم چه غوغائی بود در صفحه کیهان
گمانم گلبنی خوشبو میان سنبل و خیر و
زده در گوشه پهلو شده افسرده و پژمان
و یاشمس جهان آراء گرفته چهره از دنیا
که گشته تیره و ظلما زمین و کتبد گردان
و یا از کشور جانان زبزم و مجمع یاران
نهان گشته یکی سلطان زنسل و زاده انسان
که بد آن سرور اعظم فقیه و مرجع اعلم
که از مرگش سر و غم زده آتش بانس جان
یکگانه عالم عامل فروغ دیده گان و دل
بصیر و زاهد کامل عزیز ملک جاویدان
جلالش همچو پیغمبر کمالش یادی از حیدر
مثالش در جهان کمتر نه من گویم جهان گویان
جمالش مظهر ینش چراغ محفل دانش
بسوی در گمش کر نش نموده اختر کیوان
هوایش بوی مشک آرد بسان روضه رضوان
رضایش بندگی بار دچو طور موسی عمران
ز فقهش بهره ور گشتی هزاران عالم و فاضل
اصولش در نظر بایی از آن ابواب بی پایان
ز شعرش غبط خورندی کمیت و دعبل و ازری
ز دانش عنصر خاکی شود بر ترز افلاکی
در آن روزی که بیدینی در این کشور پدید آمد
جنابش در بردشمن کلیم آسا و شور افکن
در آن بحر ان ظلمانی در آن دریای طوفانی
فروزان آیت اللهی قدر قدرت قوی شوکت
صدارت مسندی باشد بقصر و بارگاه دین
ولی در دا که دنیائی خزان گشت و نزار و زند
تو گوئی کز گه پیشین جهان را عادت دیرین
الا ای حجت یزدان ولی حضرت سبحان
بر این فقی که سر داده بدین و عالم اسلام
بویژه آیت عظمی (بر و جردی) عظیم الشان

دوانی تسلیت گوید به آقا زادگان وی

بر این سوگی که رخ داده به جمع و مجمع آنان

مشاهیر علماء اعلام و اساتید عظام گذشته حوزه علمیه رضوان الله علیهم

پس از ترجمه مرحوم آیه الله الصدرو نقل بعضی از قصائد و مرانی در رحلت ایشان
می برد از ترجمه احوال اساتید مهمه و دانشمندان عظیم القدر دیگر حوزه علمیه قم که در
ترویج و تشیید و معاونت مرحوم آیه الله المؤسس الحائری و نگهداری حوزه و تربیت و

تعلیم طلاب قم سهم بسزائی داشته اند تا ادای حق آنها شده و ارواح مقدسه آنها را بذکر نام و آثارشان شاد کرده باشم رضوان الله تعالى علیهم

مرحوم حجت الاسلام آقا میرزا علی اکبر یزدی طاب ثراه از اساتید معظمه حوزه در اوایل تأسیس آن در درس معقول و حکمت بوده حکیمی بوده ربانی و فقیهی بوده صمدانی گرچه درک زمان ایشان را نکرده و از احوال ایشان کما و کیف اطلاع در دست ندارم ولی انقدر مسلم است که آن بی بدیل از اعظم تلامذه و اکابر شاگردان مرحوم حاج سبزواری صاحب منظومه بوده و چنانچه اساتید حاضر حوزه حکایت کنند آن مرحوم استاد بزرگی در فلسفه و عرفان و حکمت طبیعی و الهی بوده و شاگردان بزرگی چون مرحوم آیه الله کبیر و جناب حجة الاسلام آقای آسید کاظم شریعتمداری و آقای حاج آقا روح الله خرم آبادی و بسیاری از رجال دیگر امر و زرائع تربیت کرده و از بیانات خود مستفیض نموده است در سال ۱۳۴۴ ق ه از دنیا رفته و مرحوم آیه الله حایری بر جنازه او نماز خوانده و در قبرستان شیخان بقرب مقبره مرحوم میرزای قمی رضوان الله علیه بخاک رفته است رحمة الله علیه

مرحوم آیت الله حاج میرزا محمد یکی از علماء طراز اول قم جناب حجة الاسلام کبیر قمی قدس الله سره و المسلمین آیه الله تعالى فی الارضین مرحوم حاج میرزا محمد کبیر قمی است که از شیوخ و مشایخ عظیم القدر آسمانست و ولادتش در سنه ۱۲۹۰ مقدمات را در قم خدمت آیه الله حاج شیخ محمد حسین قمی و معقول را خدمت مرحوم حکیم یزدی و در طهران خدمت مرحوم آیه الله شهید نوری و حجة الاسلام آقا سید عبدالکریم جیلانی دیده پس از آن برای تکمیل و تهذیب بنجف اشرف علی من شرفها السلام عزیمت نموده و حاضر حوزه درس مرحومین علمین آقای آخوند خراسانی و علامه یزدی و حاج میرزا حسین حاج میرزا خلیل تهرانی گردیده و جدا کثرت استفاده را نموده و در سال ۱۳۳۸ ه تقریباً مراجعت بقم و بتدریس و تربیت عده از محصلین و طلاب مشغول و به ترویج احکام شرع و ارشاد عوام پرداخته

و در روزهای عزای اعیاد که در منزل خود مجالس سوگواری و جشن داشت بر فراز منبر نشسته و مردم را به وعظه حسنه تبلیغ مینمود در درس فقه و اصولش مورد استفاده جمعی از فضلاء بوده و با حکمت و فلسفه و حکماء و فلاسفه مخالفت عانی داشت و میفرمود این فلسفه باقی ها که همه منفی بافیست مردم را از حریم آل محمد صلوات الله علیهم اجمعین و اخبار و احادیث اهل بیت

دور انداخته و میاندازد مقالات ایشان با هر حوم آیه الله شاه آبادی در میان بعضی از اهل علم قم معروفست



آثار فقهی ایشان بقراردیل است ۱- حاشیه بر صلوة جواهر ۲- حاشیه بر عروة ۳- منتخب الاحکام ۴- جامع الفروع ۵- مطالع الشموس در اصول سه تن از فرزندان برومند و فاضل ایشان که در سالك علم هستند از این قرارند ۱- جناب حجة الاسلام آقای آقا حسین کبیر که از شرکاء محترم درس آیه الهی بروجرودی و هم بجای پدر خود در مسجد امام نماز جماعت میخواند ۲- جناب آقای آقا جواد آقای کبیر ۳- جناب آقای حاج احمد آقای کبیر که اکنون در تهران اقامت دارند

مرحوم حجة الاسلام و المسلمین آیه الله حاج میرزا محمد کبیر قمی و فقه الله تعالى لمرضاته
مرحوم آیت الله میرزا محمد از رجال بزرگ و اساتید سترك حکمت و فلسفه و علوم غریبه و فقه و اصول در زمان خود بوده و اگر او را از نواد در هر و اغلو طه های عصر بشمریم و بگوئیم مبالغه نکرده ایم

صاحب ریحانة الادب گوید (مرحوم) میرزا محمد علی شاه آبادی ابن میرزا محمد جواد مجتهد اصفهانی از اکابر علماء امامیه عصر حاضر ما که جامع معقول و منقول و حاوی فروع و اصول بوده و در تهران در هر رشته تدریس فرموده و مورد استفاده افاضل و مرجع تقلید جمعی از شیعه بوده است ترجمه اجمالی از حال سعادت منوال آن عالم ربانی را موافق آنچه بحسب درخواست این نگارنده نگارش یافته ثبت اوراق مینمایم در سال ۱۲۹۲ ق ه در اصفهان متولد و نخست از والد معظم خود که از اکابر تلامذه صاحب جواهر و مسلم الاجتهاد بوده بتحصیلات علمیه پرداخته سپس در اصفهان در حوزه درس برادر بزرگ خود آقا شیخ احمد مجتهد معروف بحسین آبادی اصفهانی که اجتهادش پیش از بلوغ و کبر سن مصدق بوده و هم در حوزه آقای میرزا هاشم چهارسوقی حاضر و بتکمیل مراتب علمیه پرداخته پس در تهران بحاج میرزا حسن آشتیانی و میرزا هاشم گیلانی تلمذ نموده سپس در نجف حاضر حوزه درس استدلالی مرحوم آخوند خراسانی و حاج میرزا حسین خلیلی و میرزا

محمد تقی شیرازی شده تا آنکه اجتهاد و دارای قوه مستنبطه بودن وی محل تصدیق اکابر



وقت گردیده و از نجف مراجعت
بایران و در طهران در خیابان
شاه آباد ساکن و از این رو بشاه آبادی
معروف گردیده و در سال ۱۳۴۷ بقم
آمده و فضلاء و اساتید امر و زه حوزه
را چون جناب آقای خمینی و جماعت
دیگر را از سر چشمه علوم و معارف
خویش سیراب و بهره مند نموده تا
سال ۱۳۵۴ که بطهران مراجعت و
بناء ترویج دین و اقامه جماعت و
تدریس فقه و اصول و معقول و منقول
را گذارده و نیز مبانی علمی خویش را
برشته تحریر در آورده تا در اوایل
ماه صفر سال ۱۳۶۹ ق ه بر حمت
ایزدی پیوسته و با هزاران تجلیل در

شهری در مقبره مرحوم ابو الفتوح مرحوم آیت الله آقامیرزا محمد علی شاه آبادی
رازی صاحب تفسیر روح الجنان بخاک سپرده شده (چنانچه در تذکرة المقابر خویش یاد
نمودیم) از آثار او است ۱- الانسان والفطره ۲- الايمان والرجعه ۳- القرآن والعتره ۴-
حاشیه کفایه ۵- مرام اسلامی ۶- منازل السالکین در عرفان و غیر اینها در فقه و اصول و عقل و
چهل و نبوت و موضوعات دیگر و چهار تنای اول آن در طهران بطبع رسیده و در همه تالیفاتش
مبتکر بوده است و از آثار ناطقه و زنده ایشانست فرزندان برومند و فاضلی که چند نفر آنها
در طهران مشغول تحصیل و ترویج اند و دو نفر آنها بنام جناب حجة الاسلام آقامحمد
شاه آبادی که از فضلاء جوانان حوزه علمیه است و آقامهدی در قم و یکی هم بنام آقای آقا
نصر الله در نجف بتحصیل علوم و تهذیب رسوم و اخلاق اشتغال دارند و فقههم الله و ایا نا جمیعاً
مرحوم حاج شیخ ابوالقاسم از علمای نامی و مدرسین بزرگوار قم و حوزه
صغیر معروف بملا محمد کریم علمیه میباشند و از قبل از تشکیل حوزه و آمدن

مرحوم آیه الله حایری در قم ترویج دین و احکام و تدریس فقه و اصول مینموده اند بیارسائی
و ورع مشهور و سالها در عتبات مشرف بوده و از اساتید آنجا استفاده ها نموده و پس از آن
مراجعت بقم و بانجام وظیفه مشغول گردیده تا در هشتم جمادی الاولی سال ۱۳۵۲ ق ه که
از دنیا رفته و در صحن مطهر در کنار ایوان متبره و نون الدوازه مدفون گردیده است

مرحوم آیت الله حاج سید از شیوخ علماء قم در قرن اخیر (۱۴) آمرحوم
فخر الدین قمی قده است پدر بزرگوارش مرحوم سید ابوالقاسم دختر

زاده محقق قمی است و خود ایشان از تلامذه مرحوم میرزا حبیب الله رشتی است
جلالت قدر و سیادت و کمالاتش بیش از آنست که در این مختصر گنجایش یابد
بسیار محترم و مجلل و معظم بوده و در تشیید حوزه علمیه هم خدماتی نموده و آنجناب است
که بر جنازه مرحوم آیت الله المؤسس الحایری نماز خوانده و تمامی زعماء گذشته حوزه
بایشان اقتداء نمودند در سال ۱۳۶۳ ق ه از دنیا رحلت و در بقعه حایری مدفون گردیده
است و از یاد گاران ایشانست دو فرزند صالح و برومندیکه در ذیل فضلاء ترجمه
آنها را خواهم نگاشت اول حاج آقا حسن سیدی دوم آقا سید عبدالحسین سیدی دام عمرهما
مرحوم حجت الاسلام حاج از زهاد علماء و مقدسین فقهاء امامیه در حوزه علمیه
سید محمد باقر قزوینی قم بوده اند فرزند مرحوم حاج سید ابوتراب قزوینی
است در سال ۱۲۹۱ تولد یافته و سال ۱۳۱۹ ق ه بعقبات مشرف شده و در نزد مرحوم
آخوند خراسانی و علامه یزدی و اساتید دیگر فقه و اصول و تهذیب اخلاق درس خوانده
و در سال ۱۳۳۲ ق ه بقزوین معاودت کرده و در سال ۱۳۴۲ ق ه برای همکاری بامر مرحوم
آیه الله حایری بقم آمده و بتشویق طلاب و محصلین و ترویج دین و اقامه جماعت در مسجد
عشقعلی و مسجد بالای سر و تدریس سطوح و تفسیر و احادیث کوشیده تا در سال ۱۳۶۴
ق ه در روز ۲۸ ماه صفر سال مزبور از دنیا رحلت و در بقعه حایری بخاک سپرده شد
رضوان الله علیه بسیار بزرگوار و پارسا بود و نسبت بهممه طلاب خصوصاً باین اقل خدمه
اهل العلم مهر مخصوصی داشت (جزاه الله عنا خیر الجزاء)

مرحوم حجت الاسلام حاج از علماء عظیم القدر و سادات بارفعت طباطبائی
سید حسین کوچه حر می قم بوده اند و در زهد و قدس و تقوی از نوادر زمان

خود بوده در مسجد بالای سر و آستانه مقدسه اقامه جماعت داشته اند و در زمان حیات
خود محل نماز خود را تفویض بسید استاد آیه الله نجفی که داماد برادر ایشان بوده نموده

و خود بواسطه کسالت چند سال از جماعت و معاشرت کناره نموده تا سال ۱۳۵۷ ق ه که از دنیارفته و در بقعه مرحوم حایری مدفون گردیده است

مرحوم حاجت الاسلام آقا سید محمد برقی
از علمای عالیقدر قم و فرزند مرحوم آیت الله حاج سید عبداله میباشد این نویسنده زمان ایشان را درک نموده از اساتید و فضلاء حوزه شنیدم که مردی بزرگوار و سیدی جلیل القدر بوده و در ترویج دین و تشویق طلاب و تدریس فقه و اصول و ادبیات همتی بلند داشته و بسیاری از فضلاء و مدرسین امروزه چون جناب حاج میرزا ابوالفضل قمی مفسر در سطوح از شاگردان ایشانند در سال ۱۳۵۰ ق ه از دنیارحلت و در بقعه حایری مدفون گردیده است

مرحوم حاجت الاسلام آقا سید محمد باقر
آقای حاج میرزا محمد ارباب معظم مرحوم حجة الاسلام میرزا محمد تقی اشراقی خطیب فحل و واعظ شهر و نادره دوران در فن خطابه و سخن وری و برادران حاضر ایشان میباشد دارای مقام علم و عمل و تقوی و ورع و صاحب مکتب بوده و در تشکیل حوزه و



تأسیس این دانشگاه روحانی بامر حرم آیت الله حایری همکاری شایانی نموده و حقا میتوان گفت از کسانیست که در این مؤسسه دینی تاقیامت سهم بسزائی داشته و دارد و در فوت ایشان آیت الله المؤسس الحائری بسیار متاثر و نگران شده و در تسلیت مرحوم اشراقی و برادران ایشان فرموده بودند تنهائما یتیم شدید بلکه برادری هم از دست من رفته است از مدرسین حوزه علمیه است و بسیاری از فضلاء و اساتید قم و حوزه چون مرحوم آیت الله فیض و علماء قم نزد ایشان تلمذ نموده اند در سال ۱۳۴۱ ق ه از دنیارحلت و در شیخان مدفون گردیده

صاحت طبع سلیم و ذوق سر شاری بوده و از آثار

ذوق فکر و طبع بکرا ایشانست قصیده ذیل که در توسل

بامام زمان ارواحنا له الفداء سروده است

چه خوش باشد که بعد از انتظاری بامیدی رسند امیدواران

جمال اله شود از غیب طالع
دمد از قرن قدرت نفخه صور
اگر اسکندر دوران بیاید
بآواز (انا الحق) مرغ توحید
همی گوید منم آدم منم نوح
منم موسی منم عیسی بن مریم
جهان شد تیره چون شبهای تاریک
توای جام جهان رخساره بنما
جهان ویران ز جور جو فروشان
تو مرآت نیکوئی خدائی
به بین مارا اسیر بند کفار
تو موسی وار شمشیر خدائی
توای عدل خدا کن داد خواهی
برون کن ز آستین دست خدارا
قدم در کربلا بگذار و بستان
توای دست خدا از شصت قدرت
خبر داری که از سم ستوران
شنیدستی چنان دست خدارا

پدیدار آید اندر بزم یاران
ببارد ابر رحمت آب باران
چشند آب حیاتی تشنه کامان
کند پرواز اندر شاخساران
خلیل داودم قربان جانان
منم پیغمبر آخر زمانان
خدایا در رسان خورشید تابان
که خستند از تعب آئینه داران
ز سالوسی این گندم نمایان
خدارا سوی مارو کن شتابان
کرفتار شکنج روزگار
بکش و انگه بکش فرعون و هامان
ز جا خیز ای پناه بی پناهان
به خونخواهی و از خون نیاکلان
سر پر خون ز دست نیزه داران
بکش تیر از گلولی شیرخواران
دگر جسمی نماند از شه سواران
جدا کردند از تن ساربانان

(تحفة الفاظ امین) در باره شخصیت ایشان گوید (ج ا) مرحوم حاج میرزا محمد صاحب (اربعین الحسینیة) از آیات الهیه و از براهین قاطعه طریقه حقه جعفریه در فقاہت و اجتهاد مقامی بسیار بلند و رتبه بسا ارجمند داشت بمقام بزرگواری و بسط وید و نفاذ حکم و قبول عامه که داشت کمتر کسی رسیده است در حفظ و حمایت شریعت مصطفوی دقیقه فرو نگذاشت و در این باب اقدام و اهتمام او را دیگر نداشت در اوایل جوانی از ابن بلد شریف رخت بعتبات عالیات کشیده و در محضر حجة الاسلام حاج میرزا محمد حسن شیرازی استفاده و استفاضه نموده و عمده تلمذ وی در فقه و اصول در خدمت حاج میرزا حبیب الله رشتی و ملا کاظم خراسانی بوده تا آنکه بعد از تحصیل و تکمیل علوم دینی به قوه قدسیه اجتهاد فائز آمده و مجاز شده و بوطن مراجعت نموده ریاستی عامه و شهری تمامه پیدا کرد و صیت

فقاہت و فضیلت او بہمہ جارسیدہ و مقروع اسماع خاص و عام گردید مجلس درس و افادت و افاضتش دائر و برقرار بود منبری داشت شیرین و متین و محضری بس نمکین در نہی از منکر و منع اہل فجور قلبی قوی داشت و در حفظ حدود شرعیہ دقیقہ فرو نگذاشت مادام الحیات بتدریس و ترویج و افاضت و امامت و حکومت شرعیہ اشتغال داشت و ساخت مقدس آن بزرگوار بہیچ توہم مشوب نشد و دامن اصحاب و اتباعش ہرگز بپہمتی نیالود جماعت علماء در حضرت وی خوشتن را خرد می شمردند و بزرگان دین و دنیانام مبارکش را بحرمت تمام می بردند

از آنارایشانست (اربعین الحسینیہ) و فرزندان فاضل و دانشمندانی ایدہم اللہ تعالی کہ سہ نفر آنہا بنام آقای آقا محسن و آقای آقا سعید و آقای آقا محمد از فضلاء و محصلین و اہل منبر قم و فرزندان ارشدشان بنام حجۃ الاسلام آقای آقا میرزا محمد باقر در طهران و پس از آن مرحوم حجۃ الاسلام اشراقی در قم کہ ترجمہ اش گذشت رحمۃ اللہ علیہ

مرحوم حجۃ الاسلام آقا سعید
محمد کماری تبریزی

از علماء اعلام حوزه علمیہ دارای مقام قدس و صفادہ پیر و وفادار و فرزند مرحوم آقا سعید احمد موسوی کمار است در سال ۱۳۰۹ ق ھ در قریہ کمار کہ ۱۲ فرسخی تبریز است متولد شدہ و نزد حاج میرزا محمد علی قراچہ داغی و حاج میرزا مصطفی درس خواندہ و ہم چندی در ادرباد روسیہ نزد آقا سعید مرتضی مدرس تدریس کردہ و در نجف خدمت مرحوم حاج میرزا فرج اللہ تبریزی و اساتید دیگر آنجا استفادہ نمودہ و در سال ۱۳۴۸ ق ھ بقم آمدہ و از محضر آیۃ اللہ الحائری استفادہ نمودہ تا سال ۱۳۵۷ ق ھ کہ از دنیا رفتہ و در قبرستان مرحوم حاج شیخ مدفون شدہ است از تألیفات ایشانست حاشیہ بر رسائل کہ بطبع رسیدہ و ایشانرا بر این نویسندہ حق است بزرگ زیرادراول ورودم بقم کہ کسی را نمیشناختم در صحن کوچک بایشان برخوردہ ابتداء تفقہم نمودہ و مرا بدست جناب بقۃ الاسلام آقا میرفتاح ماکوئی کہ از محصلین باتقوی و ثقات طلاب بود سپاردہ و توصیہ بسیاری نمودہ و از آن ببعد فتح باب برایم شدہ تا امروز کہ افتخار خدمت اہل علم و دین را دارم جزاہ اللہ عنی و عن الاسلام خیرا

مرحوم حاج شیخ ابراہیم
جبل عاملی

فرزند حاج شیخ عباس کہ از احفاد مولا شیخ بہاء الدین عاملی است از زہاد و علماء قم بودہ و در سال ۱۲۹۶ در قریہ جبع تولد یافتہ و سال ۱۳۲۳ ق ھ بنجف اشرف آمدہ و در خدمت آقا شیخ احمد کاشف

الغطاء و آقا شیخ علی محمد یزدی و آقا سید عبدالحسین شرف الدین عاملی بہرہ مند شدہ و در سال ۱۳۳۸ ق ھ بقم آمدہ و از موقع ورود آیۃ اللہ حائری تا وفات معظم لہ از محضرش استفادہ نمودہ و در سال ۱۳۷۰ ق ھ از دنیا رحلت کردہ و در خاک قم مدفون گردیدہ است با مرحوم آیۃ اللہ حجت بسیار رفیق و ایشانرا نسبت باو توجہ مخصوصی بود در خاطر دارم کہ چند سال قبل در فصل تابستان برای زیارت مرحوم آیۃ اللہ حجت و انجام کاری بقریہ میم قم کہ محل بیلاقی آیۃ اللہ مرحوم بود رفتم مرحوم آقا شیخ ابراہیم جبل عاملی را در آنجا دیدم در حالیکہ مبتلا بدرد دل شدیدی بودند از ورودم بہ حضرت آیۃ اللہ مرحوم خبر دادند برای تفقہم بہ بیرونی تشریف آوردند و عنایت بسیار نمودہ و نوازش فرمودند و درین صحبت مابود کہ حال مرحوم جبل عاملی مزبور از اثر درد دل بہم خوردہ و بزمین افتاد مرحوم آیۃ اللہ بسیار متاثر شدہ و از جای برخاستہ و بالای سر ایشان رفتہ دست بردل ایشان گذاردہ و دعائی خواندند فوراً آقای شیخ ابراہیم فوق الذکر از جا برخاستہ راحت شدند مردم دہ و اصحاب آقا کہ متوجہ این داستان بودند صلوات فرستادہ خوشحال شدند آقا فرمودند حالا بروید مردم را خبر کنید کہ بسر من بریزند رحمہما اللہ و ایانا و جمیع المومنین آمین یا اللہ العالمین

مرحوم حجت الاسلام آقای
میرزا محمد ہمدانی

فرزند بقۃ الاسلام العالم الزاہد المتقی آقای
آخوند ملا محمد تقی ثابتی ہمدانی از اکابر علماء

و اعظام اساتید و مفاخر مدرسین حوزه علمیہ قم بودہ و در سال ۱۳۱۵ ق ھ در قریہ و ہندہ ۱۲ فرسخی ہمدان متولد شدہ و در سن ۷ سالگی در خدمت پدر خود بتحصیل علوم پرداختہ و بداشتن استعداد فوق العادہ خدادادی در مدت ۴۰ روز قرآنرا ختم و تا حدود قوانین را در محضر ایشان خواندہ و برای ادامہ تحصیل بہمدان آمدہ و نزد مرحوم حاج شیخ علی گنبدی و حاج شیخ علی دامغانی درس خواندہ و پس از آن بطهران آمدہ و در مدرسہ سید نصر الدین نزد آقا شیخ علی مدرس و مرحوم آیۃ اللہ حاج شیخ عبد النبی نوری بہرہ مند شدہ و معقول را از حاج ملا محمد ہیدجی (معروف بحاج آخوند) استفادہ نمودہ و در سال ۱۳۴۱ ق ھ بولایت رفتہ و از آنجا مہاجرت بقم نمودہ و از خدمت آیۃ اللہ المؤسس استفادہ نمودہ تا جائیکہ یکی از بزرگترین تلامذہ معظم لہ بشمار میرفتہ و خود نیز از مدرسین عالیقدر حوزه بودہ و سطوح عالی (رسائل و مکاسب و کفایہ) را تدریس و بسیاری از مفاخر فضلاء امروز قم و بسیاری از شہرستانہای دیگر از بحث و درس ایشان استفادہ نمودہ اند مرحوم

آیه الله کمال و نوق را بایشان داشتند و حتی در مواقع کسالت آنجناب بجای ایشان نماز خوانده و نیابت میکردند تا سال ۱۳۵۶ ق ه پس از فوت مرحوم حایری که بنا بر تقاضا و دعوت اهالی همدان مهاجرت بهمیدان نموده و در مسجد جامعه اقامه جماعت و بسیار مورد

توجه مردم همدان واقع تا سال ۱۳۶۴ ق ه که مسافرت بقم و مشهد نموده و در این سفر چندین بار از حضرت آیه الله العظمی بروجردی ملاقات و مباحثه نموده و آیه الله را بخود و توجه تاپس از مراجعت از مشهد که نامه آیه الله العظمی برای ایشان بهمیدان رفته و در آن نامه مرقوم فرموده بودند (بنظر من توقف شما در قم اصلاح است) بنابر حرکت بقم گذارده لکن اجل مهلتش نداده در جمعه ۲۲ محرم ۱۳۶۵ ق ه از دنیا رفته در حالی که از سن او ۵۱ سال گذشته بود پس از انجام غسل



جمعه و سوره و الصافات در جین (فرستادن مرحوم حجة الاسلام میرزا محمد همدانی صلوات معموله خود که روزی ۵۰۰ صلوات میفرستاد) جنازه ایشان با تجلیل بسیار حمل بقم و از مسجد امام با تشییع مفصل و شرکت عموم آیات الله العظام قم و فضلا و طلاب حوزه تا آستانه و از آنجا پس از طواف تأقیرستان حاج شیخ برده و در مقبره بخاک سپرده شد و تا چند روز از طرف زعماء حوزه مجالس ختم منعقد و مرحوم اشرافی در اطراف شخصیت ایشان داد سخن میداد (و حقیق علیه لانه کان عالماً فاضلاً عاملاً و رعا تقیاً کثیر الفکر دائماً الذکر طویل الصمت قلیل الکلام منیع الطبع نقی القلب حسن القول جید الفعل و و کان محبوباً عند کل عاش سعیداً و مات سعیداً و دفن فی مقابر السعداء

این چنین رفتند پیش یارشان ایخوشا بر حالشان و کارشان (مؤلف گوید) آن بزرگوار راحق عظیمی بر حوزه علمیه و غالب فضلاء آنست جزاء الله عنهم خیر الجزاء از آنار قلمی ایشانست رساله علی الید که بطبع نرسیده است
مرحوم آیت الله حاج شیخ فرزند مرحوم حاج ملا نصیر از مجتهدین حسن نویسی عالیقدر و مدرسین بزرگ قم و حوزه علمیه است دارای مقام زهد و تقوی و متانت و صفای بوده در سال ۱۲۹۱ ق ه در قریه نویس که ۱۲

فرسخی قم است تولد یافته و از آنجا ببلده طیبه قم آمده و سطوح عالی را از فقه و اصول نزد مرحوم حاج میرزا محمد آریاب فر گرفته و در سال ۱۳۲۲ بنجف و از محضر آیه الله خراسانی و علامه طباطبائی یزدی استفاده کرده و در سال ۱۳۲۶ بایران مراجعت و در شهر قم تا سال ۱۳۷۱ ق ه بتدریس پرداخته تالیفاتی در فقه و اصول دارد که بطبع نرسیده در سال مزبور از دنیا رفته و در شیخان بخاک سپرده شده است رحمة الله علیه



از رجال فضیلت و علم و مردان بزرگوار و شایسته روحانیت اسلام و قم بوده که در تمام عمر او از او هوا و حب جاعی دیده نشده بتمام معنی (کان مخالفاً له واه مطلعاً لامر موله) حشره الله مع موالیه
جناب حجة الاسلام والمسلمین مرحوم حاج شیخ عباس حایری فرزند مرحوم حاج ملا حاجی چندی از علماء عظام و فقهاء کرام قم و حوزه علمیه بوده است در زمان مرحوم (آیه الله المؤسس الحایری) و در تشیید حوزه و تشویق طلاب ذی سهم بوده مرحوم آیه الله حایری هم خیلی نسبت بایشان نظر و نوق و حتی ارجاع احتیاطات بایشان نموده و گاهی که کسالت و موانعی

مرحوم حجة الاسلام حاج شیخ حسن نویسی بامر مرحوم حجة الاسلام حاج شیخ عباس حایری قدس سرهما

از آمدن بنماز و اقامه جماعت برایشان میر سیدایشان را بجای خود میفرستادند و فهرست ترجمه آنجناب چنانچه در فهرست یکی از مولات ایشان بنام شرح کتاب عقل و جهل اصول کافی است ملخص آن بقراردیل است جناب ایشان در سال ۱۲۹۸ قمری هجری در شهر تهران متولد شده و تا سن ۱۲ سالگی در تحت تربیت والد ماجدش (مرحوم حاجی ملا حاجی) که از نجباء و معارف تهران بوده اند تربیت شده سپس در مدرسه مروی و دبیرستان مروی بفرافتن علوم دینی و ادبی مشغول و در سلك اهل علم و ادب در آمدند پس از چندی بحکم غریزه فطری و استعداد طبیعی برای تکمیل دوره سطح و خارج بنجف اشرف مشرف و بنزد دانشمندان و استادان بزرگ تحصیلات خود را ادامه داده و در سن سی سالگی بحد کمال رسیده

و بدرجه علیای اجتهاد نائل و باجازه شش مجتهد مسلم الاجتهاد مرحومین آیتین میرزای شیرازی و حاج سید اسمعیل صدر و حجج اسلام فیروز آبادی و سید حسن صدر و مرحوم آیه الله الحائری الیزدی و آقای آقاسیاء الدین عراقی مفتخر شده اند

در عتبات عالیات چنانکه مقصود صاحب شرع است بترویج شریعت پرداخته تا پس از مدتی که برای خدمت بیشتری بشرع و دین و مذهب و آئین هم میهنان عزیز خود بایران مراجعت و چند سالی برای همکاری کردن بامر حوم آیه الله المؤسس الحائری در تاسیس حوزه علمیه و تشکیل دارالعلم و دانشگاه روحانی قم در قم سکونت و بانجام وظائف دینی مشغول تا بقتضای مؤمنین طهران از آیه الله الحائری و معظم له برای تبلیغ و ترویج دین و پیشوائی مسلمین طهران مهاجرت بطهران و مرکز و بانجام وظائف دینی و روحانیت قیام فرمود تا سال ۱۳۶۰ ق ه که از دنیا رحلت و دو انر بزرگ و زنده برای ابد از خود بجای گذاردند اول فرزند فاضل برومندی چون جناب حاج آقامهدی حائری که از فضلاء جوانان محصلین حوزه و دارای تقوی و فضل و حسن نیت و متانت و چون پدر خود سعی در امور دین و قضاء حوائج اخوان و کارهای خیر که از جمله تکمیل کتابخانه حجتیه باشد میباشد و دوم تالیفات ذیل که برای همیشه نام او را بخوبی باقی گذارد ۱- شرح اصول کافی ۲- رساله رضاع ۳- موائد الکریم از وار عبد العظیم ۴- رساله تربتیه ۵- رساله وصیت ۶- اسرار الصلوة ۷- رساله اذانیه ۸- رساله در اسلام ابوطالب ۹- اصول و فروع دین مختصر و مفصل ۱۰- کتاب الصلوة و بسیاری از ابواب فقه ۱۱- شرح زیارت عاشورا ۱۲- شرح زیارت جامعه کبیره ۱۳- شرحی بر حاشیه ملا عبد الله ۱۴- شرح بر صمدیه ۱۵- مباحث الفاظ اصول

مرحوم حجة الاسلام حاج
شیخ عبد الکریم خوئینی
از شیوخ علمای عظام قم و حوزه علمیه در این اواخر بوده پدرش مرحوم حاج ملا ابراهیم عالم باورع و تقوی بوده معظم له پس از دیدن مقدمات و سطوح بنجف اشرف رفته و از محضر مرحوم آخوند صاحب کفایه استفاده نموده و از اجلاء تلامذه آن بزرگوار گردیده و پس از آن مراجعت بزنجان و از آنجا بخوئین رفته و پس از دو سال توقف در سال ۱۳۶۶ ق هاجرت بقم نموده و بتدریس عده از محصلین زنجان و غیره پرداخته تا ۱۳۷۲ ق ه که داعی حق را اجابت نموده و در زمین پاک قم بخلق رفته است عالمی محقق و باورع و جلیل القدر و دارای تالیفات ذیل بوده ۱- رساله علمیه ۲- حاشیه بر عروة الوثقی تا تمام ۳- شرح کفایه الاصول فارسی بنام خود آموز کفایه در دو جلد ۴- کتاب الفوائد در مطالب متفرقه فرزندان صالح او از محصلین حوزه میباشد

مرحوم حجة الاسلام

حاج سید مهدی کشفی

فرزند آقا سید ریحان الله از احفاد مرحوم سید جعفر

کشفی است که از علماء بزرگ و صاحب تصنیف و

تالیف و در تواریخ نامش مذکور است صاحب ترجمه در سال ۱۳۱۶ در طهران تولد یافته و پس از تحصیل علوم جدید نزد ادیب طهرانی و آقا شیخ علی رشتی بتعلیم علوم ادبی و عربی پرداخته و سال ۱۳۴۱ ق ه بمقام آمده و خدمت حاج شیخ فاضل و مرحوم آیت الله

خونساری و آیه الله آقا سید ابوالحسن قزوینی و مرحوم میرزا علی اکبر حکمی یزدی تدریس نموده و پس از آن محضر آیه الله المؤسس استفادہ کرده تا پس از فوت آن مرحوم که بطهران مراجعت و بترویج و تبلیغ دین و تدریس فقه و اصول و علوم ریاضی و تفسیر که در حوزه علمیه هم اشتغال داشتند پرداخته و اثرات و خاطرات نیکوئی از خود در دل مردم طهران باقی گذارد تا سال ۱۳۶۷ ق ه که داعی حق را اجابت و بتاجلیل جنازه اش حمل بقم و در قبرستان آیه الله مؤسس مدفون گردیده است و حقا از علمای مروج و پر هیز کار زمان خود بوده و شاگردان عزیز و باتقوائی تربیت

نموده است جزاه الله عنهم خیرا

مرحوم حجة الاسلام آقامیرزا

محمد علی ادیب

مرحوم حجة الاسلام حاج سید مهدی کشفی قدس

فرزند مرحوم حاج میرزا محمد تقی حکیم

باشی از علمای عظام و مدرسین سطوح و ادبیات

حوزه علمیه بوده اند دارای فضل و کمال ادب و حسب بوده در سال ۱۳۰۲ در طهران متولد

شده و در ۲۰ سالگی نزد آقامیرزا کوچک و آقا شیخ بزرگ ساجی بعلوم ادبی پرداخته و

قسمتی خدمت آشیخ عبدالحسین رشتی درس خوانده و در عراق و قم از محضر آیه اللهی

بهره مند شده و مدت ها از اساتید ادب و مدرسین فقه و اصول حوزه علمیه بوده اند تا سال ۱۳۶۳



ق ه که مراجعت بطهران نموده و در آنجا بانجام وظیفه دینی و تبلیغی و ترویجی خویش پرداخته تا سال ۱۳۶۹ که از دنیا رفته و یگجهان ادب و ظرافت را با خود بخاک برده است از تالیفات ایشانست کتابی در صرف موسوم بصراف الصرف و دیگر حاشیه بر مغنی

مرحوم حجت الاسلام آیت الله از علماء عالیقدر و اساتید مهمه قم بوده اند دارای

حاج شیخ حسن فاضل مقام علم و عمل و زهد و تقوی بوده و در ترویج و تشویق اهل علم و عمل سعی و کوشش فراوان داشته اند بسیاری از فضلا و علماء امروز قم در خدمت کرده و نزدش تلمذ نموده اند در سال ۱۳۶۶ ق از دنیا رفته و در قبرستان شیخان مدفون گردیده است قبرش دارای علامت و تائید مشهور است

مرحوم حجت الاسلام حاج شیخ فرزندان مرحوم حاج ملا حسن اردستانی از

شاگردان مرحوم حاج میرزا ابوالقاسم قمی است دارای مقام فضل و تقوی بوده و ادبیات و سطوح را تدریس میکرده و عده از فضلا و اساتید امروز حوزه نزد ایشان درس خوانده اند تا آخر الامر شربت ناگوار مرگ را کشیده و از دنیا بعقب خرامیده رحمه الله علیه و علی الماضین من العلماء

مرحوم حجة الاسلام آقای از علماء قم و مبرزین تلامذه مرحوم آیت الله حائری

آقایید محمد صدر العلماء بوده والد ماجدش مرحوم حجت الاسلام عالم جلیل آقای حاج سید نورالدین نواده علامه شهیر محقق قمی (صاحب قوانین) میباشد - در حدود سال ۱۳۰۲ هجری قمری در قم متولد گردیده و تحصیلات مقدماتی را در مدرسه جانی خان قم در نزد اساتید فن دیده و فقه اصول را از اساتید بزرگ فرا گرفته و در اندک زمانی صاحب نظر و تبهر گردیدند

فقید سعید برای زیارت اعتاب مقدسه بعراق مسافرت و مدتی در درس مرحوم آیه الله اصفهانی و در کربلا در درس آیه الله مؤسس حائری یزدی حضور بهم رسانیده و پس از مراجعت از اعتاب عالیات هنگام نزول آیه الله حائری به اراك با عده از فضلا قم به اراك مسافرت تا بالاخره با حضرتش بقم آمدند

بیشتر تحصیلات عالییه و استفاده آنجناب در نزد آیت الله حائری بوده و در نوشتجات خود - ایشان را بنام حضرت استاد یاد کرده اند

در علوم عقلی و نقلی بدرجه رفیع نائل و مخصوصاً در فقه و اصول متبحر شدند و مرحوم آیه الله اصفهانی و آیه الله یزدی درجه اجتهاد ایشان را تصدیق و تائید کردند

صاحب تذکره در طول حیات خود یادداشت هائی در فقه تهیه و پس از غور و بحث در مسائل



مشکله و ذکر اقوال مختلف عقیده خود را نیز بیان نموده و در اواخر عمر با کمک کتبی یکی از آقایان طلاب مشغول ترتیب و تنظیم آن بودند که بصورت کتاب مدون در آورند ولی کسالت و ضعف دیگر بایشان مجال نداد تا در شب ۱۳ بهمن ۱۳۳۱ مطابق ۲۳ جمادی الاولی ۱۳۷۲ قمری ۲۰ روز پس از فوت آیت الله حجت داعی حق را الیه و بجوار رحمت حق شتافته و در ایوان طلای آستانه حضرت فاطمه معصومه (ع) مدفون گردیده است در منزل آن مرحوم دیوان اشعار عربی و فارسی بخط و امضاء (ابوالقاسم بن الحسن الجیلانی) یعنی

مرحوم آقا سید محمد صدر العلماء مرحوم میرزای قمی جد امی ایشان که از این جهت فرزندان بر و مند او شهرت بمیرزائی دارند دیدم که در آن قصیده در ردائیکار و مکابره (ابن حجر ناصبی عسقلانی وجود ذیجود اعلی حضرت ولی عصر عجل الله له الفرج را که طعناً علی الشیعه میگوید)

ما آن للسرداب ان یلد الذی
فعلی قلوبکم العفا فمانکم
سمیتوه بزعمکم انسانا
ثلثتم العنقاء و الغیلانا

مرحوم میرزا محقق قمی جد امی صاحب عنوان میفرماید

افلکم و لقولکم بتعنّت
ان الله قد اختفی سبحانه
هل ینکر النور البهی لانه
ام یمنع المزن المهبذب فیضه
فی ترک حق و اقتناء و ضلالة
انیستم خضر اوانوحاً و المسیح
متم بجهل فی امام زمانکم
عشتم و نور الحق خلف ظهورکم
فبقولکم فی الجاهلیة بالهدی
فی حجد نور ابهر هذیاننا
عمن غدا لظهوره عیاننا
حرم الوطواط در که نقصانا
لا بل یضئ علی الوری لمعاننا
قضیتم استبعاداً استحساننا
و بجهلکم ارضیتم الشیطانا
عشنا بعلم فیه و الایماننا
مناوب من نورنا تا قاننا
انسیتم العنقاء و الغیلانا

عجل بر و حك روحنا مولانا
و اجعل عنيدك خاسثا لهما
من بعد ما فيها طغوا عدوانا

مولای روح روحنا بطهور کم
خلص عبیدک عن اذی العذال
بیارب فاملاء ارضنا بالعدل

مرحوم آقا سید ناصر الدین قمی
رحمت الله علیه

میرزا محمد متولی آستانه روضه فاطمیه علیها سلام است سال ۱۳۰۰ ق ه در شهر قم بدنیا آمده و ادبیات را نزد ملا محمد تقی فرا گرفته و هم خدمت مرحوم حاج میرزا محمد آقا باب فقه و اصول خوانده و از محضر آیه الله المؤسس تا آخر عمر استفاده نموده است تاپس از فوت مرحوم آیت الله حایری در سال ۱۳۶۳ ق ه از دنیا رفته و در آستانه مقدسه مدفون گردیده است و خدا رحمتش فرماید که در نشر اخبار و احادیث اهل بیت کوششی فروان داشت بطوریکه غالباً در کوچه و بازار و مدرسه فیضیه و صحن مقدس دیده ام او را که هنگام ملاقات باد وستان بصدائی بس رسا و بلند بمناسبت مقام حدیثی از حضرت رسول و ائمه علیهم السلام یاد نموده و نقل میکرد و بسیار او را در مدرسه فیضیه دیدم که در کنار درخت نشسته و محصلین را در ور خود جمع و برای آنها نظماً و نشر احادیث فوا که و غیره میگفت رضوان الله علیه

مرحوم حجت الاسلام
حاج میرزا مهدی آشتیانی در قم بسیار توقف فرمودند اما چون بسیاری از اساتید و فضلاء حوزه از محضرشان استفاده نموده و خود از مفاخر فلاسفه شیعه و امامیه زمان مابوده و تربت و قبرش هم قم گردیده، بایسته ذکر است
در سال ۱۳۰۶ ق ه در طهران متولد و در نزد پدر معظم خود مرحوم آقا میرزا جعفر مشهور به آقا میرزا کوچک برادرزاده و داماد مرحوم آیه الله حاج میرزا محمد حسن آشتیانی که از اعظم تلامذ آقا مرحوم و در علم و ادب و معقول و منقول نادره زمان خود بوده تلمذ نموده و هم از مرحوم میرزا مسیح طالقانی و آخوند ملا عبدالرسول و آقا سید عبدالکریم و میر نجم الدوله و میرزا جهان بخش و آقا شیخ محمد حسین ریاضی و غیر آنها درس خوانده و در سن ۱۵ سالگی نائل با اجازه از عده از اساتید خود گشته و قناعت با مجازات مزبور نموده در خدمت رئیس حکماء وقت مرحوم میرزا ابوالحسن جلوه مشغول علوم عقلیه شده و پس از فوت ایشان از اساتید دیگر چون مرحوم میرزا حسن کرمانشاهی و میرزا هاشم جیلانی استفاده نموده و در سال ۱۳۲۷ مشرف بعقبات و مدت کوتاهی در حوزه مرحوم

آیه الله خراسانی حاضر شده ولی بواسطه ابتلاء بامراض حارّه موفق بتوقف نشده مسافرت بایران و پس از معالجه نانیا در ۱۳۲۹ معاودت نموده و در حوزه درس مرحوم آیه الله یزدی طباطبائی حاضر و از ایشان دریافت اجازه اجتهاد نموده و بایران مراجعت و پس از چندی ثالثاً با عتاب مبارکه مسافرت و در خدمت مرحوم فیروز آبادی و آقای نائینی و آقا ضیاء عراقی و آیه الله اصفهانی مشغول و از تمام آن بزرگواران تحصیل اجازه نموده است و مدت یکسال در نجف اشرف مقیم و بتدریس علوم عقلیه و نقلیه پرداخته و پس از آن مراجعت بطهران نموده و در عمر خود مسافرت های مهمی بممالک اسلامی چون بخارا و مصر و اسکندریه کرده و در بخارا یکسال توقف و تدریس نموده و نیز برای معالجه بممالک غیر اسلامی چون برلن آلمان و پاریس فرانسه و روم ایتالیا و هندو بلژیک و غیر آنها مسافرت نموده و برای دانشمندان آنجا محل معضلات قانون شیخ و سایر کتب فلسفی و معقولی کرده و حدود یکسال هم ملحقه در قم توقف و حوزه تدریس اسفار اربعه گذارده و فضلاء را بهره مند نموده است شنیدم از بعض ثقات که از مرحوم آیه الله شاه آبادی نقل میکردند که فرموده بودند در باره شخصیت و موقعیت علمی مرحوم میرزا مهدی آشتیانی که ایشان استادی هستند که اگر اسباب برای ایشان جمع شود میتوانند صدها حکیم ربانی تحویل جامعه دهند (رحمة الله علیه)

خواب عجیبی دیده بودند در منزل مرحوم آیه الله حجت در حضور آیه الله العظمی بروجردی و آن مرحوم و آیه الله خونساری و دیگران نقل کردند که بسیار مهم و عجیب بود و مرحوم آقای حجت فرمودند که باب علمی از این خواب برای من مفتوح شد مرحوم میرزا مهدی آشتیانی فرمودند که در موقع انقلاب دموکرات آذربایجان و فتنه پیشوری مشرف بمشهد میشدم در نزدیکی سبزوار در ماشین حامل بهم خورد که همه اهل اتوبوس مضطرب و پریشان شدند در آن حال دیدم که در عرفات هستم و میدیدم از آسمان انواری



بزمین عرفات فرو میآید و مردم عرفات را دیدم که بیک طرف متوجه اند گفتم کجا میروید

گفتند حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله تشریف آورده اند اهل عرفات بخدمت آنحضرت مشرف میشوند منهم آمدم دیدم ۱۴ خیمه مجلل و با عظمت و نورانی برپاست و یک خیمه که از همه بزرگتر است مورد توجه مردم است گفتند پیغمبر مکرم خدا در این خیمه است نزدیک شدم و اذن گرفتم و وارد شدم سلام کردم خواستم عرض حوائج کنم فرمودند برو در خیمه هشتمین نزد فرزندم حضرت علی بن موسی الرضا علیهما السلام فوراً اعتثال کرده آمدم در آن خیمه حضرت رضا علیه السلام را دیدم نشسته است سلام کردم و سه حاجت خود را که یکی از آنها شفای من از کسالت برقان بود و دیگری نجات ایران و مسلمانان از شر توده و حزبها و حاجت شخصی دیگر فرمودند فلان حاجت رواست و کسالتت تقدیر چنین است که تا زنده هستی با تو باشد و راجع بایران و نجات از این فتن بدانکه ما دامیکه ایرانیها متوجه زیارت قبور ما و مجالس ذکر و روضه برای مصائب ما هستند ایمن از شر اشرارند و عنقریب حزبی های توده و دموکرات ازین خواهند رفت که یکمرتبه متنبه شده و دیدم اهل ماشین همه گریان و برای من انقلاب و اضطراب دارند مرحوم آیت الله حجت فرمودند من (اخبار ان الله يتجلى لاهل العرفات) را دیده و معنای آن درست برایم روشن نبود از این خواب فهمیدم خبر درست و تجلی خدا تجلی اهل بیت و ائمه هدی علیهم السلام است

پس از مدتی مرحوم میرزا معاودت بطهران و در اثر همان کسالت برقان و زردی و قند منزوی شده تا سال ۱۳۷۲ که مرحوم و جناره از طهران حمل بقم و در مسجد بالا سر بخاک سپرده شد تالیفات و آثار قلمی ایشان بسیار و از آنها حاشیه بر شرح منظومه و مجلدات شفا و اسفار و کفایه خراسانی و رسائل و متاجرانصاری و رساله در قاعده الواحد و وحدت وجود و غیر اینها است (الا انه قضی عالم اربابنا و حکیمایا)

مرحوم میرزا حسین تبریزی از افاضل حوزه و مبرزین درس مرحوم آیت الله حجت و مرحوم حجة الاسلام حاج سید محمد باقر قزوینی دارای مقام فضل و تقوی و قدس و صفا بود و با کمال تعفف زندگی میکرد و در میان تلامذه مرحوم حجت بکثرت دانش و فهم و بینش معروف و از مقررین درس استاد بود که این نویسنده از تقریرات ایشان بسیار استفاده نموده و مدتها مکاسب شیخ و بعض سطوح دیگر را در خدمت ایشان خوانده بودم بسیار متواضع و منیع الطبع و کثیر الصمت و قلیل الکلام بود فقط در موقع سؤال بسخن میآمد کمتر کسی را از تلامذه استاد بر تبه فضل و تهذیب ایشان یافتیم آقای

میرزا عبدالکریم تهرانی که از فضلاء طهرانیهای حوزه و بمقام قدس و ورع معروف و اکنون در طهران امامت مسجد امین الدوله را دارد و از مروجین شایسته است در میان حوزه ایشانرا انتخاب و بوضع زندگیش رسیدگی میکرد و از تحقیقاتش استفاده میکرد در سال ۱۳۶۵ ق ه در اوائل شعبان او را بقصد زیارت حضرت رضا علیه السلام بطهران برد ولی در طهران مبتلا بدرد دل شدیدی شده و پس از سه روز در سن هابین سی و چهل از دنیا رفته و دوستان و رفقای از اساتید و شاگردان خود و غیره را بغم و داغ خود مبتلا جنازه او را آقای میرزا عبدالکریم حفظه الله تعالی با تجلیل بحضرت عبدالعظیم آورده و در جوار شیخ صدوق معروف بابین بابویه دفن نمود برایش در قم و طهران و مشهد مجالس ترحیمی برپا گردید رحمه الله علیه

مرحوم حجة الاسلام آقای از افاضل دانشمندان و مبرزین تلامذه مرحوم آسید ضیاء الدین خونساری آیت الله حائری قدس سره بوده که از اراک مهاجرت بقم نموده در سال ۱۳۱۲ ق هجری متولد شده و پس از طی و رشد مقدمات و سطوح چندین در اراک و بعد در قم در خدمت آیت الله حائری تلمذ نموده تا سال ۱۳۵۸ ق که در قم از دنیا رفته و در جوار امامزاده معروف بشاه محمد قاسم دفن شده

در تقوی و علم و فضیلت و جودت ذهن مشار بالبنان بوده در سال ۱۳۵۲ ق در روز عید فطر نماز عید از طرف آیه الله بایشان و اگذار و صلوة را با جماعت انجام دادند

در خونسار و حومه آن نافذ الکلمه بوده در تابستانها که آنجا میرفتند فصل دعاوی و خصوصیات بایشان بوده از آثار و باقیات الصالحات ایشانست چهار فرزند ذکور که دومی از آنها جناب آقای آسید مصطفی کافی صهر معظم آیه الله آقای حاج میرزا خلیل کمره میباشد که دارای مقام فضل و دانش و آثار قلمی و از حاضرین درس آیه الله بر جردی و اصحاب و سائل الشیعه آن جناب میباشد آثار ایشان از این قرار است ۱ رساله در صرف ۲ رساله در نحو ۳ رساله در منطق ۴ رساله در بدیع و تعلیقاتی بر شرح لمعه و فقه الله تعالی لمرضانه و جنبه من سخطه و نغماته

مرحوم آشیخ حسن صالحی از فضلاء و ذاکرین با فضل و دانش و تهذیب لاهیجانی اخلاق حوزه علمیه قم بوده دارای تولای کامل و حال خوش و معنویت بوده که سالها از محضر آیات عظام قم مرحوم آیت الله حائری و آیت الله حجت و آیت الله خونساری و آیه الله صدر و آیت الله فیض استفاده نموده و هم چند سالی

از فیض محضر و درس و بحث آیة الله مستفیض گشته تا سال ۱۳۶۷ از هجرت که بواسطه مبتلا شدن بکسالت سرطان بدو زندگی گفته است

این نگارنده که با آن مرحوم تماس نزدیکی داشتم و معاشرت بسیاری نموده بودم حقاً
 او را اسم بامسمی یعنی بحقیقت صالح یافتم بخصوص حال توسل و مقام حب و ولایتش نسبت
 بخاندان وحی و رسالت بسیار بود منبر گرم و بیانات موثری داشت از او استفاده های معنوی
 زیادی نمودم

کرامتی از مولای ما حضرت عبدالعظیم الحسنی مدفون در مسجد شجره ری که
مشهور بسید الکرم است برای ایشان شده که در کتاب زنده گانی حضرت عبدالعظیم (ع)
مطبوع سال ۱۳۶۸ تهران یاد نمودم و مجمل آن اینست که زخمی منتن در گوش ایشان
پیدا شده بود که چرک می کرد و رایحه بدی داشت مدتها معالجه میسور و ممکن خود را
نموده فایده ندید عاقبت از قم بطهران و مراجعه بد کتر لقمان متخصص در مرض گوش نموده
پس از معاینه دقیق تشخیص سالک داده و نسخه مفصلی از آمبول و غیره نوشته و ایشان را تاکید
بگرفتن آن دواها مینماید

آن مرحوم گفت از منزل دکتر بیرون آمدم با خود گفتم منکه از معالجه خسته شدم
چرا مراجعه بدکتر معنوی و متوسل بطیب حقیقی حضرت عبد العظیم حسنی علیه السلام
نشوم پس از آنجا بشهر ری آمده بادل شکسته بحرم عشف و عرض حاجت نمودم و
تزدیک ضریح شریف رفته قدری گرد ضریح برداشته و بر آن زخم مالیدم و از حرم بیرون
آمدم تا بصبح داخل شدم دیدم از زخم و درد و چرك گوشم اثری نیست بکلی
خشك و خوب شده (مؤلف گوید) از کرامت آن بزرگوار بعید نیست زیرا که سید الکرم است

در خاتمه

استبصار فيه استدراك

درچندین جای این تاریخ از همه علماء اعلام و فضلاء عظام و محصلین و طلاب گرام
معذرت خواسته و گفتیم که اگر کسی از قلم افتاده یا از ذکر آن غفلت شده حمل بغرض
و نظری نکنند زیرا این تاریخ با کمال بینظری و غرض تنظیم و تدوین شده است مضافاً
و عده دادیم که با امعان نظر اگر اطلاع زیاد تری از فهرست و یا تراجم تلامذه مرحوم

آیت الله حابری و آیات دیگر پیدا نمودیم استدراک نموده و استدراج نماییم
اکنون که چندین نفر دیگر از تلامذه میرز و دانشمند معظم لهم را بخاطر آوردیم

در اینجا که پایان جزء اول است جبران و باز اگر بدیگرانی برخورد نمودیم که شایسته ذکر بودند ثانیاً تدارك مینمائیم
آقای آسید ابو القاسم همدانی حصاری

آقای آسید ابو القاسم همدانی حصاری

آقای حاج میرزا ابوالحسن روحانی قم
آقای حاج آقا احمد واعظ قمی تهران

آقای حاج میرزا جواد انصاری همدان آقای آشینج جعفر صبوری کلشان

آقای حاج میرزا حسن برقعی قم

آقای آقا سید حسن استادزاده بابل آقای آقاشین حسن جابلقه قم

“ شیخ رضای مدنی کاشان ” “ میرزا زین العابدین نوار ”

مرحوم آقا ضیاء الدین خونساری قم ، ، ، شیخ عبدالرزاق قاسمی قم

آقای شیخ عبدالحسین لاله جینی

« آقا شیخ عبد الوهاب قاضینی محلات « « « عبد الوهاب قمی قم

حاج میرزا علی اصغر ربیعہ ہمدان

، حاج آقا عیسی جزایری خرم آباد ، آقا سید علم ضای نندی نند

آقا سید محسن لاله جینی

آقامیرزا محمد آقای کاخ، کاخ ہمدان

آقای آقا سید محمود طباطبائی قم

شیر محمد صوری قم سید محمد سلطان شیرازی

سید محمد صبوری قم سید محمد سلطان شیرازی تهران
نخعی گلپایگان قم شیخ محمد صالح عیاشی شوشه

حاج محمد باقر (حاج عالم) شیرازی ، شیخ محمد صابری درشتی قم

« حاج سید محمد باقر (حاج عالم) شیراز » ، میرزا محمد باقر اشرافی تهران
« شیخ محمدعلی دامغان زاده همدان » ، حاج شمس الدین انصاری اهواز

« آقا سید محمد علی دامغانی راده همدان » ، حاج شیخ مرتضی انصاری واعظ قم

((الناس موتهم و اهل العلم احياء))

ح: اول آثار الحجة باننا بنو وداية الم

نماز، حج، اول انوار الحجة، یا تاریخ و اثره المعارف
حوزه مقدسه علمیه قم

حورہ مقدسہ علمیہ قم
الحمد لله اولاً و آخراً

الحمد لله أولا وآخرا

شعبه _____ ان ۱۳۷۳

صفحه	سطر الخطا	الصواب	صفحه	سطر الخطا	الصواب
۳	۱	انفسكم	۴	۵	خدایا
۳	۲۱	الجزل	۵	۱۳	بامنزلکاه
۳	۲۳	المکر	۱۰	۵	بخود
۴	۲۴	بجار	۶۰	۱۷	میگستیم
۱۰	۴	بساسان	۶۱	۱۳	نفر
۱۶	۱۷	آنحضرت	۶۲	۴	مؤمن
۱۶	۱۷	علیهم	۷۰	۱۰	حربی
۱۶	۱۸	فاضه	۷۰	۲۲	وعد
۱۶	۲۷	دیگر میباید	۷۱	۷	طراز
۱۸	۲۴	پذیرفتن	۷۴	۶	میرسد
۲۰	۲۷	صفحه	۷۷	۱۱	نفس
۲۱	۲۶	آسان	۷۷	۱۲	او
۲۲	۱	دایا	۷۷	۲۰	مزار
۲۴	۵	حضرت	۷۸	۱۲	جسته
۲۵	۱۳	که	۷۹	۹	محسن
۲۸	۱۴	چهل ستونی تهرانی شالیچیلار	۸۰	۵	مرحوم شریف
		تبریزی	۸۰	۱۵	مرحوم شریف
۳۲	۱۶	واقفی	۸۱	۲۱	مناظره
۳۳	۲۳	چکوقه	۸۱	۲۷	مرجعیت
۴۱	۳	حادثه حوزه	۸۲	۱۷	مولوی
۴۱	۶	قضیده	۸۴	۳	شهد
۴۱	۱۴	شل	۸۴	۱۳	النیین
۴۴	۲۷	الکونین	۸۴	۲۲	آیه الهی
۴۴	۲۷	آله	۸۷	۱۳	رفسنجانی
۴۶	۵	میگرد	۸۹	۱	آیه
۴۶	۱۶	یازدهم	۸۹	۸	امثال

صفحه	سطر الخطا	الصواب	صفحه	سطر الخطا	الصواب
۸۹	۱۱	رحمه	۱۵۳	۴	مرحوم
۹۰	۱۱	محدود	۱۷۲	۲۵	کیله
۹۳	۲۵	فرندز	۱۷۲	۲۷	دزئک
۹۶	۴	داده	۱۷۶	۳	داسن
۹۶	۱۳	است	۱۷۷	۱	جون
۹۶	۲۱	متفکرانه	۱۷۸	۲۰	کردش
۹۶	۲۳	بمیان	۱۹۱	۱۵	الانوار
۹۹	۱	وسید	۱۹۲	۳	فاضل
۱۱۴	۲۱	محرمین	۲۰۷	۱	شنبه
۱۲۶	(۱) ۱۳۴۷	۱۳۶۴	۲۱۲	۱۳	زمانا
۱۲۷	۳	هزار نفر در	۲۱۳	۳	بالرتف

((بشارت))

جلداول کتاب «آثار الحجه» باتاریخ ودائرة المعارف حوزه
علمیه قم که باقلم دانشمند محترم (آقای حاج شیخ محمد رازی)
نگارش یافته با اسلوبی زیبا و جالب و گراورهای چند از رجال
علمی و دینی منتشر شد و جلد دوم آن تحت طبع و بزودی منتشر
خواهد شد

خریداران قبض پیش فروش میتوانند با ارائه قبض خود کتاب را از
مؤلف دریافت دارند (و بهاء پس از انتشار جلد اول ۴۰ ریال است)
بدا و طلبان دیگر ابلاغ میشود اکنون که جزء اول از طبع خارج
شده با جزء دوم که پس از ماه رمضان انشاء الله منتشر خواهد شد
با جلد ششم بمبلغ هشتاد ریال و با جلد ذرکوب یکصد ریال
فروخته میشود و پس از طبع جزء دوم از صد به یکصد و بیست
ریال ترقی خواهد نمود

قسمتی از نشریات این بنگاه

- تفسیر سوره یوسف تألیف مرحوم حجة الاسلام آقای اشراقی بهاء ۳۵ ریال
 « اعلیٰ دن والقلم » « « « « « ۲۵ «
 جلد سوم فقه الصادق در شرح بصره علامه تألیف حضرت حجة الاسلام آقای
 آسید صادق روحانی بهاء ۶۰ ریال
 جلد اول سماء المقال فی علم الرجال تألیف مرحوم آية الله کلباسی ۴۰ «
 فصول العلیه تألیف مرحوم حاج شیخ عباس قمی بهاء ۱۰ «
 انیس المتوحدين « مرحوم نراقی « ۱۲ «
 احراق لانه های فساد بررد ماتر بالیسم « ۰۲ «
 بهائیت تاریخ پیدایش مذهب باب بهاء « ۱۰ «
 دریای نور « ۲۵ «

کتابخانه آیت الله بروجردی (ره)



5 5 4 0 6 0 7 9

فیلسوف نماها داستانی است علمی-دینی -
 حقایق روشن و مشت فیلسوف نه

قسمتی از نشریات این بنگاه

- تفسیر سوره یوسف تألیف مرحوم حجة الاسلام آقای اشراقی بهاء ۳۵ ریال
- « اعلیٰ دن والقلم » « « « « « ۲۵ »
- جلد سوم فقه الصادق در شرح بصره علامه تألیف حضرت حجة الاسلام آقای
- آسید صادق روحانی بهاء ۶۰ ریال
- جلد اول سماء المقال فی علم الرجال تألیف مرحوم آية الله کلباسی ۴۰
- فصول العلیه تألیف مرحوم حاج شیخ عباس قمی بهاء ۱۰
- انیس المتوحدين « مرحوم نراقی » ۱۲
- احراق لانه های فساد بررد ماتر بالیسم « ۰۲ »
- بهائیت تاریخ پیدایش مذهب باب بهاء « ۱۰ »
- در بای نور « ۲۵ »

کتابخانه آیت الله بروجردی (ره)



5 5 4 0 6 0 7 9

فیلسوف نماها داستانی است علمی-دینی -
حقایق روشن و مشت فیلسوف نه